

ဝဏ္ဏဘောင်

နေဝန်းသစ်စာပေ

ဒေါင်းနုဂါးပဝါ

တတိပိုင်း(ဇာတ်သိမ်းပိုင်း)

ဝတ္ထုအောင်

ခေါင်းနဂါးပေါ

တတိယနှိပ် (စာတိသိမ်)

BURMESE
CLASSIC

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

တစ်စုံတစ်ရာ... (ဒို့အရေး)

(ဒို့အရေး)

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး... (ဒို့အရေး)

(ဒို့အရေး)

အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး... (ဒို့အရေး)

(ဒို့အရေး)

စည်းကမ်းလိုက်နာ ဘေးကင်းကွာ။

စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်။

စည်းကမ်းကိုက်ညီ ဘေးကင်းမည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသောတာဝန်ဖြစ်သည်။

ထုက ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းအား ကျောခိုင်းခဲ့သည်ကို လက်ဝဲကြီးအုပ်ချုပ်ကိုင်စားလိုသည့် သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းမှာ မကျေနပ်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သူ့အား ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရုပ်ပြုထားပြီး နောက်ကွယ်မှ ကြိုးကိုင်စေခိုင်းရန် မဖြစ်နိုင်တော့ဘဲဖြစ်သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်း၏ အစဉ်အလာအတိုင်း သူ့အား သုံးခခြင်းဖြစ်ပုံရလေသည်။

သူ့အား ရှမ်းပစ်ခတ်လျှင် လူတိုင်းလူတိုင်းအား ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သွားစေသည့် သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်း၏အမည်မှာ ရေစန်ချောသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သိုင်းလောက၌ ပဏမာဆင့်ရှိသည့် အထက်ခွဲလူမမာ ကျောင်းစုလေ့အား စေလွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းစုလေ့၏ခေါင်းချက်ကို ရှေးစိတိမ်းနိုင်မည် မဟုတ်မှန်း တောင်းခံသွားလည်ထားပါ၏။

ကျောင်းစုလေ့သည် သူ၏ခိုင်းခါးကို တက်ခြင်းခွဲပစ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ခုတ်ချလာခြင်းဖြစ်သည်။

ထုက ရှေ့တိုးကာ ခန္ဓာကိုယ် ဘေးထိုက်အနေအထားဖြင့် ဒေသနာကို ပခုံးစောင်းဖြင့် ခံပေးလိုက်ပြီး ကျောင်းစုလေ့၏ ခုတ်ချာတည့်တည့် လက်သီးဖြင့် ထိုးချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူ၏လက်သီးမှာ ကျောင်းစုလေ့၏ဒေါင်းကို တည့်တည့် ခတ်မတ် ထိုးမိသွားပုံရ၏။

ကျောင်းစုလေ့၏ မျက်နှာ သွေးဖြာသွားပြီး အထီးခံလိုက်ရ သည့် အရှိန်ဖြင့် ဦးခေါင်း နောက်သို့လန်တက်သွားရာမှ လည် ပင်းရိုး ကျိုးသွားဟန် ရှိလေသည်။

ကျောင်းစုလေ့၏ ဓားချက်သည် သူ၏ပခုံးစောစီးဝေါ်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည်သာမက ဓားနှောင်ဖြင့် တွက်ချလိုက်သည့်ဒဏ် ဖြင့် နားအံတစ်ခုလုံး ထူပူသွားခဲ့ရ၏။

ကျောင်းစုလေ့ လဲကျသွားသည်ကိုမြင်တွေ့လိုက်ရပြီး သူ့ကိုယ် မှီလည်း အမှောင်ကမ္ဘာထဲရောက်သွားရာ ယခုမှ ပြန်လည် သတိရလာခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ယန်ခွမ်း ထွေးတော့ရင်း အသာမှိုင်းနေလိုက်ပြီး ဇေဇော သက်သာသွားသလိုရှိမှ ထရပ်လိုက်လေသည်။

ပြတမ်းပေါက် တစ်ပေါက်နှင့် တံခါးပေါက် တစ်ပေါက် ရှိသည့် သန့်ရှင်းသော အခန်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

ဤအခန်းအတွင်းသို့ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ရောက်ရှိနေရပါ သနည်း။

ချူးရှာ...
ယန်ခွမ်း တီးတိုးရှေ့ရွတ်လိုက်၏။

သူ့အား ဤနေရာသို့ ခေါ်ဆောင်လာသူမှာ ချူးရှာပင် ဖြစ်ရမည်ဟု ယုံကြည်လိုက်လေသည်။

ချူးရှာက သူ့အတွက် ဂရုစိုက်နေသည်ဆိုလျှင် စိတ်ပူစရာ ရှိတော့မည်မဟုတ်ပါချေ။

ယန်ခွမ်းသည် ပြတမ်းပေါက် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး အပြင်ဘက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

အပြင်ဘက်၌ ရောင်စုံပန်းများပွင့်နေသည့် ပန်းဥယျာဉ် ကြီးမားစွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါ၏။

ယန်ခွမ်း မျက်မှောင်ကပ်သွား၏။

‘ဒီပန်းဥယျာဉ်ထဲကို ငါ့ရောက်ဖူးတယ်’ ဟု တီးတိုးရှေ့ရွတ်မိ၏။

မှန်ပေသည်။ အပြင်ဘက်၌ရှိနေသော ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ သူ့ရောက်ဖူးခဲ့သည်ဟု ထင်မိ၏။

ဤနေရာသည် သူနှင့် စိမ်းသောနေရာ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ ယန်ခွမ်းသည် ဟိုဟိုသည်သည် မျက်လုံးကစားလိုက်ပြီး

‘လက်စသပ်တော့ သူ့ဌေးကြီးရှောင်စမ်းရုံ ရတနာခံအိမ်ကို ပြန်ရောက်လာတာကိုး။’ ချူးရှာက ဘယ်သွားရမှန်းမသိတာနဲ့ ဒီကိုပြန်ခေါ်လာတာထင်ပါရဲ့။

သူ့တွေးတောနေစဉ်မှာပင် အပြင်ဘက်မှ ခြေထံများ ထွက် ပေါ်လာသည်။

ယန်ခွမ်း လှည့်ကြည့်လိုက်ချိန်၌ ကျွဲခနဲ မြည့်သံနှင့် အတူ အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး လူတစ်ယောက် ထမ်းဝန်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်... ညီမလေးရှောင်ရှောင်’
ယန်ခွမ်း လွတ်ခနဲ ခေါ်မိသည်။

မှန်ပေသည်။ ဝင်ရောက်လာသူမှာ သူ့ဌေးကြီးရှောင်စမ်းခန်း သမီး သခင်မလေးရှောင်ရှောင် ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်စမ်းရှောင်စမ်းသည် ပြတမ်းပေါက်တန်း၌ ရပ်နေသည့် ယန် ခွမ်းကို တွေ့မြင်သည်နှင့် မျက်လုံးကလေးစိုင်းသွားပြီး...

ဟင်...အစ်ကို၊ သူပြန်လို့ ခုတစ်ပေါ်မှာ လှုပ်နေတာဟာ အစ်ကို့အင်္ကျီရဲ့ ရှမ်းရှမ်းလမ်းလမ်း ပျောက်သေးတာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ သမားတော်ကြီးက အနားယေးထားရမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ကဲ...လာ...လာ'

ရှေ့တိုးလခဲပိုး ယန်ခွမ်း၏ အကောင်းပကတိ ရှိနေသော်လည်း ဆုတ်တိုင်းဆွဲခေါ်လိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် သူ့အား မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် ကြည့်နေမိပါ၏။

အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေမှန်း သိရသဖြင့် ရင်ထဲ၌ ဖော်မပြနိုင်သည့် ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားလာရလေသည်၏။

ရှောင်ရှောင် ဆွဲခါးရာသို့ အသားတကြည်ပင် လိုက်ပါသွားမိလေသည်။

ကဲ...ထိုင်း၊ ခုချိန်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှုရှုရား မလုပ်ရသေးဘူး၊ ရှိပြန်ကလေးနေရယ်လို့ သမားတော်ကြီးက ပုသွားတယ်။ အစ်ကို့အင်္ကျီပြန်သက်သာသွားမှာ'

ယန်ခွမ်း မငြိသက်ချက်မီ။

အချင်းနီးကပ်စွာရှိနေသည့်မို့ ရှောင်ရှောင်၏ ကိုယ်ထင်းနဲ့ လေးကို ချုံ့ချုံ့ကြိမ်ပါ၏။ လှုပ်ချောမောလွန်းသည့် သူမ၏ ဝိသေကလေးကို ထမေ့ကစော ဝေးမော ကြည့်ရှုနေမိလေ၏။

ရှောင်ရှောင်သည် သူ့အား ကြည့်လှည့်စိုက် မျက်လုံးချင်းဆုံမိကြရာ၌ သူမ၏မိမြိုင်မှာ ရှက်ဆွေးခြောက် နီရဲသွားပါသည်။

ချက်ချင်းပင် ခေါင်းကလေးငုံ့ သွား၏။

ဟင်...ကဲ...

ညီမလေးကို ဒုက္ခပေးသလိုဖြစ်နေပြီထင်သလို တပြောလိုက်လေသည်။

ရှောင်ရှောင် ခေါင်းကလေး ခါယမ်းလိုက်သည်။

အစ်ကိုဟာ ဖေဖေ အကျိုးကို စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သူပဲ၊ အစ်ကို့ကိုပြန်ပြီးကူညီရမှာ ညီမတို့ဝတ္တရားပါရှင်'

ယန်ခွမ်းက...

အစ်ကိုကသာ ညီမဖေဖေအကျိုး စောင့်ရှောက်ခဲ့သူမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ညီမလေးဟာ...

အို...ဒီလိုမပြောပါနဲ့ရှင်'

ရှောင်ရှောင် မျက်နှာကလေး ညှိုးသွားသည်ကို ယန်ခွမ်း ထပ်ပြုမိလိုက်လေသည်။

'ညီမလေးကိုကျီမယ်မိတာစိတ်မဆိုးပါနဲ့ကွယ်၊ အခု အစ်ကို့အင်္ကျီကွေ့ သက်သာသွားမပါပြီ၊ ဒါကြောင့်...'

'ဟင်အင်း...ဟင်အင်း၊ အစ်ကို့မလွှားရဘူး'

ရှေ့ဆံ့ရှောင် ကျပျားကယာ တံခါးဆီးလာလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ထမ်းယာက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်မိကြပေသည်။

နှစ်ယောက်အား ဖွတ်မခံပြောကြသော်လည်း အစ်ယောက်၏ ရင်ထဲမှ ခံစားချက်များကို တစ်ယောက်က နားလည် သဘောပေါက်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ယန်ခွမ်းသည် တစ်ဆက်နှင့်တစ်ကိုယ် မိန်းကလေးများနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေခဲ့ဖူးခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုသည့် သဘောတရားကိုလည်း ချိုသည့် ခါးသည် နားလည်ရကောင်းမှန်း မသိခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။

ယခု ရှောင်ရှောင်နှင့်တွေ့မှ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ လှမ်းမိုးမှု ခံနေရပြီဖြစ်၏။ သူ၏ အမူအရာ၊ စကားသံ အလိုလို နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းလာသည်။

သူတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေရာမှ ယန်ခွမ်းက....

‘ညီမရယ်...’

တီးတိုးခေါ်ရင်း ရှောင်ရှောင်၏ ပခုံးကလေးကို ဆုပ်ကိုင် ကာ သူ၏ရင်ခွပ်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်လေသည်။

ရှောင်ရှောင် ခေါင်းကလေးငုံ့ သွား၏။

သို့သော် သူမကိုယ်တိုင်လည်း မေတ္တာ၏သားကောင်ဖြစ်နေ ခဲ့၍ အလိုက်ဆင့် တိုးဝင်လိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြင်နာစွာ ထွေးဝပွဲ ထားလိုက်ကြ၏။ နှစ်ဦးသားပေါင်းစပ်မှ ဘဝတစ်ခု ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ခံယူမိလာချိန်မှာပင် အပြင်ဘက်မှ ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

ယန်ခွမ်းနှင့် ရှောင်ရှောင်တို့ ကပျာကယာ လှူချင်းခွာလိုက် သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ယန်ခွမ်း... မင်းဟာ မသေဆေးရထူးတဲ့ နဂါးလေးပဲ’ စကားသံနှင့်အမျှ ရှာက ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် အခန်းတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

.....

သုံးလ...

သုံးလအတွင်း ယန်ခွမ်းတစ်ယောက် ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာလေသည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏လက်စွဲ သမားတော်ကြီး ကြီးကြပ် ကုသပေးမှုကြောင့် ပခုံးမှဒဏ်ရာမှာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း လာလေသည်။ လူကောင်းတစ်ယောက် နီးနီး အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်းသည် သတ္တိရှိ၍ အာမခံရွာနုပူပူ ပေး ခိုင်းသည့် အဖိုးတန် ရတနာများပါ ရှိသည့် အထူးတလေးကို

ဟာပို့ ပေးခဲ့သည်မို့ ယန်ခွမ်းတို့အား နဂိုကပင် သဘောကျခဲ့
လေသည်။

ယန်ခွမ်းဒဏ်ရာရကာ သူ့ ထံရောက်လာသောအခါ ကျေးဇူး
ဆပ်ရည်အားနှင့် လိုလေသေးမရှိ ပြုစုခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယန်ခွမ်းမှာ သူ့ဌေးကြီးရှောင်စန်းအား
ကျေးဇူးတင်ရမည့် အခြေအနေ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားလေ
တော့သည်။

ကနာစံအိမ်၌ နေထိုင်ရသည်ကို ယန်ခွမ်း ပျော်ရွှင်နေမိ
ပါသည်။

သူနှင့်ရှောင်ရှောင်သည် မပျော်လင့်ဘဲ ချစ်သူဘဝ ရောက်ရှိ
ခဲ့ကြပြီ မဟုတ်ပါလား။

ယန်ခွမ်းမှာ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမည်ကိုပင်
စိုးရိမ်ပပန်နေလေတော့သည်။

ဆိုသော် သူ၏ ဝေဒနာသည် တစ်နေ့တခြား ဆက်သာ
လာသည်။

ဝေဒနာသက်သာလာခြင်းကြောင့် ယန်ခွမ်း စိတ်ညစ်ရမည့်
ဆိုလျှင် ကြားရသူအပေါင်း ရယ်မောကြလိမ့်မည်ဖြစ်ပေသည်။

လူကောင်းပကတိ ဖြစ်လာလျှင် သူ့ဌေးကြီး ရှောင်စန်းက
လက်ခံထားမည်ဆိုလျှင်ပင် ဆက်နေ၍ မသင့်ပါချေ။

သူ၏ဘဝသည် မရေမရာနိုင်လှအော့ ဘဝမျိုးဖြစ်သည်။

မီးသွေးတုံးကဲ့သို့ပင် ကိုယ်ကြမ္မာကိုယ်ဖန်တီးကာ ကိုယ်
ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်ခြင်းမျိုး မရှိသေးချေ။

ထို့အတွက် ယန်ခွမ်းတွေးတောပူပန်နေသည်ထိ ချူးရှာပူ
လျှိုး မည်သူမျှ နားမလည်နိုင်ကြတော့ပါတော့။

လေဖြည့်ငှေ့ညှင်း ဝေ ယမ်းတိုက်ခတ်လာလေသည်။
မွှေးကြမ်းသစ်ပျံသည့် ပန်းရနံ့ များ ပျံလွင်လာ၏။

ယန်ခွမ်းသည် ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း၌ ငူငူအိုး ပပ်နေမိ၏။
သူ၏ ဝဲဘက်ပခုံးမှ ဒဏ်ရာကျက်သွားပြီး အသေခံနိုင်
တက်လာပြီဖြစ်သည်။

ပတ်တီးစည်းနှောင်ရေလည်း မလိုတော့ပါ။
သမားတော်ကြီးပေးလာသည့် ခဲဆေးရည်ကို မုန့်မုန့်လိပ်ရံ

သာ ရှိပေတော့သည်။
‘အင်း နောက်သုံးလေးရက်လောက်ပဲ’

ယန်ခွမ်း သက်ပြင်းချကာ ထီးထိုးညည်းညူလိက်သည်။
နောက်သုံးလေးရက်ခန့်ကြာလျှင် ရတနာစင်စင်မှ စူးထွက်

သွားပြီး ဖြူးခြိမ်မည်။
ထိုနောက်တင်ကား...

‘ကပ်ကိုတို့ ဘယ်တော့များမှ ပြန်ဆုံနိုင်မှာလဲ ညီမရယ်’
ဗန်ခွမ်း၏ရစ်ထဲ၌ဖော်မပြနိုင်သောခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်

လာလေသည်။
ရှောင်ရှောင်နှင့်ဝေရမည်ကိုတွေးတောပူပန်ရင်း စိတ်ခတ်

ကျဆင်းလာ၏။
ချစ်ခြင်းပေတ္တာသည် တွေ့ဝေခြင်း၊ ပျော့ညိုခြင်းတို့ ဖြစ်ပေ

စေတတ်သည်လော။
ရုတ်တရက် ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ လှနုစံယောက် ဝင်ရောက်လာကြ
သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ယန်ခွမ်း ရင်ထိတ်သွား၏။

ဝင်လာသူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ သူဌေးကြီး
ရှောင်စန်းဖြစ်နေ၍ သွားရောက်နှုတ်ဆက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်
မိသည်။

သိသော်သူဌေးကြီးရှောင်စန်းနှင့်အတူညှော်သည်တစ်ယောက်
ပါလာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အနှောင်အယှက်ဖြစ်သွားနိုင်သည်
ဟု တွေးကာ နှုတ်ဆက်ဘဲနေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထို့ အပြစ် ယခုအချိန်မှ တိတ်တဆိတ် ရှောင်ထွက်သွားမည်
ဆိုလျှင် မည်သူမျှမတွေ့က အရေးမကြီးသော်လည်း သူဌေးကြီး
ရှောင်စန်း တွေ့မြင်သွားလျှင် မကောင်းဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ကာ
သည်အတိုင်း ဆက်ပြီး ရပ်နေလိုက်လေသည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်းနှင့် သူ၏ မိတ်ဆွေမှာ ယန်ခွမ်းအား
သတိမပြုမိကြပါ။ မလှမ်းမကမ်းမှဖြတ်သွားကြပြီး ကျောက်
ထိုင်ခုံတစ်ခု၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ ယန်ခွမ်းမှာ ပို၍ ထွက်သွားရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

သူက အနည်းငယ် လှုပ်ရှားလိုက်သ နှင့် သူဌေးကြီး
ရှောင်စန်းတို့ သတိပြုမိသွားကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

ထွက်မသွားနိုင်တော့လျှင်အတူ သူဌေးကြီး ရှောင်စန်းတို့
အား အကဲခတ်ကြည့်နေမိလိုက်လေသည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏မိတ်ဆွေသည် အပြုရောင် ဝတ်ဆင်
ထားပြီး အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိသူ ဖြစ်၏။

တည်ကြည့်ခန့်သွားသော ဥပဓိရုပ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သလို ခါး၌
ချိတ်ထားသည့်ခားက ဆိုင်းဇောက်ကသားတစ်ယောက် ဖြစ်
ကြောင်း ဖော်ပြနေပေတော့သည်။

ယန်ခွမ်း၏မျက်လုံးအစုံသည် ထိုလူ၏ခါးမှ ခားဆီသို့ ရောက်
သွားသည်နှင့် ထိုလူအား စိတ်ဝင်စားသွားလေတော့သည်။

ထိုလူ၏ခါးမှာ အနီရောင် ပန်းပွားကလေးများနှင့် အလှ
ဆင်ထားသည့် ခားတစ်လက်ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအနီရောင်ပန်းပွားများနှင့် ခားပိုင်ရှင်ကို သူ မြင်တွေ့ခဲ့ပူး
ပါသည်။

သူ့ အတွက် အလိုလိုဖေးစားကြည့်ညှိမိသူ ဖြစ်၏။

သူ့လိုက်လံရှာဖွေနေသည့် ယန်ယမ်းပင်သည် ထိုလူကဲ့သို့
သော လူစားမျိုး ဖြစ်ပါစေဟု ဆုတောင်းခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်
ပါလား။

ယန်ခွမ်း စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။ ထိုလူအား စိုက်ကြည့်လိုက်
လေသည်။

ထိုလူမှာ သူ့အား သတိမပြုဘဲ သူဌေးကြီးရှောင်စန်းနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ကာ စကားပြောနေပါသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ စကားသံများကို အတိုင်းသား ကြားနေ
ရပေတော့သည်။

သူဌေးကြီး ရှောင်စန်းက...

‘မိတ်ဆွေရှင်ကျေးဇူးကြောင့် ကျုပ်သမီးလေး အနှုတ်ရယ်က
လွတ်ခဲ့ရတာကို ကျုပ်အယ်တော့မှ မေ့နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး များ
ဟု ပြောလေသည်။’

၁၆

ထိုလူက...

ကျုပ်က ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အထဲမှာ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး ကိုယ်တတ်နိုင်ဆဲလောက် ကူညီခဲ့တာချည်းပါပဲဗျာ။ ကျေးဇူး တစ်ခုကောင်းစေဆိုတဲ့ အတော့ဖျိုးနဲ့ မဟုတ်ပါဘူး။

အင်း... ဒါကြောင့်လဲ မိတ်ဆွေဟာ သိုင်းလောကမှာ လျှမ်းကျမ်းတောက် နာမည်ကြီးနေတာပေါ့ဗျာ။ ဒါထက် မိတ်ဆွေဟာ သွေးဝိညာဉ်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ ဆယ်လိုအခြေအနေ ရောက်ပြီလား။

သွေးဝိညာဉ်ကိုဆိုတာ အမည်ကို ကြားလိုက်ရခြင်း ကြောင့် ယခုခမ်း၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခန့် တုန်ခါသွားလေသည်။

မြမ်းလှည်းပေါ်မှ မရှုမလှသိုးကျလာသည့် သမားတော်၏ အလောင်းကို မြင်ယောင်လာ၏။

ဟားတိုက်ရယ်မောနေသည့် ငွေအိုးကြီး၏ မျက်နှာကိုလည်း မြင်ယောင်လာ၏။

တစ်ဆက်တည်းပင် သေလှပျော့ပါး ဝေဒနာ ခံစားရင်း သူ့ ဇာတိ အနိတရာ ခြင်္လင်ပြန်သည်။

ယန်ခမ်း၏လက်သီး ကျစ်ကျစ်ပါးအောင် ဆုပ်လိုက်သည်။

‘သွေးဝိညာဉ်ကိုနဲ့ စာရင်းရှင်းရမယ်’ ဟု စိတ်ထဲမှ ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အဖြူရောင် ဇော်ထားသူထံမှ စကားသံ ထွက် ပေါ်လာသည်ကို ကြားရလေသည်။

‘သွေးဝိညာဉ်ကိုဟာ ဆိပ်ဖြိုး နာမည်ကြီးလာတာမို့ ပိုပြီး လျှို့ဝှက် လှုပ်ရှားနေရတယ်။ ဒုတိယလော အဖြူရောင်

သိုင်းသမားတွေကလဲ ဒုစရိုက်မှုကို စုပေါင်း တွန်းလှန်နေကြ တဲ့။ သူတို့ အခက်တွေ့နေကြတယ်လေ။ ကျုပ်ကြားတဲ့ သမား အဆိုးဆုံးရင် သွေးဝိညာဉ်ကိုနဲ့ဟာ ဒေါင်းနဂါးကို စည်းရုံးသိမ်းဆွဲပြီး သူတို့အကျိုးအတွက် အဆုံးချလိမ့်မယ်ဗျာ။ ဒေါင်းနဂါးကို အကြောင်းကော ခင်ဗျား ကြားမိတယ် မဟုတ်လား။’

သူငွေကြီးရှောင်စန်း ခေါ်ပြီး ညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ကြားဖူးပြီလားဗျာ။ လေးငါးနှစ်အတွင်းမှာ တစ်ဟုန်ထိုး ကျော်ကြားလာတဲ့ ဒုစရိုက်ကိုကြီးတစ်ခုပေါ့။ သူတို့ ဒေါင်း ဆောင်ဟာ ‘နဂါးလေး’ ဆိုလားပဲ။ သွေးဝိညာဉ်ကိုနဲ့စာ ပူးပေါင်းလိုက်မယ်ဆိုရင် အနက်ရောင် သိုင်းလောကနဲ့ ဒုစရိုက် လောကကြီးဟာ တစ်ဝည်းတစ်လုံးတည်း ဖြစ်သွားတော့မှာ သေချာတယ်’

ကပြီရောင် ဝတ်ထားသူက...

‘ဒါကို သိုင်းလောကသားတွေ ရိပ် မိ ကြ ပါ တယ် ဗျာ။ ဒါကြောင့်လဲ ဒုက္ခတည်းက စုပေါင်းပြီး ရင်ဆိုင်ဖို့ ပြစ်ဆင်နေ ကြတာပေါ့။ သူတို့နဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ စိတ်ဝတ်ချင်း-သတ္တိချင်း ကွာမာတယ်ဗျာ။ တကယ်တမ်း ယှဉ်ပြိုင်ကြမယ်ဆိုရင် သူတို့ပဲ အရေးနိမ့်သွားမှာပဲ။’

သူ့ ခြံ ရှောင်စန်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘အင်း... မိတ်ဆွေရဲ့ သံမဏိစိတ်ဝတ်ကို ချိုးကျူးပါတယ် ဗျာ။ သိုင်းလောကမှာ မိတ်ဆွေတာကြောင့် နာမည်ကြီး နဂါး

တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သဘောပေါက်သွားပါပြီ၊ လေးစားပါတယ်ဗျာ'

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ်က နာသည့်ကြီးဖို့ ကြီးစားနေတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ မကောင်းမှုတွေကို တိုက်ဖျက်ချင်တဲ့ သဘောပါ'

'ဒါထက်မိတ်ဆွေ၊ ဟူယင်တောင်ကို သွားမယ်ဆိုတာက....'

'အင်း...ဟူယင်တောင်မှာ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းက အရေးပါသူ တစ်ယောက် ခိုနေတယ်လို့ ကျုပ်သတင်းကြားထားတယ်ဗျာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒါဆို မြို့ထော်ဝန်ကို အကြောင်းကြားပြီး....'

သူ၏စကားမဆုံးမီ အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကျုပ်ကြားရတဲ့သတင်းက သေချာလှသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခမပေးချင်ပါဘူး၊ ကျုပ်ဘာသာ ကြည့်ပြီး ဖြေရှင်းလိုက်ပါမယ်'

သူငွေကြီးရှောင်စန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'မိတ်ဆွေ အကူအညီလိုရင်ပြောနော်၊ ဘာမှအားမနာနဲ့၊ ကျုပ် အရမ်းကုန် ကူညီမယ်၊ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းကြောင့် ကျုပ်ရဲ့ ပစ္စည်း ဥစ္စာတွေ ဆုံးရှုံးရပေါင်းများပြီ၊ သူတို့ကို ဖော်ထုတ်ဆုံးမနိုင်ရင် ကျုပ်က ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဂုဏ်ပြုချီးကျူးရမှာပဲဗျာ'

'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ဟူယင်တောင်ကို ဆွားမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုသာ ဘယ်သူ့မှ မသိပါစေနဲ့'

'ဟာ...စိတ်ချ၊ ကျုပ်ဆီကသတင်း မပေါက်ကြားစေရဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ကြီး အာမခံပါတယ်ဗျာ'

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက....

'မိတ်ဆွေကို ကျုပ်ယုံပါတယ်၊ သူတို့ထွက်ပြေးသွားမှာကို

စိုးရိမ်လို့ ပါဗျာ၊ ဟူယင်တောင် သတင်းထောပီမှ ကျုပ်က

အတော်ခက်ခက်ခဲခဲ စုံစမ်းခဲ့ရတာဗျာ၊ ကဲ...စကားပြောလို့

ကောင်းပါရဲ့၊ ကျုပ်သွားဦးမှဖြစ်မယ်'

ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှထလိုက်လေသည်။

သူငွေကြီးရှောင်စန်းလည်း ထရှုပ်လိုက်၏။

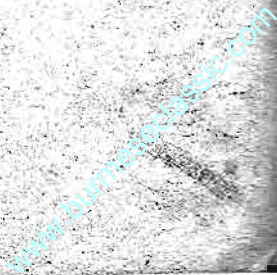
သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပခုံးချင်းယှဉ်ကာ ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှ ထွက်သွားကြလေသည်။

ယန်ခွမ်းကား ကျောက်ရှုပ်ကြီးတစ်ရှုပ်ပမာ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေဆဲ။

သူ၏ရင်ထဲ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ခိုင်မာစွာ ချမှတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းအား ရပ်ဆိုင်းရန် ဖြစ်ပေတော့သည်။

.....0.....

ဟူယင်တောင်...

ဟူယင်တောင်သည် ကျင်းလိမ်မြို့နှင့် မိုင်နှစ်ဆယ်ခန့်အကွာတွင် ရှိသည်။

ယန်ခွမ်းသည် ချူးရှာနှင့် သခင်မလေးရှောင်ရှောင်ကိုပင် အသိမပေးနိုင်ဘဲ အလျှင်အမြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

သူ၏စိတ်ကူးမှာ ဟူယင်တောင်သို့သွားကာ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းမှလူများအား ဆုံးမပစ်ရန်ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းလိမ်မြို့ဆို့ ရောက်လာခဲ့သည်မှာ အတော်ကြာသွားပြီဖြစ်ရာ ဟူယင်တောင်သို့ မည်သို့မည်ပုံသွားရမည်ကို သိရှိထားပြီးဖြစ်သည်။

မခုံးမှဝေဒနာ သက်သာလာကာစအချိန်၌ နောက်ထပ်တိုက်ပွဲတစ်ခုရင်ဆိုင်ရန် စိုင်းပြင်းမိခြင်းအတွက် များသည်မှန်သည် သူက တွေးတောနေမည့် ဖဟုတ်ပါချေ။

ယခု လောလောဆယ်အချိန်၌ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းမှလူများအား ဆုံးမနိုင်နှင့် ပစ်လိုစိတ်များသာ ရှိနေပေတော့သည်။

ယန်ခွမ်း ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့ရာ ဟူယင်တောင်အနီးသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ ညနေစောင်းအချိန် ရှိနေချေပြီ။

ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ပုစွန်ဆီရောင်သမ်းနေသည်။ တိမ်ဖြူများသည် လေနှင့်အတူ လွင့်ပျောနေသည်။

အိပ်တန်းပျံ ငှက်တစ်အုပ်သည် အသံတစာစာ ခြည်ကြွေးလျက် ပျံသန်းသွားနေကြ၏။

ငန်းကျင်တွင် မိုင်းညိုညို တောင်တန်းကြီးများ၊ စိမ်းလန်းသောတောအုပ်များ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိပါသည်။

အေးမြသော ညနေခင်းလေများလည်း သွန်သွန်ညှင်းညှင်း ထိုက်ခတ်နေ၏။

ယန်ခွမ်းက ခြေလှမ်းရပ်ကာ နဖူးပေါ်မှ စွဲရွဲနေသည့်ချွေးမျှားကို သူတ်ပစ်လိုက်သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ ဟူယင်တောင်ကို တွေ့မြင်နေရပါ၏။ ဆည်းဆာရောင်ခြည်အောက်တွင် တောင်ပေါ်၌ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး အဆောက်အအုံအချို့ ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်နေရလေသည်။

‘တောင်ပေါ်မှာ လူနေနိမိတ်တွေ့ရာဆိုလို့ ဒီအဆောက်အအုံတွေပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းကလူတွေကို တွေ့နိုင်မှာပဲ’

ယန်ခွမ်း စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။

ရှေ့ခရီးဆက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာပင်...

‘ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်’ မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ယန်ခွမ်း ရင်ထိတ်သွားသည်။ ‘ဘယ်သူများပါလိမ့်’

တေးယမ်း ကြည့်လိုက်သောအခါ ခပ်လှမ်းလှမ်းစာနေရာမှ မြင်းစီးသမားတစ်ယောက် ခုနီးစိုင်း မောင်းနှင်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အနည်းငယ်လွမ်းနေသဖြင့် မြင်းစီးသမားမှာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကို သဲသဲကွဲကွဲ မတွေ့ရချေ။

‘သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းက လူများလား’

ယန်ခွမ်း ပို၍ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်လာသည်။

ဟူယင်တောင်သို့ဦးတည်ကာ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းသွားလေ တော့သည်။

သူ့လာနေမှန်း မည်သူမျှမသိနိုင်စေရန် တောလမ်းကလေး အတိုင်းမသွားဘဲ သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ ဖြတ်ဆန်းသွား လေသည်။

အချိန်များ တဖြည်းဖြည်းကုန်ဆုံးသွား၏။

အလင်းရောင် အားပျော့သွားပြီး အမှောင်ထု လွှမ်းမိုးလာ သည်။

မကြာမီ နေလုံးကွယ်ပျောက် ညအမှောင်ကာလ ရောက်ရှိ လာပေတော့မည်။

ယန်ခွမ်းသည် မှောင်မိုက်မသွားမီ ဟူယင်တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားနိုင်စေရန် လျင်မြန်စွာ ရှေ့ဆက်သွားလေသည်။

ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ တစ်စထက်တစ်စ ကျပ်ပါးလာ၏။

မြေပြင်မှာ တဖြည်းဖြည်း ကုန်းကမူများဖြင့် မြင့်မား မတ် စောက်လာ၏။

တောင်အမြင့်ပိုင်းသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိလာချိန်၌ ယန်ခွမ်းရှေ့ဆက်သွား၍ မဖြစ်နိုင်တော့အောင် အမှောင်ထု ပိတ်ဖုံးသွားလေသည်။

ယန်ခွမ်း ခြေလှမ်းရပ်လိုက်၏။

သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ကျောမိုတာ အနားယူနေလိုက် လေသည်။

အမှောင်ထုထဲ မျက်စိကျင့်သားရသွားလျှင် ရှေ့ဆက်သွား မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

သူ၏စိတ်ထဲ၌ အနီရောင် ပန်းပွားကလေးများ ပါရှိသည့် ဓားပိုင်ရှင်ထက် အလျင်ဦးအောင် အရောက်သွားနိုင်နေ အားခဲ ထားလေသည်။

သို့မှသာလျှင် သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းသားများအား ဆုံးမခွင့် ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းသည် လျှို့ဝှက် သိပ်သည်းလွန်းလှသည့် ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်း ဖြစ်ပေသည်။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းဆိုသည့်အမည်ကို လူထိုဝ်းလိုလို ကြားဖူး ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင်မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းသည် သူ၏ဘဝရေး လမ်းကြောင်းကို နောက်ကွယ်မှ ချုပ်ထိန်းပဲ့ကိုင်ကာ လိုရာဆွဲခေါ် သွားခဲ့သည့်ဟု သူနားလည်ခဲ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းအား ကျောခိုင်းကာ ထွက် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ယခု သူ့အတွေ့အိုင်ဆုံးသောလူမှာ ဝေဒအိုကြီးဖြစ်လေသည်။

‘သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းက အရေးပါထုံလူလိုတာ ဝေဒအိုကြီးကို ပြောတာပဲ ဖြစ်ပေ’

ယူ တေးတော စဉ်းစွမ်းနေချိန်မှာပင် ကောင်းကင်ပေါ်၌ လစန်းလက်ပေါ်လာလေသည်။

အေးမြစသာစေ့စေ့သည် စန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပြာကျလာ သည်။

ယန်ခွမ်း ဝမ်းသာသွား၏။

လရောင်ကိစ္စအပြုက တောင်ပေါ်သို့ ဆက်ပြီးတက်သွား ခေသည်။

အဝပေါ်ဆက်ဆိုရောက်လေလေ၊ မြေအနေအထားမှာ မြင့် မားမက်စေ့စေ့လေလေပင်။

အကန်ကြာသက်သွားပြီးကျင် တောင်ယပ်သို့ ဆိုက်ဆိုက် ပြန်လာလေသည်။

ယန်ခွမ်းတောင်ထိပ်မှာ မြေပြန့်လွင်ပြင်တင်ခုလုံး ညီညာ ပြန့်ပြူးပါ၏။

ကျောလှိုင်းဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အအုံ ဆုံးပေးလုံးမျှ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

တိုအဆောက်အအုံများမှ မီးရောင်လင်းလက် ပေါ်ထွက်နေ လေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် ရုတ်တရက် ချဉ်းကပ်သွားခြင်းမပြုသေးဘဲ အမှောင်ရိပ်ကန်နေ၍ အတန်ကြာအောင် အကဲခတ်ကြည့်နေ လိုက်၏။

လေသာယမ်း တိုက်တော်လှသောအခါ ဘုရားစာရွက်ဆို သံများ ခပ်သံသ့ကြားရ၏။

ဘုံကျောင်းထစ်ခုပါလား။

ယန်ခွမ်း မျက်ဆုံးပြူးသွား၏။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းမှ အရေးပါသူတစ်ယောက် ရှိနေသည် ဆိုသောနေရာမှာ ဘုံကျောင်းတစ်ခု ဖြစ်နေပါ၏။

ဘုံကျောင်းနှင့်လူဆိုးသည် လားလားပျံအပ်စပ်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်ပေသည်။

‘ဒုက္ခပါ၊ ဟိုလူတွေ့ သဘမ်းမားကြီး ရထားပြီထင်တယ်’ ယန်ခွမ်း ခေါင်းကုပ်လိုက်သည်။

ရှေ့တိုးလည်းခယ်၊ နောက်ဆုတ်လည်းခက်သည့် အဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့နေချိန် ဖြစ်လေသည်။

မည်သို့ပြုလုပ်ရမှန်းမသိ အကြံအခိုက်နေစဉ် လရောင်အောက် ၌ လူရိပ်တစ်ခု လှုပ်ရှားသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်လုံးပြူးသွား၏။

သေစလျာချာကြည့်လိုက်သောအခါ အဖြူရောင်စတုရန်း ထားသူတစ်ယောက်သည် အဆောက်အအုံများဆီသို့ လျစ်မြှန် စွာ ချဉ်းကပ်သွားနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်...သူဌေးကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေပါလား?’

ယန်ခွမ်း မနေနိုင်တော့ပါ။

ထိုလူသာ အလျင်အောက်သွားလျှင် သူ့ဘာမျှတတ်နိုင်တော့ မည် မဟုတ်ပါ။

ယန်ခွမ်း ခပ်ဆုတ်ဆုတ် ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

ပြေကွက်လမ်းကြိုဖြတ်ကျော်မိသည်နှင့် ထိုလူသည်အဆောက် အအုံတစ်ခု၏ရှေ့သို့ ရောက်သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ယန်ခွမ်း ပြေးလိုက်လာသည့်ခြေသံကို သတိထားမိလိုက်ဟန်ဖြင့် ချာခနဲလှည့်ကြည့်လာလေသော်။

ယခုမှ မထူးတော့ဟုသဘောပိုက်ကာ ယန်ခွမ်းက ထိုလူထံသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် ပြေးသွား၏။

အနီးသို့ရောက်သွားလျှင် ထိုလူက မျက်မှောင်ကုပ်ကာ စိုက်ကြည့်ရင်း....

‘မင်း ဘယ်သူလဲ’

ဟု ခပ်အန်ထန် မေးလာလေသည်။

အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြ၍လည်း အချိန်ကုန်ရုံသာရှိမည်ဟု ထွက်ခွာသဖြင့် ယန်ခွမ်းက ခပ်တည်တည် လိမ်ပြောလိုက်လေသည်။

‘သူဌေးကြီးက ဦးကို ကူညီဖို့ ကျွန်တော်ကို လွှတ်လိုက်တာပါ’

ထိုလူ မျက်နှာပျက်သွား၏။

မေ့ခမ်းထုတ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ စိတ်ထား ပြောင်းလဲထွားဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းချကာ...

‘ကောင်းပြီ၊ ငါ့နောက် လိုက်မယ်ဆိုရင် ငါ့စကားကို တစ်သဝေခတ်မိမ်း နားထောင်ရမယ်၊ ဘယ်နှယ်လဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း ချက်ချင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် သဘောတူပါတယ်’

‘က...လ...’

ထိုလူသည် ယန်ခွမ်းကို ခေါ်ကာ ကျောက်လှေကားထပ်များအတိုင်း အဆောက်အအုံပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။

ဘုရားစာ ရွတ်ဆိုသံများသည့် ထိုအဆောက်အအုံအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အဆောက်အအုံ အဝင်တံခါးမကြီး အပေါ်တက်၌...

‘ဟူယင်ဘုံကျောင်း’

ဟု ရေးသားထားသည့် ဆိုင်းဘတ် ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။ ထိုလူသည် တံခါးမကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ အတွင်းတက်လှမ်းဝင်လိုက်၏။

ယန်ခွမ်းလည်း ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်သွားလေသည်။

ယခုအချိန်၌ ထိုလူထက် လက်ဦးအောင် သွေးဝိညာဉ်စိုက်မှု လူများနှင့် ရင်ဆိုင်လိုစိတ် ကွယ်ပျောက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုလူနှင့် အတူ လက်တွဲရသည်ကို ပိုသဘောကျနေမိလေတော့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဘုံကျောင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိထွားသော အခါ ရသေ့ တစ်ပါးနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးသည် မယ့်စော်ရုပ်တုရှေ့၌ထိုင်ကာ ဘုရားစာများ ရွတ်ဆိုနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဘုံကျောင်း အတွင်း၌ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိထားရာ လင်းလင်းချင်းချင်း ရှိနေပါ၏။

ယန်ခွမ်းသည် ဟိုဟိုသည်သည့် ကြည့်လိုက်ပြီး ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ရသေ့ကြီးတို့ထံ၌ အကြံညွှန်ကို ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

၂၇၈ ဝတ္ထုအောင်

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက...

'လတ်အေး... ငါ့တို့ ထောင်ချောက်ထဲကို ရောက်နေပြီ' ဟု တီးတိုး သတိပေးလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

'ထောင်ချောက်... ဟုတ်လား'

'သေချာတာပေါ့၊ ညကြီးအချိန်မတော် ငါတို့ ရောက်လာတာကြောင့် သူတို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသင့်တယ်၊ ခုတော့ တည်ဆဲဥပဒေမရှိဘဲ ရှိလွန်းလှတယ်၊ သူတို့ဘက်က အပိုင်တိုက်ဆဲထားလို့ ထူးခြေမပျက်နေနိုင်ကြတာပေါ့၊ ငါတို့ကိုထောင်ချောက်ထပ်ထားမှာ သေချာတယ်'

ယန်ခွမ်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

သူ့သေ ပြောဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ထိုလူ့ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သတောကျမည်မဟုတ်ချေ။ ဘုံကျောင်းတစ်ခုကိုထောင်ချောက်ဟု မြင်နေခြင်းကို သူက လက်မခံနိုင်ကြောင်း ပြောမိမိမည်မဟုတ်ပါလား။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက...

'မင်း ဒီမှာနှပ်နဲ့၊ ငါ့အချက်မပေးဘဲ မလှုပ်ရှားနဲ့'

ဟု နှာကြားလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဘုန်းဘော်ကြီးနှင့် ရသေ့ကြီးတို့ ရှိရာသို့ ချဉ်းစပ်သွားလေသည်။

ယန်ခွမ်း မလှုပ်မဟုတ် ရပ်ကာ အခြေအနေ စစ်ဆေးကြည့်နေလိုက်၏။

ဘုန်းဘော်ကြီးနှင့် ရသေ့ကြီးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ထင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်နေကြပြီး တစ်ဝတ်စုံလေး တစ်ချောင်းစီဖြင့် တစ်စောင်ခန့် အရှည်ရှိသော သစ်သားကုံးကလေး တစ်ခုတို့ တစ်ယောက်တစ်ချက်စီ စည်းချက်ဝင်းချက်ညီညီ အဆက်မပြတ် ခေါက်နေကြလေသည်။

တုတ် တံကလေးများနှင့် သစ်သားတုံး ထိတွေ့ဆုံမှတ် တထောင့်ထောင့်က ဖြည့်ကာ ထွက်ပေါ်နေ၏။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် မျက်လုံးမှိတ်ကာ ဘုရားစာများလည်း အဆက်မပြတ် ရွတ်ဆိုနေကြလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူသည် သူတို့ခန်းသို့ရောက်သွားလျှင် ခြေလှမ်း ရပ်တန့်ကာ ချောင်းဟန်လိုက်၏။

'အဖမ်း'

သူ၏ ချောင်းဟန်သံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် ဘုန်းဘော်ကြီးနှင့် ရသေ့ကြီးတို့ ကြားဟန်မဟုတ်ကြချေ။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူသည် သူတို့နှစ်ယောက်ကြား၌ ထိုင်ချပိုက်၏။

ထို့နောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ အသင့်ရှိနေသော တုတ်တံကလေးတင်ချောင်းကိုယူကာ သစ်သားတုံးကို ဝစ်ခေါက်လိုက်လေသည်။

စည်းချက်ဝင်းချက်ညီညီ တထောင့်ထောင့်မြည့်ကာ ထွက်ပေါ်လာသည့် အသံမှသည် စည်းဝင်းမကျ တပျော်စီးပျော်စီး ပြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထိုအခါမှ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ရသေ့ကြီးတို့သည် တုံးခေါက်
နေရာမှ ရပ်တန့်သွားကြလေသည်။

ဘုရားစာရွတ်ဆိုသံများလည်း ချက်ချင်း ရပ်ဆိုင်းသွား၏။
နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူမျက်လုံးပွင့်ကြည့်လာကြလေသည်။
အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက ပြုံးပြလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားတို့ တုံးခေါက် ပုံကလဲ မမှန်ဘူး၊ ဘုရားစာရွတ်
တာလဲ မမှန်ဘူး၊ ကပေါက်တိကပေါက်ခြာ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါ
ကြောင့် ကျုပ်က ဘယ်လိုဆိုရ ရွတ်ရတယ်ဆိုတာ လက်တွေ့
ပြမလို့’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရသေ့ကြီးက...

‘တကာကြီးက ဘယ်သူများမပါလိမ့်၊ ကျုပ်တို့ မှားယွင်း
နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောနိုင်တာတ်’
ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

ဘုန်းတော်ကြီးက...

‘ဟုတ်တယ်၊ တကာကြီး ရှင်းပြဖို့လိုလိမ့်မယ်’
ဟု ပြောလေသည်။
အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက...

‘ခင်ဗျားတို့ရွတ်ဆိုနေတဲ့ ဘုရားစာဟာ နံနက်ပိုင်းအချိန်မှာ
ရွတ်ရမှအ၊ အခု ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ’

ထိုစကားကြားလျှင် ရသေ့ကြီးက ဘုန်းတော်ကြီးပါ
မျက်နှာပျက်သွားကြလေသည်။

သူတို့သည် အယောင်ဆောင်တရားကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း
အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက အလွယ်တကူဖော်ဆောင်လိုက်ပြီ
မဟုတ်ပါလား။

ထို့နောက် အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူအား ကျေးခိုင်း
ကာ ထွက်ခွာသွားကြရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက...
‘နေကြပါဦးဗျာ၊ ကျုပ်က မေးစရာလေးတစ်ခုရှိလို့ လာခဲ့
တာပါ၊ ကျုပ်မေးတာကို ဖြေပြီးမှ သွားရင် ပိုကောင်းပါ
လိမ့်မယ်’

ဟု လှမ်းပြီးတားမြစ်လိုက်သည်။
ရသေ့တို့သည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့်...

‘တကာကြီးဟာ ဘု ကျောင်းထဲကို ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲဝင်လာ
တယ်၊ ကျုပ်တို့ကိုလဲ ဆရာဝင်လုပ်တယ်၊ တကာကြီးမှာ အပြစ်
တွေ များနေပြီ’

ဟု အော်ငေါက်လိုက်၏။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ကျုပ်မှာ အပြစ်ရှိတယ်ဆိုရင်တောင် ရသေ့တို့ ဘုန်းကြီးတို့
လုပ်တာလောက် အပြစ်ကြီးမှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကဲ...သွေး
ဝိညာဉ်ရိုက်အကြောင်း ပြောပေတော့’

ဘုန်းကြီးတို့နှင့် ရသေ့တို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြပြီးလျှင်...

‘တကာကြီး ဘာလေလာပြောနေတာလဲ’
ဟု ပြိုင်တူမေးလိုက်ကြလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ၏မျက်နှာ တည်သွားသည်။
'ကျုပ် ဘာပြောနေတယ်ဆိုတာ ခပ်ဗျားစွာ သိပါတယ်၊
ဇွေးဂိဗ္ဗာဉ်ဂိုဏ်းရဲ့ အဓိကခေါင်းဆောင်ဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ
ပြောပါ'

'တကားကြီး အတော်ရမ်းကားပါလား'

'ကဲ...ကဲ...ဟဲ့ ကျောင်းထဲက အေးအေးဆေးဆေး ထွက်
သွားကြပေတော့'

တုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့ တုတို့မှာ နှုတ်အကြောင်း ပေါ်လွင်
နေပြီဖြစ်သည့်တိုင် ဟန်ပျက် ပြောနေကြသေး၏။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ...
'ကော်ခမ်းပြီလေ၊ ခပ်ဗျားတို့ ဘယ်လောက်ထိခွက်ထားနိုင်
မလဲ၊ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့'

စကားဆိုသည်နှင့် ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေ
သည်။

ဤတွင် ဘုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့ တုတို့၏ဇာတိရူပံ ဘွားဘွား
ကြီး ပေါ်လွင်လာလေတော့သည်။

'သွားစမ်း'

ဘုန်းကြီးတုသည် အော်ခေါက်ရင်း လက်ထိခွပ်ထားသည့်
ပုတီးတစ်ကုံးဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ပုထိုးသည် တချောက်ချောက်မြည်သံနှင့်အတူ အဖြူရောင်
ဝတ်ထားသူထံ တိုးဝင်လာလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက လက်တစ်ဘက် ဆန့်ထုတ်ကာ
ဆီးကြိုပမ်းဆီးထားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

တို့စဉ်မှာပင် ပုတီးသည် ပစ်လွှတ်လာသည့်အရှိန် ပုတီးစေ့
အချင်းချင်း ပွတ်ကြိတ်မိသောအရှိန်ဖြင့် ထောဏ်ခနဲမြည်ကာ
ကြီးမြတ်သွားပြီး ပုတီးစေ့ ကလေးများသည် ဖွာခနဲပြန်ကြကာ
အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူထံ ပြန်ကျက် တိုးဝင် လာလေတော့
သည်။

တဦးရီးပြည်သော လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့်
ပုတီးစေ့များပစ်လွှတ်လာသည့်အရှိန် နေညှိရမ်း ယန်ခွမ်း ရိပ်မိ
လိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ ဒုက္ခ ရောက်တော့မည် ဟုလည်း
ထပ်မှတ်မိလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူသည် ခါးမှခွေးကို လျှပ်တစ်ပြက်
ဆွဲပုတ်ကာ စက်ဝိုင်းပုံ ဝေ ယမ်းလိုက်၏။

ဝင်းလက်စောက်မသော ခားရောင်များ ထွက်ပေါ်လာ
ပြီးလျှင်...

'ထောက်... ထောက်... ထောက်'

ပုတီးစေ့ကလေးများသည် ထက်ပိုင်းပြတ်ကာ ကြမ်းပြင်
ပေါ် ပြန်တုတ်သွားလေတော့သည်။

ဘုန်းကြီးတု မျက်နှာပျက်သွား၏။

သူ၏ပုတီးသည် အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူအား မည်သို့မျှ
ဒုက္ခမပေးနိုင်တော့မှန်း ရိပ်မိသဖြင့် ကပျာကယာ နောက်ငုတ်
လိုက်လေသည်။

ဤတွင် ရသေ့ တူသည် တောင်ငူတစ်ချောင်း ဆွဲကာ ခုန်ထွက်လာလေသည်။

‘သတိထားထားပေတော့’

အောင်ငေါက်ရမ်း တောင်ငူကိုဝေ ယမ်းကာ အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူ၏ ခါးလည်ပိုင်းသို့ ဖြတ်ရိုက်ပစ်လိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစား မနေ တော့ပါ။

ဓားပြင် တောင်ငူကို ခုခံပေးလိုက်၏။

‘ထန်း’

သို့ သံချင်း အရှိန်ပြင်းစွာ ထိတွေ့မိသည့်အသံ ထွက်ပေါ် လာ၏။

ရသေ့ တူကော အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူပါ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းစီ ဆုတ်ခွာကြရလေသည်။

ရသေ့ တူသည် ပထမသိုင်းကွက် အောင်မြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်...
‘ယား...’

ဌာသံပေးကာ ထပ်မံတိုက်ခိုက်လာလေသည်။

တောင်ငူကို လက်နှင်ဘက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူ၏ ရင်ဝသို့ လှံတစ်စင်းပမာ ထိုးသွင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

တောင်ငူထိုးချက်သာ ထိမှန်သွားမည်ဆိုလျှင် နံရိုးများ ကျိုးကြေကာ သေဆုံးသွားရမည်မှာ သေချာလှ ပေတော့ သည်။

ရသေ့ တူသည် ထိုမျှနှင့် အားမရသေးဘဲ လူကိုယ်တိုင်ပါ တစ်ရှိုင်းထိုးခုန်ဝင်ကာ ခြေစုံပစ် ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

‘သတိထား’

ယန်ခွမ်း ထိတ်လန့်ကာ အော်ဟစ် သတိပေးလိုက်လေသည်။

အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူသည် ဌာသံတစ်ချက် ပေးကာ ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေဆောင်၍ အပေါ်ခုန်တက်လိုက်၏။

တစ်ဖန် လေထဲ၌ အိပ်ချလိုက်သည့် သဏ္ဍာန်မျိုး ပြုလုပ်ကာ အားကိုင်ထားသည့်လက်ကို ရှေ့သို့ ဆန့်ထုတ်လိုက်လေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ် လေဟာနယ်ထဲရောက်ရှိသွားကာတောင်ငူပေါ် အိပ်ချလိုက်သည့် အနေအထားအရောက်တွင် သူ ထိုးသွင်း ထိုက်သည့် ဓားဦးမှာ ရသေ့ တူ၏ ဝဲဘက်ပခုံးသို့ ထိုးချမိလိုက် လေတော့သည်။

‘အား...’

ရသေ့ တူ လွတ်ခန့် အော်လိုက်၏။

ပခုံး၌-သွေးများ ဖြာခနဲဖြစ်သွားသည်နှင့် တောင်ငူကို ဆက်လွတ်ကာ နောက်သို့ ကပျာကယာ ခုန်ဆုတ်လိုက်လေ သည်။

ဘုန်းကြီးတုလည်း မျက်လုံးပြူးသွား၏။

နှစ်ယောက်သား ခြေလှမ်း ဆယ်လေးငါးလှမ်းမျှ နောက် ဆုတ်လိုက်ကြ၏။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက...

‘မင်းက ယိုဘက်အပေါက်ကို ပိတ်ထား’

ယန်ခွမ်းအား လှမ်းအော်ပြောလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း သတိဝပ်လာသည်။

ချက်ချင်းပင် ဘုန်းကြီးတုတ္တို ထွက်ပြေးသွားမည့်တက်ခွံ
လမ်းမိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ဤတွင် ဘုန်းကြီးတုတ္တိုနှင့် ရသေ့တုတ္တိုသည် လူချမ်းပူးကပ်
လိုက်ကြပြီး တစ်ယောက်ပုခုံး တစ်ယောက်ဖက်ကာ...

‘ဟား...’

ပြာသံနှင့်အတူ ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေဆောင် လိုက်ကြလေ
သည်။

‘ဝုန်း...’

ကျယ်လောင်သော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကြမ်းပြင်မှ လျှိုရက်အံဖုံးတံခါးတစ်ခု ပွင့်သွားပြီးလျှင်
ရသေ့တုကော ဘုန်းကြီးထုပါ ကြမ်းပေါက်အတွင်းမှနေပြီ
အောက်ဘက်သို့ ကျသွားကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားသည်နှင့်
အံဖုံးတံခါး ပြန်ပိတ်သွား၏။

ယန်ခွမ်းနှင့် အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူတို့ တစ်ယောက်
တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ထိုစဉ်

‘ဝုန်း...’

အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပြီး တုကောအဝင်တံခါး
မကြီး ပိတ်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

...o...

တုကောအဝင်တံခါးမကြီး ပိတ်သွားပြီဖြစ်သည်။
ယန်ခွမ်းနှင့် အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူတို့ တုကောအံဖုံးထဲမှ

ပြန်ထွက်သွားရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။
သူတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကာ ထွက်ပြေးသွား
ကြမည်လူစားမျိုးများ မဟုတ်ကြပါ။

အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူသည် ယန်ခွမ်းအား လှမ်း၍ပြုံးပြ
လိုက်ပြီး...

‘တို့ သွားကြရအောင်’
ဟု ပြောလေသည်။

ဘုံကျောင်း အစစ်တံခါးမကြီး ပိတ်အားသော်လည်း
တစ်ဘက်တွင် တံခါးပေါက်တစ်ပေါက် ရှိနေသေးသည် မဟုတ်
ပါလား။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူသည် ထိုတံခါးပေါက်ဆီသို့ ဦးတည်
လျှောက်သွား၏။

ယန်ခွမ်းက နောက်မှလိုက်အားလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တံခါးပေါက်ကို ဖြတ်ကျော်လိုက်သည်နှင့်
ခန်းမကျယ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

ခန်းမကျယ်၏ ဝဲယာတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် သစ်သားဖြင့်
ထုလုပ်ထားသည့် နတ်ရုပ်တုများ ရှိနေပါ၏။

သက်ရှိလူသား အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရချေ။

နတ်ရုပ်တုများကြား၌ လမ်းတစ်ခုကဲ့သို့ဖြစ်နေပြီး တစ်ဘက်
ထိပ်၌ တံခါးပေါက်တစ်ပေါက် ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်စေ
သည်။

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူသည် နတ်ရုပ်တုများကို တစ်
ချက်စေ့ ကြည့်လိုက်ပြီး တစ်ဘက်တံခါးပေါက်ဆီသို့ လျှောက်
သွားလေသည်။

ယန်ခွမ်းက နောက်မှလိုက်သွား၏။

သူတို့နှစ်ယောက် နတ်ရုပ်တုများကြားသို့ ရောက်ရှိသွား
သည်နှင့်...

ဂလောက်...ဂလောက်

မြည်သံအချို့ ထွက်ပေါ်လာ၏။

နတ်ရုပ်တုများသည် လျှင်ရှားလာမြီး၊ ယန်ခွမ်းထို့ထံ ချဉ်း
ကပ်လာကြလေတော့သည်။

ယန်ခွမ်း ထိတ်လန့်သွားပြီး...

‘ဒုက္ခပုံ’

ဟု ညည်းညူလိုက်၏။

အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူက...

‘နတ်ရုပ်တုကို ပုံပျက်ထား တဲ့သန္တရားရုပ်တွေပဲ၊ နံရံတစ်ဘက်
အပေါက်ကလေးတွေကနေ ကြိုးနဲ့ လိုသလိုလှုပ်ရှားလို့ မရအောင်
ထိန်းချုပ်ထားတာ’

အတော့အကြုံ ရင့်ကျက်သူပီပီ အဖြစ်အပျက်ကို ရှင်းပြ
လိုက်သည်။

တစ်ဆက်ကည်းပင်...

‘ယန္တရားရုပ်တွေ အနောက်ဘက်ကို ရောက်အောင်သွားပြီး
ကြိုးကွေ့ကိုဖြတ်ပစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်’

ဟု သတိပေးလိုက်လေသည်။

အဖြူရုပ်ကို သိလိုက်ရခြင်းကြောင့်- ယန်ခွမ်း၏ရင်ထဲမှ
ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများ ကွယ်ပျောက်သွား၏။

အခက်အခဲအန္တရာယ်ကို ဖြတ်ကျော်မည့်မှာသော ရည်ရွယ်
ချက်ဖြင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာသည်။

‘ကျွန်စောင့် ကြိုးစားမယ်’

ဟု ပြောကာ ယန္တရားရုပ်များကြား ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူကလည်း ဇားရှည်ကိုဆွဲထိုင်ကာ ယာတက်သို့ ခုန်ဝင်သွား၏။

ဘုရားနဲ့ ယောကျ်ားလူချင်းခွဲကာ ယန္တရားရုပ်များကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ငြိုးစားလိုက်ကြလေသည်။

သို့သော် ယန္တရားရုပ်များကြားသို့ ရောက်သွားသည်နှင့်...

‘ဂဇသာင်...ဂဇသာင်’

ယန္တရားရုပ်များသည် ချက်ချင်း ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြပြီး ခြေလက်များသည် သိုင်းကွက်အနေအထားအတိုင်း လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်လာကြလေတော့သည်။

စောင့်ရှုစောင့်ရှုရာမှာ ယန္တရားရုပ်များကို လိုသလိုအသုံးချနိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

မိမိတို့ဆိုင်နေရသည့် ရင်ထူမှာ အလွန်ကြော့ခက်မက်ဖွယ်ကောင်းသလိုပင်ကြောင်း ယန်ခမ်းကော၊ အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူပါ ခိုပိမိထားကြလေတော့သည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူမှာ ဆိုင်းပညာ တတ်ကျွမ်းထားသဖြင့် ပတ်ကားသီကာ ရှောင်တိမ်းရင်း ဇားရှည်ကိုဝေယမ်းကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ယန်ခမ်းမှာမှ ဝိုင်းပညာအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသူမဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ယန္တရားရုပ်များနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည့်အခါ အခက်ကြီးထူသွားလေတော့သည်။

ဘုရား ယန္တရားရုပ်တစ်ခုအနီးသို့ လျှပ်တစ်ပြက်ချင်းကပ်သွားပြီး လက်သီးဖြင့်ထိုးချလိုက်ရာ သစ်သားရုပ်ကိုထိုးချစ်ခြင်းဖြစ်၍ အရိုးများကျိုးသွားခဲ့တတ် နာကျင်သွားရပေတော့သည်။

‘အား’

ယန်ခမ်း လွတ်ခနဲအော်ကာ လက်ကိုခါနေရပေကော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ယန္တရားရုပ်တစ်ရုပ်ကခြေထောက်မြှောက်ကာ ကန်ကျောက်လာသဖြင့် ယန်ခမ်း ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွားသဖြင့်...

‘ဝန်း’

ယန်ခမ်း၏ခန္ဓာကိုယ် အပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားပြီးမှ ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် ပြုတ်ကျသွားလေသည်။ ကျန်ယန္တရားရုပ်များသည် သူ့ထံ ဝိုင်းအုံ့လာကြပြန်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူမှာမှ ယန္တရားရုပ်များနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်းမပြုဘဲ ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ရှောင်တိမ်းရင်း လှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းချုပ်ထားသည့်ကြိုးများကို ဖြတ်ပစ်ရန် ငြိုးစား အားထုတ်နေလေသည်။

ယန်ခမ်းသည် အတော်ကလေးနာကျင်သွားရကား ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်သွားပါတော့သည်။

‘ယခု’

ပြာသံပေးရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ခုန်ထကာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းဖြင့် အနီးဆုံးသို့ ရောက်လာသည့် ယန္တရားရုပ်၏ ခြေထောက်ပစ်လိုက်သည်။

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သော မြည်ဟည်းဆံ့တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယန်ခွမ်း ကန်ကျောက်လိုက်သည့်အရှိန် ပြင်းထန်လွန်းငကား ယန္တရားရုပ်များ ပက်လက်လန်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲကျသွားပေတော့သည်။

လဲကျသွားသည့် ယန္တရားရုပ်သည် ပြန်ထလာနိုင်စွမ်း မရှိတော့သည်ကိုမြင်လျှင် ယန်ခွမ်း အားတက်သွား၏။

နောက်ထပ် ယန္တရားရုပ်များအား လှဲချနိုင်ရန် အစွမ်းကုန် ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

ယန္တရားရုပ်များသည် အချို့က ခြေထောက်မြှောက်ကာ ကန်ကျောက်လာကြသည်။

အချို့က သူတို့၏လက်ကြီးများကိုမြှောက်ကာ တင်းပုတ်ကြီးများပမာ အပေါ်မှမိုးကာ ထုချလာကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိလိုက်လျှင် သက်သာမည်မဟုတ်ချေ။ တစ်ချက်ဆိုလျှင် တစ်ချက်ဆိုသလို ခံလိုက်ရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် ကြီးစားတိုက်ခိုက်ပါသော်လည်း ယန္တရားရုပ်များ၏ တန်ပြန်တိုက်ခွက်များကြောင့် ထိထိရောက်ရောက် တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်းမရှိချေ။

အကြပ်အတည်း ကြုံတွေ့နေရသည့်ကြားထိ လဲကျနေသည့် ယန္တရားရုပ်နှင့် ဝင်တိုက်မိကာ ခြေချော်လဲရမလို ဖြစ်သွားလေသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားလျှင် သက်သာမည်မထင်ချေ။ ယန္တရားရုပ်များ၏ခြေထောက်ဖြင့် ဖိနှင်းခြင်းခံရလျှင် အရိုးအသား ခွဲခြားမရအောင် စိစိညက်ညက် ကြေမှုသွားမည် ဖြစ်လေသည်။

ရုတ်တရက် ယန်ခွမ်း အကြံတစ်ခုရလာသည်။ လဲကျနေသည့် ယန္တရားရုပ်နောက်သို့ လွှားခန့် ဝမ်းလျှားထိုးဝင်လိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် လက်နှစ်အက်ထောက်ကာ ခြေအစုံဖြင့် လဲကျနေသည့် ယန္တရားရုပ်ကို ကန်ကျောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း...’

ယန္တရားရုပ်မှာ အရှိန်ဖြင့် သုံးလေးပတ်မျှ လိမ့်သွား၏။ ဤတွင် ရှေ့တိုးလာကြသည့် ယန္တရားရုပ်များနှင့် ဝင်တိုက်မိလေတော့သည်။

ယန္တရားရုပ်များ ဟန်ချက်ပျက်ကုန်ပြီ။

‘ဝုန်း...ဝုန်း...’

တစ်ရုပ်ပြီးတစ်ရုပ် လဲကျကုန်တော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူကလည်း သူ့နှင်ရင်ဆိုင်နေသည့် ယန္တရားရုပ်များ၏ အထိန်းကြီးများကို ဖြတ်ထောက်ပစ်နိုင်ခဲ့ရာ....

‘ဝုန်း...ဝုန်း...’

ယန္တရားရုပ်များ လဲကျသံသည် တစ်ခန်းလုံး ဆူညံသွားပေတော့သည်။

ယန္တရားရပ်များဖြင့် တိုက်ခိုက်သော်လည်း မဟန်မှန်းသိလျှင် အထိန်းကြီး ကိုင်ဆောင်သူများသည် လက်နက်ကိုယ်စီဆွဲကာ ပုန်းကွယ်ရာမှ ခုန်ထွက်လာကြပြီး...

‘ယား...’

ငြာသံပေးကာ ယန်ခွမ်းနှင့် အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာကြလေတော့သည်။

‘ဝုန်း...’

‘အား...’

‘အမယ်လေး’

စူးရှကျယ်လောင်သော အဆံများ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

ပုန်းကွယ်ရာမှ ထွက်လာကြသူများသည် ယန်ခွမ်းနှင့် အဖြူ ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူတို့အား မလျှင်နိုင်ဘဲ တစ်နေရာတွင်း မှာ အရေးနှိမ့်သွားကြလေသည်။

ယန်ခွမ်းနှင့် အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူတို့ ကျော့ချင်း ကပ်လိုက်ကြပြီး ထပ်မံရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်ကြ၏။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက...

‘မင်းမဆိုးဘူး’

ဟု ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း မြူးလိုက်သည်။

‘ဦးကြောင့် သူတို့ကိုရင်ဆိုင်နိုင်တာပါ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

မှန်ပေသည်။ ရန်သူဘက်မှ အင်အားများနေသဖြင့် အဖြူ ရောင်ဝတ်ထားသူက လက်နက်ပုန်းများထုတ်ကာ အထူးချစ်ခင် သာ ရန်သူများ အရေးနှိမ့်သွားကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက...

‘သူတို့အကြံ ကုန်လောက်ပြီကွ၊ ခေါင်းအောင်စုတထွက် လက်လာတော့မယ်၊ မင်းဘေးဖယ်နေလိုက်၊ ငါကြည့်ပြီး ရှင်းမယ်’

ဟု သတိပေးလိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

အော်ငေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ခန်းမကျယ်တစ်ဘက်မှ လူသုံးယောက် လှမ်းစင်ကြာကြာ
သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်မှာ ဘုန်းကြီးတ၊ ရသေ့တုနှင့် ရွှေရည်
ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင်...

‘ဆရာချူး’

ယန်ခွမ်း လူတီခနဲခေါ်လိုက်သည်။

မုန်ပေသည်။ ထိုသူမှာ ငှက်ဆိုးဂိုဏ်းမှ သူ၏ ဒေါင်းနဂါး
ဂိုဏ်းသို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သည့် ဆရာချူးဖြစ်ပေသည်။

ဆရာချူးသည် ယန်ခွမ်းကိုမြင်လျှင် မွဲပြုံးပြုံးမိုက်ပြီး...

‘နဂါးလေး၊ မင်း တော်တော်မိုက်မိတာပဲ၊ ဒေါင်းနဂါး
ဂိုဏ်းမှာ ဒေါင်းဆောင်အဖြစ် နေရတဲ့ဘဝကို မမ်းမိစွန့်လွှတ်
ပြီး ကျောခိုင်းရဲတယ်၊ မင်းမရှိတော့ ငါကပဲ ဒေါင်းဆောင်နေ
ရပြီပေါ့ကွာ၊ ဟား...ဟား...ဟား’

ယန်ခွမ်း နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘ကျုပ်က သူတစ်ပါးရဲ့ ကြီးကိုဝံ့မှုကို ဘယ်တော့မှမခံဘူး
ဆိုတာ မှတ်ထားပါ’

ဟဲ့ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်၏။

ဆရာချူးက...

‘နဂါးလေး၊ ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်းထိုးအောင်မြင်လာ
တာဟာ မင်းရဲ့အစွမ်းအစကြောင့်လို့ ထင်နေသလား၊ တကယ်

တော့ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းဟာ နောက်ကျယ်ကနေ မင်းမထိ
အောင် ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့လို့ အချိန်တိုတိုနဲ့ ထိပ်ဆုံးကိုရောက်
လာတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားစမ်းပါကွာ’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါတွေကို ကျုပ်မေ့ပစ်လိုက်ပြီ၊ ကျုပ်က
ခင်ဗျားတို့ကို ဒုက္ခပေးဘဲနေပေမယ့် ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို
ဒုက္ခပေးဖို့ကြိုးစားတာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဒီကိစ္စကိုရှင်းချင်လို့
ကျုပ်လိုက်လာတာပဲ’

ဆရာချူး၏ မျက်နှာ တည်သွားသည်။

‘မင်းက စွန့်ခွာသွားတော့ သွေးဝိညာဉ်ရဲ့လိုအပ်ချက်တွေကို
လုပ်ပေးရမယ့် ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းမှာ ဒေါင်းဆောင် မရှိတော့
ဘူးလေကွာ၊ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းရဲ့အကြီးအကဲက မင်းတစ်ယောက်
တည်းသာ အရည်အချင်းရှိတဲ့လူ ထင်နေတာပဲ၊ ဒါကြောင့်
မင်းကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ပြန်ခေါ်ဖို့ ကြိုးစားတာပဲ’

ယန်ခွမ်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား-ဟား-ဟား၊ ရယ်စရာ စကားခင်းရွိုက်တာ၊ ကျောင်း
စုလေ့ကို လွှတ်လိုက်တာ ကျုပ်ကို ပြန်ခေါ်ဖို့ဟုတ်လား၊ ဆူက
ကျုပ်ရဲ့အလောင်းကို သယ်ပြီး ပြန်သွားချင်တဲ့ လူဗျ’

‘မင်းပြောတာ မှန်တယ်၊ တကယ်တော့ ကျောင်းစုလေ့ကို
ပေးလိုက်တဲ့ အမိန့်ဟာ မင်းကို အကျပ်ကိုင်နိုင်အောင် ချူးရှာ
ဆီ ဖမ်းခေါ်လာဖို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဆူက နဂါးလေးဆိုတဲ့ မင်းကို
ထိပ်ဝင်စားနေတယ်လေကွာ၊ သွင်းပညာ မတတ်တဲ့ လူတစ်ဦး
သာ အကြီးအကဲနေရာ ရောက်လာတယ်ဆိုတာ သူက လုံးဝ
ထက်မခံနိုင်ခဲ့ဘူးကွ၊ ဒါကြောင့်လဲ သူသေသွားရတာပေါ့’

ယန်ခမ်း ငြိမ်ကျသွားလေသည်။

ကျောင်းစုလေ့သာ သူနှင့် ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုဘဲ ပရိယာယ်ဆင်ကာ ချူးရှာအား ဒုက္ခပေးမည်ဆိုပါက သူ့အတွက် ကြီးမားသော အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

သွေးစိညာဉ်ဂိုဏ်းသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည့် နည်းလမ်းမှန်သမျှ အသုံးပြုရန် ဝန်မလေးရကား သူ့အတွက် တစ်နေ့ ဓူကွေ့တို့နိမ့်သည်ဟု တွေးမိလာ၏။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူနှင့် လက်တွဲကာ သွေးစိညာဉ်ဂိုဏ်းအား အပြေးတိုင် ပြိုခွဲသွားရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူသည် သူ့အား တအံ့တကြည့်နေပါ၏။

‘လက်စသပ်တော့ နဂါးလေးဆိုတာ မင်းဏှီး’
ဟုလည်း ရေရွတ်နေ၏။

ထိုစကားကို ယန်ခမ်း ကြားသွားသဖြင့်

‘ခေါင်းနဂါးဂိုဏ်းခေါင်းသေခင် နဂါးလေးဆိုတာ သေဆုံးသွားပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ခိတ်သစ်လူသစ် ဖြစ်နေပါပြီ’
ဟု ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ၏ မျက်နှာ ပြုံးရွှင်သွားလေသည်။

‘မင်း အခုလို နှောင့်တရတာ ငါ့ဝမ်းသာပါတယ်ကွာ၊ တကယ်တော့ မကောင်းမှ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေဟာ လောကီ

အလှအမကို ပျက်ဆီးနေကြတဲ့ အဆိုးဝါးဆုံး လုပ်ငန်းတွေပဲ မဟုတ်လား၊ ကဲ-သူတို့ကို ဆုံးမပြီး သွေးစိညာဉ်ဂိုဏ်းအကြောင်း ဖော်ထုတ်လိုက်ကြရအောင်၊ မင်း ဘယ်လို ဆတော့ရသလဲ’

ယန်ခမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သိပ်ကောင်းတာပေါ့ ဦးရယ်’

သူတို့နှစ်ယောက် ပခုံးချင်းယှဉ်ကာ ရပ်လိုက်ကြ၏။

ဆရာချူးအား စိုက်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဆရာချူး၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားပါ၏။

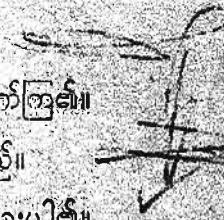
အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ တစ်ယောက်တည်းကိုပင် ရင်ဆိုင်ဖို့ ခက်ခဲမှန်း ရိပ်မိထား၏။ ယန်ခမ်းကပါ ထိုလူနှင့် လက်တွဲလိုက်ရာ သူတို့အတွက် ပို၍ အခြေအနေဆိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆရာချူး သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီ...

‘မင်းပါလာမယ်လို့ ဇာမထင်မိဘူး၊ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ရောက်လာမယ်ဆိုပြီး ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားကြတာ၊ ဒုတော့ မင်းကြောင့် အစီအစဉ်တွေ ပျက်ကုန်ရပြီ’
ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခမ်းက....

‘ကျုပ် မပါလာဘူးဆိုရင်လဲ ခပ်ဗျားတို့ အနိုင်ရမယ် ယော်စမ်းပါနဲ့ဗျာ’

ဘာကြောင့် မနိုင်လှဘဲကွယ်ပစ် မယ့်ရှင် နောက်ဆုတ်ပြီး ကြည့်နေလို့ကပါလား။

ယန်ခွမ်းက အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူအား ကြည့်လိုက်၏။
ထိုလူကလည်း သူ့အား ကြည့်နေသဖြင့် မျက်လုံးချမ်း ဆုံမိ ကြလေသည်။

ထိုလူ ဆဘောကျစွာ ပြုံးဆိုက်ပြီး....

‘သူပြောတာ မှားယုံသလား’

ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

‘မယ့်မိကျား ဦး’

‘ကောင်းပြီ၊ နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ပါ’

ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ကို ဖျားကြည့်စိတ်ချထားဟန်အပြည့်ရှိနေ သည်ဟု ယန်ခွမ်း သဘိပြုမိလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

‘ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ’

ပြောရင်း နောက်ဆုတ် လိုက်၏။

ထိုလက် ဆရာချူ။ အက် လှည့်ကာ....

‘ကဲ ခင်ဗျားက စကားကို သက်သေပြဖို့ လိုနေပြီ’

ဟု ပြောဆိုက်လေသည်။

ဆရာချူ။ ခေါင်းနှုတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျား သတိသာထားပေတော့’

စကားဆုံးလျှင် ဘုန်းကြီးထူး၊ ရသေ့ တုတ္တိနှင့်အတူ အဖြူ ရောင်ဝတ်ထားသူအား တစ်ရပ်ပုံသဏ္ဍာန် ဝိုင်းရံကာ စုပေါင်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

....၀....

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေ၏။
ဆရာချူ။ ဘုန်းကြီးတို့နှင့် ရသေ့ တုတ္တိက ဝိုင်းရံထိုက်ခိုက် လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့၏တိုက်ကွက်များကို ကြည့်ရုံဖြင့် ထိုလူအပေါ် ယွန်စွာ မှပင် မုန်းတီးစက်ဆုတ်နေမှန်း သိနိုင်ပေတော့သည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက ဓားရှည်ကို ဝေ့ယမ်းကာ ပြန် လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

လေပြင်းတိုက်ခတ်ခြင်း ခံရသဖြင့် လေယူရာယိမ်းနှံ့နေသည့် ပုံပြားပင်ပမာ ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ခုခံထိုက်ခိုက်နေခြင်း ဖြစ် လေသည်။

၃၅ ဝိဇ္ဇာဆောင်

ဆရာချမ်းတို့ သုံးယောက်ပေါင်းကာ တိုက်ခိုက်ကြပါသော်လည်း ထိုလူအား အနှိမ်မရနိုင်သည့်အပြင် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ဆီထိသာသာ အရေးနိမ့်လှလေသည်။

ဤတွင် ဆရာချမ်းသည်ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း အဖြူရောင်စိမ့်အား ရှင်းပစ်ရန် သူ၏ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုကို ထုတ်ဖော်လိုက်လေသည်။

ခန်းမဆောင် အလယ်သို့ ရောက်ရှိလာစေရန် နောက်သို့ တရွေ့ရွေ့ ဆုတ်ကာ များခေါ်လာပြီး အခွင့်အရေးရပြီဟု ရပြီဟု ယုံကြည်မိသည်နှင့် ပြင်းထန်စွာ ဖိ၍ တိုက်ခိုက်ကြမည်ဖြစ်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူမှာ ဆရာချမ်း၏အကြံကို ရုတ်တရက် ရိပ်မိတန်မတူပါချေ။

ယန်ခွမ်း စိုးရိမ်သွား၏။

‘ဆရာချမ်းက သာတွေ့များ အကောက်ကြဉ်းမလဲ မသိဘူး’ တိုက်ပွဲနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ရပ်ကာ ထိုကိစ္စကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

ဆရာချမ်း၊ ဘုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့တုတို့သည် ထိုလူအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြရာမှ...

‘ဘာလုပ်နေတာလဲ’

ဆရာချမ်းက ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြောလိုက်၏။
ယန်ခွမ်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ထူးခြားမှု စတင်ဖြစ်ပေါ်လာပြီ မဟုတ်ပါလား။

ရုတ်တရက် အဆောက်အအုံခေါင်မိုး ထုတ်တန်းများပေါ်၌ မည်သည့်အချိန်က ရောက်ရှိနေရာယူထားမှန်း မသိလိုက်ရသည့် ဆရာချမ်း၏ လူအချို့သည် ပိုက်ကွန်ကြီးတစ်ခုဖြင့် အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ၏ကိုယ်ပေါ် အုပ်ချလိုက်ကြ၏။

မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ဝဲဘက်သို့ ကပျာကယာ ခုန်ထွက်ရှောင်တိန်းရန် ဖန်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော် နောက်ကျသွားပြီဖြစ်ရာ ပိုက်ကွန်ကြီးသည် သူ၏ ကိုယ်ပေါ် ဖုံးအုပ်သွားလေတော့သည်။

ဆရာချမ်းက....

‘မလွတ်စေနဲ့’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ဘုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့တုတို့သည် ဓားကိုယ်စီဖြင့် ရှေးသို့ ခပြေးဝင်သွားကြလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူကား အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယန်ခွမ်း ထိတ်လန့်သွား၏။

‘ရပ်လိုက်ဖမ်း’

အော်ငေါက်ကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်သွားလေသည်။

ဆရာချူး မျက်နှာပျက်ဆွား၏။

‘သတိထား’

အော်ပြောရမ်း ရှေ့သိုခန့်ထွက်ကာ ယန်ခွမ်းအား တားဆီးရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

သို့သော် ယန်ခွမ်းသည် တုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့ ဇုတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်၏။

ယန်ခွမ်းက တွဲရှိုင်းတစ်ကောင်ပမာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာသည်ဖြစ်ရာ ဘုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့ ဇုတို့သည် အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူအား တိုက်ခိုက်နှိပ်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ နောက်လှည့်ကာ ယန်ခွမ်းနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ကြလေသည်။

ယန်ခွမ်းအား ဓားရှည်ကြီးများဖြင့် ဆီးကြိုခုတ်ချလိုက်ကြလေသည်။

သို့သော် နောက်လှည့်ကာ ယန်ခွမ်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိလိုက်သည့်အချိန်မှစ၍ ယန်ခွမ်း၏လက်ဆီးနှစ်လုံးသည် သူတို့၏ မျက်နှာများဆီသို့ ရိပ်ခနဲ တိုးဝင်သွားလေတော့သည်။

ခွပ်...

အား...

ကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဘုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့ ဇုတို့သည် စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်ကြပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ချော့ခနဲ လဲကျသွားလေတော့သည်။

ဆရာချူး၏လူများ ထိတ်လန့်သွားကြ၏။

ထိုလူများမှာ ဒေါ်ခင်နုဂါးပင်၏အားများ ဖြစ်ကြရာ ယန်ခွမ်းအား နဂါးလေးအဖြစ် သိရှိထားကြဖော့သည်။

ယန်ခွမ်းအား ကြောက်စရာကောင်းသော ခြစ် နားမည်ထာကြည့်ဖြင့် ကမ္ဘာ့ဓာယာ နောက်ဆတ်သား ကြလေသည်။

ဘုန်းကြီးတုနှင့် ရသေ့ ဇုတို့သည် ကြမ်းပြင်ပေါ် စန့်စန့်ကြီးလဲကျနေကြပြီး တင်တုပ်မျှ မလှုပ်ကြပါတော့ချေ။

ဆရာချူး ဒေါသခြောင်းပျံ့ချင်စေ ထွက်သွားလေသည်။

‘နဂါးလေး... မင်းသေဖို့သာ ပြစ်ထား’

အော်ငေါက်ရိုင်း ယန်ခွမ်းထံ ခုန်ဝင် ဖိတ်ခိုက်လာသည်။

ယန်ခွမ်းသည် ဆရာချူးအား အရေမစိုက်ခိုင်းအား ဆဲ အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ လွတ်မြောက်ရေးမှာ တစ် ဗိုက်ကုန်ကြီးအား ဖယ်ရှားရန် ကြိုးစားနေပါ၏။

ဆရာချူးသည် ရရှိလာသည့် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ယန်ခွမ်း၏ နောက်ကျောက် ဓားဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် ယန်ခွမ်းသည် ပိုက်ကုန်ကြီးအား လက်ခံရိတ်ဖြင့် မ ယူကာ ခေးသို့ ဆွဲပယ် ပစ်နှိပ်ခဲ့၏။

‘ကျေးဇူးပဲဟေ့’

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူက အော်ပြောရမ်း ဖိတ်ကုန်အောက်မှ ခုန်ထွက်လာသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် ယန်ခွမ်းအား ဒုက္ခပေးရန် ကြံစည်နေသည့် ဆရာချူးအား တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်လေသည်။

ခေးရောင် ဖွေးခနဲ ဝင်းလက်သွား၏။

ထိုလူ၏ ခါးဦးသည် ဆရာချူး၏ရစ်စကို ဖောက်ထွင်းခိုက်ဝင်သွားလေသည်။

အား...

ဆရာချူး စူးရှစွာအော်ဟစ်လိုက်၏။
သူ၏လက်ထဲမှစား လွတ်ကျသွားပြီး ဒဿိဒယိုင်ဖြင့် နောက်
ဆုတ်သွားလေသည်။

ယန်ခွမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပဲ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူက....

‘မသိပါဘူးကွာ၊ မင်းက ငါ့ကိုကယ်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်
နေရလို့ သူ့ကို လွတ်ထားလိုက်ရတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်’
ထိုအချိန်တွင် ဆရာချူး၏ လူများသည် အရေးနိမ့်သွားပြီ
ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ကြရကား ဆရာချူးကိုပင် လျစ်လျစ်ရှု
ကာ ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

ဆရာချူးသည် နောက်ဆုတ်သွားရမ်း မားမားမတ်မတ်
ရပ်တည်နေခိုက်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ ကြမ်းပြင်ပေါ် ဒူးထောက်ကျ
သွားလေသည်။

သူ၏ ရပ်ဘတ်၌ ဆွေးချင်းချင်း နီရဲနေ၏။

ယန်ခွမ်းနှင့် အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူတို့က သူ့အား
လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဆရာချူးက အံ့ကြိတ်ရမ်း....

‘နဂါးလေး...မင်းသာ ဝင်မုရုပ်ဘူးဆိုရင် သူ့ကို ရှင်းပစ်
နိုင်မှာပဲကွာ၊ ဆွေးစိညာဉ်ဂိုက်၊ ဆက်ပြီး ရှင်သန်နေခိုင်အောင်’

သူ့ကိုရှင်းပစ်ဖို့အစဦးအကြီးဆုံးပါ အခုတစ်ကြိမ်မအောင်မြင်လဲ
နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားကြဦးမှာပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်းက ဘာမျှ မပြောဘဲ ကြည့်နေ၏။

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူက....

‘ကျုပ်ကိုရှင်းပစ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ ဒုစရိုက်လောကသားတွေ
ရာထောင်ချီပြီး ရှိနေလဲ ကျုပ်က မမူဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ။
တရားမျှတမှုအတွက် မကောင်းတဲ့ ခုလူတွေကို ဖယ်ရှားပစ်ရမှာ
ကျုပ်ဘာစဉ်မဲ’

ဟု ခပ်ပြတ်မြတ်ပြေစလိုက်လေသည်။

ဆရာချူးက....

‘အပြောမကြီးစမ်းပါနဲ့၊ ဒီကနေ့ဟာ နဂါးလေးကြောင့်
ခင်ဗျား ကံကောင်းသွားတယ် မှတ်ပါ။ နောက်ထပ် ဒီလို
ကံကောင်းခိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ နဂါးလေး ကိုယ်တိုင်က
ခင်ဗျားကို ပြန်ပြီး ရှင်းပစ်လိမ့်မယ်’

ထိုစကားကြားလျှင် ယန်ခွမ်းကော အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်
ထားသူပါ တအံ့တခြံ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

သူတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြပြီးမှ ဆရာ
ချူးအား ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဆရာချူးက....

‘နဂါးလေး...သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းဘိသလား’
ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားပြီး....

ခင်ဗျား ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ၊ ဘာတွေများ မကောင်းကြဦးမလို့လဲဗျ

ဟု နေမိမြို့နိပ်ခွာ ပြောလိုက်လေသည်။

အစုအဖွဲ့များ မပြု ပြုလိုက်လေသည်။

မင်းက သူ့ဘက်က မါဝင်ကူညီခဲ့ဖူးဆိုတာကို ကျားငါးကောင် ဟူကျင်း သိသွားရင် တမလွန်ကနေ မင်းကို အပြစ်တင်နေမှာပဲကွ

‘အာ...ကျားငါးကောင် ဟူကျင်း ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်အယ်၊ မင်းရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်လေကွာ၊ ဘယ်ဘွဲ့ လက်ချက်နဲ့ သူ့သေဆွဲခွင့်ရတယ် ဆိုတာ မင်းသိပါတယ်’

ယန်ခွမ်း နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘ကျုပ် ဘာကြောင့် မသိရမှာလဲ’

‘မင်းသိတယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ကျားငါးကောင် ဟူကျင်းကို လှောင်ပြောင်သလို ဖြစ်နေပြီ’

‘ဘာဗျ’

‘မင်း ကူညီခဲ့တဲ့ လူဟာ ဟူကျင်းကို သတ်ပစ်ခဲ့တဲ့ လူဆိုတာ မင်း မသိလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် မသိချင်ဟန် ဆောင်နေတာလား’

‘ဟာ...’

ယန်ခွမ်း ထွတ်ခနဲ အော်လိုက်လေသည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် လေထဲမြောက်တက်သွားသည်ဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများ မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်လိုက်မိ၏။

ထိုလူက တည်ငြိမ်သော အသွင်ဖြင့် သူ့အား ကြည့်နေပါ၏။

ယန်ခွမ်းက...

‘လောကပါလစား ယန်ချင်း ဆိုတာ ခင်ဗျား ဟုတ်လား’ ဟု မေးလိုက်၏။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ပါပဲ’

ဆရာချူးက.....

‘နဂါးလေး...မင်းက ကျားငါးကေစပ် ဟူကျင်း အတွက် လက်တုန်ပြန်ပါမယ်လို့ သစ္စာဆိုထားတာ မေ့နေပြီလားကွ’ ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်သူ (ဝါ) လောကပါလစား ယန်ချင်း နှင့် နဂါးလေးအမည်ခံ ယန်ခွမ်းတို့အား ရန်တိုက်ပေးလီနေမှန်း ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေပေတော့သည်။

ယန်ခွမ်း၏ မျက်နှာ ကော်ဆန် တင်းမာထား၏။

‘ခင်ဗျား ပါးစင်ငိုထားလိုက်ဖမ်း’

အော်ငေါက် ရင်း ဆရာချူးထံ ခုန်ဝင်သွားကာ လက်သီးငြိမ့် ထိုးချလိုက်သည်။

‘ခွပ်...’

‘အား...’

ဆရာချူး၊ စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်
မိုလျက်သား လဲကျသွားလေတော့သည်။

....ဝ....

ဆရာချောင်း အတွင်း၌ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေလေသည်။
ဆရာချူးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေ၏။
ယန်ခွမ်းနှင့် ယန်ချင်းတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေ၏။
သိုင်းလောက၌ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားသည့်
လောကပါလစား ယန်ချင်းနှင့် ဒုစရိုက်ကမ္ဘာတွင် နာမည်ကြီး
ခွဲသူနဂါးလေးအမည်ခံ ယန်ခွမ်းတို့၏ ဆုံတွေ့မှုမှာ စိတ်ဝင်စား
စရာကောင်းနေပေတော့သည်။
ယန်ချင်းသည် ယန်ခွမ်းအား အတန်ကြာ ငေးကြည့်နေပြီးမှ
သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘မင်းဟာ ခေါင်းနဂါးဂိုဏ်းကို ကျောခိုင်းသွားတယ်လို့
ကျုပ် သတင်းကြားခဲ့ပြီးပြီ၊ မင်းကို စိတ်ဝင်စားမိတာ အမှန်ပါ၊
မင်းဟာ ဒုစရိုက်လောကကို စိတ်ကုန်နေပြီလို့ ငါထင်တယ်’
ဟု ပြောလေသည်။
ယန်ခွမ်းက ဘာမျှမပြောဘဲ မျက်တောင်မခတ်စိုက်ကြည့်နေ
ပါ၏။

ယန်ချင်းက....

‘မင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ငါရိပ်မိပါတယ်၊ မင်းဟာ လူဆိုး
တစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ယန်ခွမ်းက....

‘ခင်ဗျားများပြီ’

‘ဟေ....’

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားကို လေးစားမိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
အစ်ကိုကြီး ဟူကျင်းအတွက် လက်မိုက်ကြည့်နေနိုင်မှာ မဟုတ်
ဘူးဗျ’

ယန်ချင်း ပခုံးတုန်လိုက်သည်။

‘သူက ဓားပြကြီးတစ်ယောက်ဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား’

‘ကျုပ်အတွက် ဓားပြဆိုတဲ့စကားလုံးဟာ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်
မရှိဘူးဗျ’

ယန်ချင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မင်းမှစားနေပြီ၊ သူ့ကို ငါကမတားဘူးဆိုရင် သူဟာ အပြစ်
မရှိတဲ့လူနစ်ယောက်ကို သတ်ပစ်လိုက်တော့မှာကွ၊ သူ့ရဲ့အသက်
တစ်ချောင်းနဲ့ အသက်ပေါင်းများစွာ ဘယ်ဟာကို ဦးစားပေး

မလဲ ဟူကျင်းကြောင့် နောက်ထပ် ဒုက္ခရောက်ရမယ့်လူ မရှိနိုင်တော့ဘူးပေါ့

ယန်ခမ်းက...

‘ဒါတွေ ကျုပ်နားမလည်ဘူး၊ အစ်ကိုကြီး ဟူကျင်းဟာ ကျုပ်ရဲ့အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ပါ၊ ဒါကြောင့် သူ့အတွက် ရန်ကြူးတောင်းရလိမ့်မယ်’

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မကြာသေးမီကပင် သွေးသောက်မိသံဆွေမာ လက်တွဲကာ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြပေသည်။

တစ်ယောက်အသက်ကို တစ်ယောက် စွန့်စားကယ်တင်ခဲ့ကြလေလေထွေထွေ။

ယခုမှ သူတို့သည် ရန်သူကြီးများသဖွယ် ရှိနေကြပြီ မဟုတ်ပါလား။

ယန်ချင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

‘ငါ့တူ... အမှားနဲ့အမှန်ကို မင်းသိပါတယ်၊ စိတ်အလိုမလိုက်ချင်စမ်းပါနဲ့၊ ဟူကျင်းဟာ သေသင့်သေဆိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာ အစားလုံးသိကြသလို မင်းလဲသိပါတယ်ကွာ’

ယန်ခမ်း အံ့ကြိတ်တိုက်သည်။

‘ကျုပ်သိတာက အစ်ကိုကြီးဟူကျင်းအတွက် ခင်ဗျားဆီက အကြူးတောင်းပို့’

ကျုပ်တို့သားစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

စာပေးအခြေအနေအရ အငြိုးကြီးသူတစ်ယောက်ထဲသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်ကို မီးသွေးတုံးနှင့် ချူးရှာတို့မှလွဲပြီး ရိပ်မိသူရှိကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပါချေ။

စိတ်ထဲ တေးမှတ်ထားပြီးပြီဆိုလျှင် မည်သို့သောအခြေအနေပင် ဖြစ်စေကာမူ ခတ်သဒ္ဓါထားသည့်အတိုင်း မဖြစ်မနေ ပြုလုပ်တတ်သည်သဘော ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယန်ချင်းအား လေးစားမိသည့်ထိုင်ကျောင်းကောင် ဟူကျင်းအတွက် လက်တုန့်ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယန်ချင်းက...

‘ငါ့တူ... ဒုစရိုက်လောကုအကြောင်း ငါ့တူသိနားလည်ပြီး သားပါကွာ၊ ဇွတ်မတိုးချင်စမ်းပါနဲ့’

ဟု ဆုံးမစကားပြောလိုက်၏။

သို့သော် ဟူကျင်း၏မျက်နှာကို မြင်ယောင်နေခံပြီဖြစ်သည့် ယန်ခမ်းမှာ သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်တော့ချေ။

‘ကျုပ်ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ယန်ချင်း စိတ်ပျက်သွားသည်။

‘မင်းကို နဂါးလေးလို့ ဘာကြောင့် ခေါ်ကြတယ်ဆိုတာ ငါနားလည်သွားပြီကွာ’

‘ကဲ... ခင်ဗျားအာဇာနည်ပြင်ထားပါ’

စကားဆုံးလျှင် ယန်ခမ်းက စတင်ထိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

၆၄ ● ဝေဖန်အောင်

ယန်ချမ်းက....

‘မင်းဟာ ခေါင်းနဂါးဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့တဲ့တိုင်း
အောင် မင်းနဲ့ထိပ်တိုက်တွေ့ဖို့ ငါတယ်တော့မှ မကြိုးစားတော့
ဘူးကွ’

မြောပြုံး ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

‘ရပ်လိုက်’

ယန်ခွမ်းက ဟန့်တားလိုက်၏။

ယန်ချမ်း လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ယန်ခွမ်းက....

‘ခပ်ဗျား အသက်ရှင်လျက် ထွက်သွားချင်တယ်ဆိုရင်တော့
ကျုပ်ရှေ့မှာ ခွေးထောက်ပြီး အစ်ကိုကြီး ဟူကျပ်အတွက်
တောင်းပန်သွားရလိမ့်မယ်’

ထိုစကားကြားလျှင် ယန်ချမ်း၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါ
သွားလေသည်။

မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်သည့် တောင်းဆိုချက်ကို ယန်ခွမ်းက
တောင်းဆိုလာသည် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ခွမ်းက....

‘ခပ်ဗျား မတောင်းပန်နိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျုပ်ကို ဆတ်ပစ်
ခဲ့ပါဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ယန်ချမ်း သတ်ပြင်းချစိုက်လည်။

ယန်ခွမ်းအား စိုက်ကြည့်ရင်း....

‘မင်းရဲ့ဆိုးဖြတ်ချက်ကို မပြင်နိုင်တော့ဘူးလား’
ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဝမ်းနည်းပါးတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ဆိုးဖြတ်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ’

ယန်ချမ်းက....

‘မင်းကို တစ်ခုပြောပါရစေလားကွာ’

‘ပြောပါ၊ ခပ်ဗျား ဘာပြောချင်လို့လဲ’

ယန်ချမ်းက လဲကျနေသည့် ဆရာချူးတို့လူစုအား ညွှန်ပြ
ရင်း....

‘ကျုပ်က သတ္တိနဲ့ရပ်ဆိုင်းရလို့ အစောင့်ကိုပင်ပန်းနေပြီ။ ဒါ
ကြောင့် နောက်ထပ် ရပ်ဆိုင်းစိုက်ခိုက်ဖို့အတွက် အနားယူဖို့
လိုလိမ့်မယ်’

ယန်ခွမ်း ခန့်ကြည့်သွား၏။

ယန်ချမ်း နားထောင်ခြင်းတစ်စီး၊ ခေးတင်လက်ဖြင့် ဆိုင်းလေစက
၌ ကျုပ်က ညီကျက်စားရင်း မကောင်းသူပင် ကောင်းသူကယ်
နေသူ မဟုတ်ပါလား။

သူ့အတွက် တနားယူရန်လိုအပ်သည့်ဆိုသောစကားသစ် ရယ်
စရာ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

‘ခင်ဗျားက တစ်လိုလုပ်ချင်လို့လဲ’
 ‘မင်းကောငါပါ ဗင်ပန်း နကြပြီဆိုတော့ တင်လလောက်
 အနားယူကြရင် မကောင်းဘူးလား’
 ‘ဒီကနေ့ကစပြီး တစ်လပြည့်တဲ့နေ့ထောက်မှ ရင်ဆိုင်ကြမယ်
 ဆိုတဲ့သဘောလား’

ယန်ချင်း ခေါင်းညိတ်ကာ...

‘ဟုတ်ဘယ်’

မပြောချင်ပြောချင်နှင့် ပြောရခက်လေသည်။

ယန်ချင်း သဘောမကျပါချေ။

ညှိသော် ယန်ချင်းအား လေးစားသည့်စိတ်က ရှိနေသေး
သည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ တစ်လပြည့်တဲ့အချိန် ပြန်တွေ့ကြတာပေါ့၊
ကျုပ်ဘယ်ကိုလားခဲရမယ်ဆိုတာ ပြောပါ’

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ယန်ချင်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

‘စီးဂူကန်ရဲ့ ‘မိုးနှင်းကျွန်း’ပေါ်မှာဆိုရင် မကောင်းဘူး
လား’

‘ကောင်းပြီ၊ ကျုပ် လာခဲ့မယ်၊ ခင်ဗျား ဆက်ဆက်စောင့်
နေပါ’

စကားဆုံးလျှင် ယန်ချင်းက ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွား၏။

ယန်ချင်းက တားမြစ်ခြင်း မပြုပါချေ။

ပိတ်ဆို့ နေခဲ့သည့် တံခါးများ ပွင့်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ယန်ချင်းသည် ဘုံကျောင်းအတွင်းမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာ
သွားလေတော့သည်။

.....o....

နေ့စဉ်နီမှာ အရှေ့ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းလိန်မြို့ကြီးသည် ပွင့်သစ်စ နေရောင်ခြည် အောက်၌ လှုပ်ရှားသက်ဝင်လာ၏။

ယန်ခွမ်းသည် မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း သူဌေးကြီး ရှောင်စန်း၏ ရတနာရေဟာဆီသို့ ဦးစည်ကာ လျှောက်လှမ်းလာနေပါသည်။

ယခုတစ်ကြိမ် သူက ရတနာစံအိမ်၌ နေထိုင်ရန် ပြန်လာခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။

သူဌေးကြီး ရှောင်စန်း၊ သခင်မလေး၊ ရှောင်စံရှောင်နှင့် ချူးရှာတို့အား နှုတ်ဆက်ရန် ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရတနာစံအိမ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားသည်နှင့်...

‘အစကိုလေးယန်ခွမ်း ပြန်လာပြီဟေ့’ အစောင့်အကြပ်များ ဝမ်းသာအားရ အော်လိုက်ကြသည်။ ချက်ချင်းပင် ယန်ခွမ်းကို ကြိုဆိုကာ စံအိမ်အတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြလေသည်။

ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ သူဌေးကြီး ရှောင်စန်း၊ သခင်မလေး၊ ရှောင်ရှောင်နှင့် ချူးရှာတို့ ရှိနေကြပါသည်။

သူတို့သည် တစ်ညလုံး ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်စားကြပုံ မပေါ်ချေ။

ယန်ခွမ်းအား တွေ့မြင်ရလျှင် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်စွာ ကြံပြော...

မှားယွင်းသောစွာ

လောကသည် သန့်ရှင်းဖြူစင်သည်။

သစ္စာတရားသည် လေးစားမြတ်နိုးဖွယ် ကောင်း၏။

လောက၏ သစ္စာသည် မပြောင်းမလဲ ကုန်မြဲအောင် တရား ဖြစ်သည်။

ပြောင်းလဲတတ်သည့် သံကောသည် လူသားတို့ထံ၌ သိရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ပြောင်းလဲတတ်သော လူတို့၏ သဘောထားလည်း အမှန်ကန် ဖြစ်ရကား မှားယွင်းသောစွာ ဆိုနိုင်သည် မဟုတ်ပါစား။

‘ဟာ... ယန်ခွမ်း ပြန်လာပြီ’

‘အစ်ကို...’

ချူးရှာနှင့် ရှောင်ရှောင်တို့ ချက်ချင်း ပြေးလာကြလေသည်။

ရှောင်ရှောင်သည် ဖခင် ရှိနေသည်မို့ ကိုယ်ရှိန်သတ်ကာ....

‘အစ်ကို... တစ်ညလုံး ဘယ် သွား နေ တာလဲဟင်၊ ဒီမှာ ဖေဖေက အစ်ကို အတွက် စိတ်ပူနေတယ်’ ဟု ပြောလေသည်။

ချူးရှာမှာမူ မေးမြန်းရန် ဟန်ပြစ်ပြီးမှ ယန်ခွမ်း၏ အဝတ်အစားပေါ်၌ သွေးစသွေးနုများ ပေကျ နေသည်ကို သတိပြုမိ သွားသဖြင့် မမေးဘဲ နေလိုက်တော့သည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း ထိုင်ရာမှ ထလာပြီး....

‘ယန်ခွမ်း... မင်း ဘယ်သွားနေတာလဲက၊ ငါတို့ ဓမ်းကို လိုက်ရှာကြမလို့ တိုင်ပင်နေကြတာ’ ဟု ပြောလာလေသည်။

ယန်ခွမ်းက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး....

‘မပျော်လင့်ဘဲ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ပေါ်လာလို့ မပြောမဆိုဘဲ ကျွန်တော် ထွက်ခွာခဲ့တာကို ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ’

ဟု တောင်းပန်လိုက်သည်။

ရှောင်ရှောင်က...

‘အစ်ကို့မှာ ဘယ်လို အခက်အခဲများ ရှိနေလို့ လဲဟင်’ ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

အဖြစ်များကို သူက ပြောပြနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်....

‘အစ်ကိုပြောမပြနိုင်တာကို ခွင့်လွှတ်ပါဦးမ’

ရှောင်ရှောင် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

သူမသည် နှုတ်ခမ်းစုကာ ခေါင်းဝိုင်းထဲထဲထိုးထိုးထိုးထိုး ယန်ခွမ်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

သို့သော် အငြိုးတရား၏ ပူလောင်မှုမီးတောက်ကို မေတ္တာ ရေစင်ဖြင့် ငြိမ်းသတ်နိုင်စွမ်း မရှိဘဲ ဖြစ်ရလေသည်။

ယန်ခွမ်းက သူဌေးကြီး ရှောင်စန်းဘက်သို့လှည့်ကာ....

‘ကျွန်တော် ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ ကူညီခဲ့တဲ့အတွက် ဦးစွဲကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်မှာ ကိစ္စလေး တစ်ခုရှိနေလို့ သွားခွင့်ပြုပါဦး’

ဟု ခွင့်တောင်းလိုက်၏။

ရှောင်ရှောင် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘အစ်ကို့ထွက်သွားမယ် ဟုတ်လား၊ အစ်ကိုပဲ ညီမကိုနဲ့အတူ နေပြီး ဖေဖေ ရှစ်ပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ကူညီလုပ်ပေးမယ်ဆို

မုန်ပေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် မေတ္တာမျှခဲ့ကြပြီးနောက်
ယန်ခွမ်းသည် ရှောင်ရှောင်နှင့်ခွဲမသွားလိုတော့သဖြင့်သူ့ဌေးကြီး
ရှောင်ခမ်း၏ လုပ်ငန်းတစ်ခုခု၌ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်
ခဲ့လေသည်။

သူ့ဌေးကြီး ရေခဲဝန်းသည်လည်း သူ့အား သဘောကျနေ
သည်ဖြစ်ရာ လူယုံမေးလိုနေသည် မအုတ်ပါ။

ယန်ခွမ်းက...

‘အစ်ကို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ညီမရယ်၊ မလွဲမရှောင်သာတဲ့ ကိစ္စ
တစ်ခုကြောင့် အစ်ကို သွားမဖြစ်ပါတော့မယ်’

‘အစ်ကို’

ရှောင်ရှောင်၏ မျက်ဝန်းအစုံ၌ မျက်ရည်များပြည့်လျှံလာ
လေတော့သည်။

သူ့ဌေးကြီးရှောင်ခမ်းသည် ယန်ခွမ်းအား အကဲခတ်ကြည့်နေ
ရာမှ...

‘မင်းဟာ ဖားဆန်းက လူငယ်လေးတစ်ယောက်ဆိုတာ ငါ
နားလည်ပါတယ်၊ လိုအပ် လိုထွက်သွားတယ်ဆိုတာလဲ နားလည်
တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကို မတားတော့ပါဘူး’

ဘုခပြာက ခွင့်ပြုလေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် ရှောင်ရှောင်ကို ခွင့်ပြုကြည့်လိုက်၏။
ယုံ့ နောက် ချာခန်လှည့်ကာ ထွက်သွား၏။

‘ယန်ခွမ်း၊ ငါ့ကိုစောင့်မိဦးကွ’
ချူးရှောက် အော်ပြောရင်း နောက်မှ ပြေးလိုက်သွားလေ
တော့သည်။

....o....

စီးဝူကန်...

စီးဝူကန်သည် ကျင်းလိန်မြို့၏ အနောက်ဘက်၌ တည်ရှိလေ
သည်။

အလွန်သာယာလှပပြီး ကျယ်ဝန်းလှသည် ရေကန်ကြီး ဖြစ်
သည်။

ရေကန်ထဲ၌ သဲသောင်များပေါ်ထွန်းကာ ကျွန်းကလေးများ
ဖြစ် တည်ရှိနေသည်။

ရပ်ဝန်းမှ ရောက်လာသူများသာမက မြို့ခံလူများပါ စီးဝူ
ကန်အတွင်း၌ ခလုအပျော်စီးရသည့်ကို နှစ်သက်သဘောကျ
ပေသည်။

နေ့စဉ်လိုလို စီးဝူကုန်၏ သာယာလှပပုံများကို လာရောက်ကြည့်ရှုစရာများဖြင့် စည်ကားနေတတ်ပေရာ ကမ်းစပ်တွင် စားသောက်ဆိုင်များ၊ တည်းခိုခန်းများလည်း မှီလိုပေါက်နေပေစေ့သည်။

ယန်ခွမ်းနှင့် ချူးရှာတို့သည် 'နှင်းမိုးကျွန်း' နှင့် အနီးဆုံးရှိ 'နှမ်းမိုး' စားသောက်ဆိုင်၌ ရောက်ရှိနေကြပေသည်။

နှင်းမိုး စားသောက်ဆိုင်သည် တည်းခိုခန်းနှင့် တွဲဘက်ဖွင့်လှစ်ထားသည့်ဆိုင် ဖြစ်ပေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် သူ့ဌေးကြီး ရှောင်စန်း၏ ရတနာဂေဟာမှ ထွက်လာပြီးသည်နှင့် ငေးငေးဝိုင်းဝိုင်း ဖြစ်နေခဲ့ပေသည်။

နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်သို့ ရောက်လျှင် အရက်ကိုချည်း မိ၍ သောက်နေလေတော့သည်။

ယနေ့....

ယနေ့လည်း နံနက် မိုးစင်စင်လင်းသည်နှင့် ယန်ခွမ်းသည် အရက်ဆုံးအိုးမျှ သောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

သူ၏မျက်လုံးများ ရဲရဲနီနေ၏။

သူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဆွေးမြေ့ညိုကြေကဲ့ခြင်း၊ ခံပြင်းဒေါသထွက်ခြင်း စသည့်အရိပ်အယောင်များ လှမ်းမိုးနေ၏။

ချူးရှာမှာ ယန်ခွမ်း၏ကြည့်ကာ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်လာလေတော့သည်။

'ယန်ခွမ်း၊ အရက်သောက်ပြီး ဘဝရှဲ့ တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်တွေကို ဖြုန်းပစ်လိုက်တော့မှာလားကွ'

ကရုဏာဒေါသော ပြောလိုက်မိလေသည်။

ယန်ခွမ်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာသည်။

ချူးရှာကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားရင်ကောင်းမယ်'

ဟု ခပ်ထန်ထန် ဝေ ကိုလိုက်လေသည်။

ချူးရှာက....

'ပါးစပ်ပိတ်ပြီး ကြည့်နေခဲ့တာ သုံးရက်ရှိပြီကွ'

မှန်ပေသည်။ နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်သို့ သူတို့ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ သုံးရက်ရှိပြီဖြစ်လေသည်။

ချူးရှာက ဆက်ပြောသည်။

'ယန်ခွမ်း၊ မင်း ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ဒီလောက်ပဲ ပျော့ညိုနေရသလားကွ'

'ဟေ....'

'သခင်မလေးရှောင်ရှောင်ဟာ မင်းကိုစွဲလန်းနေတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်၊ သူ့ဌေးကြီးရှောင်စန်းကလဲ မင်းကိုသဘောကျနေတာပဲ၊ မင်းဖွင့်ပြောလိုက်မယ်ဆိုရင် သဘောမတူစရာအကြောင်းမရှိဘူးကွ၊ မင်း ခုလို ရှောင်ထွက်လာဖို့မကောင်းဘူး'

ရုတ်တရက် ယန်ခွမ်း ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်၏။

'ဟား....ဟား....ဟား'

ချူးရှာ အံ့ဩသွားသည်။

ယန်ခွမ်းအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်ကာ....

'မင်းဘာရယ်တလဲ'

ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်းက ရယ်မောရာမှ ရပ်တန့်လိုက်ပြီး....

ရယ်စရာတောင်းလို့ပေါ့၊ ငါက သခင်... အတက် ခံစားနေရတယ်လို့ မင်းထင်နေတယ်မဟုတ်လား

ဟုတ်တယ်လေ၊ အခြေအနေချင်းကွာခြားနေမို့... အဝချင်းပေါင်းစပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ မင်းထင်နေတယ် မဟုတ်လား၊ တမင်ရောင်ပြေးလာခဲ့တာ မဟုတ်လား

ယန်ခွမ်းက...

သခင်မလေး၊ ရှောင်ရောင်အတိုက် ငါ့စိတ်ထိခိုက်နေရတယ်လို့ မင်းမြင်တာ မမှားပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အမှန်ကြီးလဲမဟုတ်လေးဘူးကွ

ချူးရှာ မျက်မှောက်ကပ်သွားသည်။

မင်းမှာ တခြားသောက ရောက်စရာတွေ ရှိနေသေးတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား

ယန်ခွမ်း မျက်နှာတည်သွား၏။

ချူးရှာကိုမကြည့်တော့ဘဲ အရက်အိုးဆီသို့ အကြည့်လှည့်လိုက်လေသည်။

မြီးလျှင်...

ချူးရှာငါ့အဖေမှာ အဓိကရည်ရွယ်ထားခဲ့တာ ငါ့အဖေကို တွေ့အောင် ရှာဖွေပုံကွ၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ အရွယ်ရောက်လာတဲ့ တိုင်အောင် ငါ့အဖေကို ရှာဖွေဖို့ ဖိစိစိးစိး ကြိုးပမ်းခဲ့တာ မရှိသေးဘူး၊ ငါ့အဖေစကားကို အလေးမထားသလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ်

ချူးရှာငြိမ်ကျသွားလေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် အခြေအနေမဲ့ဆရာ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရှုပ်ဘည့်နိုင်ရေးအတွက် ကြိုးစားရင်း ဒေါင်းနဂါးဝေါ၏

ဒေါင်းဆောင်ဆောင်အောင် လှည့်လည်နေတာ ပြဿနာရှုပ် အမျိုးမျိုးနှင့် ရှုပ်ထွေးနေကာ မူလရည်ရွယ်ချက် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရလေသည်။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းစစ်လာမှ ဒေါင်းနဂါးဝေါကို ကျောခိုင်းကာ မူလရည်ရွယ်ချက်ကို ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော်ရန် ကြိုးစားခဲ့၏။

ဤတိုင် လူငယ်တို့ပွယ်သဘာဝ အချစ်ရေးကိစ္စနှင့် ကြုံတွေ့လာခဲ့ရပြန်တော့သည်။

ယန်ခွမ်းက ဆက်ပြောလေသည်။

ချူးရှာ၊ သခင်မလေး၊ ရှောင်ရောင်အပေါ်မှာ မေတ္တာသက်ဝင်မိတယ်ဆိုတာ ငါ့ခန့်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ဖွဲ့စည်းချင်း နီးစပ်ဖို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်တာ အသေအချာပဲ၊ ဖိဆိုးတာက ငါ့ဟာလုတ်စစ်ယောက်နဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ ချိန်းထားပြီးပြီ

မဟ...

ချူးရှာ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားလေသည်။

ယန်ခွမ်းအား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်ရင်း...

ဘာပြောတယ်၊ လူတစ်ယောက်နဲ့ရင်ဆိုင်ဖို့ ချိန်းထားပြီးပြီ ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူလဲ ဘယ်နေရာမှာလဲ၊ ဘာကြောင့် ရင်ဆိုင်ရမှာလဲ

ပေးခွန်းများ ဆက်တိုက်မေးလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်းက အဖြေပေးပေးဘဲ

အဝဲကိုကြိုးမာကျင်းကို မင်းဆိတ်တယ် မဟုတ်လား

ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

ချူးရှာက...

ကျားငါးကောင်ဟူကျင်းကို ပြောတာလား၊ မင်းနဲ့ မီးသွေး
တုံးတို့ရဲ့ အသက်ကို ကယ်ခဲ့တယ်ဆိုတာလေ'

ယန်ခွမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်'

'သူဟာ လောကပါလစား ယန်ချင်းရဲ့လက်ချက်နဲ့ ဆေသွား
ပြီ မဟုတ်လား'

ယန်ခွမ်း၏ မျက်ဝန်းအစုံတွင် ခံပြင်းသည့် အရိပ်အယောင်
များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

'အစ်ကိုကြီးဟူကျင်းကြောင့် ငါတို့ အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့
သလိ၊ ငါ့ဘဝအတွက် အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတာပဲ၊ သူဟာ
ငါ့ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပဲ'

ရုတ်တရက် ချူးရှာ၏ခန္ဓာကိုယ် အိတ်ခနဲ တုန်ခါသွား၏။
ယန်ခွမ်း၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်လိုက်ပြီး....

'ယန်ခွမ်း၊ မင်းက ဟူကျင်းအတွက် လောကပါလစားနဲ့
ရင်ဆိုင်ခဲ့တာတွေအမှတ်ပေါ့ ဟုတ်လား'

ဟု အထိတ်တလန့် မေးလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ငါ့ဟာ မှန်တယ်များတယ်ဆိုတာ မစဉ်းစားဘဲ
အငြိုးထားတတ်တဲ့လူလို မီးသွေးတုံးက ဝေဖန်ဖွားတယ်၊ သူ
စကားတွေ သွေးထွက်အောင် မှန်နေတယ်ကွ၊ ငါ့ရဲ့ အကြီးမား
ဆုံး ချို့ယွင်းချက်ဟာ ရန်ငြိုးဆိုတတ်တာ ဖြစ်နေတယ်'

ချူးရှာက....

'သူငယ်ချင်း၊ မင်းကိုယ်မင်း နားလည်ခန့်ပြီပဲ၊ ပြန်လိုက်ရင်
ရပါတယ်ကွာ၊ မင်းဟာ စိတ်ရင်းကောင်းတဲ့ လူအစ်ယောက်
ဆိုတာ ငါသိပါတယ်'

'နောက်ကျဆုံးပြီး သူငယ်ချင်း'

'ဘာဖြစ်လို့ နောက်ကျရမှာလဲ'

ချူးရှာ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ယန်ခွမ်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ဘာမှမပြောချေ။

ချူးရှာက....

'သူငယ်ချင်း၊ မင်းနဲ့ငါဟာ ဘဝတူတွေပါကွာ၊ အခြေ
အနေမဲ့ဘဝမှာ မင်းဘယ်လိုခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ငါသိပါ
တယ်၊ ငါတို့ဘဝဟာ လောကကြီးကို အရှုံးတိုက်ချင်စိတ်ဖြစ်
လာအောင် ဖန်တီးခဲ့တာပဲ၊ ငါတို့ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်ခဲ့ကြလို့
အများတွေအများကြီး ကြုံတွေ့ခဲ့ကြဖူးပြီ သူငယ်ချင်း၊ ကိုယ်
အများ ကိုယ်ပြုပြင်ပြီး အေးချမ်းတဲ့ဘဝရောက်နေတဲ့ မီးသွေး
တုံးကို မင်းသတ်မရဘူးလား၊ လောကပါလစားဆိုတဲ့ သိမ်း
ဆည်းကြီးဟာ တကယ်လူတော်လှကောင်းကြီးကွ၊ သူ့ ကျီရမ်းပြု
ပြီး ငါတောင်းပန်လိုက်မယ်၊ မင်းရင်ဆိုင်စရာ မလိုဘူး
ယန်ခွမ်း ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်လိုက်လေသည်။

ချူးရှာ၊ ဘာမှတောင်းပန်စရာ မလိုဘူးကွ'

'သူငယ်ချင်း မှားမှန်းသိလျက်နဲ့ မင်း အာကြောင့် ဆက်မိုက်
ချင်နေတာလဲ၊ ကျားငါးကောင် ဟူကျင်းဟာ လောကပါလ
စားကြောင့်မသေရင်လဲတခြားအစ်ယောက်ယောက်ထက်ပိုကောင်း

သေရမ္မာပဲကျ၊ ထိုဆိုးလူမိုက်တွေရဲ့ နောက်ဆုံး သွားထုလမ်း
အတိုင်း လိုက်ရမာပဲကျ၊ မင်းက လောကပါလစားကို အပြစ်တင်
စရာ ချစ်ခြင်းထားစရာ မလှဘူး၊ သူ့ မိုက်မြစ်နဲ့ သူခံသွားရတယ်
လို့ ဝဲ ဆဘောလားရမှာပေါ့။

ယန်ခွမ်းက...

‘ငါက သူနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ ချိန်းထားပြီးပြီ’

ချူးရှာက လက်ကားပြလိုက်သည်။

ကိစ္စပေါ်ဘူး၊ ငါတော့ ဝန်ယူလိုက်မယ်၊ သူနဲ့ သွားတွေပြီ
အယူအကြောင်း ရှင်းပြလိုက်မယ်၊ သူ လက်ခံလိမ့်မယ်လို့ ငါ
အာမခံတယ်ကွ’

ယန်ခွမ်း သက်ဖြင်းချလိုက်သည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်းအား သူက ကြည့်ညှိလေးစား
သက်သို့ အလိုလို သံယောဇဉ် တွယ်တာနေမိပါ၏။

ကျားငါးကောင်ဟူကျမ်းအား သုတ်ဆင်ခဲ့သူဟု သိရချိန်က
ရုတ်တရက်မို့ ဝေါသထွက်ခဲ့ရဇော့သည်။

သူ၏ ညှဉ်အတိုင်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ချိန်းဆွဲမိခဲ့လေ
သည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်းသည် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်
သည့် ထိပ်သီးသိုင်းဆေးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေရာ သူသို့
လျှင် အရေးနိမ့်သွားလိမ့်မည်ဟု နားလည်ခဲ့၏။

သူ၏တိုက်ကွက်သည် အသက်ကို ပဇာနည်ထားဘဲ ရန်သူအား
တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ အလွန်အန္တရာယ်များလှသည့် တိုက်ကွက်
ဖြစ်သည်။

လောကပါလစားသမား ယန်ချင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရာ၌ အရေး
နိမ့်မည်ဆိုလျှင် အသက်ရှင်နိုင်ဖွယ် အကြောင်း မမြင်ချေ။

ယန်ချင်းက ညှာတာလျှင်ပင် သူ၏တိုက်ကွက်သည် ဆူအား
အဆုံးစီရင်မိစေရန် ယန်ချင်းအား အကျပ်ကိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေ
ပေလိမ့်မည်။

ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရာ၌ အသက် သေဆုံး သွားရ မည်ကို
ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိသည်က အမှန်ပင်။

ယခုမူ သူ၏စိတ်ထဲ စိုးရွံ့မှုများ ကြီးစိုးနေ၏။

ဖခင်အား ရှာမတွေ့သေးဘဲ အသက်ဆုံးရမည်ကို ကြောက်ရွံ့
နေခြင်းလော။

သို့မဟုတ် သခင်မလေး ရှောင်ရှောင်နှင့် အပြီးတိုင် ခွဲသွား
ရမည့် အရေးကို ကြောက်ရွံ့ နေခြင်းလော။

မေတ္တာတရားသည် ခုန်အားကို ဖြစ်ပေါ်စေသကဲ့သို့ တောဝေ
မိုက်မိမှုကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

သံမဏိကဲ့သို့ မာကျောပြီး ကိကျပြတ်သားလှသည့် ယန်ခွမ်း
အတွက် တောဝေမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် ကြုံရာမရသည့်
အဆုံး အရက်ကို ဖိသောက်နေမိခြင်း ဖြစ်၏။

အရက် သောက်နေ၍ ပြဿနာ အရပ်ရပ် ပြေလည်သွား
မည်လော။

ယန်ခွမ်းသည် ချူးရှာအား ငေးကြည့်နေမိလေတော့သည်။
ချူးရှာက...

‘သူနဲ့ ရင်ဆိုင်စရာမလိုဘူး၊ မင်းအဖေကို တွေ့အောင် ရှာရ
မယ်၊ သခင်မလေး ရှောင်ရှောင်ကို မင်း လက်ထပ်ရလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။
 ယန်ခွမ်းကား ဝေး၍ ကောင်းနေဆဲ။
 ချူးရှားက...
 'သူ့ကို ငါသွားရှာမယ်'
 ဟု စပြောစဉ်က၏။
 အိမ်ထဲမှ ဆက်ခနဲ ထရပ်ကား ယန်ခွမ်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်
 ပြီးနောက် ချာခနဲ လှည့်ကာ နှင်းမီးစားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်
 သွားလာသည်။
 ယန်ခွမ်းကား ဘယ်တုန်းပင် မလုပ်ချေ။
 ချူးရှား ဖြစ်ကွင်းမှ ကူညီပျောက်သွားသောအခါ....
 'သူ့ကို ငါဘေးဆင်တယ်'
 ဟုဆိုကာ လုံးကို ထပ်ကာထပ်လဲ ရေခွက်နေလေ
 ထော့သည်။

နေဝန်းနီမှာ ကောင်းကင် အလယ်ဗဟိုတည်တည်သို့ ရောက်
 ခဲ့နေ၏။
 နေပွန်းတည့်ချိန် ဖြစ်၍ နေပူရှိန် ပြင်းထန်လှသည် ထင်ရ
 ပေသည်။
 အပူဒဏ် ရှောင်ကြသဖြင့် လမ်းပေါ်၌ လူရှင်းနေ၏။
 မသွားမဖြစ်သော ကိစ္စကြောင့် ခပ်သုတ်သုတ် သွားလာနေ
 ကြသူ အချို့ကိုသာ တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။
 ထိုလူများ၌ ချူးရှားသည်လည်း တစ်ယောက် အပါအဝင်
 ဖြစ်လေသည်။
 ချူးရှားသည် လမ်းဘေး တစ်ဘက်တစ်ချက်သို့ မျက်ခြည်
 မပြတ် အကဲခတ်ရင်း ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့ပါ၏။
 နှင်းမီးစားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာပြီး ပထမဆုံးသွားရောက်
 ခဲ့သည်မှာ ရတနာစံအိမ်ဖြစ်လေသည်။
 သူဌေးကြီး ရှောင်စန်းနှင့် တွေ့ဆုံတောင်းပြီး ယန်ခွမ်း
 ကြုံတွေ့နေရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ရှင်းပြကာ လောက
 ပါလစား ယန်ချင်းနှင့် တွေ့ဆုံရဖို့ လမ်းညွှန်ပေးရန် အကူအညီ
 တောင်းခဲ့လေသည်။
 သခင်မလေးရှောင်ရှောင်နှင့် ပတ်သက်၍မူ တာမျှမပြောဘဲ
 နေခဲ့လေသည်။
 သူဌေးကြီးရှောင်စန်းသည် ယန်ခွမ်းအား နှစ်သက်သတင်း
 ကျနေသဖြင့်ကား လိုလို့လားလားပင် အကူအညီပေးခဲ့လေ
 သည်။

ယန်ချင်းနှင့် ရပ်ဆိုင်းခြင်းမပြုဖို့ မေတ္တာရပ်ခံစာတစ်စောင် ရေးပေးပြီး ယန်ချင်းရှိနေသည့် တည်းခိုခန်းအား ပြောပြလိုက်လေသည်။

ယန်ချင်းသည် ကျင်းလိန်မြို့မှထွက်မသွားသေးဘဲ မိုးကောင်းကင် တည်းခိုခန်း၌ တည်းခိုနေသည်ဟု သိရသဖြင့် ချူးရှာအား တက်သွားလေသည်။

ယခု သူက နေပူကျကျအောက်တွင် သုတ်သုတ်လျှောက်ရင်း မိုးကောင်းကင်တည်းခိုခန်းအား လိုက်လံရှာဖွေနေခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

မြို့လယ်သို့ ရောက်သောအခါ မင်းလမ်းမကြီး၏ ဝဲယာတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် လမ်းသွယ်ကလေးများ ပရပူရှိနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ချူးရှာသည် လမ်းသွယ်ကလေးတစ်ခုသို့ လှမ်းကြည့်ရင်း... 'သူဌေးကြီး ရှောင်စဉ်ပြောလိုက်တာ ရှေ့ကလမ်းသွယ်ပဲ၊ လမ်းအလယ်လောက်မှာ မိုးကောင်းကင်တည်းခိုခန်းကို တွေ့ရလိမ့်မယ်'

ဟု တွေးပြီး လမ်းသွယ်ကလေးထဲ ချိုးဝင်လိုက်လေသည်။ လမ်းသွယ်ထဲ၌ အဆောက်အအုံများ ပြင်သိပ်မနေဘဲ ကိုယ့်ခြံဝင်းနှင့်ကိုယ် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်ပြီး လူသွားလူလာရှင်းနေသည်။ အတန်ကြာသောက် သွားပြီးမှ ခြံဝင်းတစ်ခု၏ရှေ့၌ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆိုင်းဘုတ်ပေါ်၌... 'မိုးကောင်းကင် တည်းခိုခန်း' ဟု ရေးသားထားလေသည်။

ချူးရှာ ဝမ်းသာသွား၏။ 'ယန်ချင်းလိုလူစားမျိုးဟာ ဒီလိုအေးချမ်းတဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖွင့်ထားတဲ့ တည်းခိုခန်းမျိုးမှ သဘောကျမှာပေါ့'

တွေးရင်း ခြံဝင်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်ကာ လှမ်းဝင်လိုက်၏။ ခြံဝင်းအတွင်း၌ လှပခန့်ညားသည့် အဆောက်အအုံကြီး တစ်လုံး ရှိနေပါ၏။

ထိုအဆောက်အအုံရှေ့သို့ ရောက်သွားလျှင် လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုလူသည် ချူးရှာကို မြင်လျှင်... 'မိတ်ဆွေလေးက အခန်းငှားမလို့ လာဗျာ' ဟု မေးလေသည်။

ထိုလူသည် မိုးကောင်းကင် တည်းခိုခန်းမှလူ ဖြစ်ရမည်ဟု တွေးမိသဖြင့် ချူးရှာ ဝမ်းသာသွားလေသည်။ 'ကျုပ်က ဒီမှာတည်းခိုနေတဲ့လူတစ်ယောက်ကို လာရှာတာပါဗျာ'

'ရေဩ...ရေဩ...ဘယ်သူ့ ကိုမျှား တွေ့ချင်လို့ လဲဗျာ' 'သိုင်းသမားကြီး ယန်ချင်းပါ'

'ဆရာကြီးယန်ချင်းကို တွေ့ချင်တာကိုး၊ ရှိတယ်...ရှိတယ်၊ လာ...ကျုပ်လိုက်ပို့ပေးမယ်'

ပြောပြောဆိုဆို ချူးရှာအား လမ်းပြ ခေါ်ဆောင်သွား
လေသည်။

ချူးရှာလည်း ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါသွား၏။

အခန်းတစ်ခုရှေ့၌ ရောက်သွားကြလျှင် ထိုလူက...

‘အခန်းထဲမှာ ဆရာကြီးယန်ချင်း ရှိပါဗျာ၊ တံခါးခေါက်
ပြီး ဝင်သွားပါ။ ကျုပ်ကိုခွင့်ပြုပါဦး’

‘ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ကျေးဇူးပါပဲ’

ထိုလူသည် ချူးရှာအား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

ထိုလူ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလျှင် ချူးရှာက တံခါး
ခေါက်လိုက်၏။

‘ဒေါက်... ဒေါက်’

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

‘ဘယ်သူလဲ’

အတွင်းဘက်မှ စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ချူးရှာက...

‘သူငွေကြီးရှောင်စန်း လွတ်လိုက်တဲ့လူပါ’

ဟု ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်လေသည်။

သို့မှသာ ယန်ချင်းနှင့် အလွယ်တကူတွေ့ဆုံရမည်ဟု ယုံကြည်
မိလေသည်။

သူ၏စကားအဆုံးတွင်...

‘အံခါးထွန်းပွင့်ပြီး ဝင်လာခဲ့ပါ’

အတွင်းဘက်မှ စိတ်ခေါ်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ချူးရှာလည်း ချက်ချင်းပင် တံခါးထွန်းဖွင့်ပြီး ဝင်သွား
လေသည်။

အတွင်းဘက်သို့ရောက်သျှင် လူတစ်ယောက်က သူ့အား
အသင့်စောင့်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

....၀....

ချူးရှာမှာ အတွင်းခန်း၌ ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

အခန်းတွင်း၌ လူတစ်ယောက်ရှိနေ၏။

ထိုလူမှာ လောကပါလစား ယန်ချင်းဖြစ်လေသည်။

သူငွေကြီးရှောင်စန်း၏အိမ်၌ ယန်ချင်းအား တစ်ကြိမ်တွေ့ခဲ့

ဖူးသဖြင့် ချူးရှာ မှတ်မိလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ချက်ချင်းပင် ဦးညွတ်လိုက်ပြီး...

‘ဆရာယန်ချင်းကို ဂါရဝပြုပါကယ်ခင်ဗျာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ချင်းက....

‘သူငှားကြီးရောင်းစန်းက ဘယ်လိုကိစ္စမျိုး ရှိနေလို့ မင်းကို လွှတ်လိုက်ရတယ်ဆိုတာ ပြောပါ’

တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် မေးလေသည်။

ချူးရှာက....

‘ကျွန်တော်လာခဲ့ရတဲ့ အဓိကအကြောင်းရင်းက နဂါးလေး ကြောင့်ပါ မိခင်ဗျာ’

‘ဟေ...’

‘နဂါးလေးနဲ့ပီးဟာ မကြာခင် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြဖို့ ချိန်း ဆိုတာကြောင့်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်’

ယန်ချင်း မျက်မှောင်ကုမ်သွား၏။

‘မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ နဂါးလေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ ဆိုတာ ပြောစမ်း’

ဟု စပ်ထန်ထန် မေးလိုက်လေသည်။

ချူးရှာက...

‘ကျွန်တော်ဟာ နဂါးလေးရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေပါ၊ ချူးရှာလို့ ခေါ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘လက်စသပ်တော့ မင်းဟာ နဂါးလေးရဲ့ ဘယ်လက်ရုံး ချူးရှာကိုး’

မုန်ဝေသည်။

မီးသွေးတုံးသည် ညာလက်ရုံးဖြစ်ပြီး၊ ချူးရှာသည် ဘယ် လက်ရုံးဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ချူးရှာက....

‘နဂါးလေးဟာ ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းကို ကျောခိုင်းလိုက်သလို ဒုစရိုက်လောကကိုလဲ စွန့်ခွာလိုက်ပါပြီ၊ သူဟာ လူကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဆရာ ကြီးအနေနဲ့ ခွင့်လွှတ်နိုင်မယ်ဆိုရင် မကြာခင် အများအကျိုး ဆောင်ရွက်မယ့် လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက် ပေါ်ထွက် လာမှာ အမှန်ပါပဲ’

ထိုသို့ ရှင်းပြလိုက်သည်နှင့်....

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ယန်ချင်းက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ချူးရှာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ယန်ချင်းအား နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ယန်ချင်းက အတန်ကြာရယ်မောပြီးမှ....

‘လက်စသပ်တော့ မင်းကနဂါးလေးအတွက်လာပြီးအသနား ခံနေတာကိုးကွ’

‘ဗျာ’

‘မင်းရဲ့သူငယ်ချင်းဟာ အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှာ ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ အဆိုတာ မင်းမသိတော့ဘူးလားကွ’

‘သူ့နောင်တရနေပါပြီဗျာ’

ယန်ချင်း၏မျက်နှာ တည်သွားပြီး...

‘နေခင်တရတယ်ဆိုတိုင်း ခွင့်လွှတ်ရမှာလားကွ’
‘ဟင်’

ချူးရှာသည် ယန်ချင်းအား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်မိ
လေသည်။

ယန်ချင်းသည် လောကပါလဇာဒ်(ဝါ) လောက၏သစ္စာ
တရားကို စေခင်ထိန်းသူဟူသည့် အမည်ခံယူထားသော်လည်း
ခွင့်လွှတ်သည့်ခံသည့်စိတ် နည်းပါးနေသည်ကို သိလိုက်ရသည်
မဟုတ်ပါလား။

ယန်ချင်းက....

‘ခွင့်လွှတ်တယ်ဆိုတာ အတိုင်းအတာရှိတယ်။ နဂါးလေးကို
စော့ ကျုပ်က ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဆရာကြီးက သူ့ကကြောင်းမသိသေးလို့ပါ။ ကျွန်တော်
ရှင်းမြင်မယ်’

ယန်ချင်း ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

‘မလိုပါဘူးကွာ၊ သူ့ကို ဝါကရှင်းပစ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ။ နဂါး
လေးဟာ ငါ့လက်ချက်နဲ့ ခံသွားရတယ်ဆိုရင် တခြားလူတွေ
မိမိစိတ်ကွန်သွားကြလိမ့်မယ်။ ဆိုင်းလေခက်သားတွေကလဲ ငါ့ကို
ချီးကျူးကြလိမ့်မယ်’

ထိုစကားကြားလျှင် ချူးရှာ ဒေါပူသွားလေတော့သည်။

‘လက်စသပ်တော့ ခင်ဗျားဟာ အများအကျိုးစောင့်ရှောက်
ချင်လို့ ပဟုတ်ဘဲ နာမည်ကြီးချင်လို့၊ လူ့ချီးမွမ်းခံချင်လို့ လုပ်
နေတာကိုး’

‘မင်းက ငါ့ကိုဝေဖန်တာလား၊ မင်းသေချစ်ပြီထင်တယ်’

ချူးရှာ မဲပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားဟာ လေးစားစရာကောင်းတဲ့လူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
သိရမှတော့ ကျုပ်က ရုစိုက်တော့ပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားကိုဆုံးမ
ပစ်ဖို့ နဂါးလေးကို တိုက်တွန်းရမှာပဲ’

စကားဆုံးလျှင် ချော့ခနဲလှည့်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

‘နေဦး’

ယန်ချင်းက ဟန်တားလိုက်လေသည်။

ချူးရှာ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ယန်ချင်းက....

‘မင်းလာချင်တိုင်းလာပြီး ပြန်ချင်တိုင်းပြန်လို့ ရမယ် ဆင်
သလား’

စာ ငေါက်လိုက်လေသည်။

ချူးရှာမှာ အထင်နှင့်အမြင် တခြားစိဖြစ်နေသော ယန်ချင်း
အား ရှုရှာသွားပြီဖြစ်လေရာ....

ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဂရုစိုက်နေရမှသာလား?
ဟု အရှဲ့ တိုက်ပြီး ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

ယန်ချင်းက...

‘ကြို...မင်းက တော်တော် သတ္တိကောင်းနေတယ်ပေါ့လေ၊
ကောင်းပြီ၊ နဂါးလေးရဲ့ဘယ်လက်ရုံးဟာ ဘယ်လောက် အရည်
အချမ်းရှိတယ်ဆိုတာ ငါစမ်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

မြောပြောဆိုဆို တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။
ချူးရှာကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ယန်ချင်းသည် ခါးမှစားကိုဆွဲထုတ်ရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ ရုတီ
တရက် စိတ်ထားဖြောင်းလဲသွားဟန်ဖြင့်....

‘မင်းကိုဆုံးမလိုက်ရင်၊ ငါ့ကို မတရားဘူးလို့ လူတွေ ပြော
ကြလိမ့်မယ်၊ ကဲ...ဒီတစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ ငါ့မျက်စိ
ရှေ့မှောက်က အမြန်ဆုံးထွက်သွားပေတော့
ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

အဖြူအစင် ဆိုင်းလောကသားများသည် မိမိထက် သိုဝ်း
ပညာ အဆင့်နိမ့်သူအား တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုမိစေရန် ရှောင်ရှား
လေ့ ရှိကြလေသည်။

သိုဝ်းပညာအားကိုးပြီး နိုင်ထက် စီးနင်း ပြုကျင့်သည်ဟု
အပြောခံရမည့်ကို လှန်စွာကြောက်ရွံ့ကြမေ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယန်ချင်းက တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ
အသာတကြည် လွှတ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေ
တော့သည်။

ချူးရှာ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။
ယန်ချင်းအား ခပ်စမ်းစမ်း စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ချာခနဲလှည့်
ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

.....

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုပ်လျှိုးကွယ်ပျောက်သွား
တော့မည် ဖြစ်လေသည်။

လမ်းပေါ်၌ လူစည်းကားနေသည်။

ချူးရှာသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပင် သတိမထားမိဘဲ ခေါင်း
ငိုက်စိုက်ချကာ လျှောက်လာနေ၏။

ယန်ချင်းသည် လက်မခံဘဲ မောင်းထုတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ချူးရှာ မျှော်လင့်ထားသမျှ သဲထဲရေညွှန် ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

ယန်ချင်းသည် လျှပ်တစ်ပြတ် တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ရန်သူကို
အနိုင်ယူလေ့ ရှိသော်လည်း ဇောကပီလစား ယန်ချင်းကိုမူ
မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အနိုင်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ဟု နားမည်ထား

လေ၏။ ယန်ခမ်းကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုသို့ပင် လက်ခံထားသည့် မကုတ်ပါလား။

ယုန်မြိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုမီ အရေးနိမ့်မည်ဟု ကြိုတင် မျှော်မှန်းထားခြင်းသည်ပင် ရှုံးနိမ့်သွားစေမည့် အကြောင်းရင်း ဖြစ်လေသည်။

ယန်ခမ်းသည် ရှုံးနိမ့်သွားလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်တွက်ဆထား ခြင်းကြောင့် အရက်ကိုချည်း ဖိသောက်နေသည့် မဟုတ်ပါလား။

ပေးယွင်းချွေးပြီဟူသော ယူဆချက် ရင်တွင်းဖြစ်ပေါ်လာ သကဲ့သို့ ယန်ခမ်း အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျနေသည်မှာ ထင်ရှားလှ၏။

ဖခင်ဖြစ်သူအား ရှာဖွေရန်နှင့် သခင်မလေး ရှောင်ရှောင်နှင့် ခွဲသွားရမည့် အရေးသည် သို့ အတွက်ကြီးမားသော ရင်တွင်း ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့လေတော့သည်။

ယခုအချိန်တွင် ယန်ခမ်း အကူအညီ လိုအပ်နေကြောင်း ချူးရှာ ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်ထားပါ၏။

ထို့ကြောင့် အရဲစွန့်ကာ လောကပါလစား ယန်ချင်းနှင့် သွားတွေခွဲခြင်း ဖြစ်သည်။ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြသည်ကို လက်ခံသည့် ယန်ချမ်းက ခါးခါးသီးသီး ပြင်းဆန်ခဲ့သဖြင့် ချူးရှာ ခေါ်သဖြစ်ခဲ့ရပေးတာသည်။

‘တောက်... သိုင်းပညာအော်တာနဲ့ သာဝင်မြင်နေလိုက်တာ၊ အလကားလူ့ ကိုယ်နာမည်ကြီးစီလောက်ပဲ အာရုံစိုက်နေတယ်၊ အယ်လိုလုပ်ပြီး တရားမျှတတဲ့ သိုင်းသမားဖြစ်နိုင်တော့မှာလဲ’

ချူးရှာသည် နှုတ်မှ တပျစ်တောက်တောက် ရေရှတ်ပြောဆို ရင်း လျှောက်လာခဲ့ရာမှ ရုတ်တရက် လူတစ်ယောက်အား ဝင် တိုက်မိမလို ဖြစ်သွားရလေသည်။

‘ဟာ... မတော်လို့ ပါဗျာ၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါကယ်’ ချူးရှာ ကပျာကယာ တောင်းပန်လိုက်သည်။ ဝင်တိုက်မိမလိုဖြစ်ရသူအား ကျွတ်ပတ်ရှောင်သွားရန် ဟန် ပြင်လိုက်သည်။

‘ချူးရှာ... ပင်းဘယ်လို ဖြစ်လာရတာလဲက’ ရုတ်တရက် လူ၏အပည်ကို ခေါ်လာသဖြင့် ချူးရှာ အံ့ဩ သွား၏။

ကပျာကယာ မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။ ‘ဟင်...’

သူဝင်တိုက်မိမလို ဖြစ်ရသူမှာ ထိုလူက တမင်စမ်းမိတ် ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း ဖြစ်သောပေါက်သွားလေ၏။ ‘ငွေအိုးကြီး’

မှန်ပေသည်။ ထိုလူမှာ ယန်ခမ်းအ မုန်းကြီး မုန်းသည့် ငွေအိုးကြီးဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

‘ငွေအိုးကြီး ရှယ်မော့လိုက်လေသည်။’

‘ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ... မင်းက ငါ့ကိုမှတ်မိသေးတာကိုးကွ။ မမှတ် မိဘဲနေမှာကို ငါက မိတ်ပူနေလိုက်ရတာ’ ‘ခင်... ခင်ဗျား...’

ငွေအိုးကြီးသည် ယန်ခမ်း၏ မိတ်ဆွေ သမားတော်အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ခဲ့လေသည်။

၉၆ နေအောင်

ဒေါ်ခင်နုဂါးကို ကျောခိုင်းသွားခြင်းကြောင့် ယန်ခွမ်းအပေါ် မကျေမနပ် ဖြစ်နေသူပင်။

ငွေအိုးကြီးသည် ဉာဏ်များသလို၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲပြီး ကြောက်စရာကောင်းသူဟု ချူးရှာနားလည်ထား၏။

ထို့ကြောင့် ငွေအိုးကြီးအား မပျော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသောအခါ ကြောက်လည်းကြောက် ဒေါသလည်း ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ငွေအိုးကြီးက ရယ်မောရင်း....

‘ချူးရှာ၊ မင်းတို့ တော်တော်မိုက်မဲတာပဲကွ၊ ငါတို့နဲ့သာ လက်တုံ့မဖြတ်ဘူးဆိုရင် ခုချိန်မှာ လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်တဲ့ ဘဝကို ရနေကြမှာပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ချူးရှာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့က သူများခိုင်းတာ မလုပ်နိုင်ဘူးဗျ၊ သမားတော်ကို ရှင်းပစ်လိုက်လို့ ယန်ခွမ်းက ခင်ဗျားကို တော်တော်ဒေါပူနေတယ်’

‘ဟဲ့...ဟဲ့...သူဒေါပူတော့ကော ငါကဂရုစိုက်ရမှာလားကွ၊ ဂရုမစိုက်လို့ တမင်လုပ်ခဲ့တာပေါ့၊ ချူးရှာ မင်းငါတို့နဲ့ပေါင်းမလား၊ ဒါမှမဟုတ် သမားတော်နောက် လိုက်သွားမလား’

‘အခုဗျ’

ငွေအိုးကြီး မျက်နှာတည်သွားသည်။

‘ယန်ခွမ်းကိုသာ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းကသေဘောကျတာမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းကိုလဲ သဘောကျနေကြပါတယ်’

ချူးရှာ ခေါင်းခါယမ်းစိုက်သည်။

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဘယ်တော့မှ လက်ထဲမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

ငွေအိုးကြီးက....

‘ဒါဖြင့် မင်းက သမားတော်နောက်ကို လိုက်သွားမယ်ပေါ့ဟုတ်လား’

‘ခင်ဗျား ဘာများတတ်နိုင်မှာမို့လဲ’

‘မင်းသိချင်ရင် သိရမှာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် ငွေအိုးကြီးက လက်ထစ်ဘက်ဆန့်ထုတ်ကာ ချူးရှာ၏ပခုံးကို လှမ်းပြီးဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ငွေအိုးကြီးမှာ ဉာဏ်များသူဖြစ်ပြီး ပြိုင်ဘက်များအား ချေမှုန်းရာ၌လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအား ဆိမ်းပိုက်ရာ၌လည်းကောင်း ထူးခြားသောအကြံအစည်များ ပေးနိုင်သူဖြစ်သည်။

ငွေအိုးကြီးအား လက်ရုံးသမားအဖြစ်ထက် ဉာဏ်သမားအဖြစ် လူတိုင်းလက်ခံထားကြပေသည်။

ငွေအိုးကြီးကိုယ်တိုင် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သည်ကို မည်သူတစ်ဦးစားယောက်မျှ မတွေးခဲပူးကြပါချေ။

ထို့ကြောင့် ချူးရှာသည် ငွေအိုးကြီးအား ကြော်ငြာရှုခြင်း မရှိဘဲ ရင်ဆိုင်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၇

ခန္ဓာကိုယ်သိမ်းနှံ့ကာရှောင်တိမ်းပြီး - ငွေအိုးကြီး၏နှုတ်ဝကို
လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

ငွေအိုးကြီးက ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုဘဲ ချူးရှာ၏လက်
ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်၏။

‘ဟိုက်...’

ချူးရှာ အထိတ်တလန့် ရေရွက်လိုက်သည်။

ငွေအိုးကြီးက ရယ်မောရင်း...

‘ချူးရှာ၊ မင်းဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ’

‘ကြည့်ပါဦးလေ’

ချူးရှာက ကျန်လက်တစ်ဘက်ဖြင့် ငွေအိုးကြီးအား တိုက်
ခိုက်လိုက်ပြန်သည်။

ငွေအိုးကြီးက ဆု၏လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်
ပြန်သည်။ ချူးရှာ၏လက်နှစ်ဘက်စလုံး ငွေအိုးကြီး၏ချုပ်ကို
မူ ခံခနုရပြီဖြစ်သည်။

ငွေအိုးကြီးက...

‘မင်းက ဝါစကားနားထောင်မလား၊ ဒါမှမဟုတ် အသက်
အသေခံမလား၊ ကြိုက်တဲ့လမ်းကိုရွေးစမ်း’

‘ကျုပ်ဘယ်တော့မှ အရှုံးမပေးဘူးဗျ’

ချူးရှာသည် ဒေါသစာကြီးအော်ငေါက်ရင်း ခြေထောက်
ဖြင့် ကန်ကျောက်လိုက်သည်။

ငွေအိုးကြီးမှာ ရှောင်တိမ်းမည်ဆိုလျှင် ချူးရှာ၏ လက်
နှစ်ဘက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့မဟုတ်ပါက ချူးရှာ၏ခြေထောက်ကန်ချက်ကြောင့် ဒုက္ခ
ရောက်သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် ငွေအိုးကြီးက ရှောင်တိမ်းခြင်း မပြုချေ။

ချူးရှာ၏ ဝဲဘက်လက်ကို အားစိုက်၍ ဖျစ်ညှစ်လိုက်သော
အခါ...

‘ဖျော့က်’

‘အား...’

အရိုးကျိုးသံသဲ့သဲ့ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ချူးရှာ စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

သူ၏ခြေထောက်ကန်ချက်သည် ထိရောက်မှုမရှိတော့ပါချေ။
ငွေအိုးကြီးက...

‘မင်း ခေါင်းမာချပ်သေးသလား’

ဟု ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် မေးလေသည်။

ချူးရှာ ဒေါသထိန်းနိုင်တော့ဘဲ...

‘ထွ...’

ငွေအိုးကြီး၏မျက်နှာကို တံတွေးဖြင့် ထွေးပစ်လိုက်သည်။
‘ဟာ...’

‘ငွေအိုးကြီး လွတ်ခန့် အော်လိုက်၏။

ချူးရှာ၏လက်ကိုလွှတ်ကာ သူ၏မျက်နှာတွင် ပေကျဲသွား
သည့် တံတွေးများကို သွတ်ပစ်လိုက်၏။

သူ၏မျက်နှာမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ခက်သန်
နေပေသည်။

ချူးရှာသည် ငွေအိုးကြီး လက်လွှတ်ပေးလိုက်လျှင် တစ်
အချိန်အတွင်းမှာပင် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ချာခန့်
လျှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

‘မင်း ပြေးလို့ လွတ်မလား’

ငွေအိုးကြီး၏ အသံမှာ မိုးခြိမ်းခံပမာ ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာ၏။

ချူးရှာက ယန်ခွမ်းထံသို့ အရောက်ပြေးသွားရန် ဆုံးဖြတ်
ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ယန်ခွမ်းနှင့် ငွေတူလျှင် ငွေအိုးကြီးအား ကြောက်စရာမလို
စော့ဟု ယုံကြည်ထားပေတော့သည်။

သို့သော် ထကယ်တမ်းတွင် ငွေအိုးကြီး၏လက်မှ ပြေးမလွတ်
နိုင်တော့သည့်အဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရ၏။

သူ၏ရှေ့၌ လူတစ်ယောက် လမ်းပိတ်ထားပြန်သည် မဟုတ်
ပါလား။

ချူးရှာ ခြေလှမ်း တုန်ခနဲရပ်သွား၏။

လမ်းပိတ်ထားသူကို မကျေမနပ် ကြည့်လိုက်မိ၏။

ထိုလူ၏မျက်နှာကိုမြင်လျှင်...

‘ဟ...ခင်...ခင်ဗျာ’

အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ ဝေးဝေးသွားရတော့သည်။

အကြောင်းမှာ လမ်းပိတ်ထားသူသည် လောကပါလစား
ယန်ချင်း ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ချင်းက...

‘ချူးရှာ...မင်း ပြေးလို့ မရတော့ပါဘူးကွာ’
ဟု ခပ်အေးအေးပစ် ပြောလာသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ငွေအိုးကြီး၏ ရယ်မောသံ နောက်ကျောတစ်ဖက် ထွက်ပေါ်
လာ၏။

ချူးရှာသည် ငွေအိုးကြီးကို တစ်လှည့် လောကပါလစား
ယန်ချင်းကို တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ငွေအိုးကြီးက...

‘ဘာလဲ...မင်း အံ့ဩနေသလားကွာ လောကပါလစား
ဟာလဲ လူထဲက လူသားတစ်ယောက်ပါ ဆိုတာ ဗျာတ်ထားစမ်း
ပါကွာ’

ဟု လှမ်းပြောသည်။

ချူးရှာ၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားသည်။

ငွေအိုးကြီး၏ စကားအရ လောကပါလစား ယန်ချင်းမှာ
သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းနှင့် လက်တွဲလျက်ရှိပြီ ဟူသော အဓိပ္ပာယ်
ဆောင်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ချူးရှာသည် ယန်ချင်းအား ကြည့်ရမ်း...

‘ခင်ဗျာ... လူ့ဗျာတ်မာပဲ’

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

ယန်ချမ်း ဖြူးလိုက်သည်။

‘ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်း ဘာကြောင့် နာမည်ကျော်လာရသလဲ၊ မင်းတို့ကို နောက်ကွယ်ကနေ ကူညီပံ့ပိုးမယ်လို့ ရှိနေလို့ မဟုတ်လား၊ အေး... ငါ့နာမည် သိုင်းလောကမှာ လျှမ်းလျှမ်းတောက်ကျော်ကြားနေတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ တွေးကြည့်ပေါ့ကွာ’

‘တောက်...’

ချူးရှာ ခံမြင်း နာကြည်းစွာဖြင့် တက်ခေါက်လိုက်သည်။ လောကပါလစား ယန်ချင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ငါက သိုင်းလောကရဲ့ ထိပ်တန်းအဆင့်ကို ရောက်ချင်တဲ့အခါ... နာမည်ကောင်းနဲ့ ရောက်ချင်တာ ဆိုပါတော့၊ ဒါပေမယ့် ငါ့အတွက် ပြိုင်ဘက်တွေက အများကြီး ရှိနေတယ်၊ သူတို့ကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ရာ မလွယ်လှဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် သွေးဝိညာဉ် ဂိုဏ်းရဲ့ အကူအညီကို ရယူပြီး လူတိုင်း ကြည်ညိုလေးစားရတဲ့ ဘဝရောက်အောင် ကြိုးစားခဲ့ရတာပေါ့၊ ငါ့ရှင်းပစ်ခဲ့တဲ့ လူဆိုးတွေဟာ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းကို အာခံနေကြတဲ့ လူတွေပဲ၊ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ပေါ့ကွာ၊ ဘယ်နှယ်လဲ... ငါတို့အကြံ မပိုင်ဘူးလား၊ ယန်ချင်းက ဒေါင်းမာနေတော့ သူ့ကို ရှင်းပစ်ဖို့ ငါတာဝန်ယူကားလိုက်ပြီလေ’

ချူးရှာသည် မှားသည် မှန်သည့် တွေးဓူတာ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ...

‘ဟား...’

‘ငြာသံပေးကာ လောကပါလစား ယန်ချင်းထံ ခုန်ဝင်တိုက် နိုက်လိုက်လေသည်။’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ယန်ချင်း ရယ်မောလိုက်သည်။ သူ၏ လက်တစ်ဘက်သည် ခါးမှ ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ခုန်ဝင်လာသည့် ချူးရှာအား ခုတ်ချပစ်လိုက်သည်။

ဓားရောင် ဝမ်းခနဲ လက်သွား၏။

‘အား...’

ချူးရှာ စူးရှဘွာ အော်ဟစ်ကာ လမ်းပေါ် ပုံလျှက်သား လဲကျသွားလေသည်။

ငွေအိုးကြီး ရယ်မောလိုက်သည်။

‘မင်း ပဆိုးဘူး၊ မင်းကို ငါ သဘောကျသွားပြီဟေ့’

ဟု ယန်ချင်းအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် ချူးရှာ၏ အော်ဟစ်သံကြောင့် လင်းသွား လမ်းလာများ လှမ်းကြည့်လာကြသည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်းက...

‘လူတွေ ဝိုင်းလာရင် မကောင်းဘူး၊ ကျုပ်တို့ သွားကြရင် ကောင်းမယ်’

ဟု ပြောသည်။

ငွေအိုးကြီး သဘောတူလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်... သွားမှပြစ်မယ်’

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ချူးရှာအား ဂရုမစိုက်ကြဘဲ ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားကြတော့သည်။

၁၀၄ ဝတ္ထုသဘော

သူတို့ဖြစ်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားချိန်တွင် သွေးအလူးလူး
ဖြင့် လဲကျနေသည့် ချူးရှာ လူးလိမ့်ထလာပါသည်။

ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိထားသော်လည်း ဒဏ်ဒဏ်ဖြင့်
ပြေးထွက်သွား၏။

သူ၏ ခြေလှမ်းများသည် နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်ဆီသို့
ညီတည်နေသောတော့တည်။

....O....

အတ္ထုသဘော

အမှန်တရားသည် အသွင်အမျိုးမျိုးဖြင့် ရှိတတ်ပေသည်။
အတ္တ၏သဘောသည် အမှန်တရားနှင့်တူသည်ဟု ရုတ်တရက်
ထင်မှတ်ရပေသည်။

....O....

အရက်အိုးငါးအိုး ကုန်သွားပြီ ဖြစ်သည်။
ယန်ခွမ်း၏ ဦးခေါင်းထဲ အိုးထိန်းစက်ပမာ ချာချာလည်နေ၏။

ရပ်ထဲ ပူလောင်ကာ အာခေါင်များ ခြောက်ကပ်နေ၏။
သူ၏ မျက်လုံးထဲ၌ လောကပါလဒား ယန်ချင်းကို မြင်ယောင်လာသည်။

ယန်ချင်းသည် သူတွေ့လိုသော လူစားမျိုး ဖြစ်သည်။
စွင်းရှင်းဆိုရလျှင် သူ၏ဖခင်သည် ယန်ချင်းကဲ့သို့ လူစားမျိုး ဖြစ်စေလိုသည်။

ယခုမှ ယန်ချင်းနှင့် သူ့သေကိုယ်သေ ရပ်ဆိုင်းတိုက်ခိုက်ရမည့် သဘော ရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။
ယန်ချင်းအား သူက အနိုင်ရမည်လော။

အနိုင်ရမည်ဆိုလျှင်ပင် အနိုင်မယူလိုသည့်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းမှာ ထူးဆန်းလှပေသည်။
ထို့အပြင် သူ၏အစွမ်းအစဖြင့် မည်နသည့်ဦးနှင်းမျှ အနိုင်ရမည်မဟုတ် ဟုလည်း ယုံကြည်ထားပြန်လေတော့သည်။

ယန်ခွမ်းမှာ သခင်မလေး ရှောင်ရှောင်၏ လှပချောမောသော ချက်နာကလေးကို မြင်ယောင်လာသည်။
သခင်မလေးရှောင်ရှောင်နှင့် မေတ္တာမျှပြီးကာမှ တစ်ဆက်တာ ဝေးရမည့်အပြစ် မဟုတ်ပါလား။

‘ညီမရယ်... အစ်ကိုတို့ ဝေးကြပြီပေါ့’
ယန်ခွမ်း ကယောင်ကတမ်း မြည်တမ်းလိုက်လေသည်။
သူ၏စကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

‘အစ်ကိုရယ်... ရှောင်မပြေးပါနဲ့တော့ရှင်၊ ညီမတို့ မဝေးပါရစေနဲ့လား’

ဆွေးမြည့်နေသည့်စကားသံလေး ထွက်ပေါ်လာ၏။
သခင်မလေးရှောင်ရှောင်၏ အသံ ဖြစ်လေသည်။
ရုတ်တရက် မူးယစ်ရီဝေမှုများ ယန်ခွမ်း၏ဦးခေါင်းထဲမှ ဖယ်ခွာသွား၏။ စားပွဲပေါ် မောက်လျက်ရှိနေရာမှ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ သူ၏ရှေ့သို့ သခင်မလေးရှောင်ရှောင် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။
ယန်ခွမ်း အံ့ဩတုန်လှုပ်သွား၏။

‘ညီ... ညီမလေး ရှောင်ရှောင်’
မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် ခေါ်လိုက်မိ၏။
ရှောင်ရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါ တယ်ရှင်၊ အစ်ကို့ ရဲ့ ရှောင်ရှောင်ပါ’
‘ညီမ လိုက်လာတယ်နော်’

‘အစ်ကိုရယ်... အစ်ကိုက ညီမကို ပစ်ပြေးရက်တယ်နော်၊ ညီမလေ အစ်ကိုနဲ့ မခွဲနိုင်လို့ ဖေဖေ ကိုဖွင့်ပြောပြီး အစ်ကို့ ကို လိုက်ရှာနေတာပါရှင်၊ အစ်ကို့ ဒီမှာရှိနေတယ်သတင်းကြားလို့ လိုက်လာခဲ့တာပါ’

‘ဟင်... ညီမရဲ့ဖေဖေကို ဖွင့်ပြောလိုက်ပြီ ဟုတ်လား’
ရှောင်ရှောင် ချစ်စဖွယ် ပြုံးလေသည်။

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ အစ်ကိုက ဖေဖေသဘောမတူမှားကြောက်စို့ ရှောင်ပြေးသွားတယ် မဟုတ်လား’

၁၀၀ ခန္တေအောင်

‘သူ... သူက...’

‘ဖေဖေက အစ်ကိုနဲ့ သဘောမတူစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး
တို့ရင်’

‘ဟာ...’

ယန်ခွမ်း လွတ်ခနဲ အော်လိုက်မိလေသည်။
ရှောင်ရှောင်မှာ ရှက်စနိုး ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။
ယန်ခွမ်း ထိုင်ရာမှ စုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။
ရှောင်ရှောင်၏ မခုံးနှစ်ဘက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း...
ညီ ဖေဖေက သဘောတူလိုက်တယ်ပေါ့၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ

ညီမရယ်’
သူ၏မျက်နှာတစ် အပြုံးရိပ်များ လွမ်းသွားလေသည်။
စိတ်ချမ်းသာ ကျဆင်းနေသည့် အရက်သမားတစ်ယောက်၏
အသွင် ရုတ်ခြည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ရှောင်ရှောင် နှုတ်ခမ်းလေးစုက...
‘တစ်ကယ်ဆို အစ်ကိုက ဖေဖေ ကို ဖွင့်ပြောဖို့ ကောင်းတာ
ပေါ့၊ ခုလို ရှောင်ပြေးတာကြောင့် ညီမ ဘယ်လောက်ကြေကွဲခဲ့
ရတယ်ဆိုတာ အစ်ကို သိမှသိရဲ့လားဟင်’

‘ဪ... ညီမရယ်၊ အစ်ကိုတို့က အခြေအနေချင်း ကွာခြား
လှတယ် မဟုတ်လား၊ အစ်ကိုကြောင့် ညီမဘဝ နစ်မွန်းရ
မှာကို...’

‘မပြောပါနဲ့တော့ အစ်ကိုရယ်’
ရှောင်ရှောင်က သူ့မ လက်ဖဝါးကလေးဖြင့် ယန်ခွမ်း၏
ပါးစပ်ကို လှမ်းမိတ်လိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း ဆက်မပြောနိုင်တော့ပါ။

ရှောင်ရှောင်က...
‘အစ်ကို၊ အစ်ကိုပြန်လိုက်ခဲ့မယ် မဟုတ်လားဟင်’
ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း၏ရင်ထဲ၌ ရှက်ရွံ့စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။
သဗ္ဗေကြီးရှောင်စုန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမည်ကို မဝံ့ရဲ
ဖြစ်လာ၏။

‘ဖြစ်ပါ့မလား ညီမရယ်၊ တော်ကြာ...’
‘အို... ညီမဘဝ နိယူတယ်၊ ဖေဖေကိုယ်တိုင်က သဘောတူလို့
ဖွင့်ပြောထားပြီးသား အစ်ကိုပြန်လိုက်ခဲ့ရမယ်၊ ဒါပဲ’
ရှောင်ရှောင်က ယန်ခွမ်း၏လက်ကိုဆွဲကာ ခေါ်သွားရန်
ဟန်ပြင်လိုက်၏။

‘ညီမ... ဖြစ်ပါ့မလား’
ယန်ခွမ်း မဝံ့မရဲဖြင့် မေးသည်။
ရှောင်ရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဘာကြောင့်မှဖြစ်ရမှာလဲ အစ်ကိုရယ်၊ ဖေဖေက ညီမတို့
နှစ်ယောက်ကို သိုင်းသမားကြီး ယန်ချင်းရှုရှေ့မှာ သစ္စာပြုခိုင်း
ပြီး လက်ထပ်ပေးမယ်လို့ ပြောတယ်’
ဟင်...’

ယန်ချင်းဟူသော အမည်ကြားရလျှင် ယန်ခွမ်း၏စိတ်ကိုယ်
ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

လောကပါလစားယန်ချင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ချိန်းဆိုထားသည့် ကိစ္စကို ပြန်လည်သတိရလာလေသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်နှာပျက်သွားသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည် ရှောင်ရှောင်က....

‘အစ်ကို၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်’ ဟု မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း ရုတ်တရက် အဖြေမပေးနိုင်ချေ။ အမှန်းအတိုင်း ပြောသင့် မပြောသင့် ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေ၏။ ရှောင်ရှောင်က....

‘အစ်ကိုဘာဖြစ်လို့လဲဟင်၊ ညီမကို ပြောပါဦး အစ်ကိုရယ်’ စိုးရိမ်ပူပန်သံလေးဖြင့် မေးလာလေသည်။

ယန်ခွမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ရှောင်ရှောင်ကို သူမလိမ်ရက်တော့သဖြင့်....

‘ညီမ....အစ်ကိုဟာ တစ်ချိန်က လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်ကွယ်’

ဟူ၍ အစချီကာ သူ၏ဘဝကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

သူ၏အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင် ‘ကျားငါးကောင်ဟူကျား’ နှင့် ပတ်သက်၍ လောကပါလစား ယန်ချင်းနှင့် ရပ်ဆိုင်းရန် ချိန်းထားသည်အထိ ဖွင့်မြှောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

မမျှော်လင့်ဘဲ ယန်ခွမ်း၏ဘဝကို သိလိုက်သဖြင့် ရှောင်ရှောင် တွေ့တွေ့ကလေး ဖြစ်သွား၏။

ယန်ခွမ်းက....

‘အစ်ကိုဟာ ညီမနဲ့ထိုက်တန်တဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်’ ဟု တီးတိုးပြောလိုက်လေသည်။

ရှောင်ရှောင်သည် တစ်စုံတစ်ခုအား အလေးအနက် တွေးတော စဉ်းစားနေပုံရ၏။

တစ်ခဏကြာမှ မျက်နှာကလေး ပြုံးပြုံးရှင်ရှင် ဖြစ်လာလျှင်ပြီ....

‘အစ်ကို ဘာမှမပူနဲ့၊ ဒီကိစ္စကို ညီမရှင်းနိုင်ပါတယ်’ ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း အံ့ဩသွား၏။

‘ဟင်....ညီမ ရှင်းပေးနိုင်တယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ဆရာကြီး ယန်ချင်းဟာ ညီမဖေဖေရဲ့ မိတ်ဆွေ မဟုတ်လား၊ ဖေဖေနဲ့ သိပ်ခပ်ကြပါတယ်၊ ညီမကိုလဲ ချစ်တာပဲ၊ ဝိုင်းပြီးရှင်းပြလိုက်ကြမယ်ဆိုရင် သူနောက်ဆုတ် သွားမှာပါ’

လောကပါလစား ယန်ချင်းသည် နဂိုကပင် ရင်ဆိုင်လိုစိတ် ချီသူ မဟုတ်ပါချေ။

သူက ကျားငါးကောင် ဟူကျင်း၏ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရန်ငြိုးထွားကာ စိန်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လောကပါလစားယန်ချင်း အတန်တန် ငြင်းဆန်နေသည့် ကြားမှ အတင်းအကြပ် ချိန်းဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုကြောင့် ရှောင်ရှောင်ကာ တောင်းပန်ပေးချွန် ရှက်စရာ
ကောင်းသည် ထင်မိလေသည်။

ချူးရှာသည်လည်း လောကပါလစား ယန်ချင်းအား
တောင်းပန်မည်ဟုဆိုကာ ဇွတ်အတင်း ထွက်သွားခဲ့သည် မဟုတ်
ပါလော့။

ချူးရှာ အခုထိ ပြန်ရောက်မလာသေးချေ။

ရှေ့ခင်ရှောင်က....

အစ်ကို ဘာမှမပုန့်တော့နော်၊ ညီမအားလုံး တာဝန်
ပြုရှင်းပေးပါမယ်၊ ကံ... ညီမတို့ သွားကြစို့။

ယန်ခွမ်း၏လက်ကိုဆွဲကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်
စေတော့သည်။

ယန်ခွမ်းသည် ငူငူကြီးဖြစ်ကာ သူမနောက်သို့ လိုက်ပါသူ
မိ၏။

သူတို့နှစ်ယောက် ဆိုင်အပြင်ဘက် ထောက်ရှိသွားချိန်၌...

‘ယန်ခွမ်း’

ခေါ်လံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ
တော့သည်။

ယန်ခွမ်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။

အမှတ်တစ်မိမ့် ချူးရှာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး သူ့အ
လှမ်းခေါ်ဆိုက်သည် ထင်မိလေသည်။

ချူးရှာ ပြန်ရောက်လာလျှင် လောကပါလစားယန်ချင်း
နှင့်ပတ်သက်ပြီး အကျိုးအကြောင်း သိရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ
လား။

ယန်ခွမ်း ကပျာကယာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူ့ထပ်မှတ်သလို ချူးရှာမဟုတ်ဘဲ လူတစ်ယောက်
က သူ့ထံသို့ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ
သည်။

ထိုလူကိုမြင်ရလျှင် ယန်ခွမ်း မျက်လုံးပြူးသွားပြီး....

‘မီးသွေးတုံး....’

ဟု ဝမ်းသာအားရ ခေါ်လိုက်မိလေတော့သည်။

....၀....

မီးသွေးတုံး...

မီးသွေးတုံးသည် ယန်ခွမ်း၏ငယ်ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်သူငယ်ချင်း ဝင်စပ်ဖြစ်လေသည်။

ယန်ခွမ်းနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ တတ်တူနေခဲ့ပြီး၊ ယန်ခွမ်း လမ်းမှားပေါ်ရောက်သွားချိန်၌ လမ်းခွဲသွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

မီးသွေးတုံးသည် ခခေပန်းသည်လေးနှင့် ဖိတ်ထောင်ကျ ကာ အေးချမ်းသာယာသည့်ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီ မဟုတ် ပါ။

မီးသွေးတုံးအား ယခုလိုပြန်တွေ့ရမည်ဟု လုံးဝမှမျှော်လင့် ခဲ့ပါချေ။

ထို့ကြောင့်...

‘မီးသွေးတုံး’

ဟု ဝမ်းသာအားရ ခေါ်လိုက်မိခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
မီးသွေးတုံးသည် လက်နှစ်ဘက်ဆန့်တန်းကာ ယန်ခွမ်းထံ ပြေးခမ်းလာခဲ့လေသည်။

ယန်ခွမ်းက ဆီးကြိုပွေ့ဖက်ဘားလိုက်၏။
တော်ပေါင်း သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ပြန်လည်ဆုံတွေ့မိကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေသည့်ကြည့်ကာ ရေစင်ရောင်အလိုလို ဝမ်းသာနေမိလေသည်။

ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့သည် အတန်ကြာ ပွေ့ဖက်ဘား လိုက်ကြပြီးမှ လူချင်းခွဲလိုက်ကြလေသည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘သူငယ်ချင်း၊ မင်းအယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကို ရောက်လာတာ လဲကွ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မီးသွေးတုံးက...

‘မင်းကိုလာရှာတာ’

‘ဟေ ငါ့ကိုလာရှာတာ ဟုတ်လား’

မီးသွေးတုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘာကိစ္စများရှိနေလို့ လဲကွ’

မီးသွေးတုံးသည် အကြောင်းမရှိဘဲ သူ့အား လာရှာမည် မဟုတ်ဟု ယန်ခွမ်းယုံကြည်မိလေသည်။

အခက်အခဲ ဒုက္ခတစ်ခုခု ကြုံတွေ့နေရသဖြင့် အကူအညီ တောင်းရန် သူ့အားလိုက်ရှာနေခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ယုံကြည် မိ၏။

ထို့ကြောင့် အလောတကြီး မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မီးသွေးတုံး မျက်နှာတည်သွားသည်။

‘ယန်ခွမ်း၊ မင်းက လောကပါလား၊ ယန်ချင်းနဲ့ရှင်ဆိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ထားတယ်လို့ ငါသတင်းကြားမိတယ်’

ယန်ခွမ်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားလေသည်။

‘မင်းကြားတာ အမှန်ပဲ’

ရှောင်ရှောင်က ဆူ့ အတွက်ကြားဝင်တောင်းပန်မည်ဆိုသည့် အကြောင်းကိုမူ မပြောဖြစ်ခဲ့ချေ။

ရှောင်ရှောင်က ဝင်ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သော်လည်း ယန်ခွမ်းသဘောမကျဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် မပြောဘဲနေလိုက်လေသည်။

မီးသွေးတုံးက....

‘ယန်ခွမ်း၊ အစ်ကိုကြီးဟူကျင်းဟာ ငါတို့ရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ဆိုရင် မမှားဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ့အတွက် လောက ပါလစားယန်ချင်းကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ငါသဘောတူတယ်၊ ယန်ခွမ်း ဆူ့ ကိုရှင်းပစ်လိုက်စမ်းကွာ’

ဟု အားတက်သရော ပြောလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

မီးသွေးတုံးအား ငူငူကြီး ရပ်ကြည့်နေမိ၏။

မီးသွေးတုံးက....

‘သူငယ်ချင်း၊ သူ့ကိုရှင်းပစ်ဖို့အတွက် ငါ ဓားမြှောင်တစ် ချောင်း ယူလာတယ်၊ ဓားမြှောင်ကို မင်းသိပ်သဘောကျတယ် ဆိုတာဆိုလို့ ရွာက ပန်းဘဲဆရာကြီးဆီမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ် အောင် ထုလုပ်ခိုင်းထားစာကွာ၊ ရော့... ဟောဒီမှာ’

ပြောပြောဆိုဆို ဓားမြှောင်တစ်လက် ထုတ်ပေးလေသည်။

ဓားမြှောင်မှာ အသွား ခြောက်လက်မခန့်ရှိပြီး အရိုးမှာ သုံးလက်မခန့်ရှိသည်။

ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် အခြားသောဓားမြှောင်များနှင့် မထူး သော ဓားမြှောင်တစ်လက်ဖြစ်၏။

‘ကြည့်စမ်းပါဦးကွ’

မီးသွေးတုံးက ပြောပြောဆိုဆို ဓားမြှောင်ကို ဓားအိမ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ ခရမ်းရောင်သန်းနေပြီး တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပနေ သည့် ဓားသွားကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ဓားမြှောင်မှာ အလွန်မာကျောသလို မြှိုနေအောင်ထက်လှ ကြောင်း မြင်ရုံဖြင့် သိနိုင်ပေတော့သည်။

ယန်ခွမ်းသည် ငယ်စဉ်တပင် ဓားမြှောင်ကို လက်တွေ့ကိုပိ ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သူ၏ဘဝတစ်လျှောက်တွင် ဓားမြှောင်တစ်လက်ကို ကိုယ်နှင့် မကွာ ဆောင်ထားခဲ့သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။

ကြေးစား ကျောင်းစုလွေနှင့် ရင်ဆိုင်ပြီးမှ ဓားမြှောင်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ယခု သူ့အတွက် အကောင်းဆုံးဟုဆိုနိုင်သော ဓားမြှောင် တစ်ချောင်း ရရှိလာပြီဖြစ်လေသည်။

မီးသွေးတုံးက....

‘ယန်ခွမ်း၊ ဒီဓားမြှောင်နဲ့ လောကပါလစား ယန်ချင်းကို ချင်းပစ်လိုက်စမ်းပါ’ ဟု တိုက်တွန်းလိုက်၏။

ယန်ခွမ်း ငူငူကြီးဖြစ်နေ၏။

သူ၏လက်ထဲ ဆည့်ပေးလာသည့် ဓားမြှောင်ကို လှမ်းယူ ထားလိုက်မိ၏။

ရှောင်ရှောင် မနေသာတော့ပါ။

ကြားဝင်ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်.....

‘ယန်ခွမ်း’

ဗလုံးဗလုံးခေါ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ လေသည်။

ယန်ခွမ်း၊ မီးသွေးတုံးနှင့် ရှောင်ရှောင်တို့ လှမ်းကြည့်လိုက် ကြသည်။

ထိုအခါ သွေးအလူးလူးဖြင့်ပြေးလာနေသည့် ချူးရှာအား တွေ့မြင်ရလေတော့သည်။

....၁....

‘ချူးရှာ’

ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့ ပြိုင်တူခေါ်လိုက်ကြလေသည်။
ချူးရှာသည် ဒဏ်ရာကြီးဖြင့် ပြေးလာ၏။

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး သွေးအလိမ်းလိမ်း ဖေကျနေ၏။
ယန်ခွမ်းတို့နှင့် မနီးမဝေးသို့အရောက်တွင် မဟန်နိုင်တော့

သည့်အလား ခြေပေါ်သို့ ဝန်ခံလဲကျသွားလေသည်။
ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့ အလွန်တကြား ခေါ်တစ်ကာ

ပြေးသွားကြ၏။
ချူးရှာမှာ အသက်ကို မနည်းရှူရှိုက်နေရပါ၏။

သူ၏ရင်ဝမှ ဒဏ်ရာကြီးမှာ မမြင်ကော်စရာဖြစ်လေသည်။
ယန်ခွမ်း၏မျက်နှာဖြူဖျားဖြူ ဝင်သွားပြန်သွား၏။

ချူးရှာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အသက်ရှင်နိုင်တော့မည်မဟုတ်
ကြောင်း နားလည်လိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

‘ချူးရှာ၊ မင်းဘယ်လိုပြင်ရတာလဲ’

မချီတင်ကဲ့ မေးလိုက်မိသည်။
ချူးရှာက ကပ်စိုတစ်ခုပြောရန် အားယူလိုက်၏။

သို့သော် ချောင်းတဟုပ်ဟုပ်ဆိုးလာပြီး နှုတ်ခမ်းဖောက်ပုံ
သွေးများယိုစီးကျလာသည်။

စကားမပြောနိုင်လောက်အောင်ပင် မောယိုက်နေလေတော့
သည်။

မီးသွေးတုံးသည် ချူးရှာကိုကြည့်ရင်း မျက်ရည်များစီးကျ
လာသည်။

‘ဖြစ်မှပြင်ရလေ ချူးရှာရယ်’
 ဟု တဖျစ်တောက်တောက် ညည်းညူနေလေတော့သည်။
 ယန်ခွမ်း အကြိတ်လိုက်သည်။
 ‘သူငယ်ချင်း၊ ဘာမှမပုခံ၊ သမားတော်ဆီ ငါခေါ်သွား
 မယ်၊ မင်း ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး’
 ပြောပြောဆိုဆို ချူးရှာအား ပေ့ချီလိုက်လေသည်။
 ချူးရှာက...
 ‘သူငယ်ချင်း၊ ငါ့ကိုထားခဲ့၊ ယန်ခွမ်းကို ရှင်းပစ်ပါ’
 ဟု ဗလုံးဗထွေးဖြင့် ပြောလာ၏။
 ‘စာ...’
 ယန်ခွမ်း အံ့ဩသွားရပါတော့သည်။
 တစ်ဆက်တည်းပင် ချူးရှာသည် လောကပါလစား ယန်
 ခွမ်းနှင့် တွေ့ဆုံရန် ထွက်သွားခဲ့ပေသည်။
 ပြန်ရောက်လာသောအခါ သေလုမျော့ပါးဒက်ရာကြီး ရရှိ
 လာသည် မဟုတ်ပါလား။
 ချူးရှာက...
 ‘သူငယ်ချင်း၊ ယန်ခွမ်းဟာ လူယုတ်မာကွ၊ ဝေ့အိုးကြီးနဲ့
 မိတ်ဖွဲ့ထားတယ်’
 ဟု ခံပြောပြန်သည်။
 ယန်ခွမ်း မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။
 ‘ချူးရှာ၊ မင်းဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ’
 ချူးရှာသည် ဝေဒနာကို အကြိတ်ခံရင်း သူ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်
 အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း၊ မီးသွေးတုံးနှင့် ရှောင်ရှောင်စဉ်မှာ အံ့ဩခြင်းမက
 အံ့ဩနေကြပေတော့သည်။
 ချူးရှာ၏အသံ တဖြည်းဖြည်း တိမ်ဝင်လာသည်။
 ‘ယန်ခွမ်း၊ သူဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်လို ဟန်ဆောင်
 မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားပြီး လူကောင်းတွေကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့လူကွ၊
 သူ့ကိုရှင်းပစ်ဖို့ မမေ့ပါနဲ့ကွာ၊ သူ့ကိုတားဆီးနိုင်မယ့်လူ မင်း
 တစ်ယောက်တည်းပဲရှိ...’
 ‘ချူးရှာ...ချူးရှာ...’
 ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့ အသံကုန် အော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။
 သို့သော် ချူးရှာ ကြားနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။
 စကားမဆုံးမီ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်
 လေသည်။
 ယန်ခွမ်းသည် ချူးရှာ၏ အလောင်းကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ်
 ပေ့ ဖက်ထားလိုက်၏။
 သူ၏ မျက်ဝန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ စီးကျလာသည်။
 မီးသွေးတုံးသည် ချူးရှာအတွက် ခံပြင်းဖန်ဖြင့် မြေကြီးကို
 လက်သီးဆုပ်ဖြင့် တဘုန်းဘုန်းမြည်အောင် ထိုးနေ၏။
 အခြေအနေအရ ယန်ခွမ်းသည် လောကပါလစား ယန်ခွမ်း
 နှင့် ရင်မဆိုင်ဘဲ နေ့ရှု မရနိုင်တော့မှန်း ရှောင်ရှောင် နားလည်
 လိုက်၏။
 သူမသည် သံသယ မကင်းသော ဇောသံဖြင့်...

‘သူပြောတာ တကယ်ပဲလား၊ ဦးလေးယန်ချင်းဟာ လူဆိုးကြီး တစ်ယောက်ဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား’

ဟု ညွှန်းညှု လိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် သူမအား ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ချိုးရှာက အသက် အသေပြေး လိမ်ပြောမယ်လို့ ညီမ ထပ်နေတာလား’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူ့၏ စကားသံ ခက်ထန် ထင်းမာနေပေတော့သည်။

ရှောင်ရှောင် ခေါင်းကလေး ငုံ့သွား၏။

ယန်ခွမ်းက အံ့တင်းတင်း ကြိုက်လိုက်ပြီး....

‘ဝါက လောကပါလစား ယန်ချမ်းနဲ့ ရင်ဆိုင်မယ်၊ သူ့ကို ထုတ်သစ်ဂွမ်းလင်းပင်မယ်၊ ချိန်းယုံရက် စရာကံအောင်တောင် ငါမစောင့်တော့ဘူး သူငယ်ချင်း’

ဟု ရေရှုတ်လှိုင်း၏။

ယန်ခွမ်းသည် မီးသွေးတုံး ပေးသည့် ခားမြှောင်ဖြင့် လောကပါလစား ယန်ချမ်းအား ရင်ဆိုင်တော့မည် ဖြစ်လေသည်။

သူ့အား ရှောင်ရှောင် ဟန်တား၍ မရတော့ပါ။

မည်သူမျှလည်း ဟန်တား၍ ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ထဲကြဲမှာသည် ဆန်းကျယ်လှသည်။

ယန်ခွမ်းသည် လောကပါလစား ယန်ချမ်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရန် စိန်ခေါ်ပြီးမှ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ရင်ဆိုင်လိုစိတ် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရပေသည်။

ယခုမှ ချိန်းဆိုထားသည့် အချိန်ကိုပင် မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ရင်ဆိုင်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာပြီ ဖြစ်လေတော့သည်။

လေပြည်လေညှင်း ဝေ့ ယမ်းတိုက်ခတ်နေ၏။

သစ်ရွက်ကလေးများသည် ပစ်ယံမြင့်မှ ခွာကာ လေတုန်စီးပြီး မြေပေါ် ကျဆင်းလာလေသည်။

ဒီသက် လေးဆယ်ကျော်ငွေရွယ် အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ တစ်ယောက်သည် ငလမ်းကမ်း၌ ထွေမြင်နေရာထုတ် ဝင်လာပုံတစ်ခုဆီဆီ ငေးမောကြည့်နေ၏။

ဇိုလူမှာ လောကပါလစား ယန်ချမ်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၂၄ စက္ကအောင်

ယန်ချင်းသည် ကျင်းလိန်မြို့၏ အနောက်ဘက် ဆယ်မိုင်ခန့် အကွာရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာ၌ ရောက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုရွာကလေးသို့ သူ မကြာခဏရောက်လာလေ့ ရှိပါ၏။

ထိုရွာ၌ သူ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ မရှိပါ။ အသိမိတ်ဆွေများလည်း မရှိပါချေ။ သို့သော် သူက မကြာခဏ ရောက်လာရသည်မှာ ထူးခြားသော အကြောင်းတစ်ခု ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရွာကလေးသို့ သူက ရောက်လာသည်နှင့် ရွာအဝင် ချယ်ပိုင်အောက်၌ ရပ်ကာ ရွာထဲသို့ တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း ငေးမေး ကြည့်နေတတ်သည်။

ရွာသူရွာသားများသည် ပျော်ရွှင်နေကြဟန် ရှိသည်။

တေးသီချင်းများ သီဆိုကာ ကခုန် မြူးထူးနေကြ၏။

မင်္ဂလာပွဲမှ သတို့သားနှင့် သတို့သမီးတို့သည်လည်း အပျော်ဆုံး အချိန် ရောက်ရှိနေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ရွာထဲမှ လူများသည် သူ့ အား သိကြမည် မဟုတ်ပါ။

မကြာခဏ လာရောက်လေ့ ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ လာနေရသည်ကို စိတ်ဝင်စားမိကြသည့်တိုင် မေးမြန်းစုံစမ်းလာကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ကျေးရွာခလေ သည် အေးချမ်းသာယာပြီး ဖြူစင်ရိုးသားသည့် သင်္ဘော ရှိကြသည် မဟုတ်ပါလား။

မည်သကမျှ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သည့် ကိစ္စကို စပ်စပ်စုစု ပြုလုပ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ယန်ချင်းသည် မင်္ဂလာပွဲကြိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲ၌ ထူးခြားသော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

‘ငါဟာ လက်မထပ်ဘဲ အိမ်ထောင်ကျခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါလား’

ဟု တီးတိုး ညည်းညူလိုက်သည်။

သူ၏ မျက်ဝန်းထဲ၌ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ မျက်နှာကလေးကို မြင်ယောင်လာသည်။

‘ညီမလေးရယ်....’

ယန်ချင်း၏အသံ တုန်ခါနေသည်။

သူ၏မျက်နှာတွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲသည့် အရိပ်အယောင်များ လွှမ်းမိုးလာ၏။

‘ညီမလေးရယ်၊ မင်းဘယ်ရောက်နေပြီလဲကွယ်’

ယန်ချင်းသည် တမ်းတမ်းတတ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

သိုင်းလောက၌ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားနေသည့် သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်သည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ဖတ်သက်ပြီး ကြေကွဲဘွယ်အတိတ်ဇာတ်လမ်း ရှိခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားနေပေထော့သည်။

ယန်ချင်း တမ်းတနေသည့် မိန်းကလေးမှာ မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။

ဤရွာကလေးကို အဘယ်ကြောင့် မကြာခဏ လာရောက်
လေ့ ရှိရပါသနည်း။
ယန်ချင်းသည် တွေဝေငေးငိုင်ရင်း အတိတ်မှဖြစ်ရပ်များကို
ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိတော့သည်။

....၁....

နေခြည်ဖြာကျနေ၏။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေသည်။
အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူငယ်တစ်ယောက်သည်
အုန်းခွံရောင် မြင်းကြီးပေါ်ဝယ်ထိုင်လျက် သဘာဝအလှအပ
များကို ငေးမောကြည့်နေသည်။
လူရွယ်မှာ ယောကျ်ားဖိဆစွာ ချောမောခန့်ညားသူ ဖြစ်
ပေသည်။
မတ်ဝန်းကျင် တောတောင်ရှေ့မြေအလှအပတွင် ကြည့်နူး
ပျော်ရွှေ့နေဟန်ရှိလေသည်။

ဟိုဟိုသည်သည် ငေးမောကြည့်ရှုရင်းမှ...
'သာယာလှပလိုက်တာ'
ဟု တီးတီးရေရွတ်နေလေသည်။
မှန်ပေသည်။ ရှုမျှော်ခမ်းများကိုကြည့်မည်ဆိုလျှင် အဝေး
တွင် မိုင်းညိုညို တောင်ဘန်းကြီးများကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်
ပေသည်။
စိမ်းလန်းသော တောအုပ်များ၊ လယ်ကွင်းများနှင့် မီးခိုး
များ တွက်ပေါ်နေသည့် ရွာကလေးကိုလည်း တွေ့ရ၏။
မြို့ကြီးပြကြီးများ၌ မည်သို့မျှ တွေ့မြင်နိုင်ခြင်းမရှိသည့် မြစ်
ကွင်းမျိုး ဖြစ်ပေသည်။
လူငယ်မှာ မြို့ကြီးသား လူကုန်ထံအဆိုင်အစိုင်းမှ ခမ်းဆက်
ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်ဟန်ရှိပေသည်။
သူ၏ဥပဓိရုပ်နှင့် အဝတ်အစားများက အထင်အရှား ဆက်
သေခံနေသည်။
လူငယ်ငေးကြည့်နေချိန် သူ၏ကြည့်နူးမူဝိတ်အစဉ်ကို နောက်
ယှက်ဖျက်ဆီးမည့် အသံဗလံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။
'အား....'
'အမယ်လေး'
မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရသည့် အော်ဟစ်သံများကြောင့်
လူငယ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။
အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်ထုတ်
လေသည်။

ထိုအခါ တော်ဝင်ကုန်းတစ်ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ပြီး သစ်ပင်ချုံနှယ်များကွယ်နေသဖြင့် ကောင်းစွာ တွေ့မြင်ရခြင်း မရှိချေ။

လူငယ် မနေနိုင်တော့ပါ။

‘ဘာများဖြစ်နေပါလိမ့်’

တီးတိုးရေရွတ်ကာ မြင်းပေါ်မှခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး ခပ်သွက်သွက် ပြေးလွှားသွားလေသည်။

ဆစ်မစ်ချုံနှယ်များကြားမှဖြတ်ကာ ကုန်းကမူလေးပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် တစ်ကုန်းတစ်ဘက်၌ တိုက်ပွဲတစ်ခုဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

လူငယ် ဖျက်လုံးခိုင်းသွားသည်။

တောင်ကုန်းအောက်မှ တိုက်ပွဲကို ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။

ကော်ထန်ကြမ်းကြုတ်ဟန်ရှိသည့် လူတစ်စုသည် မြင်းလှည်းတစ်စီးအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

မြင်းလှည်းနှင့် လိုက်ပါလာဟန်တူသည့် လူငါးယောက်က ကာကွယ်ခံနေကြသည်။

ထိုလူငါးယောက်သည် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခံနေပါသော်လည်း အင်အားချင်းမမျှသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း အရေးနိမ့်လာကြသည်။

အပြူရောင်လူငယ် ကြည့်နေစဉ်မှာပင်....

‘အား...’

‘အင်...’

‘အမယ်လေး’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ လူသုံးယောက်လဲကျသွားလေသည်။

ကျန်နှစ်ယောက်လည်း အခြေအနေမဟန်တော့ချေ။

ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေသူများ၏ လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာတစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် ရရှိနေသည်။

သူတို့ ကြာကြာခွံခွံကြတော့မည် မထင်ပါ။

လူငယ် စိတ်လှုပ်ရှားလာလေသည်။

‘ခုကွဲပဲ၊ ဒီလူနှစ်ယောက် မလွယ်တော့ပါလား’

သူ၏စိတ်ထဲ၌ ထိုလူနှစ်ယောက်အား အကူအညီပေးလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုကြောင့်....

‘ရပ်လိုက်ငမ်း’

အောင်ငေါက်လာ တောင်ကုန်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်လေတော့သည်။

သူ၏အသံကြောင့် ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြသူများ ရုတ်တရက် သဲသဲ ဖြင့်သွားကြပါ၏။

မုတုဆိတ်မူး ပရပျစ်ရှိသော လူထွားကြီးတစ်ယောက်က ရှေ့သို့ခုန်ထွက်လာပြီး....

‘ဟေ့ ကောင်၊ မင်းတယ်သူလဲ၊ ကိုယ့်နဲ့မဆိုဘဲ ဝင်မချုပ်နဲ့၊
သေသွားမယ်’

ဟု ကြိမ်းအောင်းလာလေသည်။

လူငယ် ပြုံးလိုက်သည်။

‘ခပ်များက အကယ်ပဲ ကျုပ်ကိုအနိုင်ယူနိုင်မှာမို့လားဗျာ’
‘ဘာက၊ မင်းလိုပဲလောက်လေးမလေခက်စား၊ ကောင်လေး
တစ်ယောက်ကို ငါ့က မှုနေရမှာလားကွ၊ သေဖို့ခံပြင်ထား
ပေစကွ’

မကားဆိုးသည့်နှင့် ခေးပြားကြီးတစ်လက်ကို ဝေ့ယမ်းကာ
လေ့ထံ ခုနိဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လူငယ်ကလည်း ချွန်ချင်းပင် ငါ့မှစားကိုဆွဲထုတ်ကာ ပြန်
တင်ပို့တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်သ... နှင့်...
‘ခွမ်း...’

ကျုပ်လေးငါ့သောအသံတင်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။
နှစ်ယောက်သား နောက်သို့ ပြင်တူဆုတ်လိုက်ကြ၏။

လူထွားကြီးသည် လူငယ်အားလအံ့တဖြာ ကြည့်လိုက်၏။
‘မင်းတယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်း’

လူငယ် ပြုံးလိုက်သည်။
‘ကျုပ်နာမည် ဒီချစ်ရင် ကျုပ်ကို နိုင်အောင်ကြိုးစားပေါ’

စကားဆုံးလျှင် လူထွားကြီးထံ တစ်ဟုန်ထိုး ခုနိဝင်တိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

လူထွားကြီးကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

လူထွားကြီးတို့လူစုသည် ခရီးသွား မြင်းလှည်းတစ်စီးအား
ခားပြုတိုက်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း လူငယ် နားလည်သွားပြီ
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

လူထွားကြီးသည် လူငယ်အား အနိုင်ရမည်ထင်မိသော်လည်း
တကယ်တမ်းရင်ဆိုင်ရသောအခါ လူငယ်၏ ထိုက်ကွက်များမှာ
ကြောက်မက်တူယံကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေသည်ကို တွေ့မြင်
ရသဖြင့် ထိတ်လန့်နေပါ၏။

အားကုန်ထုတ်ကာ ခုခံနေသည့်ကြားမှ လူငယ်၏ ထိုက်ကွက်
များ တရစပ် တိုးဝင်လာရာ ဆက်၍ ရင်မဆိုင်ဝံ့တော့ဘဲ နောက်
သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်၏။

တစ်ဆက်တည်းပင်...

‘ဟေ့ကောင်၊ ဆွေ... ဘာခိုင်နေကြတာလဲ၊ စိုင်းထိုက်ကြပါ
တော့လား’

ဟု ဆူ၏လူများအား အမိန့်ပေးလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မြင်းလှည်းအား ကာကွယ်ပေးနေသူနှစ်ဦးမှာ
ခားပြုများလက်ချက်ဖြင့် မြေပေါ် လဲကျနေပြီဖြစ်လေသည်။

ခားပြုများသည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ လူထွားကြီး၏ အမိန့်
သံကြားလျှင် ငြာသံပေးကာ လူငယ်ထံ ခုနိဝင်တိုက်ခိုက်ဆုံးကြ
လေတော့သည်။

ခေးပြုများမှာ လူသုံးဆယ်ခန့်ရှိပေသည်။

ခေး၊ လှ၊ လေးပြား စသည့် လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်ထားကြပြီး ဝိုင်းအုံတိုက်ခိုက်လာကြသဖြင့် လူငယ် အခက်ကြုံသွားလေသည်။

သူ၏သိုင်းပညာ မခေခေဘော်လည်း အများနှင့်တစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍ နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်၏။

လူထွားကြီးက....

‘ဟေ့ကောင်လေး၊ ခုမှ ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ မင်း သေရမယ်ဆိုတာ မှတ်ထား’

ဟု အော်ပြောပြီးလျှင်....

‘မလွတ်စေခန့်ဟေ့’

သူ့ လူများအား အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

လူထွားကြီး၏တပည့်များသည် ခိုးဆိုးလုယက်နေကြသူများဖြစ်ပြီး တိုက်ပွဲများနှင့် မကြာခဏ ရင်ဆိုင်ဖူးခဲ့ကြသူများဖြစ်ပေသည်။

လူငယ် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ဝိုင်းရံထားကြပြီး တရကြမ်း တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

လူငယ်မှာ မတရားသည့် လုပ်ရပ်ကို တွေ့မြင်နေရသဖြင့် ကြားဝင်တားဆီးခဲ့သည်ဖြစ်သော်လည်း အများနှင့်တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ အကြပ်ရိုက်သွား၏။

ယခုအချိန်မှ နောက်ဆုတ်၍လည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

ရှောင်တိမ်းသွားလျှင် သိုင်းသမားသိကွာ ကျဆင်းသွားပေလိမ့်မည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်အတွက် အသက်ထက် အရှက်ကပို၍ အရေးပါသည် မဟုတ်လား။ ထို့ကြောင့် အံတင်းတင်း ကြိတ်ကာ ပြန်လှည့်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လူငယ်၏ အနီရောင် ပန်းပွား တပ်ဆင်ထားသော ခေးမှာ ရိပ်ခနဲရိပ်ခနဲ လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

‘ဝုန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ခေးပြုအချို့ မြေပေါ် လဲကျသွားလေသည်။

ထို့ အတူ လူငယ်မှာ ခဏရာတစ်ချက်ရသွားသည်။

သူ၏လူအချို့ ခံလိုက်ရသည်ကိုမြင်လျှင် လူထွားကြီးက....

‘ဟေ့ကောင်လေး၊ တိုက်ကြပါတော့လားကွ’ သူ၏လူများကို ဒေါသထဲကြီး ကြိမ်းမောင်းနေလေတော့သည်။

ခေးပြုများလည်း နောက်ဆုတ်သွားခြင်း မရှိသည့်အပြင် ရှေ့သို့တိုးလာပြီး တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပြန်သည်။

လူငယ်သည် မြေခွေးအုပ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော ယုန်ကလေး တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေသည်။

အရှေ့၊ အနောက်၊ ဝဲယာ မညီသည့်ဘက်သို့လှည့်လှည့် သူ့အား တိုက်ခိုက်လာသူများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ၏။

ခြေလက်များအသုံးပြုကာ မနားတမ်း ထိုက်ခိုက်နေသည့် ကြားမှ ဝေးပြုတို့၏ ဓားချက်များမှာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် ကျရောက်လာလေသည်။

လူငယ်သည် ဒဏ်ရာ လေးငါးချက် ရရှိသွားသောအခါ စိုးရွံ့ထိတ်လန့်မှုများ ပြောကားသွား၏။

နာကျင်မှုနှင့် ဒေါသအမျက် ပေါင်းစပ်ကာ ခွန်အားများ ထပ်တန်းထိုး ပြစ်ပေါ်လာ၏။

‘ယား’

ခြာသံပေးရင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် စိုက်ဗိုက်လိုက်လေသည်။ ဓားရောင့်များ ဝင်းလက်သွားသည်နှင့်...

‘ဝုန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

ဓားပြအချို့ လဲကျသွားပြန်သည်။

‘ခွေး’ကောင်တွေ၊ တဝယောက်တည်းကို ဝိုင်းတိုက်နေတာ တောစိ နိမိတ်အောင်မတိုက်နိုင်ကြဘူးလားက’

လူသွေးကြီးက ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်နေလေသည်။

ဓားပြတို့သည်လည်း နောက်ဆုတ်ရန်မစဉ်းစားဘဲ လူငယ် ကို ဖိရိုတ်ခိုက်ကြလေသည်။

ထိုက်ပုံမျှ ကြောက်မမုန်းမိမိ ပြင်းထန်နေလေသည်။

ဓားပြများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြ သကဲ့သို့ လူငယ်၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ချီလည်း ဓားဒဏ်ရာ ထပ်ချက် ပြီးတစ်ချက် တိုးလာလေသည်။

သူတို့သည် လူငယ်အား မြင်းလည်းပြတင်းပေါက်မှနေ၍ နှိုးကြားနေကြလေသည်။

လူငယ်က ဝေဒနာသည်းထန်စွာ ခံစားနေရသည့်ကြားမှ သူတို့အား ပြုံးပြလိုက်ပြီး...

‘ဓားပြတွေ ထွက် ပြေး သွားပါဦး’ ခင်ဗျားတို့အတွက် အန္တရာယ်မရှိတော့ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဒုက္ခရောက်နေသူများအား သူကူညီနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

လူငယ်သည် စိတ်လျော့လိုက်သည်နှင့် ခွေးများပျော့ခွံကာ မြေပေါ် ပုံလျက်သား လဲကျသွား၏။

မြေကြီးနှင့်ကျောပြင် ထိခွံမိလိုက်သည်နှင့် သတိလွတ်ကင်း ထာ လောကကြီးနှင့် တစ်ဖက်ခွဲခွာသွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အချိန်မည်မျှ ကြာသွားသည့်မသိပါ။

လူငယ်တစ်ယောက်က သောအခါ ခုတင်ထစ်လုံးပေါ် ရောက်ရှိနေသည့်လို သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ဆေးကျိုနေသည့် အနံ့ အသက်များကိုလည်း ရှူရှိုက်လိုက်ရလေသည်။

လူငယ်သည် သစ်ကောင်းသူပီပီ ဓားပြများနှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ရရှိသည့်ဇာတ်များကြောင့် သတိလစ်သွားသောအခါ တစ်ဖက်တစ်ကျက် သူ့ အားကယ်တင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလိုက်လေသည်။

သူ့ အား မည့်သူက ကယ်တင်လာခဲ့ပါ သနည်း....

လူငယ် လှူးလိမ့်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်....

‘အိ... မတန့်ဦးလေ’

စိ ချိပ်ပုဂံစွာ ထားမြစ်လိုက်သည့် ဆာကလေး ထွက်ပေါ်လာ၏။

လူငယ်အတွက် လှန်စွာမှပင် ချိုလှင်စာစာသည့်အသံ ဖြစ်နေပေသည်။

မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် ခုတင်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ ကျေးလက်သဘာဝအစိုစိမ်း ရှိ၍ ယဉ်ယဉ်စတ်စပ်ထားသည့်စိင် လူငယ်၏မျက်မှန်ထဲသို့ ပြိုကြိုးသူများ မယဉ်သာအောင် ချော့ချော့ထုတ်ဖျက်လေးဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘အစ်ကို့သတိရနေပြီနော်၊ အစ်ကို့ ဒဏ်ရာတွေ ကောင်းကောင်းကျက်သေးတာ ပဟတ်ဘူး၊ မတန့်ဦးနော်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

လူငယ်က....

‘ကျုပ်... ကျုပ် အယ်ကိုရောက်နေတာလဲဟင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ညီမတို့အိမ်မှာ ရောက်နေတာလေ’

‘ဟင်’

‘ညီမတို့ အိမ်ကိုပြန်အလာ လမ်းမှာ ဓားပြတိုက်ခံရတယ်လော၊ အစ်ကို့သောရောက်မလာရင် ညီမတို့တစ် ဖွဲ့တွေ့ဝံ့စရာပဲ’

လူငယ်သည် မြေပေါ်လဲကျသတိလစ်မသွားမီ ဖြင်းလှည့်ထဲမှ သူ့ ကိုအားကိုးတကြီး ကြည့်နေသည့်မျက်နှာနှစ်ခုကို မြန်လည်မြင်ယောင်လာလေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မနာမည် ‘ကျင်းလန်’ သို့ ခေါ်ဝေါ်တယ်ရှင်၊ ကျွန်မ ဖေဖေဟာ ‘ကျင်းရီ’ ပဲ၊ ကျွန်မတို့သားအဖ ရွာကိုအပြန် လှည်းကြည့် လိုက်လာခဲ့တာ၊ အင်ကို့ ကြောင့် အသက်သေက နိသံအလေး လွှတ်ခဲ့ရပါတယ်၊ အစ်ကို့ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ လဲသွားတော့

ပေပေန့်ကျွန်မ မြင်းလည်းပေါ် ပွေ့ချီတင်ပြီး အိမ်ရောက်
စအောင် ခေါ်လာခဲ့တာပါ။

ဟူ၍ ထပ်မံရှင်းပြလေသည်။

လူငယ် အားယူ၍ ပြုံးလိုက်လေသည်။

သူသည် ဒုက္ခရောက်နေသူအားလုံးအား ကယ်တင်နိုင်ခြင်း
မရှိသော်လည်း ရိုးသားသည့် သားအဖနှစ်ယောက်ကိုမူ ကယ်
တင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

သူမည်း ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိခဲ့သည့်တိုင် အသက်ရှင်သန်
နေဆေးသဖြင့် ကယ်အောင်ရကျိုးနပ်ခဲ့ပြီဟု ဆိုရမည် မဟုတ်ပါ
လား။

မိန်းကလေးအား ပြုံး၍ ကြည့်နေမိလေတော့သည်။

ထိုအချိန်ကွင်း ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး အဘိုးအို
တစ်ယောက် လှမ်းဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ပေပေ’

မိန်းကလေး ခုပ်သွက်သွက်ကလေး ခေါ်လိုက်သည်။

‘အစ်ကို သတိရလာပြီ ပေပေ’

‘ဪ... ကျေးဇူးရှင်လေး သတိရနေပြီကိုး’

အဘိုးအိုသည် ခုတင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး လူငယ်အား
အရိုအသေ ပြုလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်တို့မှာ ကျေးဇူးရှင်လေးပေးတဲ့ အသက်ပဲ ရှိပါတော့
အယ်ကွယ်’

ဟု တုန်ယင်လှိုက် လှဲသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

လူငယ် ခေါင်းယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ မတရားတာတွေရင်
လက်ပိုက်ကြည့်မနေဘဲ ခင်ပြုံးဖြေရှင်းတတ်တဲ့လူပါ။ ကျွန်တော့်
ကို ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူးခင်ဗျာ’

‘အို... မဟုတ်တာ၊ ကျေးဇူးရှင်လေးသာ ရောက်မလာရင်
ကျုပ်တို့သားအဖ ခေးပြတေ့လက်ထဲမှာ ဒုက္ခလှလှကြီး တွေနေ
ပြီပေါ့။ ကျေးဇူးရှင်လေးကြောင့် အသက်ချမ်းသာရာ ရခဲ့
တာပါ’

ကျေးဇူးရှင်လေးဆိုသည်စကား ထပ်နေပေတော့သည်။

လူငယ် မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွားပြီး...

‘ကျွန်တော် ကို ကျေးဇူးရှင်လေးလို့ မခေါ်ပါနဲ့ခင်ဗျာ၊
ကျွန်တော် နာမည် ယန်ယင်းပင်လို့ ခေါ်ပါတယ်’
သူ၏အမည်ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက...

‘ကျေးဇူးရှင်လေး ယန်ယင်းပင်၊ ကျုပ်တို့ကြောင့် ခုလိုဒဏ်ရာ
တွေ ရခဲ့တာကို စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ကျေးဇူးရှင်လေးသက်သာ
သွားအောင် ကုသပေးဖို့ ကျုပ်မှာ တာဝန်ရှိပါတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

လူငယ် (ဝါ) ယန်ယင်းပင် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

သူက နာမည်ပြောပြလိုက်သော်လည်း အဘိုးအိုက သူ့အား
ကျေးဇူးရှင်လေးဟုပင် ဆက်၍ခေါ်နေသည့် မဟုတ်ပါလား။

အဘိုးအိုက...

‘သမီး၊ ကျေးဇူးရှင်လေးကို ဆေးတိုက်လိုက်ဦးလေ’
ဟု လှမ်းပြောလေသည်။

ကျင်းလန်က...

‘အို ဟတ်သားပဲ၊ သမီးမေ့နေလိုက်တာ’

သမည်းတော် ယန်ယင်းပင်အား ပြုံးပြဲကာ အခန်းအပြင်ဘက်
လှည့်ပြီး ဆွဲကံသွားလေတော့သည်။

နှစ်လ...

နှစ်လဟူသောအချိန် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

ရွာထဲမှ သမားတော်ကြီး၏ ဆေးအစွမ်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ကျင်းရီတို့ သားအဖ၏ ဂရုစိုက်မှုကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ယန်ယင်းပင်၏ ဒဏ်ရာများ သက်သာပျောက်ကင်း
ပြုလာလေသည်။

သမားတော်ကြီးသည် ယန်ယင်းပင်အား အလှူအသက်
ပြင်းသူဟု မှတ်ချက်ခဲ့သေသည်။

ထိုသို့ မှတ်ချက်ချရလေသကဲ့သို့ပင် ဣန္ဒြေ ဒဏ်ရာ မမျှ
အောင် ရှိသည် မတတ်ပါလား။

မည်သို့ဆိုစေ ယန်ယင်းပင်သည် တစ်နေ့တခြား ကျန်းမာ
လာပြီး သွားနိုင်လွှာနိုင်လောက်အောင် ကျန်းမာလာပြီ ဖြစ်
သည်။

နေ့ကတစ်လနေ့ကြာလျှင် ထူကောင်း ပကတိ တစ် ပြန်
ရောက်ရမည်ဟု သမားတော်ကြီး အာမခံထား၏။

ကျင်းရီနှင့် ကျင်းလန်တို့လည်း ဝမ်းသာနေကြသည်။

သူတို့၏အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့သဖြင့် ယန်ယင်းပင်၏ဝေဒနာ
သက်သာပျောက်ကင်းသွားစေလိုသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် ယန်ယင်းပင် တကယ်တမ်း သက်သာလေသော
အခါ ကျင်းလန်မှ စိတ်မချမ်းမြေ့နိုင်အောင် ဖြစ်လာရတော့
သည်။

ယန်ယင်းပင်အည် ဖြစ်ပေါ်ပေါက်မှတစ်ဆင့် ခြံဝင်းအတွင်းဆို
ဝေးကြည့်နေ၏။

ခြံထဲ၌ သီးပင်စားပင်များ စုံစုံလင်လင် စိုက်ပျိုးထား
ပါ၏။

ကျင်းရီသည် ပေါင်းသစ် မြေစွဲရင်း တစ်ယောက်အည်း
အလုပ်ရှုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယန်ယင်းပင် ငေးကြည့်နေစဉ်မှာပင်...
 'အစ်ကို အာတွေ့ စဉ်းစားနေတာလဲဟင်'
 ချိုလှုပ်သယာသော စကားသံလေး နောက်ကျောဘက်မှ
 ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။
 ယန်ယင်းပင် လှည့်ကြည့်လိုက်၏။
 ထိုအခါ ကျင်းလန် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။
 'ဪ... ညီမလေးကိုး'

'အစ်ကို့ အတွက် လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့် လာပို့တာပါ'
 သူမ၏ လက်ထဲ၌ မုန့်နှင့် ကရားတစ်လုံး၊ ခွက်တစ်လုံး ပါ
 သည့် လက်ဖန်းတစ်ချပ် ကိုင်လာပါ၏။

ယန်ယင်းပင် ပြုံးလိုက်သည်။
 'ညီမတို့လဲ အစ်ကို့ အတွက် အတော်ကို ပင်ပန်းနေရော
 ပေါ့နော်'
 'အိ... ဖင်ပန်းစမ်းပါစေရင်၊ အစ်ကို့သာ မကယ်ရင် ခုလို
 အသက်ရှင်နေနိုင်မှာမှ မဟုတ်တာ၊ အစ်ကို့ ကျေးဇူးကြီးမား...
 'တော်ပါတော့ ညီမရယ်၊ ဒီအကြောင်း ဆက်မပြောပါနဲ့
 တော့လား'

ယန်ယင်းပင်က တားမြစ်ပိတ်ပင်လိုက်သည်။
 ကျင်းလန် ရယ်မောလိုက်သည်။
 'ဘာလဲ... အစ်ကို့ကို ကျေးဇူးတင်မှာကို သိပ်ကြောက်နေ
 တာလား၊ ညီမတို့ကို နောက်ထပ် မကူညီရတော့ပါဘူး အစ်ကို
 ရယ်'

'မဟုတ်ဘူး ညီမ၊ အစ်ကို့ မကူညီချင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊
 အစ်ကို့ ကူညီခဲ့တာဟာ ဘာမှ မပြောပလောက်ပေမယ့် ညီမ
 တို့က တကယ့် ကျေးဇူးရှင်ကြီး တစ်ယောက်လို့ သဘောထား
 နေတာကို အားနာမိလို့ပါ'

'ဖြစ်မှဖြစ်ရလေတယ်ရှင်၊ ခစ်-ခစ်-ခစ်'
 ယန်ယင်းပင်သည် ရယ်မောနေသည့် ကျင်းလန်ကို ငေး
 ကြည့်မိပါ၏။

• ကျင်းလန်မှာ သူ၏ မျက်လုံးထဲဝယ် နက်မယ်တစ်ပါးကဲ့သို့
 ချောမော လှပနေပေတော့သည်။

ကျင်းလန်က...
 'အစ်ကို ဘာတွေ့ စဉ်းစားနေတာလဲဟင်'
 ဟု မေးလေသည်။

ယန်ယင်းပင် သက်ပြုံးချလိုက်သည်။
 'ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ညီမရယ်'
 'အစ်ကို့ အိမ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ အိမ်သူကို လွှမ်းနေတာ
 လားဟင်'

'အိ... ပါကပေါက်ရှာရှာ၊ အစ်ကို့မှာ အိမ်သူမရှိပါဘူး၊
 အစ်ကို့ မိဘကောနဲ့ အတူတူနေတာပါ ညီမရဲ့'
 ကျင်းလန်၏ မျက်နှာလေး ပြုံးပြုံးရှင်ရှင် ဖြစ်လာသည်။

‘အစ်ကို့ မိဘတွေတော့ စိတ်ပူနေကြမှာပဲနော်’

‘အင်း...ညီမ ပြောမပဲ အစ်ကို အိမ်ကထွက်လာတာ နှစ်နှစ် လောက်ရှိပြီ၊ အစ်ကို့ မိဘတွေ စိတ်ပူနေလောက်ပြီဆိုတာ တွေး မိတော့တယ်’

‘ဟင်...နှစ်နှစ်ကျော်ပြီ ဟုတ်လား’

ယန်ယင်းပင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကိုဟာ သိုင်းပညာ သစ်ကြားမူ ပြီးစီးသွား တာနဲ့ အတွေ့အကြုံ ရှာဖွေရအောင် အိမ်ကထွက်လာခဲ့တာ’

‘ဒါဆို အစ်ကိုလဲ အိမ်ပြန်ချင်နေမှာပေါ့နော်’

‘ဟာ...ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ ညီမရယ်၊ ပြန်ချင် တာပေါ့’

ကျင်းလန်က....

‘အစ်ကို့ ရဲ့အိမ်ကို ပြန်ရောက်သွားရင် ညီမတို့ကို မေ့သွား တော့မှာပေါ့နော်’

‘ဟင်....’

ယန်ယင်းပင်သည် ကျင်းလန်၏ ပြောင်းလဲသွားသည့် အမူ အရာကို ချက်ချင်းသတိပြုမိလိုက်လေသည်။

သူမသည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားပုံရ၏။

အအယ်ကြောင်နည်း....

ယန်ယင်းပင်မှာ အခြေအနေကို ချက်ချင်းပင် နားလည် သဘောပေါက်သွားလေတော့သည်။

‘ညီမကို အစ်ကို ဘယ်တော့မှ မေ့သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ညီမတို့ရွာကလေးကို အစ်ကိုခွဲမသွားချင် လောက်အောင်ပါပဲကွယ်’

ကျင်းလန်က သူ့အား ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်၏။

ယင်ယင်းပင်က....

‘အစ်ကို့ကို စိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင် အစ်ကို စကားတစ်ခွန်း ပြောပါရစေ’

‘ပြောနိုင်ပါတယ်ရှင်’

‘ညီမနဲ့လဲ အစ်ကိုခွဲမသွားချင်ပါဘူးကွယ်၊ ညီမသာ သဘော တူမယ်ဆိုရင်....’

‘ရှင်....’

ကျင်းလန် လန့်ဖျပ်သွားသလို မော့ကြည့်မိ၏။

သူမ၏မျက်လုံးများမှာ စိန်ပွင့်ကလေးများပမာ ဝမ်းလက် တောက်ပြောင်နေပါ၏။

ယန်ယင်းပင်က....

‘ညီမရယ်၊ အစ်ကို ညီမကို လက်ထပ်ပါရစေလား၊ ပြောရင်း ကျင်းလန်၏ လက်ကလေးကို လှမ်းကိုင်လိုက်၏။

ကျင်းလန် မရှန်းမိပါ။

ယန်ယင်းပင်သည် မချင့်မရဲ ဖြစ်လာသည့်အလား သူမကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲဆွဲလှိုက်လှိုက်လေသည်။

....၀....

ကျင်းလန်သည် ဆီချင်းတစ်ပုဒ်ညည်းညူရင်းရေပုံးကိုဆွဲကာ ဝန်းခင်းထဲသို့ လှမ်းလာခဲ့လေသည်။

ပန်းပင်များကို ရေလောင်း ပေါင်းသင်ရသည်မှာ သူမ၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပန်းခင်ထဲသို့လှမ်းဝင်လိုက်စဉ် ရှုတ်တရက် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆက်ခနဲတုန်ခါသွားပြီး လက်ထဲမှရေပန်း လွတ်ကျသွားလေ သည်။

လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် နားထင်ကိုဖိကာ....

‘မူးလိုက်တာ’

ဟု လှုတ်ခနဲ ညည်းညူမိလေသည်။

ယခုတလော သူမ မကြာခဏ မူးခနဲမိုက်ခနဲ ဖြစ်နေ၏။

အစပိုင်းက အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်ရသည်ကို သတိမပြုမိ ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ အဓိကအကြောင်းကို သူမနားလည်ခဲ့ ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူမသည်...

‘ညီမ....’

ရှုတ်တရက် ခေါ်သံထွက်ပေါ်လာပြီး ယန်ယင်းပင်မှာ သူမ အနီးသို့ ဧကန်ရှိလာသည်။

‘ညီမလက်ထဲကရေပုံး လွတ်ကျသွားပြီး ခေါင်းကို လက်နဲ့ ဖိကိုင်ထားလိုက်တာ အစ်ကိုမြင်လို့ ပြေးလာတာ၊ ညီမ ဘာဖြစ် သွားသေးလဲဟင်’

ယန်ယင်းပင်က စိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်သည်။

ကျင်းလန် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အစ်ကိုရယ်၊ ခေါင်းထဲ မူးသလိုဖြစ်လာ လို့ပါ။ ခုတော့ ကောင်းသွားပါပြီ’

‘လာ... ညီမ၊ ဆစ်ပင်ရိပ်အောက်မှာ ထိုင်ပြီး အနားယူ လိုက်ဦး’

ယန်ယင်းပင်က ကျင်းလန်၏လက်ကလေးကိုကိုင်ကာ တယူ
တယ ဆွဲခေါ်သွားလေသည်။

သစ်ပင်ရိပ်အောက်၌ နှစ်ယောက်သားထိုင်မိကြလျှင် ကျင်း
လန်က သူမ သတိပြုမိသည့်ကိစ္စကို ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

သူမ၏ရင်ထဲ၌ ယန်ယင်းပင်၏ ရင်သွေးကို လွယ်ထားရပြီ
ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရန်ဖြစ်သော်လည်း ရုတ်တရက် ပြောမထွက်
ဘဲ နှုတ်ဆို့နေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ယန်ယင်းပင်က....

‘ညီမကို အရေးကြီးတဲ့စကား ပြောစရာရှိတယ်’

ဟု စကားစလှာသည်။

ကျင်းလန် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

‘အစ်ကို ဘာပြောမလို့လဲဟင်’

ဟု မေးလိုက်သောအခါ ယန်ယင်းပင်က....

‘ညီမ အစ်ကိုတို့ ဒီအတိုင်းနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ အစ်ကို
မိဘတွေကိုပြန်ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြမယ်၊ ပြီးရင် ညီမနဲ့
အစ်ကို လက်ထပ်လိုက်ကြရင် မကောင်းဘူးလားဟင်’

‘ရှင်....’

ကျင်းလန် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

ယန်ယင်းပင်က....

‘ညီမကို မိသားစုသားပီပီ တောင်းငမ်း လက်ထပ်ယူမယ်၊
အစ်ကို မိဘတွေဆီ အကျိုးအကြောင်း ဆွဲပြောမယ်၊ မကြာ
ပါဘူး၊ ဆယ့်လေးငါးရက်အတွင်း အစ်ကိုပြန်ရောက်လာမှာပါ၊
အစ်ကို ကို ဖျော်နေော် ညီမ’

ကျင်းလန် ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ဖြစ်သွားရသည်။

ဝမ်းသာရသည်မှာ ယန်ယင်းပင်နှင့်လက်ထပ်ပြီး အေးချမ်း
သာယာသည့်ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက်နိုင်တော့မည်ကို တွေးမိ၍
ဖြစ်သည်။

ဝမ်းနည်းရသည်မှာ ယန်ယင်းပင်သည် သူမနှင့်ခွဲကာ မိဘ
များထံ ပြန်သွားရဦးမည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

သူမ၏မျက်နှာလေး ညှိုးသွားသည်ကို တွေ့ရလျှင် ယန်ယင်း
ပင်က....

‘ညီမရယ်၊ အစ်ကို မကြာခင်ပြန်လာမှာပါ၊ အစ်ကိုတို့ လက်
ထပ်ပြီး တစ်သက်လုံး အတူတူနေသွားကြတာပေါ့၊ အခုခဲရလေ
ခဏပါကွယ်’

ဟု ချော့မော့နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

ကျင်းလန်က....

‘အစ်ကို မြန်မြန်ပြန်လာနော်’

‘စိတ်ချပါ ညီမရယ်’

‘အစ်ကို့ပြန်မလာရင် ညီမတော့ အစ်ကို့ကို လွှမ်းတာနဲ့ သေရမှာပါပဲ’

ယန်ယင်းပင် ပြုံးလိုက်သည်။

‘ညီမက... ကလေးလေးကျနေတာပဲ၊ ကဲ... ညီမ လွမ်းကျန်ရစ်မနေရအောင် အစ်ကို့ကို သိစား ဟောဒီပဝါလေး ထားခဲ့မယ်၊ ဟုတ်ပြီဦး’

ပြောပြောဆိုဆို ဒေါင်းနှင့်နဂါးရစ်ပုံပါရှိသည့် ပဝါလေးကို တွေ့ပေးလေသည်။

ကျင်းလန်က ပဝါလေးကို ယူရင်း....

‘ဒေါင်းနဂါးဟာ မင်္ဂလာရှိတဲ့အထိမ်းအမှတ်မို့ ညီမ တယုတယ လိမ်းအားပါမယ်ရှင်၊ အစ်ကို့လဲ ညီမကို မမေ့ရလေအောင် ဟောဒီပဝါလေးကိုပဲ တွစ်ခက်ခိုင်းပြီး ကပ်ယောက်တစ်ပိုင်း ယူထားလိုက်ကြ... မကောင်းဘူးလားဟင်’

ယန်ယင်းပင် ချက်ချင်း သာသာတူလိုက်သည်။

‘ကောင်းစမ်း၊ ညီမလေးဘာပဲ’

ကျင်းလန်က ပဝါကို နှစ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်၏။

နဂါးရစ်ပုံပါရှိသည့် တစ်ပိုင်းကို သူမယူထားလိုက်ပြီး ကျန်တစ်ပိုင်းကို ယန်ယင်းပင်အား ပေးလိုက်သည်။

‘အစ်ကို့ သိမ်းထားနော်’

‘စိတ်ချ၊ ညီမဟာ ဒေါင်းကလေးလိုလှပြီး ကျက်သရေရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ၊ အစ်ကို့ မပျောက်မပျက် သိမ်းထားပါမှန်ကယ်’

ကျင်းလန်သည် သူမ၏ပဝါပိုင်းမှ နဂါးရစ်ပုံကြည့်ကာ...

‘အစ်ကို့ဟာလဲ နဂါးတစ်ကောင်လိုထက်မြက်ပြီး ရဲရင့်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ’

‘ဟု ပြောလေသည်။’

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ကျင်းလန်မှတစ်ဆင့် သူမတွင် ရင်သွေးရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောရန် မေ့လျော့သွား၏။ ခွဲခွာချိန်မရောက်မီ ချစ်ရသူ၏ မျက်နှာကို တစ်ကြိမ်ကြည့်ထားလိုမှလျှင် သူမဘာမျှသတိမရနိုင်တော့ပါ။ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ခွဲခွာခြင်းသည် တဒင်္ဂမျှသာဖြစ်သည်။

မကြာမီအချိန်အတွင်း ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကာ ဘဝတစ်လျှောက် လက်တွဲသွားနိုင်စိန်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအချက်ကို နှစ်ဦးစလုံး ယုံကြည်ထားပါသော်လည်း ဘဝကံကြမ္မာသည် သူတို့နှစ်ယောက် ထပ်သက်သွား ပြန်မတွေ့နိုင်ဘဲ ကွဲကွာသွားအောင် ဖန်တီးနိုင်ရန် ခွဲပေးတော့သည်။

... ၀ ...

ရွာကလေးသည် အမှတ်တမဲ့ကြည့်လျှင် ကျင်းလန်၏ ဇာတ်ရွာကလေးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူနေ၏။

ရွာထိပ်ရှိ ချယ်ရီပင်ကြီးသည် သူနှင့် ကျင်းလန်တို့ ထိုင်နေကျ ချယ်ရီပင်ကြီး အလားသဏ္ဍာန် ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဤရွာကလေးသို့ ယန်ချင်း မကြာခဏ လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျင်းလန်နှင့်ခွဲကာ သူ၏ မိဘများထံ ပြန်လာခဲ့၏။

သူတို့၏အကြောင်း မိဘများထံဖွင့်ပြော လက်ထပ်မင်္ဂလာဆင်နွှဲရန် စီစဉ်ထားလေသည်။

သို့သော် အိမ်သို့ သူပြန်ရောက်သွားချိန်၌ နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် သူ၏သတင်း မကြားရသဖြင့် မိခင်ဖြစ်သူမှာ စိတ်ပူကာ အိပ်ရာထဲ ဘုန်းဘုန်းလဲသည့်အဖြစ်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုးရလေတော့သည်။ ယန်ချင်းသည် မင်္ဂလာကိစ္စကိုမပြောနိုင်ဘဲ မိခင်ကြီးအား ကိုယ်ပီရစ်ပီ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရလေသည်။

သူပြန်ရောက်လာသဖြင့်မိခင်ဖြစ်သူ၏ဝေဒနာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားခဲ့ပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် တစ်နှစ် ဟူသော အချိန် ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

တစ်နှစ်တိုင်တိုင် သူပြန်မလာသဖြင့် ကျင်းလန် စိတ်ပူနေမည်ကို စိုးရိမ်ကာ ယန်ချင်းက မိခင်ထံ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရန် စီစဉ်လေသည်။

ထိုအတောအတွင်းမှာပင် သူ၏မိခင်သည် သူမ သဘောကျသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် သူ့အား အိမ်ထောင်ချပေးရန် စီစဉ်လေသည်။

ယန်ချင်းသည်ငြင်းပယ်လိုက်ပါလျှင် မိခင်ဖြစ်သူ စိတ်ထိခိုက်မည့်အရေးကို တွေးကာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ အချိန်ဆွဲခဲ့လေသည်။

တစ်ဘက်မှလည်း သူနှင့် ကျင်းလန်တို့အကြောင်းကို ပြောပြနိုင်ရန် အကြံထုတ်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားပြီး နှစ်နှစ်ကျော် သုံးနှစ်ကာလသို့ ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

နောက်ဆုံး၌ မိခင်ဖြစ်သူက သူနှင့် ကျင်းလန်တို့အကြောင်း သိရှိသွားပြီး လက်ထပ်ပေးမည်ဟု သဘောတူလိုက်ရာ ယန်ချင်းလည်း ဝမ်းသာအားဖြင့် ကျင်းလန်၏ရွာကလေးသို့ အမြေးလာခဲ့လေသည်။

သို့သော် ရွာကလေးသို့ရောက်သောအခါ ကျင်းလန်အား ရှာမတွေ့တော့ပါ။ ကျင်းလန်သည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း မပြုရသေးပါဘဲ ကိုယ်ဝန် ရှိလာရသည်ကို အကြောင်းပြုကာ ရွာသူရွာသားများ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်ထင်ကြသဖြင့် အရှက်ရပြီး ရွာကို စွန့်ခွာထွက်သွားကြောင်း သိရလေတော့သည်။

ယန်ချင်းသည် ထိုအချိန်မှစပြီး ကျင်းလန်အား လိုက်လံရှာဖွေနေရာ ယခုချိန်ထိတိုင်အောင် ဖြစ်လေသည်။

၁၅၆ ဝဏ္ဏအောင်

မင်္ဂလာတို့ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။
လမ်းပေါ်၌ လူဂှင်းသွား၏။
ယန်ချင်းမှာ ချယ်ရီပင်ကြီးအောက်၌ ရပ်နေဆဲ။
သူ၏မျက်လုံးများ ရိဝေနေသည်။
သူ၏နှုတ်ခမ်းများ တသွပ်လှုပ်ဖြစ်ကာ တစ်စုံတစ်ခု ရေရွတ်
နေလေသည်။

ပိုင်ရရွတ်သံကို ကြားနိုင်မည်ဆိုလျှင်...
ညီမရယ်၊ အစ်ကို့နာမည်ရင်းကို ပြောမပြုမိခဲ့တဲ့အပြစ်ရယ်၊
အစ်ကိုပြန်ချိန်တန်ပါလျက် ပြန်မလာနိုင်ခဲ့တဲ့အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်
ပါတော့

ဟူ၍ဖြစ်ကြောင်း သိရပေလိမ့်မည်။

အမှန်တော့ ယန်ချင်းသည် ဒဏ်ရာများ သက်သာပျောက်
ကင်းသွားပါက ကျင်းလန်ဘွဲ့ခွာကလေးအား စွန့်ခွာသွားမည့်
သူ ဖြစ်သည်။

ကျင်းလန်နှင့် မေတ္တာမျှမိမည်ဟု မမျှော်လင့်ခဲ့မိပါ။

ကျင်းလန်ကိုသားအဖ သူ့အပေါ် ကျေးဇူးတင်နေကြ
သဖြင့် အားတုံ အားနာဖြစ်ကာ နာမည်ရင်းကို ဖွင့်မပြောဘဲ
ယန်ယမ်းပစ်ဟု ပြောခဲ့မိခြင်းဖြစ်သည်။

သူက ကျင်းလန်ကို အမှန်တကယ် ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ပါသည်။
ကျင်းလန်အား လက်ထပ်ရန် အစိုင်အမာဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။
သို့သော် ကံတရားက သူတို့၏ဘဝကို စည်းခြားပစ်ခဲ့ပေ
တော့သည်။

ယန်ချင်းသည် အတိတ်မှဖြစ်ရပ်များကို တွေးတောရှင်း
ရင်ထဲ နာကျင်လာ၏။

ထာဝရသိမ်းဆည်းထားသည့် ပဝါလေးကို အင်္ကျီရှင်တတ်
ကြားမှထုတ်ယူကာ ကြည့်လိုက်၏။

ပဝါလေးကား မကြာခဏ ထုတ်ယူကြည့်ခြင်းကြောင့်
လည်းခကောင်း၊ သက်တမ်းကြာမြင့်ခဲ့ပြီက တစ်ကြောင်းမို့ ဝါ
ကျင့်ကျင့် အရောင်သမ်းကာ ဝေါက်ရိုးကျိုးလျက် ရှိနေချေပြီ
တကား။

သို့တိုင် ပဝါပေါ်မှ ဒေါင်းရုပ်ပုံသည်လှပနေဆဲ၊ သက်ဝင်
လှုပ်ရှားတော့မည်ဟု ထင်နေရဆဲပင်။

ယန်ချင်းသည် ဒေါင်းပုံကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်
နေမိသည်။

ရုတ်တရက် သူ၏မျက်ဝန်းအစုံ၌ မျက်ရည်မျှခမ်းကျလာ
လေသည်။

မျက်ရည်တစ်ပေါက်သည် ဒေါင်းရုပ်ပုံပေါ်သို့ တည့်တည့်
မတ်မတ် ကျရောက်သွားလေသည်။

ခဲ ၅၀ ဝတ္ထုအောင်း

ယန်ချင်းသည် မျက်ရည်များကိုသုတ်ပစ်ခြင်းမပြုဘဲ ပဝါ
လေးကို သိမ်းဆည်းပြီးနောက် ချယ်ရီပင်ကြီးအောက်မှ ထွက်
ခွာလာခဲ့ပေတော့သည်။

.....

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုပ်လျှိုးကွယ်ပျောက်
သွားတော့မည် ဖြစ်သည်။

ကောဝင်းကင်တစ်ခုလုံး ပုစွန်ဆီရောင်သမ်းနေ၏။

အိပ်ထန်းပြန်ငှက်များ အုပ်စုဖွဲ့ကာ ပျံသန်းသွားနေကြ
သည်ကို တွေ့ရ၏။

ညနေဆည်းဆာအချိန်သည် ရပ်သပ်ရှုမောဘွယ် ကောဝင်း
အောင် သာယာလှပနေသည်။

အရှေ့ဘက်မလှမ်းမကမ်း၌ ကျင်းလိမ်မြို့ကို တွေ့မြင်နေရပြီ
ဖြစ်လေသည်။

ယန်ချင်းက လေးတို့သောခြေလှမ်းများဖြင့် ကျင်းလိမ်မြို့
ဆီသို့ မှန်မှန်ကြီးလျှောက်သွားနေ၏။

သူ၏ပုံဟန်မှာ 'ခိစားချက်ကမ်းမဲ့သည့် ယန္တရားရုပ်တစ်ခုနှင့်
တူလှပေတော့သည်။

ကျင်းလိမ်မြို့နှင့် တစ်စထက်တစ်စ နီးကပ်လာချိန်ဝယ်...

'ရပ်လိုက်စမ်း'

အော်ငေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရလေသည်။

ယန်ချင်း တုံ့ခနဲရပ်သွား၏။

ယခုမှလူတိဝင်လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို သေသေချာချာ
ကြည့်လိုက်ရာ လူတစ်ယောက်က ရှေ့မှလမ်းပိတ်၍ ရပ်နေသည်
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

'ဟင်...နဂါးလေးပါလား'

ယန်ချင်း လွှတ်ခနဲရေရှုတ်လိုက်၏။

မှန်ပေသည်။ လမ်းပိတ်ထားသူမှာ နဂါးလေးယန်ခွမ်းဖြစ်
လေသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်း၏မျက်နှာ ကြောက်မက်ဘွယ် ကောဝင်း
အောင် ခက်ထန်နေပေသည်။

ယန်ချင်းအား စေ့စေ့ကြည့်ရင်း...

'လူယုတ်မာကြီး၊ ခင်ဗျားကိုရှင်းပစ်ဖို့ ချိန်းတဲ့ရက်အထိ
ကျုပ်မစောင့်နိုင်တော့ဘူးဗျ'

ဟု ဒေါသတကြီး အော်ပြောလာလေသည်။

ယန်ချင်း အံ့သြသွားသည်။

‘နဂါးလေး၊ မင်းဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲကွ’

‘ကျွန်ုပ် ဘာဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ်၊ က...
ခင်ဗျားရဲ့ခဲးကို ထုတ်ပေးတော့’
ပြောပြောဆိုဆို နဂါးလေးယန်ခွမ်းက တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ပြင်
လိုက်သည်။

ယန်ချင်းသည် အတွေ့အကြုံရင်ကျက်သူပီပီ တစ်စုံတစ်ခု
များယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

ထိုကြောင့် လက်ကာပြရင်း...

‘နဂါးလေး၊ ဟူကျင်းဟာ သေသင့်သေထိုက်တဲ့လူတစ်ဦး
ဆိုတာ နားလည်ထားစမ်းပါကွာ၊ သူ့ကိုသာငါက မဖယ်ရှား
ခဲ့ဘူးဆိုရင် ခုချိန် သူက လူကောင်းဆယ်ယောက်လောက် မျက်
ရည်ကျအော့စီ လုပ်ပြီးလောက်ပြီကွ၊ မင်းရဲ့စိတ်ထားကို ငါနား
လည်ပါတယ်၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့ကွာ’

ဟု ဖျောင်းဖျေပြောဆိုလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

နဂါးလေးယန်ခွမ်းက ဟားတိုက် ဧယ်မောလိုက်လေသည်။
‘အစ်ကိုကြီးဟူကျင်းဟာ ငါသေသင့်သေထိုက်တဲ့လူဆိုတာကို
ကျွန်ုပ်လက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ချူးရှားအတွက်တော့ ကျွန်
ုပ်လက်မခံဘူးဗျ’

‘ချူးရှား ဟုတ်လား၊ သူကအယ်သလဲ’

‘ခင်ဗျား ဟန်ဆောင်မှုနေပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကိုလှည့်စားနေ
လို့ အပိုပဲ’

ယန်ချင်း၏မျက်နှာ တည်ဆွားသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းအား စိုက်ကြည့်ရင်း...

‘နဂါးလေး၊ ငါ့ကို ဘယ်လိုလှစားလို့ မင်းဆစ်နေသလဲ’
ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးလိုက်သည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းက...

‘ခင်ဗျားဟာ လူကြီးလူကောင်း ဟန်ဆောင်ချက်နာဖုံးစွပ်
ထားတဲ့ လူဆိုးစားပြုကြီးတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်’

‘ဘာ...မင်းဘယ်လိုပြောလိုက်တယ်’

‘ဟန့်...ခင်ဗျားဟာ မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်
တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ လောကပါလစားလို့ အမည်ခံယူပြီး
လူတွေကို လှည့်စားနေတယ်၊ ထကယ်တော့ ခင်ဗျားဟာ
သွေးငိုညာငိုဏ်းပါး ကျွတ်ဆားတင်ယောက်ပါ၊ သွေးစိညာငို
ဂိုဏ်းအတွက် အနှောင်အယှက်ဖြစ်နေတဲ့လူတွေကို ခင်ဗျားက
တာဝန်ယူ ဘယ်သင်ရမ်းလမ်းပင်ပြီး နှာမည်ကောင်းယူနေတဲ့
လူပဲ’

လောကပါလစားယန်ချင်း ခံမြင်းဒေါသ ထွက်လာလေ
တော့သည်။

‘နဂါးလေး၊ မင်း... မင်းလွန်လာပြီ’

နဂါးလေးယန်ခွမ်း မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘သွေးစိညာဉ်ကိုင်းက ကျုပ်ကိုအသုံးချလို့ မရတာနဲ့ သူတံ သင်ရှင်းလမ်းပစ်ဖို့ ငွေအိုးကြီးကို တာဝန်ပေးခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျား ဟာ ငွေအိုး ကြီးနဲ့ပေါင်းပြီး ချွေးရှာကိုသတ်ပစ်ခဲ့တယ်’

‘ဘာ ဘာပြောတယ်၊ မင်းဘာကြောင့် ငါ့ကိုမတရား စွပ်စွဲနေတာလဲ’

‘စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘူး၊ ချွေးရှာကိုယ်တိုင် သေအံ့မှူးမှူးအချိန် မှာ ခစ်ပျားရုံယုတ်မာပုံတွေကို ပြောသွားတာ’

လောကမာလဇာ ယန်ချင်းသည် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်း၏ စွပ်စွဲပြောဆိုမှုကြောင့် ခံပြင်းသွား သော်လည်း တင်စုံတစ်ခု မှားယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း ပင် တွေးလိုက်မိလေသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းသည် တစ်ချိန်က နာမည်ကြီးဒုစရိုက် ကိုင်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့သည့်တိုင် ဟူယင်ဘုံ ကျောင်း၌ အတူ လက်ထုတ်ခဲ့ဖူး ဝင်ခဲ့ကြပြီးနောက် စိတ်ရင်းကောင်းသူဖြစ် ကြောင်း သိခဲ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့ အားမတရားစွပ်စွဲနေသည်မှာ အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်ရမည်ဟု တွေးမိလာသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘နဂါးလေး၊ ချွေးရှာသေသွားပြီ ဟုတ်လား’
ဟု မေးလိုက်လေသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်း အကြိတ်ကာ...

‘ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ရက်ရက်စက်စက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးမှ မသိ ချင်ဟန်ဆောင်မနေပါနဲ့ဗျာ၊ သူ့ အတွက် ခင်ဗျားအသက်ကို အလျော်ပေးရလိမ့်မယ်’

လောကမာလဇာ ယန်ချင်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

‘ကျုပ်ရွဲလက်ချက်ကြောင့်လို့ ဘယ်သူပြောဆဲလဲ’
ဟု မေးလိုက်၏။

နဂါးလေး ယန်ခွမ်းက...

‘ချွေးရှာ ကိုယ်တိုင်ပြောသွားတာ၊ သူကအသက်အသေခံ ပြီး လိမ်ပြောပါ့မလားဗျာ၊ တကယ်ဆိုရင် အစ်ကိုကြီးဟူကျင်း အတွက် ကျုပ်ကခင်ဗျားနဲ့ ရပ်မဆိုင်သင့်ဘူးလို့ ကျုပ်ကို ဖျောင်းဖျသွားတယ်၊ ခင်ဗျားကိုအကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပြီး ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကို ဖျက်သိမ်းခိုင်းမယ်၊ သူ့ထွက်သွားတာ ခင်ဗျားက သူ့ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်လိုက်တာပဲ’

‘မင်းမှားနေပြီကွ’

လောကမာလဇာ ယန်ချင်း၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက် ပေါ်လာလေသည်။

နဂါးလေး ယန်ခွမ်းခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

ကျုပ်စမားဘူး၊ ခင်ဗျားလို ကြည့်ညှိလေးစားစရာကောင်း တဲ့ဆူနဲ့ ယာချိုပိုင်ဖို့ အတင်းအကြပ်စိန်ခေါ်ခဲ့မိတာ ကျုပ်မုဒူးပြီ လို့တောင် ထင်ခဲ့သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ ကူယုတ်မာ ကြီးထစ်ယောက်ခိုတာ သိရပြီ၊ စိန်ခေါ်ခဲ့မိတဲ့အတွက် နေောင်တ မရတဲ့အပြင်၊ ဝမ်းဇောက်သာမေးတယ်၊ က... ခင်ဗျားရဲ့ဓားကို ထုတ်ပေးတော့'

စကားဆုံးလျှင် နဂါးလေးယန်ခွမ်းက မီးသွေးတုံးပေးလိုက် သည် ဓားပြောင်ကို ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။

လောကပါလဓား ယန်ချမ်းနှင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ရင်ဆိုင် ရန် အဆင်အမာဆုံးဖြတ်ထားပုံရ၏။

သူ့ဓား မည်သူကမျှ တားဆီးနိုင်စွမ်းရှိတော့မည် မဟုတ် ပါတကား။

လောကပါလဓား ယန်ချမ်းသည် အပြစ်မှန်ဖော်ထုတ်လို စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်နေပါ၏။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လိုစိတ် အလျဉ်း မရှိချေ။

ယိုးကြောင့်...

'နဂါးလေး၊ ငါ့တီယုဂျိုပိုင်ဖို့ ချိန်းထားတဲ့ရက်ကို မရောက် သးဘူးကွ၊ ဒါကြောင့်...'

'ကျုပ်မစောင့်နိုင်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျားဓားထုတ်လိုက်ပါ'

နဂါးလေးယန်ခွမ်းက ကြားဖြတ် အော်ပြော လိုက်ခြင်း ကြောင့် လောကပါလဓားယန်ချမ်း ရှေ့ဆက်မပြောဘဲ အော်ဝံ ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းက...

'ခင်ဗျား ခုချိန်ထိ ဓားမထုတ်သေးဘူးလား၊ ကျုပ်မစောင့် နိုင်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျားရှေ့မိနီစိရပ် ရှေ့ဝင်ပေတော့'

ကျယ်လောင်စွာ အော်ငေါက်လိုက်ပြီး လောကပါလဓား ယန်ချမ်းထံ ခုန်ဝင်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချူး ရှာအတွက် ခံစားချက်ပြင်းထန်နေရကား လောကပါလ ဓား ယန်ချမ်းတစ်ယောက် တိုက်ပွဲကို ရှောင်လွှဲ၍မရနိုင်အောင် စံအင်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

သူက တိုက်ပွဲစလိုက်သဖြင့် လောကပါလဓား ယန်ချမ်း သည် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လာရလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအခါ မည်သူမျှ နောက်ထပ်နိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်ပါ။

မည်သည့်အကြောင်းဖြစ်စေ၊ တိုက်ပွဲကို တားဆီးနိုင် တော့မည့်မဟုတ်ချေ။ သူတို့နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက် ယောက် မြေပေါ် လကျသွားမှသာလျှင် တိုက်ပွဲအဆုံးသတ် ချွား လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

မည်သူ မြေပေါ်လဲကျသွားမည်နည်း။

မည်သူက မားမားမတ်မတ် ရင်ကျန်နေခဲ့ပါမည်နည်း။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းသည် တိုက်ပွဲကို စတင်ဖန်တီးလိုက်သည့် တစ်ဖက်အချိန်အတွင်းမှာပင် မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်နှင့် ကြုံတွေ့ လိုက်ရသည်။

....o....

နဂါးလေးယန်ခွမ်းမှာ သိုင်းဟညာမတတ်ပါ။

သူ၏အတတ်စွမ်းချော့ကလုံးတွင် အသက်လှ တိုက်ပွဲများနှင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပေသည်။

အတွေ့အကြုံအရ အသက်ကိပဓာနမှထွားဘဲ တိုက်ကွက်ကို တိုက်ကွက်ချင်း တုံ့ပြန်ခြင်းဖြင့် ရင်ဆိုင်ကာ လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်မှုကို အားကိုးပြီး ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်သည်။

သူ၏ စွန့်စားသောတိုက်ကွက်များသည် နောင်တွင် နဂါးလေးဟူသော နာမည်တစ်လုံးဖြင့် ဖုစရိုက်လောက၌ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားစေခဲ့သည်။

တစ်ချက်ကောင်း တိုက်ခိုက်လေ ရှိခြင်းကြောင့် သူ၏ တိုက်ကွက်ထိသွားသူတိုင်း တုံ့ပြန်နိုင်ခွမ်းပရှိတော့တဲ့ ဖြစ်ရ ပေသည်။

ရန်သူအား အခွင့်အရေးလုံးဝမပေးသဖြင့် နဂါးလေးဟု ထင်ရှားလာခြင်း မဟုတ်ပါသေး။

ယခု...

နဂါးလေးယန်ခွမ်းသည် လောကပါလစား ယန်ချင်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဘယ်ဘော့မှ နောက်ဆုတ်လေ မရှိဘဲ တစ်ချက်ကောင်း ပွဲသိမ်း တိုက်ခိုက်လေ ရှိသည့်အတိုင်း တိုက်ခိုက်ဖိုက်ခြင်းဖြစ် ပေသည်။

မီးသွေးတုံးခင်းကို သူကအသုံးချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ချူးရှာနှင့် မီးသွေးတုံးတို့သည် သူ၏ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် များဖြစ်သည်။

သုံးယောက်ပေါင်း တစ်ဘဝဟုပင် ဆိုနိုင်ပေတော့သည်။

မီးသွေးတုံးပေးလိုက်သည့်ခေးသည်ပင် သူတို့သုံးယောက်၏ အမတ်အသားဖြစ်သည်။

ယန်ခွမ်း၊ မီးသွေးတုံးနှင့် ချူးရှာတို့၏ ဝိညာဉ်များသည် ထိုခေးမြောင်ပေါ်၌ ပူးကပ်နေသည်ဆိုနိုင်သည်။

ယန်ခွမ်းက ပြာသံပေးရင်း လောကပါလစား ယန်ချင်းထံ ခုန်ဝင်ကာ ခေးမြောင်ဖြင့် ထိုးစိုက်ချလိုက်သည်။

လောကပါလစားယန်ချင်းသည် အားဖြင့် အစစ် အမှန်ကမ်း
ခတ် တစ်ပြောက်ထားသဖြင့်ပေသည်။

ထိုကြောင့် လောကပါလစားကို ဆွဲထုတ်ကာ ဖြန့်လှည့်
ထိုက်ခိုက်လှည့်ပျံ မိမိအတွက် အဆုတ်ရှင်နှိုင်းတယ်လမ်း မရှိ
ကြောင်း နဂါးလေးယန်ခွမ်း နားသည်ထားသည်။

ယောက်ျားသည် သူ့ခိုနှစ်ယောက်လုံး သေဆုံးသွားနိုင်
အောင် လိုက်ပွဲပွဲဖြစ်ပေတော့သည်။

သို့သော် တိရစ္ဆာန်မှတစ်ဆင့်လျက်သည်နှင့် မပျော်လင့်သော
ဖြစ်ရပ်ကို ကြုံတွေ့ရလေသည်။

လောကပါလစားယန်ချင်းသည် သူ့အား မမှီတ်မသန်
စိုက်ညှစ်ခင်း ကျောက်ချက်ကြီးထပ်ရှပ်ပမာ ပလ္လုပ်မယုက် ရပ်
နေ၏။

လူ၏လက်ခံစာစစ် ဘေးသို့ တွဲလေဝမ်းချထားသည်။

ခါးမှအားကို ဆွဲထုတ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိချေ။

နဂါးလေးယန်ခွမ်း ထိတ်လွန့်သွား၏။

လောကပါလစားယန်ချင်းသည် အဘယ်ကြောင့် ခုခံတိုက်
ခိုက်ခြင်း မပြုခဲ့ပါသနည်း။

မိမိချင်းနှင့်ခွဲထွက်တိုင်းသည် မိမိအား သုတ်သင်ရှင်းလမ်းပစ်
ရန် အစွမ်းစွန့်ကြိုးစားကြသူများချည်းသာ ဖြစ်သည်။

ကြောက်မက်တူယံအကောင်းဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံး တိုက်
ကွက်များထုတ်ဖော်ကာ တိုက်ခိုက်ကြသူများချည်းသာ ဖြစ်
ပေသည်။

မိမိ၏ထိုက်ကွက်ကို ခုခံခြင်းအလျဉ်းမရှိစိတ် လည်စမ်းခံနေ
သူဟူ၍ တစ်ယောက်တစ်လေမျှပင် မရှိချေ။

ထိုကြောင့် ရန်သူအား အနိုင်ယူလိုက်ရသည့်တိုင်း မိမိသည်
ဆက်သွာမည်မဟုတ်မှန်း ယန်ခွမ်းနားလည်၏။

ထိုကဲ့သို့တန်တန် အနိုင်ရခြင်းမျိုးလည်း ဖြစ်သည်ဟု
ယုံကြည်ထားပေသည်။ သို့သော် မိမိတိုက်ခိုက်မှုကို လေခံခင်း
ခံသူဟူ၍ လုံးဝမတွေ့ဖူးသဖြင့် နဂါးလေးယန်ခွမ်း ကြောက်
အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

ဂေါင်းငုံ့ ခံနေသူအား သူက အနိုင်ယူရမည်ခံလေ။

အနိုင်ယူရန်ကြိုးစားမည်ဆိုလျှင် သူသည် အန်ဖိုးမဲ့သူတို့ဦး
ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

ယန်ခွမ်း ရုတ်တရက် မည်ဆိုဆုံးဖြတ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား
လေသည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်းက ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် မကြိုးစား
ခြင်းသည်ပင် ထောင်ချောက်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်လော။

ဝေခွဲမရနိုင်မိမှပင် သူ၏ လက်ထဲမှ ဘေးကျော်သက်
လောကပါလစားယန်ချင်း၏ရင်ဝင်၍ အကဲအမှတ် အစိုးရ
သက်သား ဖြစ်နေ၏။

လူချင်းနီးကပ်သွားသဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက် မျက်လုံးချင်း ဆုံမိလိုက်ကြသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်း ရင်ထဲဒိန်းခနဲဖြစ်သွား၏။

ထောင်ချောက်တစ်ခုမဟုတ်ပါ။

လောကပါလစားယန်ချင်းသည် လုံးဝမခုခံဘဲ နေလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ရျက်ချင်းသဘောပေါက်သွား၏။

‘သူကဘာကြောင့် မခုခံရတာလဲ’

ဟူသောအတွေး ဦးခေါင်းထဲဝင်ရောက်လာသည်နှင့် တိုက်ခိုက်လိုစိတ်များ ကူးဖက်ပျောက်သွားရလေသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းသည် ဓားကိုင်ထားသည့်လက်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

သို့ပါသော်လည်း မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ ကြရာမရသည့်နောက်ဆုံး လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆတ်ခဲလှည့်ကာ ဓား၏ဦးတည်ရာလမ်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲသွားအောင် ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

ဓားမြှောင်သည် လောကပါလစားယန်ချင်း၏ ရင်ဝတ်တိုင်းခင်သွားရာမှ လမ်းကြောင်းပြောင်းလဲသွားကာ ဝဲဘက်လက်မောင်းကို ထိုးစိုက်မိလိုက်လေသည်။

လောကပါလစားယန်ချင်း၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

နောက်သို့ သုံးလေးလှမ်းမျှ ဆုတ်သွား၏။

‘ထောက်...’

နဂါးလေးယန်ခွမ်း၏လက်ထဲမှဓားငြော့စ်လည်း လွတ်ကျသွားသည်။

နောက်သို့ ကပျာကယာ ဆုတ်လိုက်သည်။

ယန်ချင်းအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်ရင်း...

‘ခပ်...ခပ်ဗျား ဘာကြောင့် မခုခံတာလဲ’ ဟု မေးလိုက်သည်။

လောကပါလစားယန်ချင်း ပြုံးလိုက်သည်။

‘မင်းမှားနေပြီဆိုတာ သိစေချင်လို့ပါ’ ‘ဘာ...’

ယန်ခွမ်း၏အသံ ဟိန်းထွက်လာသည်။

ယန်ချင်းက...

‘မင်းက ငါ့ရှင်ဝတ်ကို ထိုးချလိုက်ဖို့ကောင်းတယ်ကွ’ ဟု ပြောသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းသည် လောကပါလစား ယန်ချင်း၏ လက်မောင်းကို လှမ်းကြည့်မိလေသည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်း၏လက်မောင်း၌ အဝတ်အစား စုတ်ပြုကာ ဓားဒဏ်ရာ အထင်းသားပေါ်လွင်နေ၏။

ထိုဓားဒဏ်ရာမှသွေးများ စီးကျနေသည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းသည် မြင်ကွင်းကို မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်နေမိသည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်း၏ဒဏ်ရာမှ စီးကျလာသည့် ဆွေ့များကား နီရဲနေခြင်းမရှိစွာ သွေးမည်းများဖြစ်နေသည် ယည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့်ပင်။

‘ဒါ...ဒါ...ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’

ယန်ခွမ်း အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ ရှုရှုတ်လိုက်သည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်း၏ခန္ဓာကိုယ် တဆတ်ဆတ် တုန်ဖန်လာသည်။

‘မင်းရှဲဇားမှာ အဆိပ်ရှိနေတာကိုး’

‘ဘာ...ဘာဗျ’

‘မင်းက ပြိုင်ဘက်ကို ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ တဲနည်းနဲ့ အနိုင် ယူတတ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကကြိုလိရရင် ပြန်ပြီးတိုက်ခိုက်မိမှာ သေချာတာပေါ့’

ယန်ခွမ်း ငေါင်းယမ်းလိုက်မိသည်။

‘ခင်ဗျား မဆားမူပြောနဲ့၊ ကျုပ်ဘယ်တုန်းကမှမယုတ်မာ ခဲ့ဘူးဗျ’

‘မင်းဘာပဲပြောပြော ငါက လက်တွေ့ခံနေရပြီလေကွာ’

‘ဘာခိုင်ထို့လဲဗျ’

‘မင်းရှဲဇားမှာ အဆိပ်မပါဘူးလို့ မင်းက ငြင်းချင်သေး လို့လား’

‘ကျုပ်...ကျုပ်...’

ယန်ချင်းသည် မြေပေါ်ကျနေသည့် ဓားမြှောင်ကလေးကို လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။

ဓားမြှောင်ကလေး အတယ်ကြောင့် ကြည့်ပြာရောင် သမ်း နေရသည့်ဆီခြင်းကို သူ နားလည် သဘောမပါကသွားပြီဖြစ် လေသည်။

ဓားသွားပေါ်၌ အဆိပ်များ သုတ်လိမ်းထားခဲ့ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ပါလား။

အမှန်တော့ ဓားမြှောင်တွင် အဆိပ်ရှိနေစဉ်အဖြစ်ကို သူ မသိခဲ့ပါ။ သူကရှင်းပြလျှင်လည်း ယန်ချင်းက လက်ခံနိုင်ပါ မည်လော။

ယန်ချမ်း၏ လက်မောင်းဒဏ်ရာမှ သွေးမည်းများကျဆင်း နေခြင်းသည် အထင်အရှား သက်သေခံနေပြီဖြစ်သည်။

ယန်ချင်းက...

‘မင်းဟာ ဓားမှာ အဆိပ်သုတ်လိမ်းထားမှာ မဟုတ်ဘူးဆို တာ ကျုပ်ယုံကြည်ပါတယ်ကွာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း မင်းခါးခါးယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကဘာဖြစ်လို့ အဆိပ်ကိုသုံးရမှာလဲ’

‘မင်းကမသုံးဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူများက မင်းသုံးဖြစ်
အောင်လို့ အကွက်ဆင်လိုက်တယ်ဆိုတာ ငါယုံကြည်တယ်’
ယန်ခွမ်းသည် မီးသွေးတုံး၏မျက်နှာကို ပြေး၍ မြင်ယောင်
လိုက်သည်။

မီးသွေးတုံးက အဘယ်ကြောင့် အဆိပ်သုတ်လိမ်းထားသည့်
ခါးကို ပေးခဲ့ရပါသနည်း။

ယန်ချမ်းက...

‘မင်းက အဆိပ်ခွေး ကိုဝံလေ့ မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ကို
အဆိပ်ခွေးနဲ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့တာအမှန်ပါ။ အေး...ငါကလဲ ဘယ်
တော့မှ မတရားတဲ့အလုပ်မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့သူငယ်
ချင်းချူးရှာဟာ ငါ့ကြောင့်သေသွားရသလို ဖြစ်နေတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း၏ခန္ဓာကိုယ် စာဆတ်ဆတ်တုန်ယင်လာသည်။

တစ်စုံတစ်ခုမှားယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း ပထမဆုံးအကြိမ်
သတိပြုမိလာတော့သည်။

ယန်ချမ်းက အက်ပြောသည်။

‘နဂါးပေး၊ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းကတော့ အဖောင့်ကိပ်
ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာ မင်းလက်ခံဖို့ ကောင်းပါပြီ
ကွာ၊ တကယ်ဆိုရင် ချူးရှာသေရတာ ငါ့လက်ချက်ကြောင့်
မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟူယင်ဘု ကျောင်းကပြန်လာပြီးကတည်းက ငါ
ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့ခဲ့ရသေးပါဘူး’

ယန်ခွမ်း မျက်မှောက်ကြီးကြက်ကာ တွေးတောစဉ်းစား
နေမိသည်။

သူနားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ရသည်မှာ မီးသွေးကုံးကိုပင်ဖြစ်
ပါသည်။

မီးသွေးတုံးသည် အရေးကြီးသည့်အချိန်တွင် ဆိုက်ဆိုက်
မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာပြီး အဆိပ်ခွေးခန္ဓာကိုယ်ကို ပေးသွားခဲ့
လေသည်။

သူ ရောက်ရှိလာခြင်းသည် သွေးရိုးသားရိုးမှ ဟုတ်ပါ
၏လော။

ယန်ချမ်းစကားသံ ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

‘နဂါးပေး... ငါက ထိပ်သီးသိုင်းသမားတွေကိုတောင်
မကြောက်မရွံ့ ရင်ဆိုင်လာခဲ့တဲ့လူပါ။ ငါ့ရဲ့သိုင်းပညာဟာ ထိပ်
ဆုံးအဆင့်မှာရှိတယ်လို့ မပြောနိုင်ရင်တောင်မှ မင်းကိုအလှယ်
တကူ အနိုင်ယူနိုင်တယ်ဆိုတာ နားလည်စားစမ်းပါ။ ငါက
ဘာကြောင့် မင်းရဲ့တိုက်ကွက်ကို မခုခံရသလဲဆိုတာ မင်းသိ

စလား၊ ငါကမင်းပြောသလို လူယုတ်မာမဟုတ်ဘူး၊ ချူးရှာကို သတ်တာ ငါမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သက်သေပြချင်လို့ပဲ

ယန်ခွမ်းသည် ယန်ချင်းအား အထိတ်တလန့် ကြည့်မိ၏။ သူတို့နှစ်ယောက် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိစေရန် နောက်ကွယ်မှ ဖန်တီးသူရှ်နေကြောင်း သတိပြုမိလိုက်သည်။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းနှင့် လောကပါလစား ယန်ချင်းတို့ ရှောင်လွှဲရုံမရဘဲ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့စေလိုသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

ထိအချက်ကို လောကပါလစားယန်ချင်းက သူ့ထက် အလျင် တွေးမိခဲ့ဟန်ရှိကြောင်း နဂါးလေးယန်ခွမ်း သတိပြုမိ လာသည်။

ခန္ဓာမလည်နိုင်ဘဲ ကိစ္စတစ်ခုသည် သူ့အပေါ် လွှမ်းမိုး နေပြီ ဖြစ်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် စိတ်လိုလက်ရ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ကိစ္စတိုင်းသည် နောက်ကွယ်မှ ထိတ်တော်တော် ကြိုးကိုင်ဖန်တီးသူ ဖြစ်စေလိုသည် ကိစ္စများချည်း ဖြစ်နေပုံရှာသည်။

မိမိသည် သူတစ်ပါးကြီးဆွဲရာ ကုန်နေမိသည့်အခါ ဖျော် နေပြီဟု တွေးမိလျှင် ယန်ခွမ်း မကျေမနပ် ဖြစ်လာသည်။

သကဲ့သို့ အဆိပ်ခါးမြှောမြှောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း ခား မြှောင်တွင် အဆိပ်ရှိကြောင်း မသိခဲ့သည့်မှာ အမှန်ဖြစ်၍ ချူးရှာအား လုပ်ကြံလိုက်သူမှာ မိမိမဟုတ်ဟု လောကပါလ

စား ယန်ချင်း၏ငြင်းဆန်မှုသည် လိမ်ညာခြင်းဟု တထမ်းချမဆို နိုင်ပါတော့ချေ။

ယန်ခွမ်းငေးဝိုင်းနေစဉ် လောကပါလစားယန်ချင်းက အား ယူ၍ပြုံးရင်း....

‘အဆိပ်က အတော်ပြင်းတာပဲကွ’

ဟု ပြောလာသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ဒဿိဒယိုင်ဖြစ်နေပါ၏။

မြေပေါ်၌ ကြာကြာရပ်နေနိုင်မည်မဟုတ်တော့မှန်း ထင် ရှားသည်။

ယန်ခွမ်းလည်း ယခုမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာသည်။

‘အဆိပ်အကြောင်း ကျုပ်ဘာမှမသိဘူးဗျ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

ယန်ချင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ငါနားလည်ပါတယ်ကွာ၊ ငါက သူတို့နဲ့ဆက်ပြီး ရင်ဆိုင် နိုင်တော့မှမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါတို့နှစ်ယောက်ကိုသာ ကေ သိင်းလောကတစ်ခုလုံးကိုပါ မကောင်းကြံနေတဲ့လူဇာန်စု တို့ ဖော်ထုတ်ပြီးဆုံးမဖို့ မင်းတာဝန်ယူစမ်းပါ’

ယန်ခွမ်း အကြိတ်လိုက်သည်။

‘သွေးဝိညာဉ်ရိုက်၊ ဟုတ်လား’

သိပ်တတ်အံ့ပေါ့ကွာ၊ ယုန်နွယ်သံပြိုင် ငါ့သဘာဝ
မိလဲအချက်တစ်ချက်ရှိတယ်၊ ငါပြောပြခဲ့မယ်၊ မင်းကြီးစားရန်
ဈေးဝါညာညိုဂိုဏ်းကို ဖော်ထုတ်ဆုံးမနိုင်ပါပဲ
ယုန်ချင်းသား အဆိပ်မိထားပြီဖြစ်ရကား မကြာခီသေဆုံး
သွားရတော့မည်ဟု ယုံကြည်ထားပုံရလေသည်။

ယုန်ချင်း၏ရင် တင်းကျပ်လာသည်။

သူကလိုက်လိုက်ဖန်ပါ လုပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် အမှားကြီးဘစ်ခု
ကျူးလွန်မိလိုက်ပြီမဟုတ်ပါလား။

ယုန်ချင်းက...

ငါ့တာ နှော့ဝိညာညိုဂိုဏ်း ဖော်ထုတ်ဖို့ သဲကြီးမဲကြီး
ငါ့တာ နှော့တာ လူတိုင်းသိကြတယ်၊ အခုသူတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး
ဆဲလွန်အစစ်ခဲ ငါ့ရထားပြီ၊ မင်းသေဆေးချာချာ နှားထောင်
ပါ။ ငါ့ရဲမိတ်ဆွ...

ရုတ်စာရက် သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆက်နေတုန်းခါသွားသည်။

နှုတ်ခမ်းအဆောင်မှ ဈေးမုန်းဖျား စီးကုလေသည်။

မုန်းဖျားငေးသွယ်ကာ ငြိပေါ်လဲကျသွားသည်။

ယုန်ချင်းသည် မျက်လုံးကြီးပြူးကော ကြည့်နေမိ၏။

ယုန်ချင်းသည် ပြောပေါ်မလေးလိမ့်ထင်နဲ့ ကြီးစားပါသေး
သည်။

ဆိုးသန် အဆိပ်တက်နေပြီဖြစ်ရာ မည်မျှပင် ကြီးစားပ
သော်လည်း ပြန်မထနိုင်တော့ချေ။

ယုန်ချင်းသည် ယုန်ချင်း၏အဖြစ်ကို ငေးကြည့်ရင်းပထမ
ရုတ်တရက် ရင်ထဲမှခံစားချက်များ ပေါက်ကွဲသွားဟန်ဖြင့်
အသံကုန်ဟစ်အော်လိုက်၏။

သူ၏အသံသည် ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်း ထွက်ပေါ်
လာပြီး အဝေးသို့တိုင် လွင့်ဝှံ့သွားတော့သည်။

...၁...

လေပြည်လေညင်း စေ့ဖမ်းတိုက်ခတ်လာလျှင် ဝန်းကျင်
တစ်ခုလုံး ခရေပန်းရနံ့များ သင်းကြိုင်သွားလေသည်။

လမ်းဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် စိတန်း၍ စိုက်ပျိုးထား
သည့် ခရေပင်ကြီးများကို မျက်စိတဆုံး တွေ့မြင်နိုင်ပါ၏။

ခရေပင်များကြား၌ ဟိုတစ်စုသည်တစ်စု ရှိနေသည့် အိမ်
ခေါင်မိုးများကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ရွာသူရွာသားများကပင် ခရေပင်များ စိုက်ပျိုးထားကြ
ခြင်းလော၊ ခရေပင်များကြား၌ ရွာလာတည်ထားခြင်းလော
မသိနိုင်တော့ချေ။

ယန်ခွမ်းသည် ခရေနံ့သင်းသော လေပြည်ကိုရှု၍ ရှိုက်ရင်း
ခပ်သွက်သွက် လှမ်းလာခဲ့လေသည်။

ခရေပင်များကြားမှဖြတ်ကာ ခရေခြံရွာကလေးသို့ ခြေရမီ
သည်နှင့် ကြခတ်ဝါးများဖြင့် စည်းရိုးကာထားသည့် ခြံတစ်ခြံ
သို့ ဦးတည်လှမ်းသွားလိုက်ပြန်သည်။

ခြံတံခါး ပိတ်ထားပါသည်။

ခြံထဲ၌ ခပ်ကုပ်ကုပ်တဲအိမ်တစ်လုံး ရှိနေ၏။

ယန်ခွမ်းက....

‘မီးသွေးတုံး’

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

သူ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသော်လည်း
အိမ်ကလေးထဲမှ တုံ့ပြန်သံထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိချေ။

အမှန်းတရား

မကောင်းမှုပြုသူ၏အကျိုးမှာ မကောင်းသည့် ရလာဒ်ပင်
ဖြစ်သည်။

ကေခင်းမှုပြုလျှင် ကောင်းကျိုးခံစားရမည်။

မကောင်းမှုနှင့် ကောင်းမှုသည် အားပြိုင်နေသလို ခုန်တွဲ
နေတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် စေ့စေ့ကြည့်မှ အမှန်တရားကို တွေ့မြင်ရမည်
ဖြစ်သည်။

.....၁.....

၁၈၂ ဝတ္ထုတို

လူ့ဆူ တစ်စုံတစ်ယောက်မှ မရှိသည့်အလား တိတ်ဆိတ်ငြိမ်
ဆက်နေသည်။

‘မီးသွေးကုံး’

ယန်ခွမ်းက ထပ်ခေါ်လိုက်သည်။

‘ယခုတစ်ကြိမ်၌လည်း တုံ့ပြန်ဆဲမကြားရပါ။’

ယန်ခွမ်း စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ခြံဝင်းတံခါးကို ဖျက်ဆီးကာ
ခြံဝင်းထဲဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထိုစဉ်...

‘မိတ်ဆွေ၊ ခြံထဲမှာ တယ်ဆူမှမရှိကြဘူးက’

စကားသံနှင့်အတူ ရွာသားတစ်ယောက် လှမ်းလာသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘အိမ်ပိုင်ရှင်တွေ့ ဘယ်သွားကြသလဲဗျ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ရွာသားက...

‘သူတို့ စီချူးမြို့ကိုပြောင်းသွားကြတာ မကြာသေးဘူး။’

ဒီခြံကိုထားပစ်ခဲ့ကြတယ်၊ မကြာမကြာ လာကြည့်မယ်လို့တော့
ပြောသွားကြတယ်’

‘ဟာ...’

ယန်ခွမ်း လှုပ်ခနဲရေရွတ်လိုက်မိသည်။

မီးသွေးကုံး ပြောင်းသွားပြီမဟုတ်ပါလား။

‘သူတို့ပြောင်းသွားတဲ့အိမ်ကိုသိရင် ကေးဇူးပြုပြီး ပြောပြ
ပါလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ရွာသား ခေါင်းကုပ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ် သေသေချာချာပေးဘူး၊ စီချူးမြို့ထဲကအု ကေးဝင်း
ဘင်ခရိုင် မျက်နှာခင်းဆိုင်မှာ အိမ်တစ်လုံးဝယ်လိုက်တယ်လို့
ကြားတာပဲ’

ဟု ဖရေမရာပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း အားမရနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားသည်။

‘သူတို့ပြောင်းသွားတဲ့နေရာကိုသိတဲ့လူ ရှာမိမှစာချမ်းရိုပါ
သလားက’

ဟု မေးလိုက်ပြန်ရာ ရွာသားက...

‘သူတို့က ကုတ်ကုတ်ရိုက်ပြောင်းသွားကြတာ၊ ကျုပ်တို့ရွာ
လေးဟာ အေးချမ်း သာယာလှပါတယ်၊ သူတို့က ဘာကြောင့်
ရွာကိုစွန့်ပြီး နှစ်ထွေးပေ့လို့တဲ့ ပြီးပေါ့ဝက်သွားချင်ကြသလဲ
မပြောတတ်တော့ပါဘူးဗျာ’

ဟု ညည်းလေသည်။

ဆက်မေးနေလျှင်လည်း အကြောင်းထူးတော့မည် ဟုတ်
မှန်း ယန်ခွမ်းရိပ်မိလိုက်သဖြင့်...

‘မိတ်ဆွေပြောပြခဲ့တာတွေအကုန် ကျေးဇူးတစ်ပြုပါတယ်
ဗျာ၊ က...ကျုပ်ကိုခွင့်ပြုပါဦး’

ရွာသား အားနှုတ်ဆက်ကာ လှည့်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ခရေခြံရွာပြင်ဆိုင်ရောက်သည်နှင့် စီချူးမြို့သို့ ဦးတည်ကာ ခရီးပြင်း နှင်လေတော့သည်။

.....

စီချူးမြို့။

ယန်ခွမ်းသည် စည်ကားသိုက်မြိုက်လှသည့် စီချူးမြို့သို့ရောက် ရှိလာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အဆိပ်ခားမြှောင်လာဖေးသည့် မီးသွေးတုံးနှင့် စာရင်း ရှင်းရသိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

လောကပီလစား ယန်ချမ်းနှင့် ရှင်ဆိုင်မည်ဆိုလျှင် မိမိသာ သေဆုံးသွားရလိမ့်မည်ဟု လူတိုင်း ယုံကြည်ထားကြမည် ဖြစ် ပေသည်။

သို့သော်ကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်တတ်သည့်ညဉ့်ကို ကောင်းစွာ နားလည်ထားသူမှာ မီးသွေးတုံးနှင့် ချူးရှာတို့ နှစ်ယောက် တည်းသာ ရှိပေသည်။

ချူးရှာကား သေဆုံးသွားခဲ့ချေပြီ။ မီးသွေးတုံးသည် အဆိပ်ခားမြှောင်ကို လာပေးခြင်းဖြင့် သူနှင့်ယန်ချမ်း နှစ်ယောက်စလုံး သေဆုံးသွားစေလိုသည့် သဘော သက်ရောက်နေသည်။

ယန်ခွမ်း၏စိတ်ထဲ မရှင်းမလင်းဖြစ်နေသည်မှာ မီးသွေးတုံး သည် ယန်ချမ်းနှင့်ယှဉ်ပြိုင်မည့်အချိန်တွင် အချိန်ကိုက်ရောက်ရှိ လာခြင်းဖြစ်သည်။

ချူးရှာ သေဆုံးသွားသဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရှေ့လှဲလွှဲမရတော့ သည့်အချိန်၌ အဆိပ်ခားမြှောင်ကို ဖမ်းသွား၏။

ချူးရှာသေဆုံးသွားခြင်း၊ မီးသွေးတုံးက အဆိပ်ခားမြှောင် ပေးခြင်းတို့သည် ကြိုတင် စီမံထားသည့်ကိစ္စများ ဖြစ်သည်ဟု ယန်ခွမ်း သံသယရှိနေပေတော့သည်။

ခရေခြံရွာကလေးမှ မီးသွေးတုံးပြောင်းရွှေ့ သွားခြင်းသည် ဖြစ် သူ၏သံသယစိတ်ကို ပိုမိုကြီးထွားလာစေတော့သည်။

စီချူးမြို့တွင် မီးသွေးတုံးအား ရှာဖွေလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် ထားသည်။

သို့သော် စီချူးမြို့သို့ရောက်သောအခါ ယန်ခွမ်း အခက် ဤ သွားရလေသည်။

အကြောင်းမှာ စီချူးမြို့တွင် သူ့ကျောင်းအတော်များများ နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ယန်ခမ်း စိတ်ခတ်ကျဆင်းသွား၏။

သို့သော် မီးသွေးတုံးဒား ဗုရုနေ ရှာဖွေရလိမ့်မည်ဖြစ်တကား ဘုံကျောင်းဘက်မှတစ်ခုသို့ပြောင်းကာ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့လေသည်။

ဘုံကျောင်းဆယ်ကျောင်းခန့် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဘုံကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ အဆောက်အအုံများ၌ ရှာဖွေခဲ့လေသည်။

မီးသွေးတုံးနှင့်ပတ်သက်ပြီး မည်သို့သောသတင်းမှ မကြားရချေ။ မီးသွေးတုံးမှာ စုပ်စမြုပ်စ ကွယ်ပျောက်နေပေသည်။

ယန်ခမ်းသည် စီချူးမြို့မှ တွက်သွားလိုစိတ်များပင် ဖြစ်၍ လာစည်။

သူလိုက်လံရှာဖွေခဲ့သည်မှာ ဘုံကျောင်းများလည်း ကုန်အလေ့အကျင့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

အချိန်အတန်ကြာ ကုန်ဆုံးသွားပြီးနောက် နေမုန်းတည့်အချိန်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ နေခြင်ခြစ်တောက်ပူပြင်းနေသဖြင့် လမ်းပေါ်၌ လူရွှင်နေပေသည်။

ယန်ခမ်းသည် နေပူကျကျအောက်၌ ဒေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ လျှောက်လာရင်း မြို့၏အစွန်အဖျားကို ဆောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိလာလေသည်။

လမ်းဘေး၌ အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးများ အစီအစဉ် ရှိနေပါ၏။

အိမ်များ တင်လုံးနှင့်တင်လုံး ထိပ်နေခြင်း မြို့တော်ဘဲခြံဝင်းကျယ်ကြီးများဖြင့် ဆီးသန့်နေထိုင်သည့် ရုပ်ကွက်ကြီးတစ်ခုအား သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ယန်ခမ်း၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငွေးပျား စိမ့်နေ၏။

စိတ်ရှုပ်ငှထူးမှုကြောင့် မေ့ပန်းနှမ်းနယ်လေသည်ဟု ခံစားရလေသည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းဘေးရှိ အရိပ်ကောင်းသည့် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ ဝင်ကာ အနားယူလိုက်၏။

သူ့မြစ်ဆုံပေါ်၌ ထိုင်ရင်း...

‘မီးသွေးတုံးက မဟုတ်တာလုပ်ပေးဆိုရင် သူ့ပြေစဉ်းသွားတဲ့ နေရာကို အမှန်အတိုင်း ပြောသွားပါလား’

ဟု ညည်းညူလိုက်မိ၏။

မီးသွေးတုံးက လိမ်ပြောခဲ့သည်ဆိုလျှင် စီချူးမြို့သို့ လိုက်လာခဲ့သည်မှာ အပြောပေးတော့မည် မဟုတ်ချေ။

‘မီးသွေးတုံး ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ’

သူတေးတောစဉ်းစားနေစဉ်မှာပင်...

‘ဒေါင်... ဒေါင်... ဒေါင်... ဒေါင်’

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဒေါင်းလောင်းထိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ယန်ခမ်း ရုတ်ခနဲ ခုန်ထလိုက်သည်။

ဒေါင်းလောင်းထိုးသံသည် ဘုံကျောင်းတစ်ခုထွက်ပေါ်လာခြင်းဟုတ်ပဲလား။ ရှာဖွေခြင်းဖြင့်သေးသည့် ဘုံကျောင်းတစ်ခုသည် ထိုတံဆိတ်ငြိမ်သက်လှသည့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုများ နေထိုင်ရာ ရုပ်ကွက်ကြီး တစ်ခုအတွင်း၌ ရှိနေပုံရသည်။

၁၈၈ ဝတ္ထုအောင်

ယန်ခွမ်းသည် ခေါင်းလောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာရာဆိုသို့
ဦးတည်ကာ ခပ်ထွက်ထွက် လှမ်းသွားလေသည်။

ခြံဝင်းကျယ်ကြီး သုံးလေးခုအား ဖြတ်ကျော်ပြီးသည်နှင့်
လမ်းဘေး တစ်နေရာ၌ ဟောင်းနွမ်း အိမ်စားနေပြီ ဖြစ်သော
ဘုံကျောင်းတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ယန်ခွမ်း ဝမ်းသာသွားသည်။

ဘုံကျောင်းသည် ဟောင်းနွမ်း ဆွေးမြည့်နေသည် ဖြစ်စေ၊
သစ်လွင်တောက်ပနေသည်ဖြစ်စေ သူ စိတ်မဝင်စားပါ။

သူ စိတ်ဝင်စားမိသည်မှာ ဘုံကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
ခြံဝင်းကြီးကိုသာ ဖြစ်ပေသည်။

ဘုံကျောင်း၏ အခရု တက်တည့်တည့်တူဝံခြံဝင်းကြီးတစ်ခု
ရှိနေပါ၏။

ထိုခြံဝင်းအတွင်း၌ ခန်းနားထည်ဝါလှသည့် အဆောက်
အအုံကြီးတစ်ခု ရှိနေ၏။ ခြံဝင်းတံခါးမကြီးရှေ့၌ အစောင့်
အကြပ်များ စောင့်ကြပ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရလေသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်မှောက်ကုပ်သွား၏။

‘မီးသွေးတုံးဟာ ဆင်းရဲတာပဲ၊ ဒီလို ခြံနဲ့ဝင်းနဲ့ ဘယ်လို
လုပ်ပြီး နေနိုင်မှာတဲ့လဲ’

ထိုသို့ တွေးတော စဉ်းစားရင်း ဘုံကျောင်းရှေ့မှ ထွက်
သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ခြံဝင်းတံခါး ပွင့်သွားပြီး အတွင်းဘက်မှ
အမျိုးသမီး တစ်ယောက်သည် ကလေးငယ် တစ်ယောက်အား
လက်ဆွဲကာ ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယန်ခွမ်း၏ ခြေလှမ်းများ တုန်ခန် ရပ်သွားသည်။
ထွက်လာသည့် အမျိုးသမီးနှင့် ကလေးငယ်ကို တအံ့တဩ
ငေးကြည့်နေမိသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် အဖိုးတန် ပိုးဖဲအဝတ်အစားများ ဝတ်
ဆင်ထားပြီး ရွှေငွေ လက်ဝတ်ရတနာများ ဆင်မြန်းထား
လေ၏။

အစောင့်အကြပ်များက သူမကို အရိုအသေ ပြုနေကြသဖြင့်
အရေးပါသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

ယန်ခွမ်းငေးကြည့်နေစဉ်မှာပင် အမျိုးသမီးသည် သူ့ အနီးသို့
ရောက်ရှိလာသည်။

ယန်ခွမ်း မလှုပ်မယှက် ရပ်နေဆဲ။

အမျိုးသမီးသည် သူ၏ရှေ့မှဖြတ်လျှောက်သွားရန် ဟန်ပြင်
ပြီးမှ သတိပြုမိသွားဟန် ရှိလေသည်။

ယန်ခွမ်းကို တအံ့တဩကြည့်လာပြီး...

‘အစ်ကို...အစ်ကိုယန်ခွမ်း မဟုတ်လား’
ဟု မေးလာသည်။

ယန်ခွမ်း ဝမ်းသာသွား၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် ယန်ခွမ်းပါ။ ညီမဟာ မီးသွေးတုံးရဲ့ ဇနီး
ခရေ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မ ခရေပါ’

‘ကျုပ် ခရေခြံရွာကိုတောင် ရောက်ခဲ့သေးတယ်’

ခရေ မြူးလိုက်သည်။

ကျွန်မတို့ ဒီကိုပြောင်းသကြဘာမကြာသေးဘူး၊ အစ်ကို့ရှင် ကျေးဇူးရှင် တပ်ယောက်က ကျွန်မတို့ကို ကူညီစေခံမလိုက်လို့ ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်တဲ့ တစ်ကို ရောက်နေပြီလေ၊ အစ်ကို ယန်ခွမ်းကို ကျွေးရရပ် ဟူတော့ သိပ်ကို ဝမ်းသာသွားမှာပဲ၊ ကျွန်မတို့အိပ်ကို လိုက်ခဲ့ပါလားရှင်'

လူမသည် ရိုးသားဖွင့်လှစ်သွယ်ပီ ဝမ်းသာအားရဖိတ်ခေါ် လေသည်။

မီးသွေးတုံးနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူမ တာမျှသိရှိထားပုံ မရချေ။ ယန်ခွမ်း စိတ်မကောင်း ပြစ်သွားလေသည်။

ခရေသည် မီးသွေးတုံးနှင့် မတ်သက်ပြီး တာဆိုတာမျှ သိထားပုံ ရမည်မထင်ပါ။ မီးသွေးတုံးက ခြေရာဖောက်တာ တကျော်ပြေးသော်လည်း သူမက ဖိတ်ခေါ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ခွမ်း သက်မြင်းချလိုက်မိလေသည်။

'ခရေရှာက လူတစ်ယောက်က ညီမတို့ စီချူးမြို့ကို ပြောင်း သွားတယ်လို့ ပြောလို့'

'ဟတ်တယ်အစ်ကို၊ အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက်ကို ကျွန်မတို့ ပြောခဲ့မိတာပါ၊ ကဲ... လာပါ၊ ကျွန်မနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါရှင်'

ယန်ခွမ်း အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

'မီးသွေးတုံး အိမ်ထဲမှာ ရှိတယ်ဟုတ်လား'

'ရှိပါတယ်ရှင်၊ အစ်ကို့ ကိုတွေ့ရင် သိပ်ပြီး ဝမ်းသာသွား မှာပဲ'

'ကဲ... ငါ့မိသွားစရာရိတာ သွားပေတော့၊ အစ်ကို့ ဘာသာ သွားတွေ့လိုက်မယ်'

'အို... ရပါတယ်၊ ညီမလိုက်ဖို့ ဖေးပါ့မယ်'

ညီမ...

'လာပါရှင်'

ခရေက အတင်းဆွဲခေါ်သဖြင့် ယန်ခွမ်းလည်း မဆတ်သဘဲ လိုက်ပါသွားရလေသည်။

သူတို့ခြံဝင်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ အဝောင် အကြပ်များက ဦးညွတ်အရိုအသေပေးပြီး ခြံဝင်းတံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

'လာ... အစ်ကို'

ခရေသည် ယန်ခွမ်းအား ခေါ်ဆောင်သွား၏။

ယန်ခွမ်းသည် ကလေးငယ်ကို ပေ့ချီကာ ပြုံးရင်ရယ်မော ရင်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

မကြာပါချေ။ သူတို့နှစ်ယောက် အဆောက်အအုံရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ခရေက...

'အစ်ကို... အစ်ကို... ဟောဒီမှာ အစ်ကို့ ဆူဖယ်ချင်း ရောက် လာတယ်'

ဟု အော်ပြောရင်း ပြေးဝင်သွား၏။

ယန်ခွမ်းက နေခက်မှလိုက်သွားလေသည်။

မီးသွေးတုံးနှင့် ခရေတို့၏ကလေးမှာ နှစ်နှစ်သားအရွယ် ရှိနေချေပြီ။

မီးသွေးတုံးကဲ့သို့ အသားမည်းမည်းကြုတ်ကြုတ် ရှိသော် လည်း အလွန်ချစ်စရာကောင်းသည့် ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ် လေသည်။

ယန်ခွမ်းချီထားသည်ကို သဘောကျနေသည့်အလား တခစ် ခစ် ရယ်မောနေလေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် ကလေးငယ်ကိုချီရင်း အဆောက်အအုံအတွင်း သို့ ဝတ်သွား၏။ အတွင်းဘက်သို့ ရောက်သွားသည်နှင့် ခပ်သွက် သွက် ပြေးထွက်လာသည့် ခြေသံများ ကြားလိုက်ရ၏။

မီးသွေးတုံးသည် အတွင်းဘက် အခန်းတစ်ခုမှ ဒရော့သော ပါး ပြေးထွက်လာပြီး ခရေနောက်မှ လိုက်လာခြင်း ဖြစ်လေ၏။

‘မီးသွေးတုံး’

ယန်ခွမ်းက အာလုပ်သံကြီးဖြင့် ခေါ်လိုက်သည်။ မိမိ၏ငယ်မေမီး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် ပြန်တွေ့ရ သည်မှာ ဝမ်းသာစရာကောင်းလှသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် သူတို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ခြင်း ရှိမည်မဟုတ်မှန်း နှစ်ယောက်စလုံး နားလည်ထားကြပေတော့သည်။

‘ယန်ခွမ်း’

မီးသွေးတုံး လှူတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်သည်။

‘သူ၏အသံ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီး ဖြစ်နေသည်။’

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိုက်ကြည့် လိုက်ကြလေသည်။

မီးသွေးတုံးမှာ အဖိုးတန်ဖိုးဖဲအဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင် ထားပါ၏။ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် သူဌေးကြီးတစ်ယောက် အသွင် ရှိနေ၏။

ခရေပန်းသည်ဘဝမှ သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ဘဝသို့ နေ့ချင်း ညချင်း ကူးပြောင်း ရောက်ရှိလာခဲ့ရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့် ပါနည်း...။

ယန်ခွမ်းသည် မီးသွေးတုံးအား စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ၌ ဖော် မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်နေလေတော့သည်။

မီးသွေးတုံးမှာလည်း ယန်ခွမ်းအား မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ လိုက်ရခြင်းကြောင့် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

ယန်ခွမ်း၏လက်ထဲ၌ သူ၏ရင်သွေးလေးအား ဖွဲ့ချီထား သည်ကို တွေ့ရသောအခါ မျက်နှာဖျက်သွားလေတော့သည်။

‘ယန်ခွမ်း... ဝါသွားလေးဟာ...’

‘အေး... ဟုတ်တယ်၊ မင်းသားလေးဟာ တကယ့်ကို ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ကလေးပဲက’

‘မင်း... မင်း...’

ယန်ခွမ်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။ မီးသွေးတုံး၏ခန္ဓာကိုယ် တဆတ်ဆတ် တုန်ယပ်လာလေ၏။

ယန်ခွမ်းက...

‘မီးသွေးတုံး...ငါက ခရေခြံရွာကိုတောင် ရောက်ခဲ့စသး
တယ်ကွ’

‘ငါ...ငါပြောင်းလာတာက...’

‘ဘာလဲ...မင်းက ငါသာလည်မှာစိုးလို့ တိတ်တိတ်လေး
ပြောင်းပြေးလာတာ မဟုတ်လား’

‘ငါ...ငါက...’

‘မင်းက နေ့ခင်း ညချင်း ချမ်းသာကြယ်ဝလာတာပဲကိုးကွ၊
မင်းရဲ့ကျေးဇူးရှင်ဟာ အတော် ကိုကျေးဇူးတင်စရာကောင်းတဲ့
လူပဲ၊ အဲဒီလူဟာ ချူးရှာများ ဖြစ်နေမလားကွ’

‘ယန်ခွမ်း’

မီးသွေးတုံးသည် ဒဏ်ရာရထားသည့် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်
ပမာ အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

ခရေသည် သူတို့အား ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်နေ၏။

အလွန်ချစ်ခင်ခွဲကြသည့် ငယ်ပေါင်း သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်
သည် အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် စိတ်ဝမ်းကွဲနေကြပြီဖြစ်
ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်း၏လက်ထဲ၌ ရောက်နေသည့် ကလေးငယ်အတွက်
သူမလည်း စိုးရိမ်မူမန်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ဂျူးတိုးသွားပြီး...

‘ကျွန်မကို ကလေးပေးပါရှင်’

ဟု တောင်းလိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်းက မီးသွေးတုံးအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

မီးသွေးတုံးမှာ တောင်းပန် တိုးလျှိုးသည့် အကြည့်ဖြင့်
သူ့အား ကြည့်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

‘ယန်ခွမ်း၏ရင်ထဲ ဖော်မပြနိုင်သည့် ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်
လာ၏။’

‘သစ္စာဖောက်...’

ရင်ထဲမှ အကြိမ်ကြိမ် ရေရွတ်မိ၏။

မီးသွေးတုံးသည် သစ္စာဖောက်ဖြစ်နေကြောင်း ထင်ရှား
ပေါ်လွင်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်း၌ သူတို့နှစ်ယောက် အတူတကွရှိခဲ့ပုံကို
စွာဖောက်ဆိုလျှင် အဆုံးစီရင်ပစ်ရန် အမိန့်ပေးဆုံးဖြတ်လေ
ပေသည်။

မီးသွေးတုံး၏ ပြောင်းလဲသွားသည့် ဘဝအခြေအနေနှင့်
အရာများသည် သစ္စာဖောက်ဖြစ်ကြောင်း ငြင်း၍မရနိုင်
အောင် သက်သေခံနေပြီဖြစ်ရာ ယန်ခွမ်းက ကလေးငယ်ကို
သုံးချရန်စိတ်မကူးဘဲ...

‘ကလေးက အိမ်အပြင်ဘက်ကိုထွက်ချင်နေတယ် ညီမရဲ့’
ဟုပြောကာ ခရေလက်ထဲ ကလေးကို ထည့်ပေးလိုက်လေ
သည်။

၁၉၆ ဝေခအောင်

ခရေ တမ်းသာသွားသည်။
ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့သည် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေသည့်
တိုင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်
ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးကိုချီလျက် အပြင်ဘက် ခပ်သွက်သွက်
ထွက်သွားသည်။

အခန်းတွင်း၌ ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့ နှစ်ယောက်တည်း
သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်
ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင် သူတို့၏အကြည့်သည် တစ်ယောက်
တစ်ယောက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ပူး မမြင်ပူးသည့်အလား
ခပ်စိမ်းစိမ်းဖြစ်နေပေတော့သည်။

...၀...

အခန်းတွင်းဝယ် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။
ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်
ကြည့်နေကြ၏။

ရုတ်တရက် မီးသွေးတုံး ခေါင်းရုံ သွားပြီး...
‘မင်းရဲ့အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်မယ့်အလုပ်ဆိုရင်တော့ ငါ
ဘာမှလုပ်မှာမဟုတ်ဘူးကွ’
ဟု ပြောလေသည်။

သူ၏အသံ ခပ်တိုးတိုးဖြစ်သော်လည်း ယန်ခွမ်း ကောင်းစွာ
ကြားရနိုင်ပါ၏။

ယန်ခွမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘မင်းနဲ့ဆင်ခြေ မဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါဟာ အသက်သေရ
အထက် လူယုတ်မာဖြစ်ရမှာကို ပိုပြီးကြောက်တယ်ဆိုတာ မင်း
သားလည်ဖို့ကော :တယ်၊ ငါစိတ်ကို မင်းသိပ်ပါဇာလ်ကွာ’

‘ယန်ခွမ်း’
မီးသွေးတုံး၏အသံ တုန်ခါနေသည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘မီးသွေးတုံး၊ ငါ့ကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို မင်းအစော
ထားနိုင်တော့ဘူးလားကွ’

မီးသွေးတုံး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူး ယန်ခွမ်း၊ မင်းကို ငါ ဒုက္ခရောက်
အောင် လှုပ်တာမဟုတ်ဘူး၊ လောကပါလစား ယန်ချင်းကို ခံနိုင်

ရဖို့ ဒီအစလမ်းပဲရှိတယ်ကွ၊ မင်းက တခြားလူတွေကို တစ်ချက်
ကောင်း အနိုင်ရချင်ရမယ်၊ သူ့ကို အနိုင်ရမှသာမဟုတ်ဘူး၊

ယန်ခွမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

‘မီးသွေးတုံး၊ အဆိပ်ခားကို အသုံးပြုလဲ မထူးဘူး၊ အသုံး
မပြုလဲ မထူးဘူးဆိုတာ မင်းနားလည်ပါတယ်၊ သူနဲ့ယှဉ်ပြိုင်
ဆိုင်ကတည်းက ငါဟာ မလွဲမသွေ သေရဆိုးသွားလိမ့်မယ်
ဆိုတာ မင်းသိပါတယ်ကွာ’

‘မဟုတ်ဘူး...မဟုတ်ဘူး၊ မင်းမှားနေပြီ’

မီးသွေးတုံး အကြောက်အကန် ငြိမ်းဆန်လိုက်သည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘မီးသွေးတုံး၊ ငါသေသွားမှာပဲ ဆိုပေမယ့် လောကပါလ
စား ယန်ချင်းဟာလဲ ငါ့လက်ချက်တွေ အနည်းနဲ့ အများ
မိသွားဦးမှာပဲလို့ တွက်ဆထားကြတယ် မဟုတ်လား၊ ငါက
အဆိပ်ခားမြှောင်ကို အသုံးပြုမယ်ဆိုရင် သူလဲ အသက်ရှင်စရာ
အကြောင်းမရှိတော့ဘူးလေ’

မီးသွေးတုံးသည် ယန်ခွမ်းအား မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ကြည့်
နေသည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘ငါ့ကိုအသုံးပြုပြီး လောကပါလစား ယန်ချင်းကိုရှင်းပစ်
ကြစည်နိုင်တာ နည်းတဲ့အရည်အချင်းမဟုတ်ဘူး၊ ငါက ယန်ချင်း
အပေါ် စိတ်နာသွားအောင် ချူးရှာကို ရှင်းပစ်လိုက်ကြတယ်’

ချူးရှာအတွက် ငါ့ခေါင်းနှင်အမျက်ထွက်နေချိန်မှာ မင်းဟာ ငါ
အနားမှာရောက်နေပြီး ယန်ချင်းကိုရှင်းပစ် အဆိပ်ခားမြှောင်ကို
ပေးဖို့ အချိန်ကိုစီစဉ်လိုက်တာ သိပ်ကိုမပြညာပါတယ်၊ ဟင်း...
ဟင်း... ဒါတွေဟာ မင်းရဲ့အကြံတွေ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး
ဆိုတာ ငါနားလည်ပါတယ်ကွာ’

မီးသွေးတုံး မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွား၏။

ပြင်းဆန်သော ဝေဒနာတစ်ရပ် ခံစားလိုက်ရပုံရှိသည်။
ယန်ခွမ်းပြောသမျှ ချေပနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဝူငူကြီး ရပ်နေ၏။
ယန်ခွမ်းက မီးသွေးတုံးအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘မင်းဘာကြောင့် ခုလိုလုပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ငါမဆီချင်ဘူး၊
ငါ့သိချင်တာက ငွေအိုးကြီး ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာပဲ’
ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်၏။

သူ၏လက်ထဲ၌ ကလေးငယ်ရှိနေစဉ်က မီးသွေးတုံး မျက်နှာ
ပျက်နေခဲ့ခြင်းသည်ပင် သူ့အား အဆိပ်ခားမြှောင် အဘယ်
ကြောင့် ပေးခဲ့ရသည်ဟူသော မေးခွန်း၏အဖြေ ဖြစ်ပေတော့
သည်။

မီးသွေးတုံး ပင်းသက်ရှိုက်ကာ...

‘ယန်ခွမ်း၊ ငါ့ရှင်းပြပါရစေဦးကွာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း ပြုံးလိုက်၏။

‘ငါ့တို့ အချင်းချင်းတွေပဲ၊ မင်းပြောတာကို ငါတာကြောင့်
နားမထောင်နိုင်ရမှာလဲကွ’

မီးသွေးတုန်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားခြင်းများပင်။

ယင်းတို့ကို ငါက မကောင်းမတွေ့ပဲ ရှိပုံမှန်ပင် ခေါင်းနင်း
မိန်းမကို ကျောခိုင်းပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်ဆိုတာ မင်းသိပါလား။
ငါ့အဖေက ငါ့နောက်ကို အရိပ်မပြည့် ကြီးက လိုက်နေတယ်လေ
ဘာ တကယ်တော့ မင်းနဲ့မျှားရှာသာ ငါ့နဲ့မတွေ့ဖြစ်ခဲ့ရင် ငါ့ကို
တိရစ္ဆာန်ကြွေးပစ်ရင် ခုတ်ဖြစ်လွှာစရာ အကြောင်းပေးချင်တာပဲ။
အဲဒါတွေကို မင်းတို့ကလေးထဲမှာ ဒုက္ခကွေ့ တပေ့ တပုတ်ကြီးနဲ့
မင်းတို့ပဲ။

ပြောရင်း ငြိမ်ရင်း မီးသွေးတုန်း၏အသံ တုန်ခါလာသည်။
အဲဒါဟာ အကြောင်း ယခုခေါ်နေတာဆိုလျှင် အသိပိသတ်
မီးသွေးတုန်းကလေးပြောင် ယေခိုက်ခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြလိုက်
ပစ္စည်းတို့ပင်။

.....

မီးသွေးတုန်းသည် ခြံခင်းထဲခါးကိုတုန်းနှင့်ကာ လှမ်းဝင်ရင်း
ထဲကိမ်ဘလေးဆီသို့ လှမ်းပျော်ကြည့်လိုက်လေသည်။
သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများစွာ ရှိနေ၏။

သို့သော် မောသည့်ပန်းသား သဘောမထား၊ သူ၏မျက်နှာ
ပြုံးချင်နေလေသည်။
သူ၏လက်ထဲကိုင်ထားသည့် ခြင်းထောင်းအကွင်း၏ အိမ်
ထွက်သွားစဉ် ခရေပန်းအပြည့်ပါသွားပြီး ယခုအိမ်ပြန်ရောက်
လာလောအခါ စားသောက်ဖွယ်ရာများ၊ ပုခွံများ ပါလာ
သည်။

သူ၏ဘဝသည် ဥစ္စာခန့်အားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော် မှန်
သော်လည်း သာယာပျော်ရွှင်မှုအပေါင်းဖြင့် ပြည့်စုံနေရကား
ပြည့်စုံသောဘဝတစ်ခုဟု ယုံကြည်လက်ခံထားပေသည်။

မီးသွေးတုန်းသည် အိမ်ကလေးဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သော
အခါ ကလေးငယ်မကြားရကဲ့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ကာ လူရိပ်
လူယောင်လည်း မတွေ့ရပါ။

ခါတိုင်းဆိုလျှင် သူ၏သားလေး ခိုးခိုးဝတ်ဆင်ရယ်မေခေလံ၊
နီးသည်၏ ထားချော့အေးဆီကျေးဇူးနယ်ကို ကြားရတတ်
ပြီ။

ယနေ့မှတူးထူးခြားခြား ထိတ်ဆိတ်နေဆဲကို သတိပြုမိ
မိက်ခြင်းကြောင့် မီးသွေးတုန်း မျက်မှောင်ကွက်ဆွားလေသည်။
‘သားခေ...ခေ... ဒီသားအမိတွေ တယ်များသွားခန့်ကြ
လိမ့်၊ အပေကြီးပြန်လာပြီလေ’
‘သွားခေ...ခေ... မင်းတို့သားအမိ...’

ရုတ်တရက် မီးသွေးတုံး၏စကားသံ တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်
ပြတ်စတာက်သွား၏။

အိမ်ထဲ၌ သူတွေ့လိုသူများကိုမတွေ့ရဘဲ မျော်လင့်မထားသူ
တစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလား။

‘ဟင်... ခင်... ခင်ဗျား...’

မီးသွေးတုံး ထိတ်လန့်သွား၏။

ထိုလူအား မျက်လုံးကြီးပြူး၍ကြည့်ကာ...

‘ငွေအိုးကြီး...’

သူ၏ခေါ်သံ ကျယ်လောင်စွာ ဟိန်းထွက်လာလေတော့
သည်။

မှန်ပေသည်။ အိမ်ထဲ၌စောင့်နေသူမှာ ငွေအိုးကြီး ဖြစ်ပေ
သည်။

ငွေအိုးကြီးက ရယ်မောရင်း ထိုင်ရာမှထလာလေသည်။

‘ဟ... ဟ... ဟ... မင်းကို ပြန်တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ
ကွာ၊ မင်းအော်တော် နေနိုင်ရက်တာပဲ၊ မိန်းမတွေကလေးတွေ
ရနေတာထောင် အသိမပေးဘူး၊ နို့ မဟုတ်ရင် သူတို့အတွက်
လက်ဆောင်မစွဉ်းတွေ ပို့ ပေးနိုင်တာပေါ့ကွာ’

ဟု ပြောလေသည်။

မီးသွေးတုံး မျက်နှာပျက်သွား၏။

ငွေအိုးကြီးသည် ချူးရှာထက်ပင် ညက်များသူဖြစ်ကြောင်း
ကောင်းစွာနားလည်ထားသည့် မှဟုတ်ပါလား။

‘ခင်ဗျား ကျုပ်အိမ်ကိုဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသွားတာလဲ၊ အ
လှလုပ်တာလဲ ပြောခမ်း’

သူ၏အသံ ဒေါသသံပါနေ၏။

ငွေအိုးကြီး အရယ်မပျက်ဘဲ....

‘မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းတွေဆိုတော့ ဆင်းဆင်းရဲရဲဖြစ်
နေတယ်ဆိုတာကြားလို့ ကူညီစောင့်မရအောင် ကျုပ်လာခဲ့တာ
မပါကွာ၊ ဟ... ဟ’

‘ဘာဗျ၊ ခင်ဗျားအကူအညီ ဘာမှမလိုချင်ဘူး၊ ကျုပ်အိမ်ထဲ
က ထွက်သွားစမ်း၊ ခင်ဗျားလိုလူစားမျိုး၊ ကျုပ်အိမ်ထဲဝင်နေ
တာ ကျက်သရေ ယုတ်တယ်၊ အခုချက်ချင်း ထွက်သွား’

မီးသွေးတုံး ဖော်ပြတ်ပြတ်ပင် မော်ဝံးထုတ်ထိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီး မျက်နှာတည်သွား၏။

‘မီးသွေးတုံး၊ မင်းရဲ့သားလေးဟာ အတော်ကိုချစ်စရာ
ကောင်းတဲ့ကလေးလေးမကွ၊ မင်းရဲ့ဇနီးသည်ဟာလဲ အိမ်ထောင်
ရှုပ်မကောင်း တစ်ယောက်ပါ၊ မင်းတို့ရဲ့ ပျော်ရွှင်စရာကောင်း
တဲ့ မိသားစုလေးအတွက် ငါ့ကူညီမှုာပါ’

ဇနီးနှင့်သားအကြောစို့ ထည့်ပြောလာသဖြင့် မီးသွေးတုံး
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာရလေတော့သည်။

‘လူယုတ်မာကြီး၊ ကျုပ်ဇနီးနဲ့ကလေး တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်
ခင်ဗျားမလွယ်ဘူး’

အော်ငေါက်ရင်း ငွေအိုးကြီးထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်ရန် ဟင်
ပြင်လိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီး လက်ကဒဖြလိုက်သည်။

ဒေါသမကြီးစမ်းဖါနဲ့ကွာ၊ သူတို့ ဘာမှမဖြစ်ပေရဘူးလို့
ငါ့အာမခံပါတယ်ကွာ၊ အေး...မင်းက လိမ်မာမယ်ဆိုရင်
ပေါ့လေ'

'ဘာ ဘာပြောတယ်'
'မီးသွေးတုံး၊ မင်းသာ ငါနဲ့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင်
သူတို့ဘာမှ မဖြစ်ပေရဘူး၊ မင်းတို့မိသားစုဟာ သူဌေးသူကြွယ်
တွေလို နေနိုင်တယ်အထိ ငါ့အကဲက ပြည့်ဆည်းပေးမယ်၊ တကယ်
လို့များ ငါ့ရဲကမ်းလွှမ်းချက်ကို ငြမ်းပယ်မယ်ဆိုရင်တော့...
ငွေအိုးကြီးသည် မီးသွေးတုံးအား အပို့ပွယ်ပါပါ၊ စိုက်
ကြည့် ကြည့်...'

'သူတို့အတွက် ငါ့စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ'
ဟု စကား လက်စ သပ်လိုက်လေသည်။

'မီးသွေးတုံး ဒေါသခြေခင်းခြောင်း ထွက်သွား၏။
သို့သော် ငွေအိုးကြီးအားတိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစားခြင်းမပြုဝါ။
သူ၏ဇနီးသားနှင့် ရပ်သွေးသည် ငွေအိုးကြီး၏ လက်တွင်း၌
ရောက်ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။'

'မီးသွေးတုံး အံ့တင်းအင်းကြိတ်ရင်း...
'ခင်ဗျား ခုလိုလုပ်တာကို နဂါးလေးသိသွားရင် လွယ်မယ်
မှတ်သလား?'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ငွေအိုးကြီး စခါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

'ငါသိတာပေါ့ကွာ၊ နဂါးလေးဟာ မင်းရဲ့ငယ်ပေါင်းပဲ
မင်းရဲ့မိသားစု တစ်ခုခုဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် သူက ငါ့ကို မြေလှေ
ရွာတော့မှာပေါ့'

'ခင်ဗျား သိတယ်ဆိုရင် အာကြောင့် ခုကွပေးချင်ရတာ
လဲဗျ'

ငွေအိုးကြီးသည် ယန်ခမ်းအား မပေါ့ဆစ်သည်ကိုနားလည်
မိသဖြင့် မီးသွေးတုံး အားတက်သွားလေသည်။

ငွေအိုးကြီးက...
'မီးသွေးတုံး၊ ငါ့ အာကြောင့် ခုလိုလုပ်တာကို မင်း
ထင်သလဲ၊ နဂါးလေးရဲ့အာဇာတ်ကို ကယ်ဖို့ကူ မှတ်သား'

'ဘာဗျ'
'နဂါးလေးဟာ မကြာခင်မှာ ခေလကပါလဲစား ယန်ချင်းနဲ့
ရင်ဆိုင်ထိုက်ခိုက်တော့မယ်၊ သူက ယန်ချင်းကို အနိုင်ရလိမ့်
မယ်လို့ မင်းထင်သလား?'

မီးသွေးတုံး ပါးစပ်ပိုတ်တားလိုက်လေသည်။

ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းအား ကျောခိုင်းထွက်လာပြီးလျှင်နောက်
ပိုင်း ခုစရိုက်လေ့က၊ သိုင်းလောကနှင့် ကင်းကောစီ နေခဲပေ
သည်။

သို့တိုင် ခရေပန်း ရောင်းချရန်အတွက် မြို့ပေါ်သို့ ရသည့်
အခါ ခုစရိုက်သမားတို့၏ သတင်းများ၊ သိုင်းလေးကမှတစ်
ဖျား ကြားရလေ ရှိ၏။

သောကပါလဇာ: ယန်ချင်းသည် သိုင်းလောက၌ ထိပ်တန်း အဆင့်တွင်ရှိနေပြီး ထိပ်ဆုံး ဒုစရိုက် ခေါင်းဆောင်များအား ရင်ဆိုင် အနိုင်ယူခဲ့သူအဖြစ် ကျော်ကြားနေသည်ကို ကြားသိခဲ့ပေသည်။

ယန်ချမ်းသည် သိုင်းပညာတတ်မြောက်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် သောကပါလဇာ: ယန်ချင်းအား မည်သို့မျှ ယှဉ်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်မိ၏။

နဂါးလေးယန်ချမ်းသည် မကြာမီ ဒုက္ခဇာတ်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

မီးသွေးတုံး တွေဝေငေးငိုင်သွားသည်ကို အခွင့်ကောင်း ယူကာ ငွေအိုးကြီးက ဆက်ပြောလေသည်။

ကျွန်းငါးကောင် ဟူကျင်းအတွက် နဂါးလေးက ယန်ချင်းကို ရှင်းပစ်ဖို့ ကြိုးစားမှာပဲ။ ယန်ချင်းကလဲ ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းမှာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့အတွက် နဂါးလေးကို ရှင်းပစ်ဖို့ ကြိုးစားမှာပဲ။ သူတို့ရင်ဆိုင်ပြီးစားနဲ့ ယန်ချင်းဟာ သိုင်းလောက မှာ သူ့ရဲကောင်းကြီးအဖြစ်ထင်ရှားပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တော့မှာကွ'

မီးသွေးတုံး၏ ခန္ဓာကိုယ် တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်လာလေသည်။

ငွေအိုးကြီးက...
'မင်း သူ့ကို ကူညီချင်လိမ့်မယ်လို့ ငါထင်တယ်'

မီးသွေးတုံး အကြိတ်လိုက်သည်။

'နဂါးလေးဟာ ကျုပ်သုဇယ်ချင်းပဲဗျ'
'မန်တယ်၊ မင်းသုဇယ်ချင်းကို မင်း ကူညီရလိမ့်မယ်၊ ငါကလဲ မင်းရဲ့မိသားစုကို ကူညီမယ်။ မဝီးဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ဘဝကို နေ့ချင်း ညချင်း ဇောက်သွားစေရမယ်၊ မင်းသားလေးရဲ့ နောင်ရေးကို ကောင်းအောင် စီမံနိုင်စေရမယ်လို့ ငါ အာမခံတယ်'

မီးသွေးတုံး ဆက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီးအား စေ့စေ့ ကြည့်ရင်း...

'ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ပြောပါ'
ဟု မေးလိုက်၏။

ငွေအိုးကြီးက နဂါးလေးအား မည်သို့မည်ပုံ ကူညီရမည် ဆိုသည်ကို ရှင်းလင်း ပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

.....o.....

www.burmeseclassic.com

မီးသွေးတုံး၏စကားဆုံးသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ယန်ခွမ်း မလုပ်မယုက်ရင်နေ၏။

သွေးပျက်ဝန်းအစုံသည် မျက်နှာကျက်ဆီသို့ ဝေးမောကြည့်နေ၏။

မီးသွေးတုံးက...

ချူးရှာကို တွေ့လိုက်ရတော့ ငါ့ သိပ်အံ့ဩသွားတယ်။ ငွေဖုံးကြေးဟာ ယန်ချမ်းနဲ့ ရုပ်မဆိုင်ပဲ မနေနိုင်အောင် မင်းက တွန်းပို့နေပြီဆိုတာ ငါ ခံပီမိလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အားလုံးနောက်ကျနေပြီ သူငယ်ချင်း၊ ဒါကြောင့်လဲ ငါဟာ ခုရေခြံရှာကလေးကုစုနဲ့ခွဲပြေး ထွက်လာခဲ့တာပဲ။ ငါဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝအထွက် သူငယ်ချမ်းကို သစ္စာဖောက်မယ်လို့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံပဲ ကွာ့

စကားဆုံးလျှင် နံရံ၌ အလှချိတ်ထားသည့် ဓားနှစ်လက် အနီးသို့ လှမ်းသွားပြီး ဓားတစ်လက် ဆွဲယူလိုက်၏။

ထို့နောက် ယန်ခွမ်းအား ပေးသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

မီးသွေးတုံးက...

‘ထူးကပ်ပါ သူငယ်ချင်း။ ငါ့မှာ အပြစ်ရှိနေပါပြီ။ ငါ့အဆုံးစီရင်လိုက်ပါတော့’ ဟု ပြောလေသည်။

မီးသွေးတုံး - ဟန်ဆောင်နေခြင်း မဟုတ်မှန်း ယန်ခွမ်းကောင်းစွာ နားလည်မိသည်။

မီးသွေးတုံးက...

‘သူငယ်ချင်း...မင်း မစီရင်ရင် ငါ့ကိုယ်ငါ စီရင်ရလိမ့်မယ်’ စကားဆုံးသည်နှင့် ဓားဖြင့် သူ၏ရင်ဝကို ပြန်လည်ထိုးစိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

‘မလုပ်နဲ့’

ယန်ခွမ်း ဟန့်အားလိုက်၏။

ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်ပြီး မီးသွေးတုံး၏ လက်ထဲမှ ဓားကို လုယူလိုက်သည်။

မီးသွေးတုံးက အဘင်း ပြန်လုရင်း...

‘ယန်ခွမ်း...ငါ့ကိုမတားနဲ့’

ဟု အော်ဟစ် ရှမ်းကန်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

‘အစ်ကို့ရေ...ကယ်ပါဦး’

အပြင်ဘက်မှ စူးရှသည့် အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ယန်ခွမ်းကော မီးသွေးတုံးပါ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ‘ညီမ...’

မီးသွေးတုံး အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်ခေါ်လိုက်၏။

တို့နှောက်အပြစ်တစ်ပြေးထွက်သွားသည်။
ယန်ခမ်းလည်း နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်သွားသည်။
သူတို့နှစ်ယောက် အပြစ်တက် ရောက်ရှိသွားသောအခါ
ခရေမှာ သွေးဆိုင်ထဲ လဲကျနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ညီမ...

အေးသွေးတုံးက အားပြေးသွားပြီး ပွေ့ထုလိုက်၏။
ခရေ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးများ သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံး စွန်းသင်း
ပေးသွား၏။
ယန်ခမ်းကား သူတို့နှစ်ယောက်ကို ငှုငှါး ရပ်ကြည့်နေမိ
လေသည်။

မီးသွေးတုံး၏ မျက်နှာဖြူဖပ်ဖြူလျော် ဖြစ်နေ၏။
သူ၏ မျက်စိခန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ စီးကျနေ၏။

‘ညီမ... ဘယ်လိုများ ဖြစ်နေတာလဲ... ညီမရယ်’

မီးသွေးတုံး၏ အထံ အုန်ယာလှိုက် ခွဲနေပေတော့သည်။
သူ၏ ရင်ဝင်းခားအောက် တစ်ချက် ရှိနေ၏။
ထိုအခါ သူ့အား သူမအား လှူသောကမူ စွန့်ခွာသွက်
သွားရန် လိုလောက်နေပေသည်။
ခရေသည် ခက်ဆဲပြင်းစွာ ခံစားနေရပြီး သေအံ့မှူးမှူး ဖြစ်
နေချိန်မှာပင်...

‘အစ်ကို... သား... သားကို သူတို့ ခေါ်သွားပြီ’

ဟု ပြောနေသည်။

မီးသွေးတုံးက...

‘ညီမ ဘာမှမပူပါနဲ့ကွယ်၊ သူတို့ကို အစ်ကို ဆုံးမပြီး သား
လေးကို ပြန်ခေါ်လာမှာပါ’

‘အစ်ကို... သား... သားကို...’

ခရေ စကားဆုံးအောင် မပြောနိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်
ကျကာ သေဆုံးသွားတော့သည်။

‘ညီမ...’

မီးသွေးတုံးက ရပ်ပွင့်မတတ် အော်ခေါ်လိုက်၏။

သူ၏ ခြေထောက်ကို ခရေ ကြားနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ယန်ခမ်း၏ ရင်ထဲ ဖော်မပြုနိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်
ပေါ်လာသည်။ ဟိုအိသည်သည် အကဲခတ် ကြည့်လိုက်လျှင်
အစောင့်အကြပ်များသည် မလမ်းမကမ်းမှ နေ၍ သူတို့အား
စောင့်ကြည့်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ယန်ခမ်း၏ မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် ဝမ်းလက်
တောက်ပနေ၏။

ရုတ်တရက် အစောင့်များထံ လျှင်မြန်စွာ ပြေးဝင်သွားပြီး
ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်တော့သည်။

‘ဝုန်း...’

‘အား...’

‘အမယ်လေး’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တခဲနက် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

...၀...

စူးရှကျယ်လောင်သော အော်ဟစ်သံများ တခဲနက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

အစောင့်များမှာ ငေးကြည့်နေကြရာမှ ယန်ခွမ်းက နှားရိုင်းတစ်ကောင်ပမာ တစ်ဟုန်ထိုးဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ခံသဖြင့် ချက်ချင်းပင် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြသည်။

အချို့ အော်ဟစ်ရင်း မြေပေါ် လဲကျသွား၏။

အချို့ နောက်ဆုတ် ထွက်ပြေးသွားကြ၏။

အချို့ကား ဓားလုံလက်နက်များ ကိုင်ဆောင်ကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစားကြသည်။

ယန်ခွမ်းကလည်း လုံးဝ ညွှာတာခြစီး မရှိ၊ အကြောက်အရှက်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်သည်။

‘ဝုန်း...’

‘အား...’

‘အမယ်လေး’

အစောင့်များ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မြေပေါ် လဲကျသွားပြန်လေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ် ကျန်ရှိနေသေးသူများမှာ ဆက်၍တိုက်ခိုက်ရန် မကြိုးစားကြတော့ဘဲ ထွက်ပြေးကြသည်။

ယန်ခွမ်းသည် အစောင့်များ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့် အန်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူအား ခြေထောက်ဖြင့် လှမ်းပြီး ကန်ကျောက်လိုက်ရာ...

‘ဝုန်း’

‘အား’

ထိုလူမှာ မြေပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် လဲကျသွားလေသည်။ ယန်ခွမ်းက ထိုလူ၏ရင်ဘတ်ကို ခြေထောက်ဖြင့် တက်နင်းထားလိုက်၏။

မီးသွေးတုံ့သည် ခရေ၏အလောင်းကို ပွေ့ဖက်ကာ ချွေးလှဲချွေ့ငိုကြွေးနေရာမှ စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် လှည့်ကြည့်လာ၏။

ယန်ခွမ်းက အစောင့်များအား တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရပြီးလျှင်...

‘ယန်ခွမ်း၊ သူတို့ဟာ ငါ့ရဲ့ အစောင့်တွေကဲ့
ဟု လှိုက်ခနဲ လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။’

ယန်ခွမ်းက...

‘မင်းရဲ့အစောင့်တွေဆိုရင် မင်းရဲ့မိန်းမ ခုလိုဖြစ်သွားတာဆို
ဘာကြောင့် လက်ပိုက်ကြည့်နေကြတာလဲ’

မီးသွေးတုံး ဒေါသထွက်လာလေတော့သည်။

‘သူတို့ကို သတ်ပစ်လိုက်’

ဟု တအားကြုံးအော်လိုက်သည်။

‘ငွေအိုးကြီး ဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အစောင့်ခေါင်းဆောင်မှအသက်ရှူကျပ်သွားခြင်းကြောင့်
မျက်လုံးများပင် ပြုံးထွက်လာပါသည်။

လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ယန်ခွမ်း၏ခြေထောက်တို့ ဖယ်ရှားပစ်ရန်
ဦးစွားရင်း...

‘ကျုပ်... ကျုပ်ကို ချမ်းသာပေးပါဗျာ’

ဟု အော်ဟစ်တော်ခင်းပန်နေ၏။

ယန်ခွမ်းက...

‘ငွေအိုးကြီး ဘယ်မှာလဲ’

ဟု ထစ်မေးလိုက်၏။

ထိုလူ ခေါင်းခါးပေးရင်း...

‘ကျုပ်... ကျုပ် မထိပါဘူးဗျာ’

‘ဘာပြောတယ်’
ယန်ခွမ်းက ခြေထောက်ကို အားစိုက်ဖိနှင်းလိုက်လျှင် အချိုး
ကျိုးသို့သွယ် ထွက်ပေါ်လာပြီး...

‘သေပါပြီဗျာ’
ထိုလူ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘ငွေအိုးကြီး ဘယ်မှာလဲ’

ဟု တတိယအကြိမ်မြောက် မေးလိုက်လေသည်။

အစောင့်ခေါင်းဆောင်က...

‘ကျွမ်း... ကျွမ်းလိန်မြို့မှာ ရှိပါတယ်ဗျာ’

‘ဘာက ကျွမ်းလိန်မြို့မှာ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါသည်’

‘ကျွမ်းလိန် ဘယ်နေရာမှာလဲ’

‘နှင်းမိုးရေကန်က နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်မှာပါ’

ယန်ခွမ်း၏ မျက်လုံးများ အရောင်တိတ်တိတ် ဝင်းလက်
တောက်ပလာလေသည်။

‘မင်းပြောတာ အမှန်ပဲနော်’

‘ကျုပ် လိမ်မပြောရဲပါဘူးဗျာ’

‘ကောင်းပြီ’

ယန်ခွမ်းက ခြေထောက်ကို ပို၍ အားစိုက်ဖိနှင်းလိုက်၏။
ထိုလူမှာ တစ်ချက်အော်ဟစ်လိုက်ပြီးနောက် ခေါင်းစိုက်စိုက်
ကျကာ ခြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

ယန်ခွမ်းက မီးသွေးတုံးအား လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး...

၆ ဝတ္ထုအောင်

မီးသွေးတုံး၊ မင်းမိန်းမ အသက်ပြန်ရင်လော့တော့မှာ မဟုတ်
ဘူး၊ မင်းချွဲကလေးကို ပြန်လိုချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ငါ့နောက်
ကပ်ပေတော့

ဟဲ့ အော်ပြောကော ပြေးထွက်သွားလေသည်။

မီးသွေးတုံး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။
သို့အော် ချက်ချင်း သဘိဝင်လာပြီး ခရေ၏ အလောင်းကို
ပေါ်ထမ်းဇာဝိကာ ယန်ခွမ်းနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားလေ
ခဲ့သည်။

.....C.....

မြုပ်ကွက်

ထင်ရှားသော ဖြစ်ရပ်များသည် အကောင်အထည်ရှိသည်။
စဉ်းစားဆပ်ခြင်မှုဖြင့် တမုန့်တရားကို ရှာဖွေနိုင်၏။
ရိုးစင်းလွန်းသောအခါ မြုပ်ကွက်ဖြစ်သွားတတ်ပေသည်။

.....O.....

ကျင်းလိန်မြို့...

ကျင်းလိန်မြို့သည် ရာသီမရွေး နေ့ညမရွေး စည်ကားသိုက်မြိုက်
နေသည့် မြို့ကြီးဖြစ်ပေသည်။

ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့သည် ကျင်းလိန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာ
ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ခရေ၏အလောင်းကား ပါမလာတော့ပါ။

ယန်ခွမ်း၏ ဖျောင်းဖျူဖြင့် ကျင်းလိန်မြို့သို့လာရာ လမ်းခရီး
၌ ဆင်တော်တည့်နေရာ ရှိဖို့မကွာ ဖြစ်ရန် မီးသွေးတုံးက
ဆတော့တုခဲလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျင်းလိန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ခရေ
၏အလောင်း ပါမလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ကျင်းလိန်မြို့သို့ ရောက်သည်နှင့်
နှင်းမိုးရေကန်သို့ ဦးတည်ထွက်လာကြပေသည်။

နှင်းမိုးရေကန်မှ နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်ရှေ့တွင် ဒဏ်ရာ
ပြင်းထန်စွာ ရရှိထားသည့် ချူးရှာရောက်ရှိလာပြီး ယန်ခွမ်း၏
လက်ပေါ်၌ သေဆုံးသွားခဲ့ပေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ယန်ခွမ်းနှင့် မီးသွေးတုံးတို့ မေ့ပျောက်
နိုင်ကြဆော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

သူတို့နှစ်ယောက် နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်
သွားကြသည်နှင့် ဣတစ်ယောက်သည် ဘုတို့အား အဆင့်စောင်
ဆိုင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

‘တုန်း’

ယန်ခွမ်း ခေါ်လိုက်၏။

အသင့်စောင့်နေသူ ဒေါင်းညိုထံလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ဟာ ဝက်ဆိုးရိုက် ဖေမင်းထင်ရ
လက်ရုံး တုန်းပါ။ ခုတော့ ငွေအိုးကြီးရဲ့လက်ရုံး ဖြစ်နေပါပြီ။
ဒေါင်းနဂါးရိုက် ဒေါင်းဆောင် နဂါးလေးကို ကြိုဆိုဖို့ စောင့်
ဆိုင်း နေတာပါဗျာ’

တု ပြောလာလေသည်။

မီးသွေးတုံးက...

‘ယန်ခွမ်း၊ သူတို့ဟာ ငါ့အတွက်ပဲ’

ပြောရင်း ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်းက ဟန့်တားခြင်း မပြုချေ။

‘မင်းရဲ့ကလေးကို ပြန်မလိုချင်တော့ဘူးလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မီးသွေးတုံး တစ်ချို့သည် ငြိမ်ကျသွားလေတော့သည်။

တုဖုံး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟ...ဟ...ဟ... နဂါးလေးက တကယ်ကို နားလည်မှုရှိတဲ့
လူတင်ယောက်ပါဗျာ’

ယန်ခွမ်းက...

‘သူတယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်၏။

၂၂၀ ဝဏ္ဏအောင်

တုဖုံးက...

‘သူစေခင်နေပါတယ်ဗျာ’

‘ကောင်းပြီ၊ ကျုပ် သူနဲ့တွေ့မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ယန်ခွမ်းက ဆိုင်ထဲလှမ်းဝင်ရန် ခြေလှမ်း ပြင်လိုက်လေသည်။

တုဖုံး ယန်တားလိုက်၏။

‘ခဏနေပါဦးဗျာ’

‘မင်းဘာပြောချင်သလဲ’

‘ခပ်ဗျားဆီက ကတိတစ်ခုရမှ သူကလက်ခံတွေ့ဆုံနိုင်မယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းပြောပြဖို့ ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးထားပါတယ်’ ယန်ခွမ်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားလေသည်။

‘သူက ဘယ်လိုကတိမျိုး လိုချင်နေလို့လဲ’

‘စကားပဲ ပြောရမယ်၊ လက်မပါရဘူးတဲ့ဗျာ’

ထိုစကားကြားလျှင် ယန်ခွမ်း မဲ့ပြုံးပြုံးမိလိုက်လေ၏။

သူက လက်မြန်ခြေမြန်ရှိလှသည့် အကြောင်းကို ငွေအိုးကြီး နားလည် သဘောပေါက်ထားသည့် မဟုတ်ပါလား။

တုဖုံးက ဆက်ပြောလေသည်။

‘ခွချိန်မှာ အပြစ်မရှိတဲ့ကလေးငယ်လေးဟာ အင်မတန်ကို သနားစရာကောင်းနေတယ်လို့ ပြောပါအောင်ဗျာ’

‘ထောက်...တိရစ္ဆာန်ကောင်တွေ’

မီးသွေးတုံး ဒေါသထိန်းနိုင်တော့ပါ။

တုဖုံးထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘နေဦး’

ယန်ခွမ်း မနေသာတော့ဘဲ ဟန်တားထားလိုက်ရလေသည်။

မီးသွေးတုံးက အတင်းရုန်းကန်ရမ်း...

‘ယန်ခွမ်း၊ ဒီလူယုတ်မာတွေကို ငါသတ်မယ်ကွ’

ဟု အော်ပြောနေ၏။

ယန်ခွမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

‘မီးသွေးတုံး၊ သူတို့ပြောတာ မှန်တယ်ကွ၊ ခုအချိန်မှာ အပြစ်မရှိတဲ့ ကလေးလေးလောက် သနားစရာကောင်းတဲ့ဟာ မရှိတော့ဘူး’

မီးသွေးတုံးမှာ ရပ်သွေးငယ်၏ မျက်နှာကိုမြင်ယောင်ရင်း ထဖြည်းဖြည်း ငြိမ်ကျသွားလေသည်။

ယန်ခွမ်းက တုဖုံးကိုကြည့်ကာ...

‘ကျုပ်ပြောတာ မင်းကြားတယ်မဟုတ်လား’

ဟု လှမ်းမေးလိုက်သည်။

တုဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ကြားပါတယ်ဗျာ၊ ကဲ... အထဲကိုကြွပါ။ ဒါပေမယ့်...
ခပ်ဗျားဘစ်ယောက်တည်း ဝင်လာရမှာနော်၊ သူကတော့
အပြစ်ဘက်မှာပဲ နေခဲ့ရလိမ့်မယ်'

မီးသွေးတုံးအား ညွှန်ပြကာပြောလိုက်သည်။
ယန်ခွမ်းက မီးသွေးတုံး၏ပခုံးကိုပုတ်ကာ...

'မင်းရဲ့ကလေးကို ငါ့ခါလာခဲ့မယ် ဟုတ်လား?'

ခိုအခါ မီးသွေးတုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။
ယန်ခွမ်းသည် ထောင့်ချောက်အတွင်းသို့ ဝင်သွားတော့မည်
မဟုတ်ပါလား။

'သူငယ်ချင်း'
'ငါ့အတွက်မပူပါနဲ့ကွာ'
သတ္တိနစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည်
လိုက်ကြသည်။

ယန်ခွမ်းက ပြုံးပြလိုက်ပြီး...
'ငါပြောရင် ဘယ်တုန်းက ပြောသလိုမဖြစ်ဘဲ နေခဲ့ဖူးလို့
လဲကွ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။
မီးသွေးတုံးက...
'မင်းကို ငါယုံပါတယ်'
ဟု တီးတိုးပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း တာမမှမပြောဘဲ ဆိုင်အပေါက်ဝသို့ လမ်းသွား
လေသည်။

တုဖိုးက လမ်းဖယ်ပေးလိုက်သည်။
'ဝင်သွားပါဗျာ၊ ငွေအိုးကြီးစောင့်နေပါတယ်'
ယန်ခွမ်းက ဆိုင်ထဲလှမ်းဝင်သွားပြီး မြင်ကွင်းမှတူမယ့်ကျောက်
သွားလေသည်။

...ဝ...

ဆိုင်ထဲ လူရှမ်းနေ၏။
အသံပလံဟူသရွေ့ လုံးဝမကြားရဘဲ ထိတ်သိတ်ငြိမ်သက်
နေ၏။

သို့သော် သူ့အား စောင့်ကြိုနေသူတစ်ယောက်ရှိနေမှန်း
ယန်ခွမ်း နားလည်ထားပါ၏။

ငွေအိုးကြီးသည် စားပွဲတစ်လုံး၌ဆိုက်ကာ လှမ်းဝင်လာသည့်
ယန်ခွမ်းကို မျက်တောဝစ်မခတ် စိုက်ကြည့်နေသည်။

ယန်ခွမ်းက သူနှင့်မလှမ်းမကမ်း၌ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်၏။
သူတို့ တစ်ယောက်ကတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်လိုက်ကြလေ-
သည်။ ငွေအိုးကြီး၏မျက်နှာ တဖြည်းဖြည်း ပြုံးယောင်သမ်း-
လာသည်။

ထိုင်ရာမှထရပ်လာပြီးလျှင် လက်နှစ်တက် - ဆန့်တန်းကာ...
‘ကြိုဆိုပါတယ်ကွာ’
ဟု ပြောလေသည်။

မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတစ်ယောက်နှင့် ပြန်လည် တွေ့ဆုံ
လိုက်ခြင်းကြောင့် ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုလိုက်ပုံမျိုး ဖြစ်
ပေသည်။

ယန်ခွမ်းက ရှေ့သို့လှမ်းသွားပြီး ငွေအိုးကြီးနှင့် မျက်နှာ
ချမ်းဆိုလိုက်၏။ ပြုံးရယ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ ပကတိခံစားချက်
ကင်းမဲ့သောမျက်နှာထားဖြင့်...

‘ကလေးဘယ်မှာလဲ’
ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ရှိပါတယ်ကွာ၊ ငါ့နဲ့နေရတာ ပျော်နေပုံရတယ်၊ ကလေး
က ချစ်စရာလေး၊ ငါ့ထောင် မွေးစားမလားလို့ စိတ်ကူး
နေတာ’

‘ခင်ဗျားနဲ့မှတန်တာ’
ယန်ခွမ်းက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီး မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ယန်ခွမ်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘နဂါးလေး၊ မင်းက ကလေးကိုပြန်လိုချင်တယ်ဆိုရင်တော့
ဒီအတိုင်းမရနိုင်ဘူးကွ၊ အပေးအယူတစ်ခုတော့ လုပ်ရလိမ့်
မယ်ကွ’

ဟု ပြောသည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘ပြောပါ’

‘နေဦး၊ မီးသွေးတုံးက ငါတို့နဲ့ပေါင်းပြီး မင်းကိုအဆိပ်ခါး
ပေးခဲ့တဲ့ကိစ္စကို မင်းမေ့ပစ်လိုက်နိုင်တာ တကယ်ပဲလား၊ မင်းက
သူ့ကို လက်တုန့်ပြန်ဖို့ ကြိုးစားနေတာလားကွ’

‘ခင်ဗျားက အကျပ်မကိုင်ခဲ့ဘူးဆိုရင် သူက ကျုပ်ကိုလူညံ
စားဖို့ ဘယ်ကြိုးစားလိမ့်မလဲဗျာ၊ သူ့မှာ အပြစ်မှမရှိတာ’

ငွေအိုးကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ မင်းကသူ့ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်ဆိုရင်တော့
ငါတို့ ရှေ့ဆက်ဆွေးနှေးလို့ ပြင်ပါတယ်၊ မင်းက ကလေးကို
ပြန်လိုချင်တယ်ဆိုရင် ပြန်ပေးဖို့အသင့်ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့်...’

‘ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ’

‘လောကပါလစားယန်ချင်းနဲ့ မင်းရှင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်’

မပျော်လင်ဘဲ ကြားလိုက်ရသည့်စကားကြောင့် ယန်ခွမ်း တစ်ထွဲထွဲပြန်သွားရ၏။

ငွေအိုးကြီးအား နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

လောကပါလဓား ယန်ချင်းနှင့် သူ့ရင်ဆိုင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ငွေအိုးကြီး မသိသေး၍လောက.....

ယန်ခွမ်း အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး.....

'ကျုပ်က သူ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဗျ' ဟု မြေခလှိုက်လေသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား'

ငွေအိုးကြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ခင်ဗျား အာရဟံတာလဲ'

'နဂါးဝမ်း ဖမ်းကျယ်မင်း လည်လှပြီ ထင်မနေစမ်းပါနဲ့ ကွာ၊ မင်းဟာ လောကပါလဓား ယန်ချင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ပြီးပြီ ဆိုတာ ငါ့ခါးပါကယ်၊ မင်းက ချူးရှာအတွက် မီးသွေးတုံး ပေးတာနဲ့ သူ့ကို ရင်ဆိုင်ခွဲတာပဲဟုတ်လား၊ မင်း အခုထိ အသက်ရှင်နေသေးရင် လောကပါလဓားယန်ချင်းဟာ ဘယ်လို အခြေတနေ ငွေရက်သွားပြီလဲဆိုတာ ထင်ရှားနေပါပြီကွာ'

ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

'ခင်ဗျားက သိလျက်သားနဲ့ ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို သူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ မြောနေရတာလဲ'

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ၊ မင်း အခု ရင်ဆိုင်ရမှာက လောကပါလဓား ယန်ချင်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ အစစ်မဟုတ်ဘူး အတုကွ'

'ဘာဗျ'

'လောကပါလဓား ယန်ချင်းအစစ်ဟာ မင်းရဲ့လက်ချက်နဲ့ သေသွားပြီဆိုတာ ငါတို့ဆီမိတယ်၊ အခု ငါတို့က လောက ပါလဓား ယန်ချင်း အတုတစ်ယောက် ဖန်တီးထားကြတယ်လေ ကွာ၊ မင်း ရင်ဆိုင်ရမှာက ငါတို့ဖန်တီးထားတဲ့ လူပဲကွ'

ယန်ခွမ်း ရင်ထိတ်သွား၏။

ငွေအိုးကြီးသည် အလွန် ဉာဏ်များသူ ဖြစ်ကြောင်း သူ ကောင်းကောင်းကြီး နားလည် သဘောပေါက်ထားပေတော့ သည်။

ငွေအိုးကြီးက.....

'မင်း ဘယ်လိုသဘောရသလဲ'

ဟု မေးလေသည်။

လောကပါလဓား ယန်ချင်းမှာ မိမိလက်ချက်ဖြင့် သေသွား ရွားပြီဟု ငွေအိုးကြီး ယုံကြည်ထားပုံရပေသည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်း၊ သေဆုံးသွားပြီဟု ယုံကြည်
သဖြင့် အတုကိုဖန်တီးလည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

ငွေအိုးကြီးက....

‘လောကပါလစား ယန်ချင်းကို လူတိုင်း ကြည့်ညှိလေးစား
ကြတယ် မဟုတ်လားကွ၊ ငါတို့လူတစ်ယောက်ကသာ သူ့နေရာ
ဝင်ယူနိုင်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုနေမလဲ၊ မင်း စဉ်းစားကြည့်စမ်း’

သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားမှာပေါ့ဟု ယန်ခွမ်း
စိတ်ထဲ၌ ပြောနေမိလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် ချူးရှာမှာလောကပါလစားယန်ချင်း၏
လက်ချက် မိခွဲရသည့်အဖြစ်ကို ပြန်လည်တွေးမိလာ၏။

‘လက်စသည်တော့ ငွေအိုးကြီးက အတုတစ်ယောက် ဖန်တီး
ပြီး ချူးရှာကို ရှင်းပစ်လိုက်တာကိုး၊ ချူးရှာရဲ့စကားကို ငါက
ခြွင်းချက်မရှိ ဖို့ကြည်နေမယ်ဆိုတာ သူ ရိပ်မိထားတာပဲ’

ထေးရင်း ချူးရှာအားလုပ်ကြံလိုက်သည့် လောကပါလစား
ယန်ချင်းအတုအား တွေ့လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့
သည်။

‘သူ ဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်၏။

ငွေအိုးကြီး ပြုံးလိုက်သည်။

‘မင်း သိပ်တွေ့ချင်နေပြီလားကွ၊ မကြာခင် တွေ့ရဇာပါကွာ၊
ငါ့စကားကို အရင်ဆုံး ဆုံးအောင် နားထောင်ပါစို့’

‘ခင်ဗျား ဘာပြောချင်လို့လဲ’

‘မင်းက သူနဲ့ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတာလေ’

‘ဘာလဲ... ကျုပ်က သူ့ကို နိုင်အောင် မတိုက်နိုင်ဘူးလို့
ခင်ဗျား ထင်နေတာလားဗျ’

ငွေအိုးကြီး လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

‘မဟုတ်ရပါဘူးကွာ၊ မင်းဟာ လောကပါလစား အစစ်ကို
တောင် နိုင်အောင်တိုက်နိုင်သေးတာပဲ၊ ငါတို့ ဖန်တီးထားတဲ့
အတုကို အလွယ်တကူ အနိုင်ယူနိုင်မယ်ဆိုတာ ငါတို့ နားလည်
ထားတာပေါ့ကွာ’

‘ခါဖြင့် ခင်ဗျားသတောက....’

‘မင်းက သူနဲ့ရင်ဆိုင်တဲ့အခါ အရှုံးပေးဖို့ပဲ
ယန်ခွမ်း မှဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို အရှုံးလို့ထင်နေတာကိုး’

‘မီးသွေးတုံးရဲ့ကလေး ရှိသေးတယ်လေ’

ယန်ခွမ်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကိုယ့်အဆက်ထက် သူများအသက်က ပိုပြီး အရေးကြီးပါ
တယ်လို့ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက ပြောသလဲ’

ငွေအိုးကြီး မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

ယန်ခွမ်းက....

ကျုပ်ကင်ဗျားဖြစ်စေချင်သလို လောကပါလစားယန်ခွမ်း
အတူရှေ့မှာ ခူးထောက်ပြီး အရှုံးမပေးနိုင်ဘူး၊ အသေမခံနိုင်
ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားစမ်းပါဗျာ

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီး ကပျာကယာ လက်ကားပြုလိုက်သည်။

မဟုတ်သေးဘူး၊ ကျုပ်ပြောတာ ဒီလိုသဘောမျိုး မဟုတ်
ဘူးဗျ

ခပ်ဗျားပဲ အရှုံးပေးရမယ်ဆို

မင်းအရှုံးမပေးနိုင်ရင်လဲ တခြားနည်း ရှိပါသေးတယ်ဗျာ

ခပ်ဗျားဆိုလိုတာက....

သရေပွဲဆိုရင်ကော

ယန်ခွမ်း ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီးက....

နဂါးလေး၊ ငါတို့အဓိကလိုချင်တဲ့အချက်ကတော့ မင်းဟာ
ဒေါင်းနဂါးကိုယ် ရှဲ့ ဒေါင်းဆောင်အဖြစ်နဲ့ လောကပါလစား
ကို ရှင်ဆိုင်မယ်၊ ပြိုင်ပွဲအပြီးမှာ မင်းဟာ နောင်တတရားရပြီး

မကောင်းမှုတွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ လောကပါလစားနဲ့
လက်ဆွဲလိုက်မယ်ဆိုတာကိုပဲ

ယန်ခွမ်းသည် ယခုမှ ငွေအိုးကြီးအကြံအစည်ကို နားလည်
သဘောပေါက်လွှားလေတော့သည်။

လောကပါလစားအတူ ဖန်တီးခြင်း၊ ပိမိအား ငဒေါင်းနဂါး
ဂိုဏ်း ဒေါင်းဆောင်အဖြစ် ရပ်ဆိုင်းခြင်း၊ နောင်တရကာ
မကောင်းမှုများ စွန့်လွှတ်မည်ဟု ကြေငြာဆိုခြင်း စသည်တို့မှာ
ထောင်ချောက်များ ဖြစ်ပေသည်။

သူ့ကို၏ ပြိုင်ပွဲသည် ဖန်တီးထားသည် ဖြစ်သည့်အတိုင်း
အကြောင်းမသိသော သိုင်းလောကသားများအား လှည့်စား
နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ငွေအိုးကြီး၏အဓိအစဉ်အတိုင်းဖြစ်မြောက်သွားမည်ဆိုပါက
သိုင်းလောကသားများသည် လောကပါလစားယန်ခွမ်းအတူ
အား ချီးကျူးဂုဏ်ပြုကြပေလိမ့်မည်။

အပြစ်မှန်ရလာသည့်ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းကိုလည်း ကြိုဆိုလက်ခံ
ကြပေလိမ့်မည်။

ဒုစရိုက်သမားများဘဝမှ လူအများ လက်ခံသူများအဖြစ်
အသွင် ကူးပြောင်းကာ ပြောဆိုပြောင်တင်းတင်း ရပ်တည်
လှုပ်ရှားနိုင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ယန်ခွမ်း တွေးတောစဉ်းစားနေစဉ် ငွေအိုးကြီးက ဆက်
ပြောလာလေသည်။

‘ယန်ခွမ်း... မင်း စိတ်ကူးမလွဲစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ အားလုံးအတွက်
အခွင့်အရေးစဲကွာ၊ ပြင်းပယ်လိုက်ရင် မင်းအတွက် အများကြီး
မှာသွားလိမ့်မယ်’

ယန်ခွမ်းက...

‘ကျုပ်က အရှုံးပေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ’
ဟု ပြောလိုက်၏။

ငွေအိုးကြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ကိစ္စမရှိတူး၊ သရေပဲ့ဆိုရင်လဲ ဖြစ်တယ်’
ဟု ကပျာကယာ ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်း ခါးခါးသီးသီး ပြင်းဆန်လိုက်မည်ကို စိုးရိမ်နေဟန်
ရှိလေသည်။

ယန်ခွမ်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘မီးသွေးတုံးရဲ့ ကလေးကော’
ဟု မေးလိုက်၏။

ငွေအိုးကြီး ခေါင်းသိတ်လိုက်သည်။

‘ဝတ်ချ... ဘာမှ မဖြစ်စေချဘူး၊ ငါ တာဝန်ယူတယ်’
‘ခင်ဗျားတာဝန်ယူရုံနဲ့ မလုံလောက်သေးဘူးဗျ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘မီးသွေးတုံးလက်ထဲ ကလေးပြန်ရောက်သွားမှ ကျုပ် စိတ်ချ
နိုင်မှာဗျ’

ငွေအိုးကြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘နဂါးလေး၊ ငါ ပြန်လွတ်ပေးလိုက်ချင်ပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေ
မယ့် ကလေးကို လွှတ်လိုက်တာနဲ့ မင်းက သဘောတူညီချက်ကို
ဖျက်ပစ်လိုက်မယ်ဆိုရင်ကော...’

‘စိတ်ချ၊ ကျုပ်က ပြောပြီးသား စကားကို ဘယ်တော့မှ
ပြန်မပြင်ဘူး’

ငွေအိုးကြီး ပခုံးတုန်လိုက်သည်။

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ၊ မင်းက ပြိုင်ပွဲမှာ သရေယူပြီးတဲ့
အချိန်ရောက်မှ လွှတ်ပေးနိုင်မယ်’

‘အဲဒီအချိန်ရောက်လို့မှ ခင်ဗျားက လွှတ်မပေးဘူး ဆိုရင်
ကော’

‘ငါ့စကားကို ငါတာဝန်ယူပါတယ်ကွာ’

‘ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ်ယုံရမှာလဲ’

ငွေအိုးကြီး ခေါင်းကုပ်လိုက်သည်။

သူတို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ယုံကြည်မှုမရှိကြလျှင် မည်သည့်နည်း
နှင့်မျှ အဆင်ပြေနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါချေ။

ယန်ခွမ်းက...

‘ခင်ဗျားမကြိုတတ်ဘူးဆိုရင် ကျုပ်အကြံတစ်ခုပေးမယ်’
ဟု ပြောလိုက်ရာ ငွေအိုးကြီး စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

‘ဖြောစမ်းပါဦးကွ’

‘ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ မီးသွေးတူးရဲ့ကလေးကို စောင့်ရှောက်ဖို့ သူ့ကို တာဝန်ပေးလိုက်မယ်ဆိုရင်ကော’

‘ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကလေးကို ဘယ်သူ့လက်ထဲမှ လွှဲမပေးနိုင်ဘူး’

ငွေအိုးကြီး ခါးခါးဆီးသီး ပြင်းဆန်လိုက်၏။

ယန်ခွမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကလေးလွဲပေးရမယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေကို ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ ခေါ်ထားဖို့ပါ။ ကလေးကို သူ့လက်ထဲမှာထားရင် လုံလောက်ပါပြီဗျာ’

ငွေအိုးကြီး မျက်မှောင်ကုပ်သွားပြီး.....

‘သူက ကလေးကိုခေါ်ပြီး ထွက်ပြေးသွားမှာပေါ့’

ဟု စေခဒကတက်လိုက်၏။

ယန်ခွမ်းက...

‘ခင်ဗျားလူတွေ ရှိနေတာပဲဗျာ’

ငွေအိုးကြီး တွေဝေသွားသည်။

ယန်ခွမ်းက....

‘ခင်ဗျားဟာ သိုင်းလောက တစ်ခုလုံး ဖိပုံဖိပုံတုန်အောင် ကြောက်နေကြတဲ့ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းမှာ အရေးပါတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်လားဗျာ၊ ဘာကြောင့်မျှား လူတစ်ယောက်ကို ထိန်းသိမ်းထားဖို့ တွေဝေနေရတာလဲ’

ငွေအိုးကြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်သဘောတူတယ်၊ မင်းနဲ့ မီးသွေးတူးတို့ ပြန်သွားကြပါ၊ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေကို လွှတ်လိုက်ပါ’

‘ပြင်ပွဲကကော’

‘တို့ ထပ်တွေ့ကြသေးတာပေါ့’

ယန်ခွမ်းလည်း သဘောတူလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်မိတ်ဆွေနဲ့ မီးသွေးတူးရဲ့ကလေးကို လက်ဗျားနဲ့တောင် မတို့မိအောင် ဂရုစိုက်ပါ’

‘စိတ်ချ၊ သူတို့ ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး၊ ကျုပ်တာဝန်ယူတယ်’
‘ကျုပ်သွားမယ်’

စကားဆုံးလျှင် ယန်ခွမ်း ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားလေသည်။
ငွေအိုးကြီးက....

‘ဒီကနေနေဝင်သွားတဲ့အချိန်မှာ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေကို အထောက်အလှယ်လိုက်ပါ။ ကျုပ် ဒီကပ်စောင့်နေမယ်’

ဟူ လှမ်း၍မှာကြားလိုက်သည်။

ယန်ခမ်း ခေါင်းညိတ်ပြကာ နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ဆွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

.....

သိုင်းလောက၌ ထူးခြားသည့်သတင်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုသတင်းအား လူတိုင်းလူတိုင်း စိတ်ဝင်စားသွားကြလေသည်။

အဖြူရောင်နှင့် အနက်ရောင်သိုင်းလောကသားများသာမက သိုင်းလောကသားမဟုတ်သည့် ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ ဈေးသည်များမှအစ လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားသွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

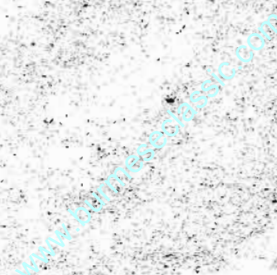
ထိုသတင်းနှင့် မတ်သက်၍လည်း သို့လော သို့လော ဝေဖန်ချက်များ ပေးကြသည်။

လူစုမိလေတိုင်း အားပေးတရ ပြောဆိုဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုသတင်းမြစ်ဖျားခံရာ ကျင်းလိန်မြို့ဆီသို့ ဦးတည်ခရီးနှင့် ကုန်ကြ၏။

သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားစေခဲ့သည့် သတင်းမှာ သိုင်းလောက၏ရှေ့ဆောင် လောကပီလဓား သိုင်းသမားကြီး ယန်ချင်းနှင့် ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် နဂါးလေးတို့ ရပ်ဆိုင်းတိုက်ခိုက်ကြမည် ဆိုသည့်သတင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ကျင်းလိန်မြို့ရှိ သူဌေးကြီး ရှောင်ဝန်း၏ ခြံဝင်းအတွင်း၌ ယှဉ်ပြိုင်ကြမည်ဖြစ်လေသည်။

.....

နေဝန်းနီမှာ အရှေ့အက်မှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
နံနက်ခင်း ငန်မြည်အောက်၌ ကျင်းလိန်မြို့မှာ ခါတိုင်းထက်
ပို၍ စည်ကားဆိုင်ကြိုင်နေ၏။

ယနေ...

ယနေ့သည် သိုင်းလောက၌ လျှမ်းလျှမ်းတောက်ကျော်ကြား
နေသည့် လောကပါလစား ယန်ချင်းနှင့် ဒုစရိုက်ကမ္ဘာမှ ထုလာ
တစ်ပါးဖြစ်သည့် နဂါးပင်တို့ ရင်းဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြမည့်နေ့
မဟုတ်ပါလား။

သူဌေးကြီး ရှောင်စန်း၏ခြံဝင်းမှာ ငါးကေခန့် ကျယ်ဝန်း
လှသည်။

ခြံဝင်းအတွင်းရှိ မြေကွက်လပ်၌ စင်မြင့်တစ်ခု ဆောက်လုပ်
ထား၏။

ယနေ့ မိုးလင်းလာသည်နှင့် ခြံဝင်းတံခါးကြီး ဖွင့်လိုက်ရာ
ပြင်ပကြည့်လိုသူများ စင်မြင့်ရှေ့သို့ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်
ရောက်ရှိလာကြလေတော့သည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မြေကွက်လပ်တွင် မြေချစရာပင် မရှိ
လောက်အောင် လူများ ပြတ်ကျပ်စည်ကားသွား၏။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ အဆောက်အအုံကြီးမှ ကြည်လျှင်
မြေကွက်လပ်၏မြင်ကွင်းကို ကောင်းစွာတွေ့မြင်နေရသည်။

သခင်မလေးရှောင်ရှောင်သည် ပြတင်းပေါက်မှနေပြီး လှမ်း
မျှော်ကြည့်နေလေသည်။

သူမ၏မျက်နှာလေး ညိုငယ်နေပါသည်။

ရှင်ထံ၌လည်း ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်
နေ၏။

‘အစ်ကိုရယ် ဘယ်များရောက်နေပြီလဲရှင်’

ဟု မြည်ကျေးဘမ်းတမိသည်က အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်လေသည်။

ယန်ချင်းသည် ချူးရှုစေ့ဆိုးသွားပြီးနောက် ဒေါသထွက်
နေသဖြင့် သူမကိုပင် ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ဘဲ လောကပါလစား
ယန်ချင်းအား ရှာဖွေရန်ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

ရှာ၍တွေ့သည် မတွေ့သည်ကို ထူမ မသိပါ။

သူမ သိနားလည်ထားသည်မှာ ထိုအချိန်မှစပြီး ယန်ချမ်း
တစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးသွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူမသည် ကျမ်းလိန်မြို့အနံ့ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ပါသေး၏။

အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရတော့သည့်နောက်ဆုံး လက်
လျှော့ကာ အိမ်ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု ယန်ချမ်း၏သတင်းကြားရပြီဖြစ်သည်။

ယန်ချမ်းသည် လောကပါလစား ယန်ချမ်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခိုက်
ခိုက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင်ထိုယှဉ်ပြိုင်ပွဲကိုဆုမတို၏ခြံဝင်းအတွင်း
၌ ကျင်းပခဲ့လေတော့သည်။

မကြာမီ ယန်ခွမ်းအား တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

သူမအား ဥပေက္ခာပြုထားခဲ့သော်လည်း သူမစိတ်မနာနိုင်
ပါ။ ယန်ခွမ်းမည်ကဲ့သို့ ခံစားရမည်ဆိုသည်ကို ကောင်းစွာ နား
လည်တစ်ဘောပေါက်ထားပေသည်။

ယခု...

သူမသည် ယန်ခွမ်းအား အပူတပြင်းတွေ့လိုနေ၏။

ထိုသို့ တွေ့လိုနေရသည့် အကြောင်းမှာ...

ရှောင်ရှောင်သည် ဖြတ်ပေါက်အနီးမှခွာကာ အိမ်ထဲလှည့်
ဝင်လာခဲ့လေသည်။

သူမ၏ခြေလှမ်းများသည် ခန်းမကျယ်တစ်ခု၏ တံခါးဝအနီး
၌ ရပ်တန့်သွားလေသည်။

တံခါးစေ့ရုံသာစေ့ထားသဖြင့် အတွင်းဘက်မှ စကားသံ
များကို အတိုင်းသားကြားနေရပါ၏။

အခန်းတွင်း၌ လှသုံးယောက်ရှိနေ၏။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၊ လောကပါလစား ယန်ချမ်းနှင့်
ရှောင်စန်း၏မိတ်ဆွေ ကုန်သည်ကြီးလုံဝီးတို့ ဖြစ်လေသည်။

ကုန်သည်ကြီးလုံဝီးသည် သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ စီးပွား
ဘက်ဖြစ်ပြီး မကြာခဏ ဝမ်းထွက်သွားလာနေသူ ဖြစ်ပေသည်။

လုံဝီးနှင့် ရှောင်စန်းတို့သည် လောကပါလစားယန်ချမ်းအား
စိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။

ရှောင်စန်းက...

‘နဂါးလေးကို အနိုင်ရမှဖြစ်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်ပါ
တယ်နော်’

ဟု မေးလေသည်။

လောကပါလစားယန်ချမ်း ရယ်စရာမလိုက်သည်။

‘သူ့ကိုသိုင်းကွက်ဆယ်ကွက်အတွင်း ကျုပ်ကအနိုင်ယူပြုမှာ
ပါဗျာ၊ အေးအေးဆေးဆေးသာ စောင့်ကြည့်နေကြပါ’

ကုန်သည်ကြီးလုံဝီးက...

‘နဂါးလေးက အင်မတန်လက်မြန်တယ်လို့ သတင်းတွေ
ဖြစ်ပေါ်နေတယ်၊ သူ့ကို ပေါ့လို့ မရဘူး၊ တစ်ခါတည်း ပြတ်
ပြတ်သားသား ရှင်းပစ်ရလိမ့်မယ်၊ ပြိုင်ပွဲမှာ...’

ရှောင်ရှောင် ဆက်ပြီးနားမထောင်လိုတော့ပါ။

သူမ မေတ္တာသက်ဝင်မိသည့် ယန်ခွမ်းမှာ ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်း
၏ ဒေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်ဟုသိရပြီးသည့်နောက်ပိုင်း စိတ်ပိတ်
ကြေကွဲခဲ့ရပေသည်။

ယန်ခမ်းအား ထုတ်တင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် ဆိုပေပြောဆိုနေကြသည်ကို သူမဆက်ပြီး မကြားလိုတော့ပါ။

ယန်ခမ်းသည် ပြိုင်ပွဲသို့လာရောက်မည်ဆိုပါက ကျားခံတွင်း ဆိုဝင်ခြင်းနှင့် ဆတူတူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လောကပါလစားယန်ချင်းအားအနိုင်ယူနိုင်မည်ဆိုင် ပြိုင်ပွဲကိုလောကရောက်ကြည့်ရှုကြသည့် သိုင်းလောကသားများနှင့်ရင်ဆိုင်ရဦးမည်မှာ သေချာလှ၏။

ယန်ခမ်းအား မည်သို့အကူအညီပေးရမည်နည်း...။

ပြိုင်ပွဲကို ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းမပြုရန် တားဆီးရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သူမသည် တားဆီးရန် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ပါမည်လော။

ရှောင်ရှောင်သည် အဆောက်အအုံအမြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

...၀...။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ အဆောက်အအုံကြီးနှင့် ပြိုင်ပွဲကျင်းပမည့် စင်မြင့်မှာ ပေငါးဆယ်ခန့် ကွာဝေးပေသည်။

စင်မြင့်ရှေ့၌ သိုင်းလောကမှ အထူးဧည့်သည်တော်များအတွက် ခုံများအစီအရီချထား၏။

လောကပါလစား ယန်ချင်းနှင့် ဒေါင်းနဂါးဝေ၏ အကြီးအကဲ နဂါးလေးတို့ ရင်ဆိုင်ကြမည့်ပွဲဖြစ်ရာ သိုင်းလောကသားများအတွက် ပွဲကြီးပွဲကောင်းတစ်ခုဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း စိတ်ဝင်စားကြသည့် သိုင်းလောကသားများ၊ ရပီဝေးမှ လာသူများဖြင့် မြေကွက်လပ်၌ ကြက်ပျံမကျစည်ကားသိုက်မြိုက်နေသည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်းသည် လောကပါလစား ယန်ချင်းနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ ဖြစ်ရကား ပြိုင်ပွဲကို သူ၏ခြံဝပ်အတွင်း၌ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်းသည် ကုန်သည်လောက၊ မင်းစိုးရာဇာလောက၊ သိုင်းလောက၌ ဝင်ဆန်သူဖြစ်ရကား ဖိတ်ဖိတ်ကြံပုဂ္ဂိုလ်များကို ဖိတ်ကြားနိုင်ခဲ့လေသည်။

ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ရှေ့၌ ရှောင်လပ်၊ ဂူတန်း၊ ဂူဖီ၊ ခွန်လွန် စသော သိုင်းအဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်ချားအဖြစ် ကျင်းသိန်မြို့စားနှင့် နေပြည်တော်မှ မင်းစိုးရာဇာအချို့ ရောက်ပို့နေရာယူထားကြပေသည်။

သူဌေးကြီး ရှောင်စဉ်နှင့် လောကပါလစား ယန်ချင်းတို့ စပ်မြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာကြသောအခါ ပရိသတ်များက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ ဩဘာပေးကြလေသည်။

‘လောကပါလစား အနိုင်ရပါစေ’

‘သိုင်းလောကရှဲ့ လူဆိုးတွေကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ပါ’

‘ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းကို ပြိုခွဲပစ်’

စသည့် ဟစ်ကြွေးသံများလည်း တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စဉ်၏ ဗျက်နှာ ပြုံးရှင်နေသည်။

ဧည့်ပရိသတ်များအား လက်ဝေ ယမ်းပြလိုက်ပြီး....

‘ကြာရောက်လာတဲ့ မိတ်ဆွေ အပေါင်းတို့... သိုင်းလောကရှဲ့ မီးရှူးတန်ဆောင် သိုင်းသမားကြီး ယန်ချင်းဟာ မကြာခင်မှာ သိုင်းလောကကို ဗုက္ခပေးနေတဲ့ ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းရဲ့ အကြီးအကဲ နဂါးလေးကို ရင်ဆိုင်အနိုင်ယူမှာဖြစ်ပါတယ်။ သိုင်းသမားကြီး ယန်ချင်းဟာ သိုင်းလောကအကျိုး၊ အများအကျိုး စွမ်းစွမ်း တမံ ဆောင်ရွက်နေသူ ဆိုတာ အားလုံး အသိပါပဲ။ အခုလဲ နဂါးလေးကို ဆုံးမပေးဦးမှာမို့ သိုင်းလောကရှဲ့ အထူးကျေးဇူး တင်ထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ကျုပ်ကံ ဂုဏ်ပြုပွဲ ပြုလုပ်ပေးဖို့ စီစဉ်စားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပြိုင်ပွဲပြီးဆုံးသွားတဲ့

အခါ နှင်းမိုးရေကန်ဘေးက နှင်းမိုးစားသောက်ဆိုင်ကို ကြွကြွ ပါလို့ ဖိတ်ကြားအပ်ပါတယ်ဗျာ’

ဟု မြောလိုက်သည်။

သူ၏စကားအဆုံးတွင် လက်ခုပ်ဩဘာသံများ၊ ကောင်းချီးပေးကာ ဟစ်ကြွေးလိုက်သည့်အသံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စဉ်က....

‘ကဲ... အချိန်လဲ တန်ပါပြီ။ ကျုပ်တို့ သူရဲကောင်းကြီးဟာ စပ်မြင်ပေါ်မှာ အသင့်ရှိနေပါပြီ။ နဂါးလေးဟာ သတ္တိရှိတယ် ဆိုရင် ရောက်လာသင့်ပါပြီဗျာ’

ဟု ကျယ်လောင်စွာ ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် လောကပါလစား ယန်ချင်းအား ဦးညွတ်ကာ နောက်ဆုတ်သွားလေသည်။

ယန်ချင်းက ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာပြီး....

‘နဂါးလေး... ကျုပ် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ’

ဟု အောင်မြင် ခန့်ညားသော အသံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏ စိန်ခေါ်သံနှင့် မရှေးမနှောစားမှာပင်....

‘ကျုပ်လာပါပြီဗျာ’

စူးရှသော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

လူ့ရိုက်တစ်ခု စင်မြင့်ပေါ်သို့ ရိပ်ခနဲ ခုန်တက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

ဒေါင်းနဂါးရိုက်၏ အကြီးအကဲ နဂါးလေးယန်ခွမ်း ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်လေသည်။

... ၀ ...

ယန်ခွမ်း ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။

ပရိသတ်များထံမှ ဆူဆူညံညံ အသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဆူဆူသံ ယန်ခွမ်းနှင့် လောကပါလစား ယန်ချင်းတို့ မြက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်ကြသည်နှင့် ဆူဆူညံညံ အသံများ တစ်မဟုတ်ချင်း ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်းသည် စင်မြင့်ပေါ်မှ ဆင်းသွားပြီဖြစ်လေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်၌ ယန်ခွမ်းနှင့် လောကပါလစား ယန်ချင်းတို့ နှစ်ဖော်ကသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

အမှန်တော့ ငွေအိုးကြီး၏ တပည့် ကျောက်ပေါက်မာသည် လောကပါလစား ယန်ချင်းအဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျောက်ပေါက်မာသည် ယန်ခွမ်းကို တွေ့ရလျှင် သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ယန်ခွမ်း...ငွေအိုးကြီးနဲ့ သဘောတူထားတာကို မင်းသတိရတယ် မဟုတ်လားကွ’

ဟု တီးတိုး မေးလေသည်။

ယန်ခွမ်း မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျောက်ပေါက်မာ၊ မင်းက ငါ့ကို ဘယ်ထွန်းကများ ခြိမ်းခြောက်ဝံ့ခဲ့လို့လဲကွ’

ဟု ပြောပြန်လိုက်သည်။

မှန်ပေသည်။ ကျောက်ပေါက်မာသည် သူ၏အမိန့်ကို နှာခံရသူ သူ့ခိုင်းစေသမျှ စောဒကဇာတ်နှင့် ပြုစုပံ့ပိုး ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ကျောက်ပေါက်မှာ ရယ်မော့စိုက်လေသည်။

‘ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...အခြေအနေ အချိန်အခါကိုလဲ ကြည့်ဦး
ခပါကွာ၊ ခုချိန်မှာ မင်းဟာ ငါတို့လက်ခုပ်ထဲက ရေဖြစ်နေပြီ
တာ မေ့မနဲ့လေကွာ’

‘ငါက မင်းတို့ခိုင်းသလို လုပ်မယ်များ ထင်နေသလား’

ကျောက်မပါက်မှာ ရင်ထိတ်သွား၏။

‘စာပြောတယ်၊ မီးသွေးတုံးတို့သားအဖ ဒုက္ခရောက်သွား
တာကို မင်းမြင်ချင်လို့လား’
ဟု ငေါက်လိုက်၏။

ယန်ခွမ်းက....

‘မစီးကို ကာဇာတ်နိုင်မှာမို့လဲ’

‘ယန်ခွမ်း...မင်း...’

ထိုအချိန်တွင်....

‘လော့ဇာပါလ သိုဝီးသမားကြီး နိုင်ပါစေ’

‘လူဆိုးနဂါးလေးကို ဆုံးမလိုက်စမ်းပါ’

ပရိသတ်များ၏ အော်ဟစ်အားပေးသံများ ထွက်ပေါ်လာ
လေသည်။

လော့ဇာပါလ ယန်ချင်းအဖြစ် ဟန်ဆောင် ထားသည့်
ကျောက်ပေါက်မှာ အခက်ကြုံနေပါ၏။

ယန်ခွမ်းနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမည်ဆိုလျှင် မည်သို့မျှ အနိုင်
ရမည် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ထားလေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် မီးသွေးတုံးတို့သားအဖကြောင့် သူ၏လက်ခုပ်
ထဲမှ ရေဖြစ်ရမည်ဟု ထင်မှတ်ထားသော်လည်း ယန်ခွမ်း၏
စကားကြောင့် ဝေခွဲမရနိုင်အဲ ဖြစ်နေရ၏။

ယန်ခွမ်းက မီးသွေးတုံးတို့သားအဖအား လျှစ်လျူရှုလိုက်
မည်ဆိုလျှင် ပထမဦးဆုံး ဒုက္ခရောက်ရမည့်သူမှာ သူပင်ဖြစ်နေ
ဟည် မဟုတ်ပါလား။

ကျောက်ပေါက်မာက အံ့ကြိတ်ရမ်း....

‘ငါက အခြေအနေ မဟန်ဘူးဆိုတာကို အချက်ပြလိုက်တာနဲ့
မီးသွေးတုံးတို့သားအဖ သေသွားမှာပဲကွာ’
ဟု ပြောလိုက်၏။

ယန်ခွမ်းက....

‘မင်းက အချက်ပြမှဒုက္ခကို သူတို့ စောင့်ကြည့်နေကြတယ်
ဟုတ်လား’

‘သေချာတာပေါ့ကွာ၊ မင်းဟာ ကြိုတင်သဘောတူထား
သလို မလုပ်ဘဲ ထင်ရာလုပ်မယ်ဆိုရင် သူတို့က မီးသွေးတုံးတို့
သားအဖကို ရှင်းပစ်လိုက်ရုံပေါ့’

ယန်ခွမ်း နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘မီးသွေးတုံးတို့ထက်အရင်၊ မင်းသေသွားရမယ်ဆိုတာကော
မတော့မိဘူးလားကွ’

ကျောက်ပေါက်မာက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ယန်ခွမ်း၊ ငွေအိုးကြီးအတွက် မင်းရဲ့အသက်ကော ငါ့ရဲ့
အသက်ပါ၊ ဘာမှအရေးမကြီးဘူးဆိုတာ မှတ်ထားစမ်းပါကွာ’

ယန်ခွမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကျောက်ပေါက်မာသည် ဆူတစ်ပါးခိုင်းသမျှ ပြုလုပ်ရသည့်
ဘဝ မတက်ပါလား။

မည်သို့ဆိုစေ သူက ခွင့်လွှတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

‘မင်းက ချူးရှာကို သတ်ပစ်လိုက်တာ မဟာအမှားပါ၊
နို့ မဟတ်ရင် မဝ်းကို ငါ့ခွင့်လွှတ်နိုင်ဦးမယ်’

ကျောက်ပေါက်မာ အံ့ကြိတ်သိုက်လေသည်။

‘ယန်ခွမ်း၊ အပိုတွေပြောမနေနဲ့တော့၊ ငါ့ရဲ့တိုက်ကွက်ကို
ခုခံဖို့ ပြင်ထားပေတော့’

စကားဆုံးလျှင် ခါးမှအားကို ဆွဲထုတ်ကာ ယန်ခွမ်းထံ ခုန်
ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် သူ့အား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သည့်စဉ် လဲကျ
သွားစေလောက်အောင် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်မည်မဟုတ်ဟု
ယုံကြည်ထား၏။

သူတို့၏ပြိုင်ပွဲသည် ဆရေပွဲ ဖြစ်ရမည်ဟု ငွေအိုးကြီးက
သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည့် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ခွမ်းသည် မည်မျှပင် မကျေမနပ်ဖြစ်နေပါစေ သူ့အား
အနိုင်တိုက်ခိုက်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ထိုအချက်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ယန်ခွမ်းအား သုတ်သင်
ရှင်းလင်းပစ်ရမည်ဟု ငွေအိုးကြီးက သူ့အား တစ်တစ်ဆိုတ်
မှာကြားခဲ့ပေတော့သည်။

ယန်ခွမ်းသည် သူ့အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်မည်ဆိုသည်ကို
သိထားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ကျောက်ပေါက်မာသည် ဓားကိုဝေ ယမ်းကာ ပြင်းထန်စွာ
တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

ယန်ခွမ်း မလှုပ်ပျောက် ရပ်နေ၏။

ရှောင်တိမ်းရန် ဟန်ပြင်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်
ရန် ဟန်ပြင်ခြင်းပင် မရှိပါချေ။

ကျောက်ပေါက်မာအတွက် တစ်ဖက်သတ်တိုက်ပွဲ ဖြစ်သွား
သည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။

ကျောက်ပေါက်မာ အားတက်သွားပြီး.....

‘သေပေတော့’

၂၅၂ ဝတ္ထုအောင်

ပြာသံပေးကာ ယန်ခွမ်း၏ လည်ကုပ်ကို ခေးဖြင့် ပိုင်းချ လိုက်၏။

‘ဟေ...’

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များတစ်ခဲနက်ဟစ်ကြေးလိုက်ကြလေသည်။

ကျောက်ပေါက်မာ အနိုင်ရပြီဟု အားလုံး ထင်မှတ်လိုက် ကြ၏။

ဇိုဘဒန် အချိန်ကလေးမှာပင် ယန်ခွမ်းသည် ရှေ့သို့ လျှပ်ဘစ်ပြက်တိုးလိုက်ပြီး ကျောက်ပေါက်မာ၏ ခေးကိုထား သည့်လက်ကို ဆီတောင်ဆစ်မှနေ၍ လက်ဝါးဖြင့် ဖျပ်ခနဲ ပင့် တင်လိုက်၏။

တစ်ဆက်တည်းပင် ကျောက်ပေါက်မာ၏ရင်ဝကို လက်ဆီး ဖြင့် ထိုးချလိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း’

‘အွတ်’

ကျောက်ပေါက်မာမှာ လွတ်ခနဲ အော်လိုက်မိလေသည်။

လက်ထဲမှခေး လွတ်ကျချွားပြီး ရှေ့သို့ ခါးကိုင်းကျလာ၏။

ယန်ခွမ်းက ကျောက်ပေါက်မာ၏ဆံပင်ကို လက်တစ်ဘက် ဖြင့် ဆောင့်ဆွဲလိုက်ပြီး၊ ကျန်လက်တစ်ဘက်ဖြင့် မျက်နှာတွင် မိုးအုပ်ထားသည့် မျက်နှာဖုံးတုကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်၏။

တင်ပန် ပွဲကြည့်ပရိသတ်အင်္ဂါလှည့်ကာ...

‘ခင်ဗျားတို့ လေးစားတဲ့ လောကပါလစား ယန်ချင်းဟု ဘယ်လိုလူစားမျိုး ဖြစ်နေဘဲလဲ ဆိုတာ ကြည့်ကြစမ်းပ ခင်ဗျားတို့အားလုံး အလိမ်ခံနေရပြီဆိုတာ မှတ်ထားပါ’ ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

မှမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်နှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရခြင်းကြောင့် ပရိသတ်များ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

ယန်ခွမ်းက...

‘တကယ်တော့ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းဟာ လောကပါလစား ယန်ချင်းအတူ ဖန်တီးပြီး သိုင်းလောကကိုမေ့နှောက်ဖို့ ကြံစည် နေတယ်။ သူတို့က ကျုပ်ကိုပါအသုံးချဖို့ ကြိုးစားနေကြတာပဲ။ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို မကြာခင်မှာ လောကပါလ စား ယန်ချင်းကိုယ်တိုင် ရှင်းပြပါလိမ့်မယ်။ ခုတော့...’

သူ၏စကား မဆုံးမီ...

‘ဝုန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

သူဌေးကြီး ရှောင်စန်း၏ အဆောက်အအုံအတွင်းမှ ဖူးရှ သော အော်တစ်ဆဲများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ လေသည်။

ပရိသတ်များ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြ၏။
ထိုအချိန်မှစ၍ ယန်ခွမ်းသည် စင်မြင့်ပေါ်မှ ရုန်းဆင်းကာ
အဆောက်အအုံဆီသို့ ဦးတည်ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ အဆောက်အအုံအတွင်းမှ တစ်ခု
စသော အခန်းအတွင်း၌ လူတစ်စုရှိနေကြပါ၏။
အနုတ်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်စုသည် လူတစ်ယောက်
အား စိုမ်းရုံစောင့်ကြပ်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။
ထိုလူမှာ မီးခိုးရောင်အင်္ကျီရှည် ဝတ်ဆင်ထားသည့် လယ်
သမားတစ်ယောက်အလွန် သူ့ဖြစ်ပေသည်။
ထိုလူသည် မီးသွေးတူး၏ ကလေးကို ချီပိုးထားလေသည်။
ထိုလူမှ ယန်ခွမ်း စေလွှတ်လိုက်သူဖြစ်၏။
ငွေအိုးကြီးက ယန်ခွမ်းနှင့်ဆသောတူညီချက်အရ ထိုလူအား
လက်ခံထားခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ငွေအိုးကြီးတို့လူစုသည် သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ အဆောက်
အအုံအတွင်းသို့ အဘယ်ကြောင့် ရောက်ရှိနေကြပါသနည်း။
ဖွင့်ထားသည့် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ပြေကွက်လပ်မှ ပြိုင်ပွဲ
စင်မြင့်အား တွေ့မြင်နေရပါ၏။
စင်မြင့်ပေါ်တွင် ယန်ခွမ်းနှင့် ကျောက်ပေါက်မာထို့ ရှင်ဆိုင်
နေကြပြီဖြစ်သည်။
မီးခိုးရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူသည် ကလေးကိုချီပိုးထားရင်း
အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေ၏။
ငွေအိုးကြီး၏လူများသည် စင်မြင့်ပေါ်မှပြိုင်ပွဲကို စိတ်ဝင်
စားစွာ ကြည့်နေကြသည်။
မီးခိုးရောင်ဝတ်ထားသူ ပြုံးလိုက်သည်။
မကြာမီ သူ့လှုပ်ရှားစီအချိန် ကျရောက်လာတော့မည် မဟုတ်
ပါလား။
ထိုတဒဂ်အချိန်အတွင်းမှစ၍ ယန်ခွမ်းသည် လောကပါလ
စား ယန်ချင်းအဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားသည့် ကျောက်ပေါက်မာ
အား အနိုင်ယူလိုက်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။
မီးခိုးရောင်ဝတ်ထားသူက စတင်လှုပ်ရှားလိုက်၏။
သူနှင့်မလှမ်းပကမ်း၌ရှိနေသည့် အနုတ်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ
များအား စတင်တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်သည်။
ထိုလူများမှာ အငိုက်မိသွားသဖြင့်...
'ဝန်း'
'အား'
'အမတ်လေး'

စူးရှကျယ်လောင်သော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြ၏။

မီးခိုးရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူသည် ရရှိလာသည့် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ကလေးကိုပေးချီရင်း အခန်းအပြင်ဘက် ပြေး ထွက်သွားရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာမင်း...
'ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့'

ဝကားသံနှင့်အတူ လူတစ်စု ပြေးဝင်လာကြသည်ကို တွေ့မြင် လိုက်ရ၏။

ထိုလူစုအား ဦးဆောင်လာသူမှာ ကုန်သည်ကြီး လုံးဝီး ဖြစ် လေသည်။

လုံးဝီးသည် မီးခိုးရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ ပြေးထွက်လာသည် ကို မြင်လျှင်....

'ရပ်လိုက်စမ်း'

အော်ငေါက်ကာ ဟန်တားတိုက်ခိုက်လိုက်၏။

လုံးဝီးမှာ နောက်သို့ သုံးလေးလှမ်းမျှ ဆုတ်လိုက်ရသည်။ လုံးဝီး မျက်နှာပျက်သွား၏။

'ဟေ့ကောင်တွေ၊ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ တိုက်ကြပါတော့ လား'

သူနှင့် အတူလိုက်ပါလာသူများအား အမိန့်ပေးလိုက်လေ သည်။

ထိုအခါ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားကြသူများသည် မီးခိုး ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

'ရုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ဖရိုဖရဲဖြစ်စွာ နောက် ဆုတ်သွားကြရလေတော့သည်။

လုံးဝီး မျက်နှာပျက်သွား၏။

'မင်း...မင်း ဘယ်သူလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

မီးခိုးရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ ရယ်မောလိုက်သည်။

'ကျုပ်ဘယ်သူလဲဆိုတာထက် မင်းဟာ ငွေအိုးကြီးဆိုတာကို ဝန်ခံဖမ်းပါကွာ'

'ဘာ...ဘာဗျ'

'ငွေအိုးကြီး၊ မင်း ရှေ့ဆက် ဟန်ဝဲဆောင်နေလို့ မရတော့ ပါဘူးကွာ၊ မင်းတို့ရဲ့အကြံအစည်တွေကို ငါတို့ဆီထားပြီးပါပြီ'

ကုန်သည်ကြီး လုံးဝီး၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခန့် တုန်ခါသွား၏။ မီးခိုးရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက....

'ငွေအိုးကြီး၊ မင်းဟာ သွေးဝိညာဏ်ဂိုဏ်းရဲ့ အဓိက အစိတ် အပိုင်းတစ်ခုပဲ၊ မင်းဟာ ဒုစရိုက်လောကထဲမှာ ကျပ်လည်ရင်း

လူစမ်းလူစင်တို့လူတွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတယ်၊ သွေးဝိညာဏ် ဂိုဏ်းရဲ့ဩဇာ ပိုပြီးပျံ့နှံ့လာအောင် လုပ်ခဲ့တယ်၊ ယန်ခမ်းဟာ

အလားအလာရှိတဲ့လူဆိုတာသိတော့ ဒေါင်းနဂါးဂိုဏ်းကြီးပေး တိုးတက်လာအောင် နောက်ကွယ်ကနေ ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့တယ်၊

ဒါပေမယ့် ယန်ခမ်းဟာ ထိပ်ဆုံးကို ရောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ

မင်းရဲသူဘေကိုဖခင်ဘဲ ကျော့ဆိုပြီး သွားတာမို့ မင်းက မကျေနပ်ဘဲ
ခွကူပေးဖို့ ကြံစည်ခဲ့တယ်။ ငွေအိုးကြီး၊ မင်းရဲလုပ်ရပ်တွေ ပေါ်
လွင်နေစေပြီ။ သွေးဝိညာဉ်ကိုဖမ်းရုံ အဓိက ခေါင်းဆောင်ဟာ
ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာလဲ ပေါ်လွင်လာပါပြီ။ မင်းအေးအေး
ဆေးဆေး အညှိခံရင် ကောင်းမယ်

ဟု ပြောလေသည်။

ငွေအိုးကြီး၊ ဒေါ်သခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားလေတော့
သည်။

ကျုပ်ကလူတကာအပေါ် လှည့်စားလာခဲ့သမျှ ဒီတစ်ခါ
နှင်မင်ခံလိုက်ရတာပဲ။ ယန်ခွမ်းက ကလေးကိုစောင့်ရှောက်ဖို့
လူတစ်ယောက်လွတ်လိုက်မယ် ဆိုကတည်းက ကျုပ်နားလည်ဖို့
ကောင်းတယ်

မီးခိုးရောင်ဝတ်ထားသူ ပြုံးလိုက်သည်။

ကျုပ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းရိပ်မိပြီပေါ့ ဟုတ်လား

‘သေချာတာပေါ့ဗျာ၊ ခပ်ဗျားဟာ လောကပါလဇာ
ယန်ချင်းအစစ်ပဲ၊ နေ့စမ်းပါဦး၊ ခပ်ဗျားနဲ့ယန်ခွမ်း ဘယ်လိုလုပ်
ပြီး လက်တွဲမိသွားကြတာလဲ’

မီးခိုးရောင်ဝတ်ထားသူ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူ၏မျက်နှာကို လက်ဖြင့်ပုတ်ဆုပ်လိုက်ရာ မျက်နှာဖုံးစာ
တစ်ခု ကွာကျသွားပြီး တည်ကြည်ခန့်ညားသည့်ရုပ်သွင် ပေါ်
ပေါက်လာ၏။

ထိုလူမှာ ငွေအိုးကြီးတို့က သေဆုံးသွားပြီဟု ထင်မှတ်နေခဲ့
သည့် လောကပါလဇာယန်ချင်း ဖြစ်နေလေသည်။

ယန်ချင်းက....

‘နဂါးလေးကိုအထင်သေးမိတာ မင်းတို့အများပဲ၊ သူက
ဓားမှာ အဆိပ်သုတ်လိမ်းထားတယ်ဆိုတာ သိတာနဲ့ ကျုပ်
အသက်ကိုကယ်တစ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ’

ဟူ၍အစချီကာ နဂါးလေးယန်ခွမ်းနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပုံများကို
ပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

.....

‘အား’

စူးရှသော အောင့်တစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ယန်ချင်းသည် မြေပေါ်ဘိုင်းခနဲ လဲကျသွား၏။

နဂါးလေး ယန်ခွမ်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ယန်ချင်းအား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်နေမိ၏။

ယန်ချင်းသည် မြေပေါ်၌လူးလိပ်ကာ အကြောဆွဲနေ၏။

သူ၏နှုတ်ခမ်းထောင့်မှသွေးများ ယိုစီးကျနေစေ၏။

နဂါးလေးယန်ခွမ်းသည် ပီးသွေးကုံးလာပေးသည့် ဓား
မြှောင်ကိုယ်ကြည့်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုခင်းကြောင့်မှာ အဆိပ်များဖြင့် စီရင်ထားသည့် အဆိပ်
ခင်းမြှောင်တစ်ဆက် ဖြစ်နေသည့် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ခွမ်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဒါ...ဒါ တယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

မည်သို့ဆိုစေ လောကပါလခင်းယန်ချင်းသည် အဆိပ်ခင်း
မြှောင်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

မကြာမီ သေဆုံးသွားနေတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

သူက ယန်ချင်းအား အနိုင်ရလိုက်ပါ၏။

ချူးရှာအတွက် လက်တုန်းပြန်နိုင်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် တစ်စက်ကလေး ခုခံတိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိခဲ့သော်

ယန်ချင်း၏အပြုအမူမှာ အံ့ဩစရာ ကောင်းနေပါ၏။

ယန်ချင်းသည် ဒုစရိုက်ကမားများအား ပြင်းပြင်းထန်ထန်

ဆုံးမနှိမ်ကွပ်ပစ်တတ်သူ မဟုတ်ပါလား။

သူသည် ဒုစရိုက်လောကကို ကျစ်လည်ကျက်စားခဲ့သူဖြစ်သည့်

တိုင် ခုခံခြင်းမပြုသူအား အနိုင်ယူလေ့မရှိခဲ့ပါ။

ယန်ချင်းက ခုခံခြင်းမပြုဘဲ သူ၏လက်ချက်ဖြင့် သေ

ဆုံးသွားရမည်ဆိုသည်ကို လက်ခံခဲ့နိုင်ပါ။

ထို့အပြင် သူသည်မြိုင်ဘက်အပေါ် ကောက်ကျစ်စဉ်းသ

သည့်နည်းလမ်းဖြင့် အနိုင်ယူခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍ မရှိပါ။

ယခုမှ ယန်ချင်းအား အဆိပ်ခင်းမြှောင်အသုံးပြုကာ အနိုင်
ယူလိုက်သည်ဆိုလျှင် လူယုတ်မာတစ်ယောက် လုံးလုံးလျားလျား
ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

ယန်ခွမ်း တွေးတောစဉ်းစားနေစဉ်မှာပင် လောကပါလ
ခင်းယန်ချင်းသည် လူးလွန့်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်ကျသွား
သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ယန်ခွမ်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ခပ်ဗျား မသေရဘူး’

ရုတ်တရက် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်ပြီး ယန်ချင်း
အနီးသို့ ပြေးသွားလေသည်။

ယန်ချင်းမှာ မလှုပ်မယုတ် တောင်တောင်ကြီး ရပ်နေ
ချေပြီ။

သူ၏ ခြေဖဝါး လက်ဖဝါးများနှင့် မျက်နှာမှာ ညိုပုပ်ပုပ်
အရှောင်သမ်းနေ၏။ အဆိပ်ဒဏ်ကို အပြင်းအထန်ခံစားနေရမုန်း
ညီသာလေသည်။

ယန်ခွမ်း ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိဖြစ်သွား၏။

‘ဝါ ဝါ သူ့ကိုတယ်လိုက်ယ်တင်ရမလဲ’

ဟူ၍ တတုတ်တုတ်ညည်းညူနေမိ၏။

အခြေအနေအရ သူကမည်သို့မျှတတ်စွမ်းနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ယန်ချင်းအား သမားတော်တစ်ယောက်ယောက်မှသာလျှင်
ဝယ်တင်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်လေသည်။

‘သမားကော်...’

၂၅၂ ● ဝတ္ထုအောင်

ယန်ခမ်းသည် သမားတော်ကိုတမ်းတရမ်း သူ၏အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ဖူးသည့် ကျားငါးကောင်ဟူကျင်းနှင့် သမားတော်တို့ ဓား သတိရလာလေသည်။

ကျားငါးကောင်ဟူကျင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမားတော် သည်လည်းကောင်း သေဆုံးသွားခဲ့ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်.....
'ကံကောင်းတာပဲ'

ယန်ခမ်း လွတ်ခန့်အော်လိုက်၏။
ချက်ချင်းပင် အကျီအိတ်ထဲ လက်နှိုက်လိုက်လေသည်။

သမားတော်သည် သူနှင့်လမ်းမခွဲမီ အရေးအကြောင်းရှိက အသုံးပြုနိုင်ရန် အဆိပ်ဖြေဆေး ပေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု ယန်ခမ်း၏လက်ထဲ၌ အဆိပ်ဖြေဆေးပုလင်းလေး ပါ လာပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယန်ခမ်းသည် ရှည်ရှည်ရေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ပုလင်းအဖုံးဖွင့်ကာ အဆိပ်ဖြေဆေးများကို ယန်ချင်း၏ပါးစပ် ထဲ ဝဲလာစီးချလိုက်၏။

ပုလင်းထဲ၌ နှေးနှေးတစ်စက်မှမကျန်အောင် လောင်းချပစ် လိုက်ခြင်းတည်း။

အဆိပ်ဖြေဆေးတိုက်ကျွေးလိုက်ပြီး တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ယန်ချင်း၏အခြေအနေ သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲလာလေ တော့သည်။

ညီပုပ်ပုပ်ဖြစ်နေသော အသားအရည်မှာ သွေးဆောင်လွန်း လာ၏။

လွန်စွာမှပင် နှေးနှေးသွားပြုဖြစ်သော အသက်ရှူနှုန်းမှာ လည်း တဖြည်းဖြည်းမုန်လာသည်။

ယန်ခမ်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။
'သူ... သူမသေနိုင်တော့ဘူး

ဟု ဝမ်းသာအားရ ဟင်ကြွေးလိုက်လေသည်။
သူ၏စကားသံနှင့် မရှေးမနောင်းမှာပင် ယန်ချင်းမှာ အ

ခနဲ ညည်းညူကာ မျက်လုံးပွင့်လာလေတော့သည်။

တုန်သည်ကြီးလှိုင်း (ဝါ) ဂေ့ခိုးကြီး ဝိုင်နေ၏။
ယန်ခမ်း၏ ပြောင်မတ် တည်ကြည်သော စိတ်ထားသည်

လောကပါလဓားယန်ချင်း အသက်ပြန်ရှင်လာစေခြင်း ဖြစ်လေ တော့သည်။

ယန်ချင်းက အဘယ်ကြောင့် အသက်အသေခံကာ ဝိုက်ခိုက် ခြင်း မပြုဘဲ နေခဲ့ရပါသနည်း။

ဝေဖန်ကြီးက ယန်ချင်းကြံညှိကာ...
'ခင်ဗားက နဂါးလေးကို ဘာကြောင့်ပစ်ခတ်ခိုက်ခတ်လဲ'
ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ယန်ချင်း ပြုံးလိုက်သည်။
'နဂါးလေးရဲ့ဝိတ်စာတံကို ကျုပ်ရိပ်မိခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ
ဆီးချပ်လို့ ခါးနေတာမဟုတ်ဘူး။ ဘဝပေးအခြေအနေကြောင့်
ဒါ့ခိုက်နယ်ထဲ ရွှေကျွန်းမိခဲ့တယ်ဆိုတာ ဟင်ဂျားနေတယ်။ သူ့လို
လူစားမျိုးကို အနိုင်ယူသတ်သပ်ပစ်လိုက်တာထက် လူကောင်း
တစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ဖွဲ့ပြစ်လမ်းညွှန်ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင်
လူ့လောကကောင်းကျိုးပြုမယ့် လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာမယ်
ဆိုတာ ကျုပ်ရိပ်မိတယ်။ ပြီးတော့ သူ့စုပ်စွဲသလို ချူးရှာကို
ကျုပ်မခတ်ဘူးဆိုတာ သက်သေပြုချင်လို့ပဲ'

ဝေဖန်ကြီး ဝိုင်းသွား၏။
ယန်ချင်းသည် နဂါးလေး၏ စိတ်ဆရာဘဝကို နားလည်
နေခြင်းကပင် သူတို့နှစ်ယောက် ရန်သူအဖြစ်မှ မိတ်ဆွေဘဝသို့
ကူးပြောင်းသွားစေနိုင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါလား။

ယန်ချင်း နဂါးလေးတို့ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားခြင်းသည် သူတို့
အတွက် မျက်စိခြင်း မည်ပေထော့သည်။

လောကပင်လမ်း ယန်ချင်းက...

'မင်း ကိုက နဂါးလေးကို လျှော့ထွက်ခဲ့ကြတာကိုး၊ ချူးရှာ
တစ်ဆူသွားတာ မင်းတို့ပဲယောဝကြောင့်ဆိုတာ သူရိပ်မိသွား
တယ်။ မီးသွေးတုံးရဲ့ နေဓက်ကိုလိုက်ရင် မီးခိုးကြွက်လျှောက်
အားလုံး ပေါ်ကုန်တာပေါ့။ မင်းတို့ကလဲ မီးသွေးတုံးရဲ့သား

လက်ထဲမှာရှိနေတယ်ဆိုပြီ။ သူ့ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ချောကြတာ မှား
တာပေါ့။ နဂါးလေးဟာ သူ့ကိုထိပါးလဒရင် လက်စွန့်ပြန်ရမှ
ကျော့နပ်တဲ့လူဆိုတာ မင်းတို့နားမလည်တာ အံ့ဩစရာပဲပဲကွာ
ကဲ... သူဌေးကြီးရှောင်ခွန်း ဘယ်မှာလဲ၊ ခေါ်လိုက်စမ်းပါ။
သူဟာ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းကို ဦးဆောင်နေတဲ့လူဆိုတာ ငါ့ရိပ်မိ
ထားပါပြီ

ဟု ပြောလေသည်။

ဝေဖန်ကြီး အံ့ကြုတ်လိုက်သည်။

'ယန်ချင်း၊ ခင်ဗျားဟာ ခုစရိုက်သမားတွေကို နှိပ်ကွပ်နေ
တော့ အပြုအမူ သွင်းသမားတွေက ခင်ဗျားနဲ့လက်တွဲပါဝင်
လာကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ရဲ့ အဓိကရန်သူမှာ ခင်ဗျား
ဖြစ်လာရတာပေါ့။ ခင်ဗျားကြောင့် ခုစရိုက်သမားတွေ ပြေး
ပေါက်မှားကုန်သလို ကျုပ်တို့ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းလဲ အကျပ်တွေ
ခံတာပေါ့။ ခင်ဗျားကိုရုပ်ဖို့ တစ်နည်းမရှိတယ်။ နဂါးလေးနဲ့
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုတို တွေ့မေးဖို့ပါ။ ကျုပ်တို့စိတ်ထဲမှာလဲ အားလုံးဖြစ်
လာတယ်။ နဂါးလေးလက်ချက်နဲ့ ခင်ဗျားသေသွားပြီလို့ ပဲ
ထင်ခဲ့ကြတယ်။ တကယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားမရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်း
ကျုပ်တို့ လူတစ်ယောက်ကို အစားထိုးပြီး သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းကို
အသွင်ပြောင်းပစ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ။ ခုတော့ နဂါးလေးနဲ့
ခင်ဗျားကြောင့် ကျုပ်တို့ အကြံအစည်တွေ မျက်ရပြီပေါ့။
ခင်ဗျားကို ချမ်းသာပေးမယ်ဗျား မှတ်သလား'
ယန်ချင်း ရယ်မောလိုက်သည်။
'မင်းအာများ ကတ်နိုင်မှာမို့လဲ'

‘စိတ်ချ၊ တတ်နိုင်ထယ် မတတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျား အခု သိရမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ငွေအိုးကြီးက တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက် လေသည်။

လောကပါလစား ယန်ချင်းအား မယှဉ်နိုင်မှန်း နားလည် ထားသည့်တိုင် ပြေးလမ်းမရှိတော့သဖြင့် သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် အလင်းရောင်တစ်ချက် ဝင်းလက်သွားပြီး...

‘ဒုတ်’

‘အား’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယန်ချင်း ရင်ထိတ်ကာ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက် လေသည်။

ငွေအိုးကြီးသည် မျက်သုံးကြီးဖြူထွက်လာကာ ကြမ်းပြင် ပေါ် တအိအိ ပြိုလဲကျသွားလေသည်။

ထိုအခါမှ သူ၏နောက်ကျော၌ ခားတစ်လက်စိုက်ဝင်နေ သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွား ကြသည်။

ချက်ချင်းပင် နောက်လှည့်ထုတ်ပြေးကုန်ကြလေသည်။

သို့သော် လူရိပ်တစ်ခု ရောက်ရှိလာပြီး တိုက်ခိုက်လိုက် လေရာ...

‘ဝန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြ၏။

ယန်ချင်းက တိုက်ခိုက်လာသူအား လှမ်းကြည့်လိုက်သော အခါ နဂါးလေးယန်ချမ်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ တော့သည်။

....၀....

လေပြည်လေညှင်း ဝေ ယမ်းတိုက်ခတ်လာသည်။

ရော်ရွက်များသည် လေဟုန်စီးကာ ဝေ ကားကာဖြင့် မြေပေါ် ကျဆင်းလာ၏။

အချိန်ကောင်းစေရန်

အချိန်ကောင်းစေရန် အထပ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ နဂါး
လေး ယန်ခွမ်းနှင့် လောကပါလဒား ယန်ချင်းတို့ မျက်နှာချင်း
ဆိုင် ရပ်နေကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်
နေကြစဉ်အခါတစ်ခါလည်း စကားမပြောဖြစ်ကြပါချေ။

သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ ခြံဝင်းအတွင်းမှ ပြိုင်ပွဲသည် သွေး
ဝိညာဉ်ဂိုဏ်းအား အသွင်ပြောင်းကာ သိုင်းလောက၌ အတည်
တကျ ခြေချနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း
ယန်ခွမ်း၏ မြှုပ်ကွက်ကြောင့် ပျက်စီးသွားခဲ့ရပေသည်။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ သွားသွားကြီး ပေါ်
ပေါက်ခဲ့ရသည်။

ယန်ခွမ်းဘက်မှာ လောကပါလဒားယန်ချင်းက မားမား
မတ်မတ် ရပ်တည်ကာ ဖြေရှင်းခဲ့သဖြင့် သိုင်းလောကသားများ
၏ အထစ်များမူမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ရပေသည်။

လူတိုင်းကပင် ယန်ခွမ်းအား လက်ခံကြံဆိခဲ့ကြလေသည်။

သိုင်းလောက၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော မကောင်းမှုများသည်
သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ငွေအိုးကြီးက တာဝန်ခံ
ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်လွင်လာခဲ့
ပေသည်။

ငွေအိုးကြီးသေဆုံးသွားပြီးနောက် သူဌေးကြီးရှောင်စန်း
က လက်လွတ်ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့၏။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းအား လျှို့ဝှက်စွာ ဦးဆောင်နေသော
သူဌေးကြီးတင်းရှောင် လွတ်မြောက်သွားခြင်းကြောင့် ယန်ချင်း
ကော ယန်ခွမ်းပါ ရုတက်မသေးနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရပေသည်
သို့သော် ရှာမတွေ့တော့သဖြင့် လက်လျှော့လိုက်ကြရပေ
သည်။

ယန်ချင်းက ဦးစွာ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...
'တင်းရှောင်ဟာ သိုင်းလောကမှာကော မင်းစိုးရာ
အသိုင်းအဝိုင်းမှာပါ ဝင်ဆန့်တယ်။ သူဟာ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မရိပ်မိကြဘူး။ သူ့လွတ်မြောက်
သွားတာဟာ မကောင်းတဲ့လက္ခဏာပါ။ သူ့ကို တွေ့ဖောင်
ရှာလေမိမယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်းက...

'ခုခိုရှင် သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းက လူတွေကို နေရာအနှံ့မှာ
ဖော်ထုတ်ဆုံးမနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ သူဌေးကြီးတင်းရှောင် လွတ်မြောက်
နေသေးပေမယ့် သူက ဘာမှ တတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။
သူတို့နှစ်ယောက် ဒီယူချက်ခြင်း မတူကြပါချေ။

ယန်ချင်း ပြုံးလိုက်သည်။

'ထူးပါတော့လေ၊ မင်းက သူ့ကို ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုရင်လဲ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတော့ ဂရုစိုက်ပါကွာ'

'ဟဲ့...ဦး ဆိုလိုတာက...'

ရှောင်စဉ်းဟာ ငွေအိုးကြီးရဲ့ဆရာ မဟုတ်လား၊ ငွေအိုးကြီး
တောင် အတော်ညှက်များနေတာ၊ ရှောင်စဉ်းက ပိုပြီး ညှက်များ
တော့မှာပေါ့ကွာ

ယန်ခွမ်းက...

သူက ကျွန်တေ့ကို ဒုက္ခပေးဖို့ကြိုးစားရင် မှားသွားမှာ
ပေါ့၊ ခုချိန်မှာကျွန်တေ့ကို ဒုက္ခပေးဖို့မပြောနဲ့၊ သူ့ ကိုယ်သူ
ဒုက္ခမခံရင်အောင် အသေအသံ ကြိုးစားနေရမှာပါ

မင်းပြောတာမှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သတိဆိုတာ ပိုတယ်
မရှိပါဘူးကွာ၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်လဲ ဝရုစိုက်ပေါ့

စိတ်ချပါဗျာ

ကဲ... ငါသွားမယ်၊ မီးသွေးတုံးကို ငါက နှုတ်ဆက်ခဲ့တယ်
လို့ ပြောလိုက်ပါ

ဟုတ်ကဲ၊ ကျွန်တော် ဆက်ဆက်ပြောလိုက်ပါမယ်

ယန်ခွမ်းသည် ယန်ခွမ်းအားနှုတ်ဆက်ကာ မြင်းပေါ်တက်
လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် လက်ဝဲ ယမ်းပြကာ မြင်းကို မောင်းနှင် ထွက်
ခွာသွား၏။

ယန်ခွမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ယန်ချင်း မြင်ကွင်းမှကွယ်ပျောက်သွားသည်အထိ ငေးမော

ကြည့်နေပြီးမှ လှည့်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

သူ၏ခြေလှမ်းများ လေးလံနေပါ၏။

သူဌေးကြီး ရှောင်စဉ်းသည် သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်း၏ ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သွားပြီးနောက် ကျင်းလိန်မြို့တော်
ဝန်သည် ရာဇဝတ်သားအဖြစ် ကြော်ငြာကာ ဖမ်းဆီးပေးနိုင်သူ
အား ဆုငွေပေးမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ပြန်လေသ

သူဌေးကြီးရှောင်စဉ်း ပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းဥစ္စာများကို
ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းပိုက်ကာ သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သူ
များအား ပော်ထုတ်အရေးယူလေသည်။

သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ပေါ်ပေါက်သွားပြီး
စိစိညက်ညက်ချေမှုန်းခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

သူဌေးကြီးရှောင်စဉ်း ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားပါသော်
လည်း ရှောင်ရှောင်မှာ မျက်နှာငယ်ကလေးဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာ
သည်။

ရှောင်စဉ်းပိုင်ဆိုင်သည့်ပစ္စည်းများကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသဖြင့်
ခြူးတစ်ပြားမှမရှိတော့ဘဲ ဆင်းရဲမဲ့တေဆည့် တဝသို့ နေချင်း
ညချင်း ရောက်ရှိသွားရှာလေသည်။

သူမသည် သွေးဝိညာဉ်ဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့်
ဖမ်းဆီးအရေးယူခြင်း မခံရသော်လည်း လူတကာ၏ တံထွေး
ခွက်ထဲမျောရသည့်ကိန်း ဆိုက်ခဲ့ပေသည်။

ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေသည့် ရှောင်ရှောင်အထွက် မိမိတွင် တာဝန်
ရှိသည်ဟု ယန်ခွမ်း ခံယူထားပေတော့သည်။

ယန်ချမ်းသည် တစ်ရှောင်အား ရှောင်ပေးထုတ်ရန် ထွက်ထွက်ခွာခွာပြုပြင်သည်။

ဆိုကိုင် ယန်ချမ်းနှင့်အတူ လိုက်မဆွားနိုင်ဘဲ ရှောင်ရှောင်ရုံရာဆို ပြန်သွားခဲ့လေသည်။

ဟခု...

ရှောင်ရှောင်သည် မီးသွေးတံးကို သားအဖနှင့်အတူ နှမ်းမိုးစားစားကပ်ဆိုင်၍ ရောက်ရှိနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ချမ်းသည် ဆိုင်ထဲလှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့်....

‘ယန်ချမ်းပြန်လာပြီ’

မီးသွေးတံး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဆိုကိုင်လည်း လူရှမ်းနေ၏။

မီးသွေးတံးသည် သားငယ်ကိုရင်ဝယ်ပိုက်ကာ ရှောင်ရှောင်နှင့်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေ၏။

ရှောင်ရှောင်သည် ညှိုးငယ်သောမျက်နှာကလေးဖြင့် လှမ်းကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ယန်ချမ်းက မီးသွေးတံး၏အနီးသို့ လှမ်းသွားလိုက်၏။

မီးသွေးတံးက...

‘ဆု ထွက်သွားပြီလား’

ဟု မေးလေသည်။

ယန်ချမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သွေးပြီ’

‘သက ဆုဇွေးကြီးရှောင်စန်းကို တွေ့အောင်ရှာမဟုတ်’
‘ဒါက သူ့ တာဝန်လေ၊ သူက ဒုစရိုက်သမားတွေကို ဆုံးမမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့လူပဲ မဟုတ်လား’

ယန်ချမ်းက ရှောင်ရှောင်ကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်ရှောင်က....

‘ဟန်ကို... ဖေဖေဟေ့ ဆုဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာ တကယ်ပဲလား ဟင်’

ဟု လေသံမျှဖြင့် မေးလာလေသည်။

ယန်ချမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ညီမရယ်... သူ့ဟာ...’

သူ့စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါချေ။

ဆိုကိုင်လူလစ် တစ်ယောက်သည် သူတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီ....

‘ဆရာလေး၊ ဘာများဆုံးအောင်မလဲ၊ အမိနို့ရှိပါပြီ’

ဟု မေးလာလေသည်။

ယန်ချမ်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

‘ကိစ္စပစ္စိတုံး၊ ကျုပ်မစား...’

ယခုတစ်ကြိမ်လည်း စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါချေ။

အကြောင်းမှာ ဆိုင်လုလင်သည် မေးမြန်းစုံစမ်းရင်း ယန်ခွမ်းအနီးသို့ မသိမသာတိုးကပ်လာပြီး လက်ဆဲကိုဝဲထားသည့် လက်သတ်ဝါကြား၌ စက်သားသော ဓားမြှောင်တစ်လက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပျော်လင့်အောင်ဖြစ်ရန်မို့ ယန်ခွမ်း ကြောင်အမ်းအမ်း ပြန်သွား၏။

မီးသွေးတုံးနှင့် ရှောင်ရှောင်တိလည်း ဆိုင်လုလင်၏ အပြုအမူကြောင့် တအံ့တကြံဖြစ်သွားကြသည်။

မီးသွေးတုံးသည် ချက်ချင်းသဘိဝင်လာပြီး....

‘ယန်ခွမ်း၊ သတိထား’

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

သို့သော်....

နောက်ကျသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်လုလင်၏ ဓားမြှောင်သည် တအံ့တကြံဖြစ်နေသည့် ယန်ခွမ်း၏ ရင်ဝဲကို ဖောက်ထွင်းစိုက်စင်သွားလေသည်။

ဖြင်းပျသော နှာကျင်မှူဝေခနာ ခံစားလိုက်ရသဖြင့်....

‘အား....’

ယန်ခွမ်း လှုပ်ခနဲအော်ဟစ်လိုက်၏။

တဆက်တည်းပင် လက်ဝေ့ယမ်းကာ ဆိုင်လုလင်အား ချိတ်ထုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း....’

ဆိုင်လုလင်လည်း အနောက်ဘက် လှင့်စဉ်သွား၏။ သို့သော်....

ချက်ချင်းခုန်ထလာပြီး ဓားကိုဝေ့ယမ်းကာ ယန်ခွမ်းထံ ပြေးဝင်လာသည်။

ထိုအချိန်တွင် ယန်ခွမ်းသည် သွေးအလူးလူးဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားပြီဖြစ်သည်။

ဆိုင်လုလင် ထပ်မံတိုက်ခိုက်လာသည်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့ချေ။

မီးသွေးတုံး မနေနိုင်တော့ချေ။

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

ထိုင်ရာမှခုန်ထပြီး ဆိုင်လုလင်ရှေ့မှ ပိတ်ဆို့၍ ဟန့်ထားလိုက်သည်။

ဆိုင်လုလင် ခေါ်ပွဲသွားပြီး....

‘ရှုပ်လိုက်တာ၊ ဖယ်စမ်းကွာ’

အောင်ငေါက်ရမ်း မီးသွေးတုံးတုံး ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
မီးသွေးတုံးသည် အလောတကြီး တားဆီးလိုက်ရခြင်းဖြစ်
အကဲ့သို့ လက်တစ်ဘက်တွင် ရင်သွေးငယ်အား ပွေ့ချီထားရ
ကား ကျန်လက်တစ်ဘက်ဖြင့်သာ ဆိုင်လုလင်၏ ခေးကိုင်ထား
သည့်လက်ကို ဖမ်းဆုပ်ယန့်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ဂမူးရှူးထိုး ခြေဝင်လာသည့် ဆိုင်လုလင်အား လက်
တစ်ဘက်တည်းဖြင့် တားဆီးရန်မှာ မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်သည့်
ကိစ္စ ဖြစ်ပေသည်။

‘သွားဝမ်း’

ဆိုင်လုလင်က အောင်ငေါက်က ခြေထောက်ဖြင့် ကန်
ကျောက်လိုက်သည်။

‘ဝန်း...’

‘အား...’

မီးသွေးတုံးသည် ဝမ်းဗိုက်ကိုအကန်ခံလိုက်ရသဖြင့် လွတ်ခန့်
အော်ရင်း ရွေးချွဲခါးကိုင်းကျသွား၏။

ဆိုင်လုလင်က...

‘သေပေတော့’

အောင်ငေါက်က ခေးဖြင့်လှမ်းတွက်လိုက်ရာ * ခေးသည်
မီးသွေးတုံးကိုမစိတ် ကလေးငယ်အား ထိုးစိုက်မိသကဲ့သို့ ဖြစ်
သွားလေတော့သည်။

‘ခါး...’

ကလေးငယ်၏ဦးထိတ် ထက်ပေါ်လာသည်။

မီးသွေးတုံး မျက်လုံးပြူးသွား၏။

‘သား...’

အရှူးကြီးတစ်ယောက်မမာ အောင်ငေါက်လိုက်၏။

ဆိုင်လုလင်အား တိုက်ခိုက်ရန်ပင် သထိမရတော့ဘဲ ရင်သွေး
ငယ်ကို တန်းကျပ်စွာ ပွေ့ဘက်ထားလိုက်သည်။

ဆိုင်လုလင်သည် အကြွပ်နာတရားရှိပုံမရဘဲ ကောက်ကျစ်
စဉ်းလဲသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်လာသည်။

မီးသွေးတုံးက သူ့အား ဂရုမစိုက်နိုင်တော့မှန်း သိလျှင်
အခွင့်ကောင်းယူကာ ခေးမြှောင်ဖြင့် ဝေးကွာလိုက်၏။

ခေးမြှောင်သည် ငိုကြွေးနေသည့် မီးသွေးတုံး၏ရင်ဝသို့
စူးနှစ်ဝင်ရောက်သွားတော့သည်။

‘အင်...’

မီးသွေးတုံး မထဲမကဲ့သည်။ ညက ရင်သွေးငယ်ကိုပိုက်၍
ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲကျသွားသည်။

သူတို့ သားအဖ နှစ်ယောက်၏ အဖြစ်ဆိုးကား ရင်နှင့်စရာ
ကောင်းထုံပေတော့သည်။

ရှောင်ရှောင်သည် ဆိုင်လုလင် (ဝါ) လူသတ်အမားကို
မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ငေးကြည့်နေပါ၏။

ယန်ခမ်းကား ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရထားသည့်တိုင် ကြမ်းပြင်
ပေါ်မှ လူးလိမ့်ထရန် ကြိုးစားနေ၏။

ဆိုင်လုလင်က...

‘ယန်ခွမ်း... မင်း သေဖို့သာ ပြစ်ထား’

အောင်ငေါက်ရင်း ခွန်ဝင် တိုက်ခိုက်ရန် ယန်ပြင်လိုက်လေ
တော့သည်။

‘မလုပ်နဲ့’

ရှောင်ရှောင်မှာ ယခုမှ သတိဝင်လာပြီး ကြားဝင်တားမြစ်
လိုက်သည်။

ဆိုင်လုလင်သည် သူ၏ရှေ့မှ ကာဆီးနေသည့် ရှောင်ရှောင်
အား တွန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

‘ဖယ်လိုက်စမ်း’

ရှောင်ရှောင်က ဖယ်မပေးပါ။

‘အစ်ကိုယန်ခွမ်းကို သတ်ချင်တယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး ကျွန်
ကို သတ်ပစ်လိုက်ပါ’

ဟု တွပ်တွပ်ကြီး အော်ပြောနေ၏။

ဆိုင်လုလင်သည် ရှောင်ရှောင်၏ တားမြစ်မှုကြောင့် စိတ်
မရှည်နိုင်တော့သည့် သဘောဖြင့်...

‘သမီး ဘေးဖယ်လိုက်စမ်း’

အမိန့်ပေးရင်း မျက်နှာပေါ်မှ မျက်နှာဖုံးတူကို ခွာချလိုက်
လေသည်။

ထိုအခါ သူဌေးကြီးရှောင်စန်း၏ ရုပ်သွင် ပေါ်လွင်လာ
လေတော့သည်။

‘ဖေဖေ...’

ရှောင်ရှောင် လှတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်၏။

ဆိုင်လုလင် (ဝါ) သူဌေးကြီးရှောင်စန်းက...

‘သမီး... သူတို့ကြောင့် ဖေဖေ ဘယ်လောက် ခုကုရောက်ခဲ့ရ
တယ်ဆိုတာ သမီး သို့မဟုတ် အတိုင်းပါ သူတို့ထံ ရှမ်းပစ်အေးမယ်၊
ကဲ... ဘေးဖယ်လိုက်ပါ’

ရှောင်ရှောင် ငိုဝင်သွား၏။

သူမ၏ ဖခင်သည် လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သူမ
လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

သို့သော် ယခုတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့နေရပြီ ဖြစ်
လေသည်။

ရှောင်စန်း၏ လက်ချက်ဖြင့် မီးသွေးတုံးတို့ သားအဖ
သေဆုံးခဲ့ရပြီ ဖြစ်၏။

ထိုအတူ ယန်ခွမ်းသည်လည်း ဒဏ်ရာပြင်းစွာရကာ သွေး
အိုဝ်ထိ လဲနေ၏။

ရှောင်ရှောင်သည် ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းချင်း တိုးလာနေသည့်
ဖခင်ဖြစ်သူကိုလည်း ကောင်း၊ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ လှည့်မိမ့်ထရန်

ကြီးစားနေသည့် ယန်ခွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ခပ်လှည့်မိ ကြည့်
နေမိပါ၏။

ရှောင်စန်းသည် သွေးစွန်းနေသော ခားကို ကျစ်ကျစ်ဖွါ
အောင် ဆုပ်ထား၏။

သူ၏ပုံစာနိမ့်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ခက်ခဲကောင်းကောင် ဘက်ထန်
နေပြီး ရူးသွပ်နေသူ တစ်ယောက်နှင့် တူလှပေသည်။

ရှောင်စန်း ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။
'ဖေဖေ အန်စိုယန်ခွမ်းကို မသတ်ပါနဲ့ ဖေဖေရယ်'

သူပဲ တောခမ်းပန်လိုက်လေသည်။
သို့သော် ရှောင်စန်း လက်မခံပါချေ။

'ဘေးမခံလိုက်စမ်း'
အော်ငေါက်ရမ်း သူ့အား တွန်းပယ်လိုက်ပြီး ယန်ခွမ်းထံ
ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...
'ရပ်ခိုက်'

အော်ငေါက်သံ တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။
လူရိပ် တစ်ခုသည် လျင်မြန်စွာ ခုန်ဝင် ရောက်ရှိလာပြီ
ရှောင်စန်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ရှောင်စန်းသည် ယန်ခွမ်းအား တိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ
ရှုတ်တရက် ရောက်ရှိတိုက်ခိုက်လာသူနှင့် ပြန်လည်ရပ်ဆိုင်းစိုက်ရ
လေတော့သည်။

....၁....

'ရန်း...'

ကျယ်လောင်သော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။
ရှောင်စန်းသည် မသံမကွဲ ညည်းညူကာ ကြမ်းပြစ်ပေါ်
လာကျသွားလေသည်။
ရှောင်စန်းထိတ်လန့်သွား၏။
'ဖေဖေ...'

၂၀၅ ၀ အောင်

အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်ခေါ်ကာ ပြေး၍ ဖေးမလိုက်
လေသည်။

ယန်ခွမ်းသည် ကောင်းစွာ ရုပ်တည်လာနိုင်မြဲဖြစ်၏။

ရှောင်စန်းအား တိုက်ခိုက်ကာ သူ့အား ကယ်တင်လာခဲ့သူ
ကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

‘ဟင်...ဆရာကြီး ယန်ချင်း’

မှန်ပေသည်။

သူ့အား ကယ်တင်ခဲ့သူမှာ လောကပါလစား ယန်ချင်း ဖြစ်
ပေသည်။

ယန်ချင်းက...

‘ငါ့လမ်းတစ်ဝက်က ပြန်လှည့်လာခဲ့မိတာ သိပ်ကံကောင်း
သွားတယ်။ ငါ့စိတ်ထဲ လေးနေတယ်ကွ။ မင်း တစ်ခုခု ဖြစ်လိမ့်
မယ်လို့ ငါထင်နေတယ်လေ’

ယန်ခွမ်း ပြုံးလိုက်၏။

‘ဦး ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ သူဌေးကြီး ရှောင်စန်းဟာ မလွတ်
နိုင်တော့ပါဘူး’

‘သေချာတာပေါ့ကွာ’

ထိုစဉ်...

‘ဖေဖေ...မလုပ်ပါနဲ့’

ရှောင်ရှောင်၏ အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

ရှောင်စန်းသည် ယန်ချင်းထံ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ယန်ခွမ်း အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

‘ဦး...ဘေးဖယ်လိုက်’

အော်ပြောရမ်း၊ ရှေ့သို့ ခုန်ဝင်ကာ ယန်ချင်းအား တွန်း
ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

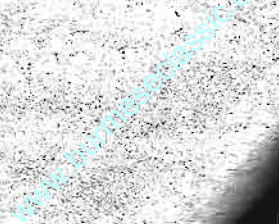
တစ်ဆက်တည်းပင် ရှောင်စန်းနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

ယန်ချင်းမှာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်ကာ ဘေးသို့ ရှောင်
တိမ်းသွား၏။

ယန်ခွမ်းနှင့် ရှောင်စန်းတို့ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြ
လေသည်။

ရှောင်စန်း၏ ခားသည် ယန်ခွမ်း၏ရင်ခွေထိုးစိုက်မိလိုက်ပြီး
ယန်ခွမ်း၏ လက်သီးမှာ ရှောင်စန်း၏ မျက်နှာကို တည့်တည့်
မတ်မတ် ထိုးချမိလိုက်၏။

‘ခွပ်’

‘အား...’

ဆော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ နှစ်ယောက်စလုံး ကြမ်းပြင်ပေါ်
လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

....၁....

‘ယန်ခွမ်း၊ မင်းဘယ်လိုနေသလဲ’
ယန်ချင်းက စိုးရိမ်ထကြိုး မေးသည်။

ယန်ခွမ်း ပြုံးလိုက်၏။

‘သူ့ ဝါးစင် မီးသွေးတုံးတို့ သားအဖ သေသွားရပြီဗျာ’
ဟု ပြောလေသည်။

ယန်ခွမ်းကလည်း သူ၏ ဉာဉ်အထိမ်း ရှောင်စန်းကို လက်သီး
တစ်ချက်ထောက် တုန်ပြန်လိုက်ပြီဖြစ်လေသည်။

ယန်ချင်းက....

‘မင်းကို ငါ သမားတော်ဆီခေါ်သားမယ်’
ပြောပြောဆိုဆို ဝေ့ ထူရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော် ယန်ခွမ်း၏ရင်ဝမှဒဏ်ရာမှာ သွေးများစိမ့်ထွက်နေ
သဖြင့်...

‘ဒဏ်ရာကို သွေးတိတ်အောင် အရင်ဆုံးလုပ်ထားရမယ်’

ဟု ရေရွတ်ရင်း အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားသို့ လက်နှိုက်လိုက်၏။
စိတ်ရှုပ်ထွေးနေချိန်၌ ကြံရာမရဖြစ်ကာ ဒဏ်ရာကို စည်း
နှောင်ရန် သိမ်းဆည်းထားသည့် ပဝါတစ်ပိုင်းကို ထုတ်ယူလိုက်
ခြင်း ဖြစ်၏။

ယန်ခွမ်းသည် ယန်ချင်း၏လက်ထဲမှပဝါကိုမြှစ်လျှင် ငေးဝိုင်
သွားပြီး....

‘ဟင်...ကျွန်တေ့မှာလဲ ဒီလိုပဝါတစ်ပိုင်း ရှိသေးတယ်’
(၂) ဗလုံးဗလုံး ရေရွတ်လိုက်၏။

ယန်ချင်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘ဘာပြောတယ်၊ မင်းဆီမှာလဲ ဒီလို ပဝါတစ်ပိုင်းရှိတယ်
ဟုတ်လား’

ယန်ခွမ်းမှာ ဒဏ်ရာကြောင့် မောဟိုက်နေ၏။

ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ သိမ်းဆည်းထားသည့် ပဝါလေးကို
ထုတ်ယူလိုက်၏။

ယန်ခွမ်း၏ပဝါနှင့် ဆက်စပ်လိုက်သောအခါ ဒေါင်းနုရိုး
ရုပ်ပုံပါရှိသည့် ပဝါတစ်ထည်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယန်ချင်းက....

ယန်ချင်းက....

၂၀၆ ဝတ္ထုအောင်

‘မင်း...မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဒီပဝါတစ်ပိုင်းကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရခဲ့
တာလဲ’

ဟုအမင်းမရ မေးလိုက်၏။

ယန်ခွမ်းက...

‘ဦး...ဦးဟာ ယန်ယင်းပင်လားဗျာ’

ဟု ပြန်မေးလိုက်ရာ ယန်ချင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်ကွာ’

ယခု ယန်ခွမ်းသည် သူတွေ့လိုလှသည့် ယန်ယင်းပင်အား
တွေ့လိုက်ပြီဖြစ်လေသည်။

သူ၏ရင်ထဲ ဖော်မပြနိုင်သည့် ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်
လိုက်ကြ၏။

ယန်ခွမ်း၏ရင်ထဲ အောင့်တက်လာ၏။

သူ၏ဦးခေါင်းများ မူးနှောက်ရီဝေလာ၏။

‘အဖေ’

နှစ်ပေါင်းများစွာ အောင်အည်းမျှ သိမ်ထားခဲ့ရသည့် စကား
လုံးတစ်ခု ပူဇော်အန်ထက်လာ၏။

‘အဖေ့ကို ဂျွန်တော်ရှာနေတာ ကြာပါပြီ အဖေရယ်’

ထိုစကားသည် ယန်ခွမ်း၏ နောက်ဆုံးစကား ဖြစ်လေသည်။

စကားဆုံးသည်နှင့် ဇက်ကျိုးကျသွား၏။

‘သား...’

ယန်ယင်းပင် (ဝါ) ယန်ချင်း အော်ခေါ်လိုက်၏။

သူကလည်း အနီးနှင့် သားကို ရှာဖွေနေခဲ့ရသည် မဟုတ်
ပါလား။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွဲကွာနေခဲ့သည့် သားအဖနှစ်ယောက်၏
ပြန်လည်ဆုံတွေ့မှုသည်...

....၀....

လေပြည်လေညှင်း ဝေ ယမ်းတိုက်ခတ်နေ၏။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေ၏။

တောလမ်းကလေးအတိုင်း သီလရှင်တစ်ပါး လျှောက်လှမ်း
လာနေပါ၏။

‘ဒေါင် ဒေါင်’

မလှပီးမကမ်းရှိ တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်မှ ခေါင်းလောင်

သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

၂၂၈၈   ဘောင်

ထိုကောဇ်ကုန်းပေါ်၌ သီလရှင်ဘုံကျောင်းတစ်ခုရှိပေသည်။
သီလရှင်ကလေးသည် ကောဇ်ကုန်းပေါ်သို့ မော့ကြည့်
လိုက်၏။

ဥပမာမျက်နှာ ဆွေးရိပ်သန်းနေ၏။

လှူသားတိုင်း လောဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အာသဝတတွေ
ကင်းငြိမ်းကြပါစေ

ဟု တီးတိုးဆုတောင်းလိုက်၏။

ဆိုနောက် သီလရှင်ဘုံကျောင်းဆီသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်း
သွားလေသည်။

ထိုသီလရှင်လေးမှာ သခပ်မလေး ရှောင်ရှောင်ပတ် ဖြစ်ပေ
တော့သည်။

တတိယပိုင်းဇာတ်သိမ်း-ပြီး၏။

ဝဏ္ဏအောင်